

ST·MARC

st·mattheu

SAINT
LUKE

SAINT
JOHN

Evangeliiile
Faptele apostolilor

Matei

Marcu

Luca

Ioan

Faptele Apostolilor

Matei

Matei	<u>Capitolul 1</u>
Matei	<u>Capitolul 2</u>
Matei	<u>Capitolul 3</u>
Matei	<u>Capitolul 4</u>
Matei	<u>Capitolul 5</u>
Matei	<u>Capitolul 6</u>
Matei	<u>Capitolul 7</u>
Matei	<u>Capitolul 8</u>
Matei	<u>Capitolul 9</u>
Matei	<u>Capitolul 10</u>
Matei	<u>Capitolul 11</u>
Matei	<u>Capitolul 12</u>
Matei	<u>Capitolul 13</u>
Matei	<u>Capitolul 14</u>
Matei	<u>Capitolul 15</u>
Matei	<u>Capitolul 16</u>
Matei	<u>Capitolul 17</u>
Matei	<u>Capitolul 18</u>
Matei	<u>Capitolul 19</u>
Matei	<u>Capitolul 20</u>
Matei	<u>Capitolul 21</u>
Matei	<u>Capitolul 22</u>
Matei	<u>Capitolul 23</u>
Matei	<u>Capitolul 24</u>
Matei	<u>Capitolul 25</u>
Matei	<u>Capitolul 26</u>
Matei	<u>Capitolul 27</u>
Matei	<u>Capitolul 28</u>

[întoarcere](#)

Matei 1

Cartea genealogiei lui Isus Cristos

1 Cartea genealogiei lui Isus Cristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

2 Lui Avraam i s-a născut Isaac,

lui Isaac i s-a născut Iacov,

lui Iacov i s-au născut Iuda și frații acestuia,

3 lui Iuda i s-au născut Pereț și Zerah, *mama lor* fiind Tamar,

lui Pereț i s-a născut Hețron,

lui Hețron i s-a născut Ram,

4 lui Ram i s-a născut Aminadab,

lui Aminadab i s-a născut Nahșon,

lui Nahșon i s-a născut Salmon,

5 lui Salmon i s-a născut Boaz, *mama acestuia* fiind Rahab,

lui Boaz i s-a născut Obed, *mama acestuia* fiind Rut,

lui Obed i s-a născut Ișai, 6 iar lui Ișai i s-a născut regele David.

Lui David i s-a născut Solomon, *a căruia mamă fusese înainte soția* lui Urie,

7 lui Solomon i s-a născut Roboam,

lui Roboam i s-a născut Abia,

lui Abia i s-a născut Asa,

8 lui Asa i s-a născut Iehoșafat,

lui Iehoșafat i s-a născut Iehoram,

lui Iehoram i s-a născut Uzia,

9 lui Uzia i s-a născut Iotam,

lui Iotam i s-a născut Ahaz,

lui Ahaz i s-a născut Ezechia,

10 lui Ezechia i s-a născut Manase,

lui Manase i s-a născut Amon,

lui Amon i s-a născut Iosia,

11 iar lui Iosia i s-a născut Iehonia și frații acestuia, pe vremea exilului în Babilon.

12 După exilul în Babilon,

lui Iehonia i s-a născut Șealtiel,

lui Șealtiel i s-a născut Zerub-Babel,

13 lui Zerub-Babel i s-a născut Abiud,

lui Abiud i s-a născut Eliachim,

lui Eliachim i s-a născut Azor,

14 lui Azor i s-a născut Țadok,

lui Țadok i s-a născut Achim,

lui Achim i s-a născut Eliud,

15 lui Eliud i s-a născut Elazar,

lui Elazar i s-a născut Mattan,

lui Mattan i s-a născut Iacov,

16 iar lui Iacov i s-a născut Iosif, soțul Mariei, din care s-a născut Isus, Cel Care este numit Cristos.

17 Așadar, de la Avraam până la David sunt în total paisprezece generații, de la David până la exilul în Babilon sunt paisprezece generații, iar de la exilul în Babilon până la Cristos sunt paisprezece generații.

Nașterea lui Isus Cristos

18 Iată însă cum a avut loc nașterea lui Isus Cristos: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif, dar înainte ca ei să locuiască împreună, ea a rămas însărcinată de la Duhul Sfânt. 19 Iosif însă, soțul ei, era un om drept și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii. De aceea el și-a propus s-o părăsească pe ascuns.

20 Dar în timp ce se gândea el la aceste lucruri, iată că un înger al Domnului i s-a arătat în vis și i-a zis: „Iosif, fiu al lui David, nu te teme s-o ieși pe Maria de soție, căci ce s-a conceput în ea este de la Duhul Sfânt! 21 Ea va naște un Fiu, Căruia Îi vei pune numele Isus, pentru că El Își va mântui poporul de păcatele lui!“

22 Toate acestea s-au întâmplat ca să se îplinească ceea ce a spus Domnul prin profetul care zice:

23 „Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și Îi vor pune numele Emanuel“, *nume* care, tradus, înseamnă „Dumnezeu este cu noi“.

24 Când s-a trezit din somn, Iosif a făcut așa cum i-a poruncit îngerul Domnului. A luat-o *pe Maria* de soție, 25 dar n-a cunoscut-o până când ea nu a dat naștere unui Fiu. Iar el l-a pus numele Isus.

[întoarcere](#)

Matei 2

Vizita magilor

1 După ce s-a născut Isus în Betleemul Iudeii, în zilele regelui Irod, iată că niște magi din Răsărit au venit la Ierusalim 2 și au întrebat: „Unde este Împăratul Care li s-a născut de curând iudeilor? Căci I-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui!”

3 Regele Irod s-a tulburat auzind acest lucru și, împreună cu el, s-a tulburat tot Ierusalimul. 4 El i-a adunat pe toți preoții conducători și pe toți cărturarii poporului și i-a întrebat unde urma să se nască Cristosul. 5 Ei i-au răspuns: „În Betleemul Iudeii, căci iată ce a fost scris prin profetul *care zice*:

6 «Dar tu, Betleeme, ținut al lui Iuda,
nu ești nicidecum cel mai neînsemnat dintre conducătorii lui Iuda,
căci din tine va ieși un Conducător
Care va păstori poporul Meu, Israel!»“

7 Atunci Irod i-a chemat în ascuns pe magi și a aflat de la ei vremea când apăruse steaua. 8 Apoi i-a trimis la Betleem, spunându-le: „Duceți-vă și cercetați cu atenție despre Copil, iar când Îl veți găsi, anunțați-mă și pe mine, ca să vin și eu să mă închin Lui!”

9 După ce l-au ascultat pe rege, *magii* au plecat. Și iată că steaua pe care o văzuseră în Răsărit a mers înaintea lor până când a ajuns și s-a oprit deasupra locului unde era Copilul. 10 Ei s-au bucurat nespus de mult la vederea stelei. 11 Când au intrat în casă și L-au văzut pe Copil împreună cu Maria, mama Lui, s-au prosternat închinându-se înaintea Lui, și-au deschis cuferele cu comori și I-au oferit daruri: aur, tămâie și smirnă. 12 Apoi, fiind înștiințați de Dumnezeu în vis să nu se mai întoarcă pe la Irod, au pornit înapoi spre țara lor, pe un alt drum.

Fuga în Egipt

13 După ce au plecat ei, un înger al Domnului i s-a arătat în vis lui Iosif și i-a zis: „Scoală-te, ia Copilul și pe mama Lui și fugi în Egipt! Să rămâi acolo până când îți voi spune eu, căci Irod va căuta Copilul ca să-L omoare!”

14 Iosif s-a sculat, a luat Copilul și pe mama Lui și a plecat în timpul nopții în Egipt, 15 unde a rămas până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ceea ce a spus Domnul prin profetul care zice: „L-am chemat pe Fiul Meu din Egipt”.

16 Irod s-a înfuriat foarte tare când a văzut că a fost înșelat de magi și a trimis să fie uciși toți băieții care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, de la vârsta de doi ani în jos, potrivit cu perioada pe care o aflase de la magi. 17 Atunci s-a împlinit ceea ce a fost spus prin profetul Ieremia, care zice:

18 „Un țipăt a fost auzit în Rama,
plânset și bocet mult:
Rahela își plânge copiii
și nu vrea să fie mângâiată, căci ei nu mai sunt”.

Întoarcerea în Nazaret

19 După ce a murit Irod, un înger al Domnului i s-a arătat în vis lui Iosif, în Egipt, 20 și i-a zis: „Scoală-te, ia Copilul și pe mama Lui și du-te în țara lui Israel, căci cei ce căutau să ia viața Copilului au murit!” 21 Iosif s-a sculat, a luat Copilul și pe mama Lui și a venit în Israel. 22 Dar când a auzit că în Iudeea domnea Arhelau în locul tatălui său Irod, Iosif s-a temut să se ducă acolo și, fiind înștiințat de Dumnezeu în vis, a plecat în ținuturile Galileii. 23 S-a dus acolo și a locuit într-

o cetate numită Nazaret, ca să se îplinească ce a fost spus prin profeți, și anume că El va fi numit nazarinean.

[întoarcere](#)

Matei 3

Lucrarea lui Ioan Botezătorul

1 În acele zile, Ioan Botezătorul a venit în pustia Iudeii și a început să predice. 2 El spunea: „Pocăiți-vă, pentru că Împărăția Cerurilor este aproape!” 3 El este acela despre care s-a vorbit prin profetul Isaia care zice:

„Un glas strigă în pustie:
«Pregătiți calea Domnului,
neteziți-I cărările!»“

4 Ioan purta o haină din păr de cămilă, iar în jurul mijlocului avea un brâu de piele. Hrana lui erau lăcustele și mierea sălbatică.

5 Cei din Ierusalim, din toată Iudeea și din toată regiunea Iordanului au început să vină la el 6 și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.

7 Dar când a văzut că mulți farisei și saducheii vin la botezul lui, Ioan le-a zis: „Pui de vipere, cine v-a arătat cum să fugiți de pedeapsa care vine?! 8 Faceți roade vrednice de pocăință! 9 Să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: «Îl avem ca tată pe Avraam!», căci vă spun că Dumnezeu poate să-i ridice lui Avraam copii chiar și din pietrele acestea! 10 Toporul este pus deja la rădăcina copacilor! Prin urmare, orice pom care nu face roade bune este tăiat și aruncat în foc. 11 Eu vă botez cu apă spre pocăință, dar după Mine vine Cel Ce este mai puternic decât mine, Căruia eu nu sunt vrednic să-I duc sandalele! El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. 12 El Își are în mână furca de treierat; Își va curăți aria de treierat și Își va strânge grâul în hambar; pleava însă o va arde într-un foc care nu se stinge“.

Botezul lui Isus

13 Atunci Isus a venit din Galileea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el. 14 Însă Ioan încerca să-L oprească spunând:

– Eu am nevoie să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?

15 Isus i-a răspuns:

– Lasă să fie așa acum, căci se cuvine să împlinim tot ce este drept.

Atunci Ioan a încuviințat. 16 Imediat după ce a fost botezat, Isus a ieșit din apă. Și iată că cerurile (Îi) erau deschise și L-a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și venind peste El. 17 Și din ceruri s-a auzit un glas *care zicea*: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în Care-Mi găsesc plăcerea!“

[întoarcere](#)

Matei 4

Ispitirile lui Isus

1 Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul. 2 Isus a postit timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți și apoi a flămânzit. 3 Atunci ispitorul s-a apropiat de El și I-a zis:

– Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca aceste pietre să devină pâini!

4 Însă Isus i-a răspuns:

– Este scris:

„Omul nu trăiește numai cu pâine,
ci cu orice cuvânt
care iese din gura lui Dumnezeu“.

5 Atunci diavolul L-a dus în sfânta cetate, L-a pus să stea pe streășina Templului 6 și I-a zis:

– Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, căci este scris:

„El le va porunci îngerilor Săi cu privire la Tine“

și

„Ei Te vor purta pe brațele lor,
ca nu cumva să-Ți lovești piciorul de vreo piatră!“

7 Isus i-a răspuns:

– De asemenea este scris: „Să nu-L ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău!“

8 Diavolul L-a mai dus pe un munte foarte înalt și I-a arătat toate regatele lumii și splendoarea lor.

9 Apoi I-a zis:

– Toate acestea Ți le voi da Ție dacă te vei prosterna și mi te vei închina.

10 Atunci Isus i-a răspuns:

– Pleacă, Satan, căci este scris:

„Domnului, Dumnezeul tău, să te închini
și numai Lui să-I slujești!“

11 Atunci diavolul a plecat de la El. Și iată că niște îngeri au venit să-I slujească.

Începutul lucrării lui Isus în Galileea

12 Când a auzit Isus că Ioan fusese închis, a plecat în Galileea. 13 A părăsit Nazaretul și S-a dus să locuiască în Capernaum, lângă mare, în ținutul lui Zabulon și al lui Neftali, 14 ca să se împlinescă ce a fost spus prin profetul Isaia, care zice:

15 „Ținut al lui Zabulon și ținut al lui Neftali,
calea spre mare, dincolo de Iordan,
Galileea neamurilor!

16 Poporul care locuia în întuneric
a văzut o mare lumină!

Peste cei ce locuiau în țara umbrei morții
a răsărit o lumină!“

17 De atunci încolo, Isus a început să predice și să zică: „Pocăiți-vă, pentru că Împărăția Cerurilor este aproape!”

Chemarea primilor apostoli

18 În timp ce mergea pe malul Mării Galileii, Isus a văzut doi frați, pe Simon, zis Petru, și pe Andrei, fratele lui, care aruncau un năvod în mare, căci erau pescari. 19 El le-a zis: „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni!” 20 Ei și-au lăsat imediat năvoadele și L-au urmat.

21 Mergând mai departe de acolo, El a văzut alți doi frați: pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, care erau într-o barcă împreună cu Zebedei, tatăl lor, și își cârpeau năvoadele. Isus i-a chemat, 22 iar ei au lăsat imediat barca și pe tatăl lor și L-au urmat.

Isus vindecă bolnavii

23 Isus călătorea prin toată Galileea, dând învățătură în sinagogile lor, predicând Evanghelia Împărăției și vindecând orice boală și orice neputință care erau în popor. 24 Vestea despre El s-a răspândit în toată Siria. *Oamenii* îi aduceau la El pe toți cei ce sufereau de diferite boli sau dureri, pe cei demoniaci, pe cei epileptici și pe cei paralizați, iar El îi vindeca. 25 Îl urmau mulțimi mari *de oameni* din Galileea, din Decapolis, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan.

[întoarcere](#)

Matei 5

Predica de pe Munte: Fericirile

1 Când a văzut Isus mulțimile, a urcat pe munte și S-a așezat jos. Ucenicii Săi au venit la El, 2 iar El a început să vorbească și să-i învețe astfel:

3 „Ferice de cei săraci în duh,
căci a lor este Împărăția Cerurilor!

4 Ferice de cei îndurerați,
căci ei vor fi mângâiați!

5 Ferice de cei blânzi,
căci ei vor moșteni pământul!

6 Ferice de cei flămânzi și însetați după dreptate,
căci ei vor fi săturați!

7 Ferice de cei milostivi,
căci ei vor avea parte de milă!

8 Ferice de cei cu inima curată,
căci ei Îl vor vedea pe Dumnezeu!

9 Ferice de cei împăciuitori,
căci ei vor fi numiți fii ai lui Dumnezeu!

10 Ferice de cei persecutați din pricina dreptății,
căci a lor este Împărăția Cerurilor!

11 Ferice de voi când oamenii vă insultă, vă persecută și spun tot felul de lucruri rele, (mințind) împotriva voastră, din pricina Mea! 12 Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri! Căci tot așa i-au persecutat și pe profeții dinaintea voastră!

Sarea pământului și lumina lumii

13 Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce va fi făcută din nou sărată?! Nu mai este bună la nimic, decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni.

14 Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. 15 Și nimeni nu aprinde un felinar ca să-l pună sub un oboroc, ci îl pune pe un suport și astfel el luminează tuturor celor din casă. 16 Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să-L slăvească pe Tatăl vostru, Care este în ceruri.

Isus și împlinirea Legii

17 Să nu credeți că am venit să anulez Legea sau Profeții! Nu am venit să anulez, ci să împlinesc. 18 Căci adevărat vă spun că, atâta vreme cât nu vor trece cerul și pământul, nici măcar o *iotă* sau o parte a vreunei litere nu va fi înlăturată din Lege, înainte să se întâmple toate lucrurile. 19 Așa că oricine încalcă una din cele mai mici din aceste porunci și îi învață și pe alții să facă la fel va fi numit cel mai mic în Împărăția Cerurilor. Dar oricine le împlinește și îi învață și pe alții să facă la fel va fi numit mare în Împărăția Cerurilor. 20 Căci vă spun că, dacă dreptatea voastră nu o întrece pe cea a cărturarilor și a fariseilor, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția Cerurilor.

Despre mânie și ucidere

21 Ați auzit că li s-a zis celor din vechime: «Să nu ucizi! Oricine ucide va cădea sub pedeapsa judecății». 22 Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa judecății și

oricine îi va zice fratelui său: «Prostule!» va cădea sub pedeapsa Sinedriului; iar cel ce-i va zice: «Nebunule!» va cădea sub pedeapsa focului Gheenei.

23 Așa că, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta, 24 lasă-ți darul acolo, înaintea altarului, și du-te mai întâi să te împaci cu fratele tău. Apoi vino și adu-ți darul.

25 Caută să te împaci cât mai repede cu acuzatorul tău, câtă vreme ești cu el pe drum, ca nu cumva acuzatorul tău să te dea pe mâna judecătorului, judecătorul să te dea pe mâna temnicerului și să fii aruncat în închisoare! 26 Adevărat îți spun că nu vei ieși de acolo până când nu vei fi plătit și ultimul codrantes!

Despre adulter și divorț

27 Ați auzit că s-a zis: «Să nu comiți adulter!». 28 Dar Eu vă spun că oricine se uită cu poftă la o femeie a și comis adulter cu ea în inima lui. 29 Deci, dacă ochiul tău cel drept te face să păcătuiești, scoate-l afară și aruncă-l, căci este spre folosul tău să-ți pierzi unul din mădulare, decât să-ți fie aruncat în Gheenă tot trupul. 30 Iar dacă mâna ta cea dreaptă te face să păcătuiești, taie-o și arunc-o, căci este spre folosul tău să-ți pierzi unul din mădulare, decât să-ți meargă în Gheenă tot trupul. 31 S-a mai zis: «Oricine divorțează de soția lui să-i dea o carte de despărțire». 32 Dar Eu vă spun că oricine divorțează de soția lui, în afară de cazul în care este vorba de imoralitate, o împinge să comită adulter, iar cel ce se căsătorește cu o femeie divorțată comite și el adulter.

Despre jurăminte

33 Din nou, ați auzit că li s-a zis celor din vechime: «Să nu juri fals, ci să împlinești față de Domnul jurămintele tale». 34 Dar Eu vă spun să nu jurați deloc: nici pe cer, pentru că este tronul lui Dumnezeu; 35 nici pe pământ, pentru că este așternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui Împărat; 36 să nu juri nici măcar pe capul tău, pentru că nu poți face nici măcar un fir de păr alb sau negru. 37 Vorbirea voastră să fie astfel: «Da» să fie «Da» și «Nu» să fie «Nu». Ce trece peste aceste cuvinte vine de la cel rău.

Despre răzbunare

38 Ați auzit că s-a zis: «Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte». 39 Dar Eu vă spun să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci aceluia care te lovește peste obrazul drept, întoarce-i-l și pe celălalt. 40 Celui ce vrea să te dea în judecată și să-ți ia tunică, lasă-i și haina, 41 iar dacă cineva te obligă să mergi cu el o milă, mergi cu el două mile. 42 Celui ce-ți cere, dă-i, iar pe cel ce vrea să se împrumute de la tine să nu-l refuzi.

Iubirea dușmanilor

43 Ați auzit că s-a zis: «Să-l iubești pe semenul tău și să-l urăști pe dușmanul tău». 44 Dar Eu vă spun: iubiți-vă dușmanii și rugați-vă pentru cei ce vă persecută, 45 ca să fiți astfel fii ai Tatălui vostru, Care este în ceruri! Căci El face să răsară soarele Lui și peste cei răi, și peste cei buni și trimite ploaie și peste cei dreپți, și peste cei nedreپți. 46 Dacă-i iubiți doar pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veți avea? Oare collectorii de taxe nu fac la fel?

47 Și dacă vă întâmpinați cu dragoste doar frații, ce lucru neobișnuit faceți? Oare neamurile nu fac la fel? 48 Fiți deci desăvârșiți, așa cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit!

[întoarcere](#)

Matei 6

Despre milostenie

1 Luați seama să nu vă îndepliniți dreptatea voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei! Altminteri, nu veți mai primi nicio răsplată de la Tatăl vostru, Care este în ceruri!

2 Așa că, atunci când faci milostenie, nu suna din trâmbiță înaintea ta, cum fac ipocriții în sinagogi și pe străzi, ca să fie slăviți de oameni. Adevărat vă spun că și-au primit răsplata! 3 Tu însă când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta, 4 pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns, iar Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti.

Despre rugăciune

5 Atunci când vă rugați, să nu fiți ca ipocriții, căci lor le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile străzilor, ca să fie văzuți de oameni. Adevărat vă spun că și-au primit răsplata! 6 Ci tu, când te rogi, intră în camera ta, încuie ușa după tine și roagă-te Tatălui tău, Care este în ascuns, iar Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti. 7 Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași cuvinte, cum fac neamurile care cred că, dacă spun multe cuvinte, vor fi ascultați. 8 Voi să nu fiți ca ei, pentru că Tatăl vostru știe de ce anume aveți nevoie mai înainte ca voi să-I cereți. 9 Iată deci cum trebuie să vă rugați:

«Tatăl nostru, Care ești în ceruri,
sfînțească-se Numele Tău,
10 vie Împărăția Ta,
facă-se voia Ta,
precum în cer, așa și pe pământ!
11 Pâinea noastră, cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi!
12 Și ne iartă nouă greșelile noastre,
precum și noi iertăm celor ce ne greșesc!
13 Și nu ne lăsa să cădem în ispită,
ci izbăvește-ne de cel rău!
(Căci a Ta este Împărăția
și puterea și slava, în veci. Amin!))»

14 Dacă le iertați oamenilor greșelile, și Tatăl vostru cel ceresc vi le va ierta vouă, 15 dar dacă nu-i iertați pe oameni, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile.

Despre post

16 Atunci când postiți, să nu ațișăți niște fețe posomorâte ca ipocriții care își urătesc fețele, ca să le arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata! 17 Ci tu, când postești, unge-ți capul și spală-ți fața, 18 ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, Care este în ascuns, iar Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti.

Despre adevăratele comori

19 Nu vă adunați comori pe pământ, unde le distrug moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții, 20 ci adunați-vă comori în cer, unde nu le distrug moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. 21 Căci acolo unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta.

22 Ochiul este felinarul trupului. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină, 23 dar dacă ochiul tău este rău, atunci tot trupul tău va fi plin de întuneric. Așadar, dacă lumina care

este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta!

24 Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni: căci ori îl va urî pe unul și-l va iubi pe celălalt, ori îi va fi devotat unuia și-l va disprețui pe celălalt. Nu puteți sluji și lui Dumnezeu, și lui *Mamona*.

Despre îngrijorări

25 De aceea vă spun: nu vă îngrijorați de viața voastră, *gândindu-vă* ce veți mânca sau ce veți bea, nici de trupul vostru, *gândindu-vă* cu ce vă veți îmbrăca! Oare nu este viața mai mult decât hrana și trupul mai mult decât îmbrăcămintea? 26 Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu adună în hambare. Și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai valoroși decât ele? 27 Și apoi, cine dintre voi, îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la firul vieții lui?!

28 Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcămintea? Uitați-vă cu atenție cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu trudesă din greu, nici nu torc. 29 Și totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată gloria lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei! 30 Iar dacă Dumnezeu îmbracă astfel iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, oare nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?!

31 Așadar, să nu vă îngrijorați zicând: «Ce vom mânca?» sau «Ce vom bea?» sau «Cu ce ne vom îmbrăca?», 32 căci toate aceste lucruri neamurile le caută! Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea. 33 Căutați mai întâi Împărăția (lui Dumnezeu) și dreptatea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. 34 Nu vă îngrijorați deci de ziua de mâine, căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Îi este de ajuns zilei necazul ei.

[întoarcere](#)

Matei 7

Paiul și bârna

1 Nu judecați, ca să nu fiți judecați. 2 Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați, și cu ce măsurați, vi se va măsura. 3 De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău și nu observi bârna din ochiul tău?! 4 Sau cum poți să-i spui fratelui tău: «Lasă-mă să-ți scot paiul din ochi!», când iată că tu ai o bârnă în ochiul tău?! 5 Ipocritule! Scoate mai întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău!

6 Să nu le dați câinilor lucrurile sfinte și să nu vă aruncați mărgăritarele înaintea porcilor, ca nu cumva *porcii* să le calce în picioare, și apoi *câinii* să se întoarcă să vă sfâșie.

Cereți, căutați, bateți

7 Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide! 8 Căci oricine cere primește; cel ce caută găsește, iar celui ce bate i se va deschide.

9 Cine este omul acela dintre voi, care, atunci când fiul său îi cere o pâine, să-i dea o piatră? 10 Sau care, atunci când acesta îi cere un pește, să-i dea un șarpe? 11 Așadar, dacă voi, care sunteți răi, știți să le dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, Care este în ceruri, le va da lucruri bune celor ce I le cer! 12 Tot ceea ce ați dori deci să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel! Căci *în* aceasta sunt *cuprinseă* Legea și Profeții.

Poarta îngustă

13 Intrați pe poarta cea îngustă! Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pieire și mulți sunt cei care intră pe ea! 14 Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei care o găsesc.

Să recunoști „pomul“ după „roade“

15 Păziți-vă de profeții falși! Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt niște lupi feroce. 16 Îi veți recunoaște după roadele lor. Culeg oare *oamenii* struguri din măracini sau smochine din ciulini? 17 Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar orice pom stricat face roade stricate. 18 Un pom bun nu poate face roade stricate și un pom stricat nu poate face roade bune. 19 Orice pom care nu face roade bune este tăiat și aruncat în foc. 20 Așadar, după roadele lor îi veți recunoaște.

21 Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăția Cerurilor, ci doar acela care face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri. 22 Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne, n-am profețit noi în Numele Tău? N-am scos noi demoni în Numele Tău? N-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?» 23 Atunci le voi spune limpede: «Niciodată nu v-am cunoscut! Plecați de la Mine, voi, cei ce săvârșiți fărădelegea!»

Casa zidită pe stâncă

24 De aceea oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le împlinește va fi asemănat cu un om înțelept, care și-a construit casa pe stâncă. 25 S-a revărsat ploaia, au venit șuvoaiele de apă, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia pusă pe stâncă. 26 Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le pune în practică va fi asemănat cu un om nesăbuit, care și-a construit casa pe nisip. 27 S-a revărsat ploaia, au venit șuvoaiele de apă, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea, și ea s-a prăbușit, iar prăbușirea i-a fost mare.“

28 După ce a terminat Isus de spus cuvintele acestea, mulțimile au rămas uimite de învățătura Lui,
29 căci El îi învăța ca Unul Care avea autoritate, nu cum *îi învățau* cărturarii lor.

[întoarcere](#)

Matei 8

Vindecarea unui bolnav de lepră

1 Când a coborât Isus de pe munte, mulțimile L-au urmat. 2 Și iată că un lepros a venit la El, I s-a închinat și I-a zis:

– Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești!

3 Isus a întins mâna, l-a atins și i-a zis:

– *Da*, vreau. Fii curățit!

Și imediat a fost curățit de lepra lui. 4 Isus i-a zis:

– Vezi să nu spui nimănui, ci du-te să te arăți preotului și adu darul pe care l-a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei!

Credința centurionului

5 Când a intrat Isus în Capernaum, a venit la El un centurion care L-a rugat 6 și I-a zis astfel:

– Doamne, slujitorul meu zace paralizat în casă și se chinuie cumplit!

7 Isus i-a zis:

– Voi veni și-l voi vindeca.

8 Dar centurionul a răspuns:

– Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci spune doar un cuvânt și slujitorul meu va fi vindecat! 9 Căci și eu, *la rândul meu*, sunt un om sub autoritate și am și eu soldați în subordinea mea. Când îi spun unuia: „Du-te!“, el se duce, iar când îi spun altuia: „Vino!“, el vine. De asemenea, când îi spun sclavului meu: „Fă cutare lucru!“, el îl face.

10 Isus s-a mirat când l-a auzit și le-a zis celor ce erau cu El:

– Adevărat vă spun că nici chiar în Israel n-am găsit pe cineva cu o credință așa de mare! 11 Și vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus și se vor așeza la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția Cerurilor. 12 Dar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților!

13 Apoi Isus i-a zis centurionului:

– Du-te! Facă-ți-se după cum ai crezut!

Și slujitorul acestuia a fost vindecat chiar în ceasul acela.

Isus vindecă mai mulți bolnavi

14 Isus a intrat apoi în casa lui Petru și a văzut-o pe soacra acestuia zăcând la pat și având febră.

15 El i-a atins mâna și febra a lăsat-o, iar ea s-a ridicat și a început să-I slujească.

16 Seara, au adus la Isus mulți demoniaci, iar El a alungat duhurile prin cuvântul *Lui* și i-a vindecat pe toți bolnavii, 17 ca să se împlinească ce a fost spus prin profetul Isaia, care zice:

„El a luat *asupra Lui* neputințele noastre și a purtat bolile noastre“.

Prețul urmăririi lui Isus

18 Când a văzut Isus mulțimea din jurul Lui, le-a poruncit *ucenicilor* să treacă de cealaltă parte a *mării*. 19 Chiar atunci a venit la El un cărturar și I-a zis:

– Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge!

20 Isus i-a răspuns:

– Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să-Și odihnească capul.

21 Un altul dintre ucenicii Săi I-a zis:

– Doamne, dă-mi voie mai întâi să mă duc să-l înmormântezez pe tatăl meu!

22 Isus i-a răspuns:

– Urmează-Mă și lasă morții să-și îngroape morții!

Isus liniștește furtuna

23 Apoi S-a suit în barcă, iar ucenicii Săi L-au urmat. 24 Și iată că pe mare s-a stârnit deodată o furtună atât de puternică, încât barca a fost acoperită de valuri. Isus dormea. 25 Ucenicii au venit la El și L-au trezit, spunându-I:

– Doamne, scapă-ne, *căci* pierim!

26 Însă Isus le-a zis:

– De ce sunteți atât de fricoși, puțin credincioșilor?

Apoi s-a sculat, a muștră vânturile și marea și s-a făcut o liniște mare. 27 Oamenii au rămas uimiți și au zis: „Ce fel de Om este Acesta, de-L ascultă până și vânturile și marea?”

Isus vindecă doi gadareni demoniaci

28 Când a ajuns de cealaltă parte a *mării*, în ținutul gadarenilor, L-au întâlnit doi demoniaci, care ieșeau din morminte. Erau atât de cumpliti, încât nimeni nu putea să treacă pe drumul acela. 29 Și iată că ei au început să strige:

– Ce avem noi de-a face cu Tine, Fiule al lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chinui înainte de vreme?

30 Ceva mai departe de ei, păștea o turmă mare de porci. 31 Demonii L-au rugat:

– Dacă ne scoți afară, trimite-ne în turma *aceea* de porci!

32 El le-a zis:

– Duceți-vă.

Ei au ieșit afară și au intrat în porci. Și deodată întreaga turmă s-a repezit pe râpă în jos, în apă, și s-a înecat. 33 Porcarii au fugit, s-au dus în cetate și au povestit totul, inclusiv ceea ce s-a întâmplat cu cei demoniaci. 34 Și iată că toți cei din cetate au ieșit să-L întâlnească pe Isus. Când L-au văzut, L-au rugat să plece din regiunea lor.

[întoarcere](#)

Matei 9

Vindecarea unui paraltic

1 Atunci Isus S-a suit în barcă, a traversat *înapoi* marea și S-a dus în cetatea Lui. 2 Și iată că niște oameni au adus la El un paraltic întins pe un pat. Când le-a văzut Isus credința, i-a zis paralticului: „Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!” 3 Atunci unii cărturari și-au zis în ei înșiși: „Acest *Om* blasfemiază!” 4 Isus însă, cunoscându-le gândurile, a zis: „De ce gândiți lucruri rele în inimile voastre? 5 Căci ce este mai ușor a spune: «Păcatele îți sunt iertate!» sau a spune: «Ridică-te și umblă!»? 6 Dar ca să știți că Fiul Omului are pe pământ autoritatea de a ierta păcatele ...”, și atunci i-a zis paralticului: „Ridică-te, ia-ți patul și du-te acasă!”

7 Și el s-a ridicat și s-a dus acasă. 8 Mulțimile s-au înfricoșat când au văzut lucrul acesta și L-au slăvit pe Dumnezeu, Cel Care a le-dat oamenilor o astfel de autoritate.

Chemarea lui Matei; Isus stă la masă cu „păcătoșii”

9 Plecând mai departe de acolo, Isus a văzut un om, numit Matei, șezând la masa unde se colectau taxele și i-a zis: „Urmează-Mă!”. El s-a ridicat și L-a urmat.

10 În timp ce Isus stătea la masă în casa *lui Matei*, iată că mulți colectori de taxe și păcătoși au venit să ia masa împreună cu El și cu ucenicii Săi.

11 Când au văzut fariseii lucrul acesta, i-au întrebat pe ucenicii lui Isus:

– De ce mănâncă Învățătorul vostru cu colectorii de taxe și cu păcătoșii?

12 Însă Isus i-a auzit și le-a zis:

– Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. 13 Duceți-vă să învățați ce înseamnă: „Milă doresc, nu jertfă!” Căci Eu n-am venit să-i chem pe cei drekți, ci pe cei păcătoși.

Întrebarea ucenicilor lui Ioan despre post

14 Atunci ucenicii lui Ioan au venit la El și L-au întrebat:

– De ce noi și fariseii postim des, iar ucenicii Tăi nu postesc deloc?

15 Isus le-a răspuns:

– Se pot jeli nuntașii atâta vreme cât mirele este cu ei? Vor veni însă zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti. 16 Nimeni nu pune o bucată de pânză nouă la o haină veche, căci peticul se va desprinde din haină și ruptura se va face mai mare. 17 Și nimeni nu pune vinul nou în burdufuri vechi. Dacă face așa, burdufurile se vor crăpa, vinul se va vărsa și burdufurile vor fi distruse. Ci vinul nou se pune în burdufuri noi și astfel se păstrează amândouă.

Vindecarea unei femei și învierea unei fete

18 În timp ce Isus spunea aceste lucruri, a venit unul dintre conducătorii *sinagogii*, I s-a închinat și I-a zis: „Fiica mea tocmai a murit, dar vino și pune-Ți mâna peste ea și va trăi!” 19 Isus S-a ridicat și a plecat în urma lui împreună cu ucenicii Săi.

20 Și iată că o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge, a venit prin spate și s-a atins de marginea hainei Lui. 21 Căci își zicea: „Dacă aș putea măcar să mă ating de haina Lui, voi fi vindecată!” 22 Isus S-a întors și a văzut-o. El i-a zis: „Îndrăznește, fiică! Credința ta te-a vindecat!” Și femeia a fost vindecată chiar în ceasul acela.

23 Când a ajuns Isus în casa conducătorului *sinagogii* și i-a văzut pe cei ce cântau *de jale* la fluier și mulțimea tulburată, 24 le-a zis: „Plecați, pentru că fetița n-a murit, ci doarme!” Ei însă râdeau de El. 25 După ce mulțimea a fost scoasă afară, Isus a intrat înăuntru, a luat-o pe fetița de mână și ea s-a ridicat. 26 Vestea despre această întâmplare s-a răspândit în tot ținutul acela.

Vindecarea a doi orbi și a unui mut

27 Când a plecat de acolo, s-au luat după El doi orbi care strigau și ziceau:

– Ai milă de noi, Fiul lui David!

28 După ce a intrat Isus în casă, orbii s-au apropiat de El, iar El i-a întrebat:

– Credeți că pot face lucrul acesta?

– Da, Doamne, I-au răspuns ei.

29 Atunci El le-a atins ochii și le-a zis:

– Să vi se facă după credința voastră!

30 Și ochii lor au fost deschiși. Isus le-a atras atenția și le-a zis:

– Vedeți să nu știe nimeni!

31 Dar ei au ieșit și au răspândit vestea despre El în tot ținutul acela.

32 În timp ce plecau ei, iată că au adus la Isus un om mut, care era demoniac. 33 După ce a fost scos demonul *din el*, mutul *a început* să vorbească. Mulțimile se mirau și ziceau: „Niciodată nu s-a mai văzut așa ceva în Israel!” 34 Însă fariseii ziceau: „El scoate demonii cu ajutorul conducătorului demonilor!”

Lucrători puțini pentru un seceriș atât de mare

35 Isus călătorea prin toate cetățile și satele, dând învățătură în sinagogile lor, predicând Evanghelia Împărăției și vindecând orice boală și orice neputință. 36 Când a văzut El mulțimile, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și neajutorate ca niște oi care nu au păstor. 37 Atunci le-a zis ucenicilor Săi: „Secerișul este mare, dar lucrătorii sunt puțini! 38 Rugați-L deci pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul Său!”

[întoarcere](#)

Matei 10

Trimiterea celor doisprezece

1 Isus i-a chemat la El pe cei doisprezece ucenici ai Săi și le-a dat autoritate să scoată afară duhurile necurate și să vindece orice boală și orice neputință. 2 Iată care sunt numele celor doisprezece apostoli: cel dintâi, Simon, care este numit Petru, și Andrei, fratele lui; Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui; 3 Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, colectorul de taxe; Iacov, fiul lui Alfeu, și Tadeu; 4 Simon, zelotul, și Iuda Iscarioteanul, cel care L-a trădat pe *Isus*.

5 Pe aceștia doisprezece i-a trimis Isus, poruncindu-le următoarele: „Să nu mergeți printre neamuri și să nu intrați în vreo cetate de-a samaritenilor, 6 ci mergeți, mai degrabă, la oile pierdute ale casei lui Israel! 7 Iar în timp ce mergeți, vestiți și ziceți: «Împărăția Cerurilor este aproape!» 8 Vindecați-i pe cei bolnavi, înviați-i pe cei morți, curățiți-i pe cei leproși, scoateți afară demonii! Fără plată ați primit, fără plată să dați! 9 Să nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în brăiele voastre, 10 nici traistă de călătorie, nici două tunic, nici sandale și nici toiaș, căci vrednic este lucrătorul de hrana lui!

11 În orice cetate sau sat intrați, interesați-vă cine de acolo este vrednic și rămâneți *la el* până veți pleca. 12 La intrarea voastră în casă, salutați-l! 13 Dacă familia aceea este vrednică, pacea voastră să vină peste ea, dar dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la voi! 14 Dacă cineva nu vă va primi, nici nu va asculta cuvintele voastre, scuturați-vă praful de pe picioare când ieșiți din casa sau din cetatea aceea! 15 Adevărat vă spun că, în Ziua Judecării, va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei și al Gomorei decât pentru cetatea aceea!

Ucenicii vor fi persecutați

16 Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor! Fiți deci înțelepți ca șerpii și fără pată ca porumbeii. 17 Păziți-vă de oameni, pentru că vă vor da pe mâna sinedriilor și vă vor biciui în sinagogile lor. 18 Din pricina Mea veți fi duși înaintea guvernatorilor și înaintea regilor, ca să *shujiți* drept mărturie pentru ei și pentru neamuri. 19 Dar când vă vor da pe mâna lor, să nu vă îngrijorați cu privire la cum sau ce veți spune, pentru că ce va trebui să spuneți vă va fi dat chiar în ceasul acela! 20 Căci nu voi sunteți cei care veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru este Cel Care va vorbi prin voi.

21 Fratele îl va trăda și-l va da la moarte pe fratele său, iar tatăl, pe copilul său; copiii se vor ridica împotriva părinților și-i vor da la moarte. 22 Veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu, dar cel ce va răbda până la sfârșit va fi mântuit. 23 Când vă vor persecuta într-o cetate, să fugiți în alta! Adevărat vă spun că nu veți termina *de străbătut* cetățile lui Israel înainte să vină Fiul Omului!

24 Un ucenic nu este mai presus de învățătorul său și un sclav nu este mai presus de stăpânul său. 25 Îi este de ajuns ucenicului să fie ca învățătorul său și sclavului – ca stăpânul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit «*Beelzebul*», cu cât mai mult *îi vor numi așa* pe cei din casa Lui!

Teamă de Dumnezeu, nu de oameni

26 Așadar, să nu vă temeți de ei! Căci nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, și nimic ascuns, care nu va fi făcut cunoscut! 27 Ceea ce vă spun Eu la întuneric voi să spuneți la lumină și ceea ce auziți *șoptindu-se* la urechile voastre să vestiți de pe acoperișurile caselor! 28 Nu vă temeți de cei ce omoară trupul, dar care nu pot omorî sufletul! Ci temeți-vă mai degrabă de Cel Ce poate să distrugă și sufletul, și trupul, în Gheenă. 29 Nu se vând oare două vrăbii pe un assarion? Și totuși, nici măcar una dintre ele nu cade la pământ fără voia Tatălui vostru! 30 Cât despre voi, chiar și firele de păr din cap, toate vă sunt numărate! 31 Deci nu vă temeți! Voi sunteți mai valoroși decât

multe vrăbii!

32 Așadar, pe oricine Mă va mărturisi în fața oamenilor îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. 33 Însă de oricine se va lepăda de Mine în fața oamenilor mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.

Costul uceniciei

34 Să nu credeți că am venit să aduc pacea pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabia. 35 Căci am venit să-i întorc

«pe fiu împotriva tatălui său,
pe fiică împotriva mamei ei
și pe noră împotriva soacrei sale,

36 așa încât dușmanii unui om vor fi chiar cei din familia lui».

37 Cel ce iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine, și cel ce iubește pe fiu sau pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. 38 Oricine nu-și ia crucea și nu Mă urmează, nu este vrednic de Mine. 39 Cel ce-și va găsi viața, o va pierde, dar cel ce-și va pierde viața de dragul Meu, o va găsi.

Răsplătiri

40 Cel ce vă primește pe voi Mă primește pe Mine, iar cel ce Mă primește pe Mine Îl primește, de fapt, pe Cel Ce M-a trimis pe Mine. 41 Cel ce primește un profet, în numele unui profet, va primi răsplata unui profet, iar cel ce primește un om drept, în numele unui om drept, va primi răsplata unui om drept. 42 Și oricine-i va da chiar și un pahar cu apă rece unuia dintre acești micuți, în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.“

[întoarcere](#)

Matei 11

Isus și Ioan Botezătorul

1 După ce a terminat de dat porunci celor doisprezece ucenici ai Săi, Isus a plecat de acolo ca să dea învățătură și să predice în cetățile lor.

2 Ioan a auzit în închisoare despre lucrările lui Cristos și a trimis *cuvânt* prin ucenicii săi, 3 ca să-L întrebe astfel:

– Tu ești Cel Care urma să vină sau trebuie să așteptăm pe altul?

4 Isus le-a răspuns:

– Duceți-vă și spuneți-i lui Ioan ceea ce vedeți și auziți: 5 orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții sunt înviați, iar săracilor li se vestește Evanghelia. 6 Fericit este cel care nu se poticnește în Mine!

7 În timp ce plecau ei, Isus a început să le vorbească mulțimilor despre Ioan:

– Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt? 8 Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine fine? Iată că cei ce poartă haine fine sunt în palatele regilor! 9 Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Vă spun că da, și chiar mai mult decât un profet! 10 Acesta este cel despre care a fost scris:

„Iată, Îl trimit înaintea feței Tale pe solul Meu,
care va pregăti calea înaintea Ta!“

11 Adevărat vă spun că, între cei născuți din femei, nu s-a ridicat niciunul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăția Cerurilor este mai mare decât el. 12 Din zilele lui Ioan Botezătorul și până acum, în Împărăția Cerurilor se dă buzna și cei năvalnici pun mâna pe ea.

13 Căci până la Ioan au profețit toți Profeții și Legea. 14 Și, dacă vreți să acceptați *ce vă spun*, el este Ilie care urma să vină! 15 Cel ce are urechi, să audă!

16 Cu cine voi asemena această generație? Cu niște copii care stau în piețe și strigă la ceilalți:

17 „V-am cântat din fluier, dar n-ați dansat;
v-am cântat de jale, dar nu v-ați tânguit!“

18 Căci a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, iar ei zic: „Are demon!“ 19 A venit Fiul Omului mâncând și bând, iar ei zic: „Iată un om mâncăcios și băutor de vin, un prieten al colecților de taxe și al păcătoșilor!“ Totuși înțelepciunea este îndreptățită prin faptele ei.

Vai de cetățile nepocăite

20 Atunci Isus a început să mustre cetățile în care fuseseră făcute cele mai multe dintre minunile Lui, pentru că nu se pocăiseră: 21 „Vai de tine, Horazin! Vai de tine, Betsaida! Căci dacă ar fi avut loc în Tir și Sidon minunile care au avut loc în voi, de multă vreme s-ar fi pocăit în sac și cenușă!

22 Dar Eu vă spun că, în Ziua Judecății, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi! 23 Iar tu, Capernaum,

vei fi înălțat oare până la cer?

Nu, ci vei coborî până în Locuința Morților!

Căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile care au fost făcute în tine, ea ar fi dăinuit până astăzi! 24 De aceea îți spun că, în Ziua Judecății, va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei decât pentru tine!“

Odihnă pentru cei trudiți și împovărați

25 În vremea aceea, Isus a zis:

„Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit copilașilor! 26 Da, Tată, pentru că așa Ți-a plăcut Ție ...

27 Toate lucrurile Mi-au fost încredințate Mie de către Tatăl Meu. Nimeni nu-L cunoaște pe Fiul în afară de Tatăl și nimeni nu-L cunoaște pe Tatăl în afară de Fiul și de cel căruia vrea Fiul să i-L descopere.

28 Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă! 29 Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, pentru că Eu sunt blând și cu inima smerită, și astfel veți găsi odihnă pentru sufletele voastre! 30 Căci jugul Meu este bun, iar povara Mea este ușoară.“

[întoarcere](#)

Matei 12

Isus, Domn al Sabatului

1 În vremea aceea, într-o zi de Sabat, Isus trecea printre lanurile de grâu. Ucenicii Lui erau flămânzi, așa că au început să smulgă spice de grâu și să mănânce. 2 Când au văzut fariseii *lucrul acesta*, I-au zis lui Isus:

– Uite, ucenicii Tăi fac ce nu este voie să se facă în ziua de Sabat!

3 El le-a răspuns:

– N-ați citit ce a făcut David atunci când i s-a făcut foame atât lui, cât și celor ce erau cu el? 4 Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile prezentării, pe care nici el și nici cei ce erau cu el nu aveau voie să le mănânce, ci doar preoții. 5 Sau n-ați citit în Lege că în ziua de Sabat preoții încalcă Sabatul în Templu și totuși sunt nevinovați? 6 Dar Eu vă spun că aici este Cineva mai mare decât Templul! 7 Dacă ați fi știut ce înseamnă: „Milă doresc, nu jertfă!“, n-ați fi condamnat niște nevinovați! 8 Căci Fiul Omului este Domn și al Sabatului!

9 Isus a plecat de acolo și a intrat în sinagoga lor. 10 Și iată că *în sinagogă* era un om care avea o mână uscată. Ei, ca să-L poată acuza, L-au întrebat:

– Este voie a vindeca în ziua de Sabat?

11 Isus le-a răspuns:

– Cine este omul acela dintre voi care, dacă are o oaie și-i cade într-o groapă în ziua de Sabat, să n-o apuce și să n-o scoată afară? 12 Cu cât mai important deci este un om decât o oaie! Așadar, este voie a face bine în ziua de Sabat!

13 Apoi i-a zis acelui om:

– Întinde-ți mâna!

El a întins-o, și ea a fost vindecată, la fel de sănătoasă ca și cealaltă.

14 Atunci fariseii au ieșit afară și au ținut sfat împotriva lui Isus, ca să-L omoare.

Isus, Robul Domnului

15 Însă Isus a înțeles aceasta și a plecat de acolo. După El au mers mulțimi mari *de oameni*. El i-a vindecat pe toți 16 și i-a atenționat să nu-L facă cunoscut, 17 ca să se împlinescă astfel ceea ce a fost spus prin profetul Isaia, care zice:

18 „Iată-L pe Slujitorul Meu, pe Care L-am ales,
Preaiubitul Meu, în Care sufletul Meu Își găsește plăcerea!

Voi pune Duhul Meu peste El,
iar El le va vesti neamurilor dreptatea.

19 Nu se va certa, nu va striga
și nimeni nu-I va auzi glasul pe drumuri.

20 Nu va rupe trestia zdrobită
și nu va stinge mukul care încă mai fumegă,
până când nu va face să triumfe dreptatea!

21 Și în Numele Lui vor nădăjdui neamurile!“

22 Apoi a fost adus la El un demoniac orb și mut. Isus l-a vindecat, așa că omul a putut vorbi și vedea. 23 Toate mulțimile erau uimite și ziceau: „Nu cumva este Acesta Fiul lui David?“

24 Însă când fariseii au auzit acest lucru, au zis: „Omul Acesta nu scoate demonii decât cu ajutorul

lui *Beelzebul*, conducătorul demonilor!“

25 Dar Isus le cunoștea gândurile, așa că le-a zis: „Orice împărăție dezbinată împotriva ei înseși este ruinată și orice cetate sau casă dezbinată împotriva ei înseși nu va dăinui. 26 Dacă Satan îl scoate afară pe Satan, înseamnă că el este dezbinat împotriva lui însuși, deci cum va dăinui împărăția lui?! 27 Și dacă Eu scot demonii cu ajutorul lui *Beelzebul*, fiii voștri cu ajutorul cui îi scot? De aceea ei vor fi judecătorii voștri! 28 Dar dacă Eu scot demonii cu ajutorul Duhului lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi!

29 Sau cum poate cineva să intre în casa celui puternic și să-i ia lucrurile dacă nu l-a legat mai întâi? Abia atunci îi poate jefui casa.

30 Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, iar cine nu adună cu Mine risipește. 31 De aceea vă spun că orice păcat și blasfemie vor fi iertate oamenilor, dar blasfemia împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată. 32 Dacă cineva va spune vreun cuvânt împotriva Fiului Omului, va fi iertat. Însă oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul aceasta, nici în cel care vine.

33 Ori faceți pomul bun și roadele lui bune, ori faceți pomul stricat și roadele lui stricate. Căci pomul este recunoscut după roadele sale. 34 Pui de vipere, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi?! Căci din belșugul inimii vorbește gura! 35 Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui. 36 Vă spun că, în Ziua Judecății, oamenii vor da socoteală pentru orice cuvânt nefolositor, pe care l-au rostit. 37 Căci din cuvintele tale vei fi achitat și din cuvintele tale vei fi condamnat.

Semnul profetului Iona

38 Atunci unii dintre cărturari și dintre farisei I-au zis:

– Învățătorule, vrem să vedem un semn de la Tine!

39 Însă Isus le-a răspuns:

– O generație rea și adulteră caută un semn, dar nu i se va da un alt semn decât semnul profetului Iona. 40 Căci așa cum Iona a stat în pântecul peștelui uriaș timp de trei zile și trei nopți, tot așa va sta și Fiul Omului, timp de trei zile și trei nopți, în inima pământului. 41 Bărbații din Ninive se vor scula la judecată alături de această generație și o vor condamna, pentru că ei s-au pocăit la predica lui Iona, iar aici iată că se află Unul mai mare decât Iona! 42 Împărăteasa din sud se va scula la judecată alături de generația aceasta și o va condamna, pentru că ea a venit de la marginile pământului, ca să asculte înțelepciunea lui Solomon, iar aici iată că se află Unul mai mare decât Solomon!

43 Când duhul necurat iese afară dintr-un om, el umblă prin locuri pustii, căutând odihnă, dar n-o găsește. 44 Atunci își spune: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit!“ Și când vine, o găsește goală, măturată și împodobită. 45 Atunci se duce și mai ia cu el alte șapte duhuri, mai rele decât el, și intră și locuiesc acolo, iar starea din urmă a acelui om ajunge mai rea decât cea dintâi. Tot așa se va întâmpla și cu această generație rea.

Mama și frații lui Isus

46 În timp ce vorbea El mulțimilor, iată că mama și frații Lui stăteau afară și încercau să vorbească cu El. 47 (Atunci cineva I-a zis:

– Iată că mama și frații Tăi stau afară și încearcă să vorbească cu Tine.)

48 Dar Isus i-a răspuns celui ce-I spusese lucrul acesta:

– Cine este mama Mea și cine sunt frații Mei?

49 Apoi Și-a întins mâna spre ucenicii Lui și a zis:

– Iată mama Mea și frații Mei! 50 Căci oricine face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă.

[întoarcere](#)

Matei 13

Pilda semănătorului

1 În aceeași zi, Isus a ieșit din casă și S-a așezat lângă mare. 2 Mari mulțimi *de oameni* s-au adunat în jurul Lui, astfel că El S-a suit într-o barcă și S-a așezat *acolo*; întreaga mulțime stătea pe țărm. 3 El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde și le-a zis:

„Iată, semănătorul a ieșit să semene! 4 În timp ce semăna el, o parte *din sămânță* a căzut lângă drum și au venit păsările și au mâncat-o. 5 O altă parte a căzut în locuri stâncoase, unde nu avea pământ mult. A răsărit repede, pentru că nu avea pământ adânc, 6 dar când a răsărit soarele, s-a ofilit și, fiindcă nu avea rădăcină, s-a uscat. 7 O altă parte a căzut între spini, iar spinii au crescut și au sufocat-o. 8 Alta însă a căzut pe un pământ bun și a dat rod: *un grăunte a rodit* o sută, altul – șaizeci, altul – treizeci. 9 Cine are urechi, să audă!“

10 Ucenicii au venit la El și L-au întrebat:

– De ce le vorbești în pilde?

11 Isus le-a răspuns:

– Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției Cerurilor, dar lor nu le-a fost dat.

12 Căci celui ce are i se va da și va avea din abundență, dar de la cel ce nu are se va lua chiar și ce are. 13 De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, măcar că văd, nu văd, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg. 14 Și cu privire la ei se împlinește profeția lui Isaia, care zice:

„Veți asculta întruna, dar nu veți înțelege

și veți privi mereu, dar nu veți pricepe.

15 Căci inima celor din acest popor s-a împietrit.

Urechile lor aud greu și ochii li s-au închis,
ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile,

să înțeleagă cu inima, să se întoarcă *la Mine* și să-i vindec“.

16 Dar ferice de ochii voștri că văd și de urechile voastre că aud! 17 Adevărat vă spun că mulți profeți și oameni drepti au dorit să vadă ceea ce vedeți voi, dar n-au văzut, și să audă ceea ce auziți voi, dar n-au auzit!

18 Ascultați deci *ce înseamnă* pilda semănătorului. 19 Când cineva aude Cuvântul Împărăției și nu-l înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Aceasta este *sămânța* care a fost semănată lângă drum. 20 *Sămânța* care a fost semănată în locuri stâncoase este cel care aude Cuvântul și-l primește imediat cu bucurie, 21 dar nu are rădăcină în el, ci durează doar pentru o vreme. Și când vine necazul sau persecuția din pricina Cuvântului, el se poticnește imediat.

22 *Sămânța* care a fost semănată între spini este cel care aude Cuvântul, dar îngrijorările vieții și înșelăciunea bogăției sufocă Cuvântul și acesta devine neroditor. 23 *Sămânța* care a fost semănată în pământ bun este cel care aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce într-adevăr rod: *un grăunte* dă o sută, altul – șaizeci, altul – treizeci.

Pilda neghinei

24 Isus le-a pus înainte o altă pildă și le-a zis:

„Împărăția Cerurilor poate fi asemănată cu un om care a semănat o sămânță bună în ogorul lui.

25 Dar, în timp ce oamenii dormeau, a venit dușmanul lui, a semănat neghină printre grâu și apoi a plecat. 26 Când plantele au răsărit și au făcut rod, a apărut și neghina. 27 Sclavii stăpânului casei au venit și i-au zis:

– Stăpâne, oare n-ai semănat tu sămânță bună în ogorul tău? De unde are atunci neghină?

28 El le-a răspuns:

– Un dușman a făcut lucrul acesta.

Sclavii l-au întrebat:

– Vrei să mergem s-o strângem?

29 Dar el le-a răspuns:

– Nu, ca nu cumva, atunci când strângeți neghina, să dezrădăcinați și grâul împreună cu ea.

30 Lăsați-le pe amândouă să crească împreună până la seceriș, iar la vremea secerișului le voi spune secerătorilor: «Strângeți mai întâi neghina și legați-o în snopi pentru a fi arsă, iar grâul adunați-l în hambarul meu!»“

Pilda bobului de muștar și a drojdiei

31 Isus le-a pus înainte o altă pildă și le-a zis:

„Împărăția Cerurilor este ca un bob de muștar, pe care l-a luat un om și l-a semănat în ogorul său:

32 el este într-adevăr cel mai mic dintre toate semințele, dar, după ce a crescut, este mai mare decât zarzavaturile și devine un copac, așa că păsările cerului vin și își fac cuibul între ramurile lui“.

33 Le-a mai pus înainte o altă pildă și le-a zis:

„Împărăția Cerurilor este ca drojdia pe care o ia o femeie și o pune în trei măsuri de făină și care, până la urmă, face să dospească tot *aluatul*.“

34 Isus le-a spus mulțimilor toate aceste lucruri în pilde. Nu le vorbea deloc fără să folosească pilde, 35 ca să se împlinească astfel ce a fost spus prin profetul care zice:

„Îmi voi deschide gura cu pilde,
voi rosti lucruri ascunse de la întemeierea lumii“.

Pilda neghinei explicată

36 Apoi Isus le-a dat drumul mulțimilor și a intrat în casă. Ucenicii Lui au venit la El și I-au zis:

– Explică-ne pilda cu neghina din ogor!

37 Isus le-a răspuns:

– Cel Ce seamănă sămânța bună este Fiul Omului. 38 Ogorul este lumea. Sămânța bună îi reprezintă pe fiii Împărăției, iar neghina îi reprezintă pe fiii celui rău. 39 Dușmanul care a semănat-o este diavolul. Secerișul este sfârșitul veacului, iar secerătorii sunt îngerii. 40 Deci, așa cum este strânsă neghina și arsă în foc, tot așa va fi și la sfârșitul veacului: 41 Fiul Omului Își va trimite îngerii, care vor strânge din Împărăția Lui toate pricinile de păcătuire și pe cei ce săvârșesc fărădelegea 42 și îi vor arunca în cuptorul de foc. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților! 43 Atunci cei drekți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi, să audă!

Pilda comorii ascunse și a mărgăritarului

44 Împărăția Cerurilor este ca o comoară ascunsă într-un ogor. Omul care o găsește, o ascunde și, de bucurie, se duce și vinde tot ce are și apoi cumpără ogorul acela.

45 De asemenea, Împărăția Cerurilor este ca un negustor care caută mărgăritare frumoase. 46 Când găsește un mărgăritar foarte prețios, se duce și vinde tot ce are, iar apoi îl cumpără.

Pilda năvodului

47 Sau Împărăția Cerurilor este ca un năvod care a fost aruncat în mare și în care au fost prinși tot felul de pești. 48 Când este plin, pescarii îl scot pe țărm, se așază și adună peștii buni în vase, iar pe cei răi îi aruncă afară.

49 Tot așa va fi și la sfârșitul veacului: îngerii vor ieși, îi vor separa pe cei răi din mijlocul celor dreți 50 și-i vor arunca în cuptorul de foc. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților!

51 Ați înțeles voi toate aceste lucruri?

– Da, i-au răspuns ei.

52 El le-a zis:

– De aceea, orice cărturar care a fost instruit cu privire la Împărăția Cerurilor este ca stăpânul unei case, care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi.

Necredința celor din Nazaret

53 După ce a terminat de spus aceste pilde, Isus a plecat de acolo 54 și a venit în patria Lui. El a început să le dea învățătură *oamenilor* în sinagoga lor, în așa fel încât aceștia erau uimiți și se întrebau: „De unde are Acest *Om* înțelepciunea aceasta și puterea de a face minuni? 55 Oare nu este Acesta fiul tâmplarului? Nu este Maria mama Lui, iar Iacov, Iosif, Simon și Iuda nu sunt oare frații Lui? 56 Și surorile Lui, nu sunt oare toate printre noi? Atunci de unde are Acest *Om* toate aceste lucruri?” 57 Și astfel ei se poticneau în El. Isus însă le-a zis: „Un profet nu este fără onoare decât în patria și în casa lui“. 58 Și n-a făcut multe minuni acolo din cauza necredinței lor.

[întoarcere](#)

Matei 14

Ioan Botezătorul decapitat

14 În vremea aceea tetrarhul Irod a auzit vești despre Isus 2 și le-a zis slujitorilor săi: „Acesta este Ioan Botezătorul! A înviat dintre cei morți și de aceea lucrează aceste puteri prin el!”

3 Căci Irod îl arestase pe Ioan, îl legase și-l pusese în închisoare din cauza Irodiadei, soția lui Filip, fratele său, 4 deoarece Ioan îi zicea: „Nu-ți este permis s-o ai *de soție*!” 5 Irod ar fi vrut să-l omoare, dar se temea de mulțime, pentru că *oamenii* îl considerau *pe Ioan* un profet. 6 Însă, la aniversarea zilei de naștere a lui Irod, fiica Irodiadei a dansat înaintea *invitaților* și i-a plăcut lui Irod, 7 așa că el i-a promis cu jurământ că-i va da orice va cere. 8 Îndemnată de mama ei, ea i-a zis: „Dă-mi aici, pe o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!” 9 Regele s-a întristat, dar, din pricina jurămintelor și a invitaților săi, a poruncit să-i fie dat *ce a cerut* 10 și a trimis să fie decapitat Ioan în închisoare. 11 Capul lui a fost adus pe o farfurie și dat fetei, iar aceasta i l-a dus mamei sale. 12 Ucenicii lui Ioan au venit, i-au luat trupul și l-au înmormântat. Apoi s-au dus și L-au anunțat pe Isus.

Isus hrănește peste cinci mii de oameni

13 Când a auzit aceasta, Isus S-a retras de acolo într-o barcă, spre un loc pustiu, *ca să fie* doar El singur. Dar când mulțimile au aflat lucrul acesta, *au ieșit* din cetățile lor și s-au luat după El pe jos. 14 Când a coborât *din barcă*, Isus a văzut o mare mulțime *de oameni*, I s-a făcut milă de ei și i-a vindecat pe cei bolnavi.

15 *Fiindcă* se făcuse seară, ucenicii au venit la El și I-au zis:

– Locul acesta este pustiu și ora este deja târzie. Dă-le drumul mulțimilor să meargă prin sate ca să-și cumpere ceva să mănânce!

16 Însă Isus le-a zis:

– Nu au nevoie să plece! Dați-le voi să mănânce!

17 Ei I-au răspuns:

– N-avem aici decât cinci pâini și doi pești.

18 El le-a zis:

– Aduceți-le aici, la Mine!

19 Le-a poruncit mulțimilor să se așeze pe iarbă, a luat cele cinci pâini și cei doi pești, a privit spre cer, a binecuvântat, a frânt pâinile și apoi le-a dat ucenicilor, iar ucenicii *le-au dat* mulțimilor. 20 Au mâncat toți și s-au săturat; și au strâns douăsprezece coșnițe pline cu firimiturile rămase. 21 Cei ce mâncaseră erau aproape cinci mii de bărbați, în afară de femei și de copii.

Isus umblă pe mare

22 Imediat după aceea, Isus i-a zis pe ucenici să se suie în barcă și să treacă înaintea Lui de partea cealaltă *a mării*, iar între timp El le va da drumul mulțimilor. 23 După ce le-a dat drumul mulțimilor, Isus S-a urcat pe munte, doar El singur, ca să se roage. Se înserase, iar El era singur acolo. 24 Barca se îndepărtase deja la mai multe stadii de țărm și era lovită de valuri, pentru că vântul le era împotrivă.

25 În a patra strajă a nopții, Isus a venit spre ei, umblând pe mare. 26 Când ucenicii L-au văzut umblând pe mare, s-au înspăimântat. „Este o stafie!”, au zis ei. Și au țipat de frică.

27 Dar Isus le-a vorbit imediat și le-a zis:

– Îndrăzniți! Eu sunt! Nu vă temeți!

28 Petru I-a răspuns:

– Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape!

29 Isus i-a zis:

– Vino!

Petru a coborât din barcă și a început să umble pe ape și să meargă spre Isus. 30 Dar când a văzut că vântul este puternic, i s-a făcut frică și, fiindcă începea să se scufunde, a strigat:

– Doamne, salvează-mă!

31 Isus a întins imediat mâna, l-a apucat și i-a zis:

– Puțin credinciosule! De ce te-ai îndoit?

32 După ce s-au suit în barcă, vântul a încetat. 33 Cei din barcă I s-au închinat și au zis: „Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu!”

34 Au traversat *mare*a și au venit în ținutul Ghenezaretului. 35 Oamenii din locul acela L-au recunoscut pe Isus și au dat de veste în întreaga vecinătate, așa că i-au adus la El pe toți cei ce erau bolnavi. 36 Îl rugau să-i lase doar să se atingă de marginea hainei Lui; și toți cei care s-au atins *de ea* au fost vindecați.

[întoarcere](#)

Matei 15

Isus și tradiția bătrânilor

1 Atunci niște farisei și niște cărturari au venit din Ierusalim la Isus și L-au întrebat:

2 – De ce ucenicii Tăi încalcă tradiția bătrânilor? Căci ei nu-și spală mâinile înainte să mănânce!

3 Isus le-a răspuns:

– Dar voi de ce încălcați porunca lui Dumnezeu de dragul tradiției voastre? 4 Căci Dumnezeu a zis: „Cinstește-i pe tatăl tău și pe mama ta!” și „Cel ce își blestemă tatăl sau mama trebuie să fie pedepsit cu moartea”. 5 Însă voi ziceți: „Dacă cineva îi spune tatălui său sau mamei sale: «Orice ai putea primi de la mine este *deja închinat ca dar lui Dumnezeu!*», 6 acela nu mai *este dator* să-și cinstească tatăl (sau mama)”. Și anulați astfel Cuvântul lui Dumnezeu de dragul tradiției voastre.

7 Ipocriților! Bine a profețit Isaia despre voi când a zis:

8 „Poporul acesta Mă cinstește cu buzele,
dar inima lui este departe de Mine!

9 Degeaba însă Mi se închină ei,
dând ca învățături
niște porunci de-ale oamenilor!”

Lucrurile care-l spurcă pe om

10 Isus a chemat mulțimea și a zis: „Ascultați și înțelegeți! 11 Nu ceea ce intră în gură îl spurcă pe om, ci ceea ce iese din gură, aceea îl spurcă pe om!”

12 Atunci ucenicii Lui au venit și I-au zis:

– Știi că fariseii s-au poticnit la auzul *acestor* cuvinte?

13 Isus le-a răspuns:

– Orice plantă pe care nu a sădit-o Tatăl Meu ceresc va fi dezrădăcinată. 14 Lăsați-i; sunt niște călăuze oarbe (pentru cei orbi). Și dacă un orb călăuzește un alt orb, amândoi vor cădea în groapă.

15 Petru I-a zis:

– Explică-ne pilda aceasta!

16 Isus a zis:

– Și voi tot fără pricepere sunteți? 17 Nu înțelegeți că orice intră în gură merge în stomac, iar apoi este aruncat afară, în latrină? 18 Dar ceea ce iese din gură vine din inimă și aceea îl spurcă pe om. 19 Căci din inimă ies gândurile rele, crimele, adulterele, curviile, furturile, mărturiile mincinoase și blasfemiile. 20 Acestea sunt lucrurile care îl spurcă pe om! Însă a mânca cu mâinile nespălate nu-l spurcă pe om!

Credința canaanitei

21 Isus a plecat de acolo și S-a dus în părțile Tirului și ale Sidonului. 22 Și iată că o femeie canaanită din acea regiune a venit strigând:

– Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este demoniacă și suferă cumplit!

23 Isus nu i-a răspuns nimic. Ucenicii s-au apropiat și L-au rugat, zicându-i:

– Dă-i drumul, căci continuă să strige după noi!

24 Isus însă le-a răspuns:

– Nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.

25 Dar ea a venit și I s-a închinat, zicând:

– Doamne, ajută-mă!

26 Isus i-a răspuns:

– Nu este bine să se ia pâinea copiilor și să se arunce la cățeluși!

27 – Da, Doamne, a zis ea, dar și cățelușii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor!

28 Atunci Isus i-a răspuns:

– O, femeie, mare este credința ta! Să ți se facă după cum dorești!

Și fiica ei a fost vindecată chiar în ceasul acela.

Isus hrănește peste patru mii de oameni

29 Isus a plecat de acolo și a mers de-a lungul Mării Galileii. Apoi a urcat pe munte și S-a așezat acolo. 30 Au venit la El mulțimi mari *de oameni*, având cu ei șchiopi, orbi, schilozi, muți și mulți alți *bolnavi*. I-au așezat la picioarele Lui, iar El i-a vindecat, 31 astfel că mulțimea s-a minunat văzând că cei muți vorbesc, cei schilozi se însănătoșesc, cei șchiopi umblă, iar cei orbi văd; și Îl slăveau pe Dumnezeu lui Israel.

32 Isus i-a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis:

– Mi-e milă de mulțime, pentru că sunt deja trei zile de când stau cu Mine și nu au ce să mănânce. Nu vreau să-i las să plece flămânzi, ca nu cumva să leșine pe drum.

33 Ucenicii I-au zis:

– De unde să luăm în pustia *aceasta* atâtea pâini, ca să se sature o asemenea mulțime?!

34 Isus i-a întrebat:

– Câte pâini aveți?

– Șapte ... și câțiva peștișori, I-au răspuns ei.

35 Isus i-a poruncit mulțimii să se așeze pe pământ. 36 Apoi a luat cele șapte pâini și peștișorii, a adus mulțumiri, le-a frânt și le-a dat ucenicilor, iar ucenicii *le-au împărțit* mulțimilor. 37 Au mâncat toți și s-au săturat; și au strâns șapte coșuri pline cu firimiturile rămase. 38 Cei ce mâncaseră erau patru mii de bărbați, în afară de femei și de copii. 39 După ce le-a dat drumul mulțimilor, Isus S-a suit în barcă și S-a dus în regiunea Magadan.

[întoarcere](#)

Matei 16

Fariseii și saducheii cer un semn

1 Fariseii și saducheii au venit *la El* și, ca să-L pună la încercare, I-au cerut să le arate un semn din cer. 2 Dar Isus le-a răspuns: („Când se înserează, voi spuneți: «Va fi vreme bună, pentru că cerul este roșu învăpăiat!» 3 Iar dimineața, *spuneți*: «Astăzi va fi furtună, pentru că cerul este roșu întunecat!» Înfrățirea cerului știți s-o deosebiți, dar semnele vremurilor nu le puteți *deosebi*?) 4 O generație rea și adulteră caută un semn, dar nu i se va da un alt semn decât semnul lui Iona“. Apoi i-a lăsat și a plecat.

Drojdia fariseilor și a saducheilor

5 Când ucenicii au ajuns de cealaltă parte *a mării*, ei uitaseră să ia pâini. 6 Isus le-a zis: „Fiți atenți și păziți-vă de aluatul fariseilor și al saducheilor!“

7 Ei au început să vorbească între ei și să spună: „*Ne zice așa*, pentru că n-am luat pâini!“

8 Înțelegând aceasta, Isus le-a zis: „Puțin credincioșilor! De ce vorbiți între voi că n-ați luat pâini?

9 Tot nu înțelegeți? Nu vă mai aduceți aminte de cele cinci pâini pentru cei cinci mii *de oameni* și de câte coșnițe ați strâns? 10 *Nu vă mai aduceți aminte* nici de cele șapte pâini pentru cei patru mii *de bărbați* și de câte coșuri ați strâns? 11 Cum de nu înțelegeți că nu despre pâini v-am vorbit?! *Ci v-am spus*: păziți-vă de drojdia fariseilor și a saducheilor!“ 12 Abia atunci au înțeles ucenicii că El nu le zisese să se ferească de drojdia pentru pâine, ci de învățătura fariseilor și a saducheilor.

Mărturisirea de credință a lui Petru

13 Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip și i-a întrebat pe ucenicii Săi:

– Cine zic oamenii că este Fiul Omului?

14 Ei au răspuns:

– Unii zic că este Ioan Botezătorul, alții zic că este Ilie, iar alții zic că este Ieremia sau unul dintre profeți.

15 – Dar voi cine ziceți că sunt Eu? i-a mai întrebat El.

16 Simon Petru a răspuns:

– Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui Viu!

17 Isus i-a zis:

– Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, pentru că nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu, Care este în ceruri. 18 Iar Eu îți spun că tu ești Petru și pe această piatră Îmi voi zidi Biserica, iar porțile Locuinței Morților n-o vor birui. 19 Îți voi da cheile Împărăției Cerurilor și orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri, iar orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri.

20 Atunci le-a poruncit ucenicilor să nu spună nimănui că El este Cristosul.

Isus vorbește despre moartea și învierea Sa

21 De atunci *incolo*, Isus a început să le spună ucenicilor că El trebuie să meargă la Ierusalim și să sufere mult din partea bătrânilor, din partea conducătorilor preoților și din partea cărturarilor, să fie omorât, iar a treia zi să fie înviat.

22 Petru L-a luat atunci deoparte și a început să-L mustre:

– Ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu cumva să Ți se întâmple așa ceva!

23 Dar Isus S-a întors și i-a zis lui Petru:

– Înapoia Mea, Satan! Tu ești o piatră de poticnire pentru Mine, căci tu nu te gândești la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor!

24 Atunci Isus le-a zis ucenicilor Săi:

– Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze!

25 Căci oricine vrea să-și salveze viața o va pierde, dar cel ce-și pierde viața pentru Mine o va găsi.

26 Și la ce i-ar folosi unui om să câștige întreaga lume, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimbul sufletului său? 27 Căci Fiul Omului urmează să vină în slava Tatălui Său, împreună cu îngerii Lui, și atunci El va răsplăti fiecăruia după faptele lui. 28 Adevărat vă spun că sunt unii dintre cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea înainte de a-L vedea pe Fiul Omului venind în Împărăția Sa.

[întoarcere](#)

Matei 17

Schimbarea la față

1 După șase zile, Isus i-a luat cu Sine pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, fratele acestuia, și i-a dus, doar pe ei, pe un munte înalt. 2 *Acolo* I-a fost schimbată înfățișarea înaintea lor. Fața Lui a strălucit ca soarele, iar hainele Lui au devenit strălucitoare ca lumina. 3 Și iată că li s-au arătat Moise și Ilie, stând de vorbă cu El.

4 Petru I-a zis lui Isus:

– Doamne, este bine să fim aici! Dacă vrei, voi face aici trei corturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie!

5 În timp ce vorbea el, iată că un nor strălucitor i-a acoperit, iar un glas din nor a zis: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în Care-Mi găsesc plăcerea! De El să ascultați!”

6 Când au auzit *glasul*, ucenicii au căzut cu fața *la pământ* și s-au înspăimântat foarte tare. 7 Isus a venit la ei, i-a atins și le-a zis:

– Ridicați-vă și nu vă temeți!

8 Când și-au ridicat privirea, n-au mai văzut pe nimeni, decât pe Isus singur.

9 În timp ce coborau de pe munte, Isus le-a poruncit:

– Să nu spuneți nimănui despre viziune, până când nu va fi înviat Fiul Omului dintre cei morți!

10 Ucenicii L-au întrebat:

– Atunci de ce spun cărturarii că trebuie să vină mai întâi Ilie?

11 El le-a răspuns:

– Într-adevăr, Ilie vine, și el va restaura toate lucrurile. 12 Dar Eu vă spun că Ilie a venit deja, însă ei nu l-au recunoscut, ci au făcut cu el ce-au vrut. Tot așa urmează să sufere și Fiul Omului din partea lor.

13 Atunci ucenicii au înțeles că le vorbise despre Ioan Botezătorul.

Ucenicii nu pot vindeca un copil demoniac

14 Când au ajuns la mulțime, un om a venit la El, a îngenuncheat înaintea Lui

15 și I-a zis:

– Doamne, ai milă de fiul meu, căci este epileptic și suferă cumplit! El cade adesea în foc și *cade* adesea în apă! 16 L-am adus la ucenicii Tăi, dar n-au putut să-l vindece.

17 Isus a răspuns:

– O, generație necredincioasă și pervertită! Până când voi mai fi cu voi? Până când vă voi mai răbda? Aduceți-l aici la Mine!

18 Isus a certat demonul și acesta a ieșit afară din el. Și copilul a fost vindecat chiar în ceasul acela.

19 Atunci ucenicii au venit doar ei la Isus și L-au întrebat:

– Noi de ce n-am putut să-l scoatem?

20 El le-a răspuns:

– Din pricina puținii voastre credințe! Adevărat vă spun că, dacă ați avea credință cât un bob de

muștar, ați zice acestui munte: „Mută-te de aici, acolo!“, iar el s-ar muta! Nimic nu v-ar fi imposibil! 21 (Dar acest soi *de demoni* nu iese afară decât cu rugăciune și post.)

Isus vorbește din nou despre moartea și învierea Sa

22 În timp ce erau adunați în Galileea, Isus le-a zis: „Fiul Omului urmează să fie trădat în mâinile oamenilor. 23 Ei Îl vor omori, dar a treia zi va fi înviat“. Ei s-au întristat foarte tare.

Taxa pentru Templu

24 Când au ajuns în Capernaum, au venit la Petru cei ce încasau didrahma *pentru Templu* și l-au întrebat:

– Învățătorul vostru nu plătește didrahma *pentru Templu*?

25 El le-a răspuns:

– Ba da.

Când Petru a intrat în casă, Isus a vorbit primul și a zis:

– Ce părere ai, Simone? De la cine strâng regii pământului tributuri sau taxe? De la fiii lor sau de la străini?

26 Petru I-a răspuns:

– De la străini.

Isus i-a zis:

– Așadar, fiii sunt scutiți. 27 Totuși, ca să nu-i facem să se poticnească, du-te la mare, aruncă undița și trage afară primul pește care va veni. Când îi vei deschide gura, vei găsi un stater; ia-l și dă-li-l lor pentru Mine și pentru tine!

[întoarcere](#)

Matei 18

Cel mai mare în Împărăția Cerurilor

1 Chiar în ceasul acela ucenicii au venit la Isus și L-au întrebat:

– Cine este cel mai mare în Împărăția Cerurilor?

2 Isus a chemat un copilaș, l-a pus să stea în mijlocul lor 3 și le-a zis:

– Adevărat vă spun că, dacă nu vă schimbați și nu deveniți ca și copilașii, nu veți intra niciodată în Împărăția Cerurilor! 4 Prin urmare, oricine se smerește ca acest copilaș este cel mai mare în Împărăția Cerurilor. 5 Și oricine primește un astfel de copilaș în Numele Meu, pe Mine Mă primește. 6 Dar dacă cineva îl face să păcătuiască pe vreunul dintre acești micuți care cred în Mine, ar fi mai de folos pentru el să i se atârne de gât o piatră mare de moară și să fie înecat în adâncul mării.

7 Vai de lumea *aceasta*, din cauza prilejurilor de păcătuire! Căci prilejurile de păcătuire vin în mod inevitabil, dar vai de omul *acela* prin care vine prilejul de păcătuire! 8 Dacă mâna sau piciorul tău te fac să păcătuiești, taie-le și aruncă-le! Este mai bine pentru tine să intri în viață ciung sau șchiop, decât să ai două mâini sau două picioare și să fii aruncat în focul veșnic! 9 Și dacă ochiul tău te face să păcătuiești, scoate-l și aruncă-l! Este mai bine pentru tine să intri în viață cu un singur ochi, decât să ai amândoi ochii și să fii aruncat în focul Gheenei!

Pilda cu oaia rătăcită

10 Vedeți să nu cumva să-l disprețuiți pe vreunul dintre acești micuți, căci vă spun că îngerii lor din ceruri văd întotdeauna fața Tatălui Meu, Care este în ceruri! 11 (Fiindcă Fiul Omului a venit să mântuiască ce era pierdut.)

12 Ce părere aveți? Dacă unui om care are o sută de oi i se rătăcește una dintre ele, nu le lasă el oare pe celelalte nouăzeci și nouă pe munți și se duce s-o caute pe cea rătăcită? 13 Și dacă i se întâmplă să o găsească, adevărat vă spun că se bucură de ea mai mult decât de celelalte nouăzeci și nouă, care nu s-au rătăcit! 14 Tot astfel, nu este voia Tatălui vostru din ceruri să piară vreunul dintre acești micuți.

Dacă semenul tău păcătuiește (împotriva ta)

15 Dacă fratele tău păcătuiește (împotriva ta), du-te și mustră-l doar între tine și el. Dacă te ascultă, l-ai câștigat pe fratele tău. 16 Dar dacă nu te ascultă, mai ia cu tine una sau două *persoane*, pentru ca „orice vorbă să fie susținută pe baza mărturiei a doi sau trei martori”. 17 Dacă nici de ei nu vrea să asculte, spune acest lucru bisericii. Dar dacă nici de biserică nu vrea să asculte, atunci să fie pentru tine ca unul dintre neamuri și ca un colecător de taxe.

18 Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ va fi legat în cer și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.

19 Din nou, (adevărat) vă spun că, dacă doi dintre voi se înțeleg pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu, Care este în ceruri. 20 Căci unde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu, acolo, în mijlocul lor, sunt și Eu!

Pilda cu sclavul nemilostiv

21 Atunci Petru a venit la El și L-a întrebat:

– Doamne, de câte ori să-l iert pe fratele meu când va păcătui față de mine? Până la șapte ori?

22 Isus i-a răspuns:

– Eu nu-ți zic *să-l ierți* până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.

23 De aceea, Împărăția Cerurilor poate fi asemănată cu un împărat care a vrut să-și pună în ordine socotelile cu sclavii săi. 24 Când a început să facă socotelile, a fost adus la el unul care-i datora zece mii de talanți. 25 Dar fiindcă nu avea cu ce să plătească, stăpânul a poruncit să fie vândut el, soția lui, copiii lui și tot ce avea, pentru a fi plătită datoria. 26 Sclavul a căzut *la pământ*, i s-a închinat și i-a zis:

– Mai ai răbdare cu mine și-ți voi plăti tot!

27 Stăpânului acelui sclav i s-a făcut milă de el, așa că l-a lăsat și i-a iertat datoria.

28 După ce a ieșit afară, sclavul acela s-a întâlnit cu un confrate de-al său, care-i datora o sută de denari. El l-a înșfăcat și, în timp ce-l strângea de gât, i-a zis:

– Plătește ce-mi datorezi!

29 Atunci confratele său a căzut *la pământ* și i-a zis:

– Mai ai răbdare cu mine și-ți voi plăti!

30 Dar el n-a vrut, ci s-a dus și l-a aruncat în închisoare până va plăti ce este dator. 31 Când confrății acestuia au văzut cele întâmplate, s-au întristat foarte tare. Ei s-au dus și i-au povestit stăpânului lor tot ce se întâmplase.

32 Atunci stăpânul lui l-a chemat la el și i-a zis:

– Sclav rău, eu ți-am iertat ție toată datoria aceea, pentru că m-ai rugat! 33 Nu trebuia oare să ai milă de confratele tău, așa cum am avut milă și eu de tine?

34 Stăpânul s-a mâniat și l-a dat pe mâna celor care torturau, până va plăti tot ce este dator.

35 Tot așa vă va face și Tatăl Meu ceresc dacă nu-l iertați fiecare, din inimă, pe fratele vostru.

[întoarcere](#)

Matei 19

Despre divorț

1 După ce a terminat de rostit aceste cuvinte, Isus a plecat din Galileea și a venit în regiunea Iudeii, dincolo de Iordan. 2 L-au urmat mulțimi mari *de oameni* și acolo El i-a vindecat pe cei bolnavi.

3 Niște farisei au venit la El, ca să-L pună la încercare, și L-au întrebat:

– Are voie un bărbat să divorțeze de soția lui din orice motiv?

4 Isus le-a răspuns:

– Oare n-ați citit că de la început Creatorul „i-a făcut bărbat și femeie“? 5 Și apoi a zis: „De aceea bărbatul își va lăsa tatăl și mama și se va uni cu soția lui, iar cei doi vor deveni un singur trup“.

6 Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup! Deci ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă!

7 Ei au zis:

– Atunci de ce a poruncit Moise ca *bărbatul* să-i dea *soției* o carte de despărțire și s-o lase să plece?

8 Isus le-a răspuns:

– Din cauza inimilor voastre împietrite v-a dat voie Moise să vă lăsați soțiile, însă la început nu a fost așa. 9 Eu însă vă spun că cel ce divorțează de soția lui, în afară de cazul în care este vorba de adulter, și se căsătorește cu altcineva comite adulter.

10 Ucenicii I-au zis:

– Dacă astfel stau lucrurile cu soțul și soția, nu merită să te căsătorești!

11 Dar El le-a răspuns:

– Nu toți pot primi cuvântul acesta, ci numai aceia cărora le-a fost dat. 12 Căci există eunuci care s-au născut așa din pântecul mamei lor, există eunuci care au fost făcuți eunuci de către oameni și există eunuci care s-au făcut eunuci de dragul Împărăției Cerurilor. Cel ce poate să primească *cuvântul acesta*, să-l primească!

Isus și copilașii

13 Atunci au fost aduși la El niște copilași, ca să-Și pună mâinile peste ei și să se roage pentru ei, dar ucenicii i-au muștrat *pe cei care i-au adus*. 14 Isus însă le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, pentru că Împărăția Cerurilor este a celor ca ei!“ 15 Apoi Și-a pus mâinile peste ei și a plecat de acolo.

Isus și tânărul bogat

16 Și iată că un *om* a venit la El și L-a întrebat:

– Învățătorule, ce lucru bun să fac, ca să am viață veșnică?

17 Isus i-a răspuns:

– De ce Mă întrebi despre „ce lucru bun“? Cel Ce este bun este Unul singur! Dar dacă vrei să intri în viață, împlinește poruncile!

18 – Care? L-a întrebat acesta.

Isus i-a răspuns:

– „Să nu ucizi“, „Să nu comiți adulter“, „Să nu furi“, „Să nu depui mărturie falsă“, 19 „Cinstește-i

pe tatăl tău și pe mama ta“ și „Să-l iubești pe semenul tău ca pe tine însuți“.

20 Tânărul I-a spus:

– Pe toate acestea le-am împlinit. Ce-mi mai lipsește?

21 Isus i-a răspuns:

– Dacă vrei să fii desăvârșit, du-te, vinde-ți averile și dă săracilor, și vei avea astfel o comoară în ceruri. Apoi vino, urmează-Mă!

22 Când a auzit cuvintele acestea, tânărul a plecat întristat, pentru că avea multe posesiuni.

23 Isus le-a zis ucenicilor Săi:

– Adevărat vă spun că cu greu va intra cel bogat în Împărăția Cerurilor! 24 Și vă mai spun că este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre cel bogat în Împărăția lui Dumnezeu!

25 Când au auzit lucrul acesta, ucenicii au rămas foarte uimiți și s-au întrebat: „Atunci cine poate fi mântuit?“

26 Isus i-a privit țință și le-a zis:

– Lucrul acesta este imposibil pentru oameni, dar pentru Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile.

27 Atunci Petru I-a zis:

– Iată, noi am lăsat totul și Te-am urmat. Noi ce vom avea?

28 Isus le-a zis:

– Adevărat vă spun că la reînnoirea tuturor lucrurilor, când Fiul Omului va sta pe tronul slavei Sale, voi, cei care M-ați urmat, veți sta, de asemenea, pe douăsprezece tronuri și le veți judeca pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

29 Și oricine își lasă case sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau copii, sau ogoare de dragul Numelui Meu, va primi de o sută de ori mai mult și va moșteni viața veșnică. 30 Dar mulți dintre cei dintâi vor fi cei din urmă, iar cei din urmă vor fi cei dintâi.

[întoarcere](#)

Matei 20

Pilda lucrătorilor viei

1 Căci Împărăția Cerurilor este ca stăpânul unei case, care a ieșit dis-de-dimineată să angajeze lucrători în via lui. 2 S-a înțeles cu ei *să le plătească* un denar pe zi și i-a trimis în via lui. 3 Pe la ceasul al treilea a ieșit și i-a văzut pe alții stând în piață fără lucru. 4 El le-a zis acestora: „Duceți-vă și voi în via mea și vă voi da ceea ce este drept! 5 Și ei s-au dus. A ieșit iarăși pe la ceasul al șaselea și al nouălea și a făcut la fel. 6 Când a ieșit pe la *ceasul* al unsprezecelea, i-a găsit pe alții stând *în piață* și i-a întrebat:

– De ce stați aici toată ziua fără lucru?

7 Ei i-au răspuns:

– Pentru că nu ne-a angajat nimeni!

Atunci el le-a zis:

– Duceți-vă și voi în via mea (și veți primi ceea ce este drept).

8 Când s-a făcut seară, stăpânul viei i-a zis supraveghetorului său: „Cheamă lucrătorii și dă-le plata, începând de la cei din urmă și până la cei dintâi“.

9 Au venit cei de la ceasul al unsprezecelea și au primit fiecare câte un denar. 10 Când au venit cei dintâi, s-au gândit că vor primi mai mult, dar au primit și ei tot câte un denar fiecare. 11 După ce i-au primit, au început să murmure împotriva stăpânului casei 12 și să spună:

– Aceștia din urmă au muncit doar o oră și i-ai făcut egali cu noi, care am îndurat greul și arșița zilei!

13 Stăpânul i-a răspuns unuia dintre ei:

– Prietene, eu nu te nedreptățesc! Nu te-ai înțeles cu mine pentru un denar? 14 Ia ce-ți aparține și pleacă! Eu vreau să-i dau și acestuia din urmă ca și ție! 15 Nu am voie să fac ce vreau cu ceea ce-mi aparține? Sau ochiul tău este rău, fiindcă eu sunt bun?

16 Tot așa, cei din urmă vor fi cei dintâi, iar cei dintâi vor fi cei din urmă. (Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.)

Isus vorbește din nou despre moartea și învierea Sa

17 În timp ce Se suia spre Ierusalim, Isus i-a luat deoparte, pe drum, pe cei doisprezece ucenici și le-a zis: 18 „Iată că ne suim spre Ierusalim și Fiul Omului va fi dat pe mâna conducătorilor preoților și a cărturarilor. Ei Îl vor condamna la moarte 19 și-L vor da pe mâna neamurilor, ca să fie batjocorit, biciuit și răstignit. Dar a treia zi va fi înviat“.

Cererea unei mame

20 Atunci a venit la El mama fiilor lui Zebedei, împreună cu fiii ei. I s-a închinat și a vrut să-I facă o cerere. 21 Isus a întrebat-o:

– Ce vrei?

Ea a răspuns:

– Poruncește ca acești doi fii ai mei să stea unul la dreapta și altul la stânga Ta, în Împărăția Ta!

22 Isus a zis:

– Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care urmează să-l beau Eu (și să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu)?

– Putem! au răspuns ei.

23 Isus le-a zis:

– Veți bea într-adevăr paharul Meu (și veți fi botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu), dar *dreptul* de a sta la dreapta și la stânga Mea nu ține de Mine să-l dau, ci este pentru aceia cărora le-a fost pregătit de Tatăl Meu.

24 Ceilalți zece, când au auzit, au fost indignați de cei doi frați. 25 Isus i-a chemat la El și le-a zis: „Știți că domnitorii neamurilor fac pe stăpânii cu ele, iar mai marii lor se poartă cu tiranie cu ele. 26 Între voi să nu fie așa! Ci oricine vrea să fie mai mare între voi trebuie să devină slujitorul vostru, 27 iar cel ce vrea să fie primul între voi trebuie să devină sclavul vostru, 28 tot așa cum și Fiul Omului a venit nu ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți“.

Isus vindecă doi orbi la Ierihon

29 Când au ieșit din Ierihon, o mare mulțime *de oameni* L-a urmat pe Isus. 30 Lângă drum stăteau doi orbi. Când au auzit ei că trece Isus, au început să strige:

– Ai milă de noi, (Doamne,) Fiul lui David!

31 Mulțimea îi muștra, *spunându-le* să tacă, dar ei strigau și mai tare:

– Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!

32 Isus S-a oprit, i-a chemat și i-a întrebat:

– Ce vreți să fac pentru voi?

33 Ei au răspuns:

– Doamne, să ne fie deschiși ochii!

34 Lui Isus I s-a făcut milă de ei și le-a atins ochii. Imediat ei și-au recăpătat vederea și L-au urmat.

[întoarcere](#)

Matei 21

Intrarea triumfală în Ierusalim

1 Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, lângă Muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici, 2 spunându-le: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră și imediat *ce intrați în el* veți găsi o măgăriță legată și un măgăruș împreună cu ea. Dezlegați-i și aduceți-i la Mine! 3 Dacă vă va zice cineva ceva, să-i spuneți că Domnul are nevoie de ei. Și imediat îi va trimite“. 4 Acest lucru s-a întâmplat ca să se împlinească ceea ce a fost spus prin profetul care zice:

5 „Spuneți-i fiicei Sionului:

«Iată că Împăratul tău vine la tine,
smerit și călare pe un măgar,
pe un măgăruș, pe mânzul unei măgărițe!»“

6 Ucenicii s-au dus și au făcut așa cum le poruncise Isus. 7 Au adus măgărița și măgărușul, și-au pus hainele peste ei, iar Isus S-a așezat deasupra lor. 8 O mare mulțime *de oameni* își așterneau hainele pe drum, iar alții tăiau ramuri din copaci și le presărau pe drum. 9 Mulțimile care mergeau înaintea lui Isus și cele care-L urmau strigau:

„*Osana*, Fiul lui David!

Binecuvântat este Cel Ce vine în Numele Domnului!

Osana în locurile preaînalte!“

10 Când a intrat în Ierusalim, toți cei din cetate au început să se agite și să întrebe:

– Cine este Acesta?

11 Mulțimile răspundeau:

– Acesta este Profetul Isus din Nazaretul Galileii!

Isus alungă negustorii din Templu

12 Isus a intrat în Templu și i-a scos afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu. A răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei 13 și le-a zis: „Este scris:

«Casa Mea va fi numită
o casă de rugăciune»,

dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari!“

14 Au venit la El în Templu niște orbi și șchiopi, iar El i-a vindecat. 15 Dar conducătorii preoților și cărturarii, când au văzut lucrurile minunate, pe care le făcea, și pe copiii care strigau în Templu:

„*Osana*, Fiul lui David!“, au fost indignați 16 și I-au zis:

– Auzi ce spun aceștia?

Isus le-a răspuns:

– Da! N-ați citit niciodată *acolo unde scrie că*:

„Din gura copiilor și a celor ce sunt alăptați
Ți-ai scos laudă!“?

17 Și, lăsându-i, a ieșit din cetate, S-a îndreptat spre Betania și a înnoptat acolo.

Blestemarea smochinului neroditor. Puterea rugăciunii.

18 Dimineața, în timp ce se întorcea în cetate, lui Isus I s-a făcut foame. 19 A văzut un smochin lângă drum și S-a dus spre el, dar n-a găsit în el decât frunze. Atunci i-a zis: „În veac să nu mai iasă rod din tine!” Și deodată smochinul s-a uscat. 20 Ucenicii s-au mirat când au văzut acest lucru și L-au întrebat:

– Cum de s-a uscat smochinul așa deodată?

21 Isus le-a răspuns:

– Adevărat vă spun că, dacă ați avea credință și nu v-ați îndoii, ați face nu numai ceea ce *am făcut Eu* smochinului, ci, chiar dacă ați zice acestui munte: „Ridică-te și aruncă-te în mare!”, s-ar întâmpla *întocmai*! 22 Toate lucrurile pe care le cereți cu credință în rugăciune, le veți primi.

Autoritatea lui Isus

23 A intrat apoi în Templu. În timp ce dădea învățătură, au venit la El conducătorii preoților și bătrânii poporului și L-au întrebat:

– Cu ce autoritate faci aceste lucruri? Și cine Ți-a dat această autoritate?

24 Isus le-a răspuns:

– Vă voi pune și Eu o întrebare, iar dacă Îmi veți răspunde la ea, vă voi spune și Eu cu ce autoritate fac aceste lucruri. 25 Botezul lui Ioan de unde era? Din cer sau de la oameni?

Ei au început să vorbească între ei și să zică: „Dacă vom răspunde: «Din cer!», ne va întreba: «Atunci de ce nu l-ați crezut?»», 26 iar dacă vom răspunde: «De la oameni!», ne temem de mulțime, fiindcă toți l-au considerat pe Ioan un profet“.

27 Așa că I-au răspuns lui Isus:

– Nu știm!

Atunci și El le-a zis:

– Nici Eu nu vă spun cu ce autoritate fac aceste lucruri.

Pilda celor doi fii

28 Ce părere aveți? Un om avea doi fii. S-a dus la primul și i-a zis:

– Fiule, du-te și lucrează astăzi în vie!

29 Dar el i-a răspuns:

– Nu vreau.

Mai târziu însă i-a părut rău și s-a dus.

30 *Om*ul s-a dus și la celălalt și i-a spus același lucru. Acesta i-a răspuns: „Da, stăpâne!”, dar nu s-a dus.

31 Care dintre cei doi a făcut voia tatălui?

– Primul! I-au răspuns ei.

Isus le-a zis:

– Adevărat vă spun că *până* și colecatorii de taxe și prostituatele merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu! 32 Căci a venit Ioan la voi *umblând* pe calea dreptății și nu l-ați crezut! Dar colecatorii de taxe și prostituatele l-au crezut. Și măcar că ați văzut acest lucru, nu v-a părut rău la urmă, ca să-l credeți!

Pilda viticultorilor

33 Ascultați o altă pildă:

Era un om, proprietar de pământ, care a plantat o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea și a construit un turn de pază. Apoi a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o călătorie.

34 Când s-a apropiat vremea roadelor, i-a trimis pe sclavii săi la viticultori, ca să-i ia partea *cuenită* din roade.

35 Viticultorii însă i-au apucat pe sclavii lui și pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre. 36 A trimis din nou alți sclavi, mai mulți decât primii, dar și cu aceștia au făcut la fel. 37 La urmă l-a trimis la ei pe fiul său, spunându-și: „Pe fiul meu îl vor respecta!”

38 Dar viticultorii, când l-au văzut pe fiul, și-au zis între ei: „Acesta este moștenitorul! Haideți să-l omorâm și să-i luăm moștenirea!” 39 Și l-au apucat, l-au scos afară din vie și l-au omorât.

40 Așadar, când va veni stăpânul viei, ce le va face el acelor viticultori?

41 Ei au răspuns:

– Pe ticăloșii aceia îi va nimici *printr-o moarte* groaznică, iar via le-o va arenda altor viticultori, care la vremea potrivită îi vor da partea *cuenită* din roade.

42 Isus i-a întrebat:

– N-ați citit niciodată în Scripturi că:

„Piatra pe care au respins-o zidarii
a devenit piatra din capul unghiului.

Domnul a făcut acest lucru

și este minunat în ochii noștri!”?

43 De aceea vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și-i va fi dată unui neam care va aduce roadele *cuenite*. 44 Cel ce cade peste această piatră va fi sfârâmat în bucăți, iar pe acela peste care cade ea, îl va zdrobi.

45 Când conducătorii preoților și fariseii au auzit pildele Lui, au înțeles că Isus vorbește despre ei.

46 Ei au căutat să-L prindă, dar le-a fost frică de mulțimi, pentru că acestea Îl considerau profet.

[întoarcere](#)

Matei 22

Pilda nunții fiului de împărat

1 Isus a început să le vorbească din nou în pilde și le-a zis:

2 „Împărăția lui Dumnezeu poate fi asemănată cu un împărat care i-a făcut nuntă fiului său. 3 El și-a trimis sclavii să-i cheme pe cei invitați la nuntă, dar aceștia n-au vrut să vină. 4 A trimis din nou alți sclavi, zicându-le: «Spuneți-le celor invitați: 'Iată, am pregătit masa, boii și animalele îngrășate au fost tăiate și toate sunt pregătite! Veniți deci la nuntă!'»

5 Dar *invitații* nu le-au dat nici o atenție și au plecat, unul la ogorul lui, iar altul la negustoria lui.

6 Ceilalți i-au înșfăcat pe sclavi, i-au maltratat și i-au omorât. 7 Împăratul s-a mâniat *foarte tare*. El și-a trimis trupele, i-a nimicit pe ucigașii aceia și le-a ars cetatea.

8 Apoi le-a zis sclavilor săi: «Nunta este pregătită, dar cei invitați n-au fost vrednici de ea.

9 Mergeți, așadar, la răspântiile drumurilor și chemați-i la nuntă pe toți aceia pe care îi găsiți!»

10 Sclavii aceia au ieșit pe drumuri și i-au adunat pe toți aceia pe care i-au găsit, și răi, și buni; și sala nunții s-a umplut de oaspeți.

11 Când împăratul a venit să-și vadă oaspeții, a văzut acolo un om care nu se îmbrăcase în haină de nuntă 12 și l-a întrebat:

– Prietene, cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?

Acesta a amuțit. 13 Atunci împăratul le-a zis slujitorilor:

– Legați-l de mâini și de picioare și aruncați-l în întunericul de afară! Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților!

14 Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.“

Tributul datorat Cezarului

15 Atunci fariseii s-au dus și s-au sfătuit cum să-L prindă în cursă cu vorba. 16 I-au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu irodienii, care I-au zis:

– Învățătorule, știm că ești corect și că-i înveți *pe oameni* calea lui Dumnezeu în adevăr, fără să-Ți pese de nimeni, căci nu cauți la fața oamenilor. 17 Așadar, spune-ne, ce părere ai: se cuvine să-i plătim tribut Cezarului sau nu?

18 Isus însă a înțeles intenția lor rea și le-a zis:

– De ce Mă puneți la încercare, ipocriților? 19 Arătați-Mi moneda pentru tribut!

Ei I-au adus un denar. 20 Isus i-a întrebat:

– Chipul acesta și inscripția, ale cui sunt?

21 – Ale Cezarului, au răspuns ei.

Atunci El le-a zis:

– Dați-i deci Cezarului ce este al Cezarului, iar lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!

22 Ei au rămas uimiți când au auzit *aceste cuvinte*. Și astfel L-au lăsat și au plecat.

Despre înviere

23 În aceeași zi au venit la El saducheii, care zic că nu există înviere, și L-au întrebat:

24 – Învățătorule, Moise a zis că, dacă moare cineva fără să aibă copii, fratele acestuia trebuie să se căsătorească cu văduva și să-i ridice un urmaș fratelui său. 25 Erau printre noi șapte frați. Primul s-a căsătorit, dar a murit fără să aibă vreun urmaș, lăsându-i-o astfel pe soția sa fratelui său. 26 Așa s-a întâmplat și cu al doilea, și cu al treilea, apoi tot așa până la al șaptelea. 27 Femeia a murit ultima dintre toți. 28 La înviere, soția căruia dintre cei șapte va fi ea? Căci toți au avut-o *de soție*!

29 Isus le-a răspuns:

– Sunteți rătăciți, pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu! 30 Căci la înviere nici nu se vor mai însura, nici nu se vor mai mărita, ci vor fi ca îngerii din cer. 31 Iar cu privire la învierea morților, n-ați citit ce v-a spus Dumnezeu, când zice: 32 „Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov”? El nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii!

33 Auzind *aceste lucruri*, mulțimile erau uimite de învățătura Lui.

Cea mai mare poruncă

34 Când au auzit fariseii că Isus le astupase gura saducheilor, s-au strâns la un loc. 35 Unul dintre ei, un expert în Lege, ca să-L pună la încercare, L-a întrebat:

36 – Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?

37 Isus i-a răspuns:

– „Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta“. 38 Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. 39 Iar a doua, asemenea ei, este: „Să-l iubești pe semenul tău ca pe tine însuși“. 40 Toată Legea și Profeții depind de aceste două porunci.

Al cui fiu este Cristos?

41 În timp ce fariseii erau strânși la un loc, Isus a întrebat:

42 – Ce părere aveți voi despre Cristos? Al cui Fiu este El?

Ei I-au răspuns:

– Al lui David.

43 Isus le-a zis:

– Cum atunci David, în Duhul, Îl numește „Domn“, când spune:

44 „Domnul I-a zis Domnului meu:

«Șezi la dreapta Mea
până-Ți voi pune dușmanii
sub picioare!»“?

45 Deci, dacă David Îl numește „Domn“, cum este El Fiul lui?

46 Nimeni n-a putut să-I răspundă nici măcar un cuvânt și, din acea zi, nimeni n-a mai îndrăznit să-I pună întrebări.

[întoarcere](#)

Matei 23

Vai de voi cărturari și farisei ipocriți!

1 Atunci Isus le-a vorbit mulțimilor și ucenicilor Săi. 2 El le-a zis:

„Cărturarii și fariseii stau pe scaunul lui Moise. 3 Deci să faceți și să păziți toate lucrurile pe care vi le spun ei, dar să nu faceți după faptele lor, pentru că ei zic, dar nu fac. 4 Ei leagă poveri grele și dificil de dus și le pun pe umerii oamenilor, dar ei înșiși nici măcar cu degetul nu vor să le miște.

5 Toate faptele lor le fac pentru a fi văzuți de oameni. Astfel, își fac filacterele largi și ciucurii lungi și 6 iubesc *să li se dea* locul de onoare la mese și scaunele de onoare în sinagogi, 7 să fie salutați prin piețe și să fie numiți de oameni: «*Rabbi*».

8 Voi însă să nu vă numiți «*Rabbi*», căci Unul singur este Învățătorul vostru, iar voi toți sunteți frați. 9 Și «tată» să nu numiți pe nimeni pe pământ, căci Unul singur este Tatăl vostru, și anume Cel ceresc. 10 De asemenea, să nu numiți pe nimeni «îndrumător», căci Unul singur este Îndrumătorul vostru, și anume Cristosul. 11 Cel mai mare dintre voi va fi slujitorul vostru. 12 Oricine se înalță pe sine va fi smerit și oricine se smerește va fi înălțat.

13 Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi închideți Împărăția Cerurilor în fața oamenilor; nici voi nu intrați, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați să intre!

14 (Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi devorați casele văduvelor și faceți rugăciuni lungi de ochii lumii. De aceea veți primi o condamnare mult mai mare.)

15 Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi înconjurați marea și uscatul pentru a face un prozelit, dar când devine astfel, faceți din el de două ori mai mult un fiu al Gheenei decât sunteți voi!

16 Vai de voi, călăuze oarbe, care ziceți: «Dacă cineva jură pe Templu, *acest lucru* nu înseamnă nimic, dar dacă cineva jură pe aurul Templului, este dator *să-și țină jurământul!*» 17 Nesăbuiților și orbilor! Ce este de mai mare importanță: aurul sau Templul, care sfințește aurul? 18 Voi mai ziceți: «Dacă cineva jură pe altar, *acest lucru* nu înseamnă nimic, dar dacă jură pe darul de pe altar, este dator *să-și țină jurământul!*» 19 Orbilor! Ce este de mai mare importanță: darul sau altarul, care sfințește darul? 20 Prin urmare, cel ce jură pe altar, jură pe el și pe tot ce este pe el, 21 iar cel ce jură pe Templu, jură pe el și pe Cel Ce locuiește în el. 22 De asemenea, cel ce jură pe cer, jură pe tronul lui Dumnezeu și pe Cel Ce stă pe el.

23 Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi dați zeciuială din mentă, din mărar și din chimion, dar neglijați cele mai importante lucruri din Lege, și anume dreptatea, mila și credincioșia! Pe acestea trebuia să le faceți, iar pe acelea să nu le neglijați! 24 Călăuze oarbe, care strecurați tânțarul și înghițiți cămila!

25 Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi curățați pe dinafară paharul și farfuria, dar pe dinăuntru sunt pline de jaf și de necumpătare! 26 Fariseu orb! Curăță mai întâi pe dinăuntru paharul (și farfuria), ca să fie curate și pe dinafară!

27 Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi vă asemănați cu mormintele văruite, care pe dinafară arată frumos, dar înăuntru sunt pline de oasele celor morți și de orice fel de necurăție! 28 Tot așa și voi, pe dinafară vă arătați drepti oamenilor, dar pe dinăuntru sunteți plini de ipocrizie și de fărâdelege!

29 Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi zidiți mormintele profeților și împodobiți mormintele celor drepti 30 și spuneți: «Dacă noi am fi trăit în zilele strămoșilor noștri, n-am fi fost părtași cu ei la *vărsarea* sângelui profeților!» 31 Astfel, voi înșivă mărturisiți că sunteți urmașii

celor ce i-au ucis pe profeți! 32 Umpleți deci măsura strămoșilor voștri!

33 Șerpilor! Pui de vipere! Cum veți scăpa de condamnarea la Gheenă?! 34 De aceea, iată, vă trimit profeți, înțelepți și cărturari! Pe unii dintre ei îi veți omori și îi veți răstigni, iar pe alții îi veți biciui în sinagogile voastre și îi veți persecuta din cetate în cetate, 35 ca să vină asupra voastră tot sângele nevinovat, care a fost vărsat pe pământ, de la sângele lui Abel, cel drept, până la sângele lui Zaharia, fiul lui Berechia, pe care l-ați ucis între Templu și altar! 36 Adevărat vă spun că toate aceste lucruri vor veni peste această generație!

37 Ierusalime, Ierusalime, care-i omori pe profeți și-i ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să-ți adun copiii, așa cum își adună cloșca puii sub aripi, dar n-ați vrut! 38 Iată că vi se lasă casa pustie! 39 Căci vă spun că de acum *încolo* nu Mă veți mai vedea până când nu veți zice: «Binecuvântat este Cel Ce vine în Numele Domnului!»“

[întoarcere](#)

Matei 24

Semne ale sfârșitului

1 După ce a ieșit Isus din Templu, în timp ce mergea, ucenicii Lui au venit la El, ca să-I arate clădirile Templului. 2 Isus însă le-a zis: „Vedeți voi toate acestea? Adevărat vă spun că nu va fi lăsată aici piatră pe piatră; *totul* va fi dărâmat“.

3 Apoi S-a așezat pe Muntele Măslinilor, iar ucenicii au venit la El, doar ei singuri, și L-au întrebat:

– Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului?

4 Isus le-a răspuns:

– Vedeți să nu vă înșele cineva! 5 Căci vor veni mulți în Numele Meu, zicând: „Eu sunt Cristosul!“ și-i vor înșela astfel pe mulți. 6 Veți auzi de războaie și vești de războaie. Vedeți să nu vă neliniștiți, căci aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar încă nu va fi sfârșitul. 7 Un neam se va ridica împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății. Va fi foamete, *vor fi* (molime și) cutremure în diverse locuri. 8 Dar toate acestea sunt doar începutul durerilor nașterii.

9 Atunci vă vor da să fiți chinuiți, vă vor omorî și veți fi urâți de toate neamurile din pricina Numelui Meu. 10 Atunci mulți se vor poticni, se vor trăda unii pe alții și se vor urî unii pe alții.

11 Se vor ridica mulți profeți falși și-i vor înșela pe mulți. 12 Și din cauza înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mulți se va răci. 13 Dar cel care va răbda până la sfârșit va fi mântuit. 14 Această Evanghelie a Împărăției va fi vestită întregii omeniri, ca o mărturie pentru toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul.

15 De aceea, când veți vedea „urâciunea pustiirii“, despre care a vorbit profetul Daniel, stând în locul sfânt – cel ce citește, să înțeleagă –, 16 atunci cei din Iudeea să fugă în munți! 17 Cel ce va fi pe acoperișul casei să nu coboare să-și ia lucrurile din casă, 18 iar cel ce va fi la câmp să nu se întoarcă să-și ia haina! 19 Vai de cele ce vor fi însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea! 20 Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici de Sabat. 21 Căci atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a mai fost de la începutul lumii și până acum și nici nu va mai fi! 22 Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nici un om n-ar fi scăpat; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.

23 Dacă cineva vă va spune atunci: „Iată, Cristosul este aici!“ sau „Este acolo!“, să nu credeți!

24 Căci se vor ridica cristoși falși și profeți falși și vor face semne mari și minuni, pentru a-i înșela, dacă este posibil, chiar și pe cei aleși. 25 Iată că v-am spus mai dinainte! 26 Așadar, dacă vă vor spune: „Iată, este în pustie!“, să nu vă duceți; sau: „Iată-L în odăi ascunse!“, să nu credeți! 27 Căci așa cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, tot așa va fi și venirea Fiului Omului. 28 Oriunde va fi hoitul, acolo se vor aduna și vulturii!

29 Imediat după necazul acelor zile,

soarele se va întuneca,

luna nu-și va mai da lumina,

stelele vor cădea din cer

și puterile cerurilor vor fi clătinate.

30 Atunci se va arăta în cer semnul Fiului Omului și atunci toate semințiile pământului se vor jeli și-L vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și mare slavă. 31 El îi va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița cea răsunătoare, iar ei îi vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.

32 Învățați de la smochin pilda lui: când mlădița lui devine deja fragedă și încep să apară frunzele,

știți că vara este aproape. 33 Tot așa și voi, când vedeți toate aceste lucruri, să știți că El este aproape, este chiar la uși. 34 Adevărat vă spun că nu va trece această generație până se vor întâmpla toate aceste lucruri. 35 Cerul și pământul vor trece, însă cuvintele Mele nu vor trece!

Îndemn la veghere

36 Dar despre ziua și ora aceea nu știe nimeni, nici îngerii cerurilor, (nici Fiul), ci numai Tatăl.

37 Așa cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și la venirea Fiului Omului. 38 Căci așa cum era în zilele de dinaintea potopului, când *oamenii* mâncau, beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în arcă, 39 și nu au știut nimic până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului Omului. 40 Atunci, doi *bărbați* vor fi la câmp – unul va fi luat, iar altul va fi lăsat. 41 Două *femei* vor măcina la moară – una va fi luată, iar alta va fi lăsată.

42 Vegheați deci, pentru că nu știți în ce zi vine Domnul vostru! 43 Să știți că, dacă stăpânul casei ar ști în ce strajă din noapte vine hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să i se spargă casa. 44 Prin urmare, fiți pregătiți și voi, pentru că Fiul Omului va veni în ceasul în care nu vă așteptați!

Sclavul credincios și înțelept

45 Cine este deci sclavul credincios și înțelept, pe care stăpânul l-a pus responsabil peste ceilalți sclavi ai săi, ca să le dea hrana la timp? 46 Ferice de sclavul acela, pe care stăpânul, la venirea lui, îl va găsi făcând așa! 47 Adevărat vă spun că îl va pune responsabil peste toate bunurile sale! 48 Dar dacă sclavul acela este *un sclav* rău, care își zice în inima lui: „Stăpânul meu întârzie!” 49 și care începe să-i bată pe confrății lui și să mănânce și să bea cu bețivii, 50 stăpânul acelui sclav va veni într-o zi în care el nu se așteaptă și la o oră pe care nu o știe. 51 El îl va tăia în două și-i va stabili partea la un loc cu ipocriții. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților!

[întoarcere](#)

Matei 25

Pilda celor zece fecioare

1 Atunci Împărăția Cerurilor va fi asemănată cu zece fecioare, care și-au luat lămpile și au ieșit în întâmpinarea mirelui. 2 Cinci dintre ele erau nesăbuite, iar cinci erau înțelepte. 3 Cele nesăbuite nu și-au luat cu ele și untdelemn atunci când și-au luat lămpile, 4 dar cele înțelepte, împreună cu lămpile, și-au luat și untdelemn în vase. 5 Mirele întârzia, astfel că ele au ațipit toate și au adormit.

6 La miezul nopții a răsunat un strigăt: „Iată mirele! Ieșiți-i în întâmpinare!”

7 Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit lămpile. 8 Cele nesăbuite le-au zis celor înțelepte:

– Dați-ne și nouă din untdelemnul vostru, pentru că ni se sting lămpile!

9 Dar cele înțelepte au răspuns:

– Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă! Duceți-vă mai bine la cei ce vând *untdelemn* și cumpărați-vă!

10 În timp ce ele se duceau să cumpere *untdelemn*, a venit mirele. Cele ce erau gata au intrat la nuntă împreună cu el, iar ușa a fost închisă. 11 Mai târziu au venit și celelalte fecioare și au zis:

– Doamne, Doamne, deschide-ne!

12 Dar el le-a răspuns:

– Adevărat vă spun că nu vă cunosc!

13 Așadar, vegheați! Căci nu știți nici ziua, nici ora (când vine Fiul Omului).

Pilda talanților

14 Căci va fi ca atunci când un om, urmând să plece într-o călătorie, și-a chemat sclavii și le-a încredințat averile lui. 15 Unuia i-a dat cinci talanți, altuia – doi, iar altuia – unul, fiecăruia după puterea lui; apoi a plecat. Imediat, 16 cel ce primise cinci talanți s-a dus și i-a investit și a câștigat alți cinci. 17 Tot așa, cel ce primise doi a câștigat și el alți doi. 18 Dar cel ce primise unul s-a dus și a săpat o groapă în pământ și a ascuns *acolo* banii stăpânului său.

19 După mult timp, stăpânul acelor sclavi a venit și a început să-și pună în ordine socotelile cu ei.

20 Cel ce primise cinci talanți a venit și a adus încă cinci talanți, zicând:

– Stăpâne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată, am mai câștigat încă cinci!

21 Stăpânul i-a zis:

– Bine, sclav bun și credincios! Pentru că ai fost credincios peste puține lucruri, te voi pune responsabil peste multe! Intră în bucuria stăpânului tău!

22 A venit apoi cel ce primise doi talanți și a zis:

– Stăpâne, mi-ai încredințat doi talanți; iată, am mai câștigat doi!

23 Stăpânul i-a zis:

– Bine, sclav bun și credincios! Pentru că ai fost credincios peste puține lucruri, te voi pune responsabil peste multe! Intră în bucuria stăpânului tău!

24 A venit și cel ce primise un talant și a zis:

– Stăpâne, am știut că ești un om aspru, care seceri de unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai

împrăștiat, 25 așa că mi-a fost teamă și m-am dus și ți-am ascuns talantul în pământ. Iată aici talantul tău!

26 Stăpânul i-a răspuns:

– Sclav rău și leneș! Ai știut că secer de unde n-am semănat și că adun de unde n-am împrăștiat?

27 Atunci trebuia ca tu să-mi fi pus banii la zarafă, pentru ca, la întoarcere, să primesc cu dobândă ceea ce era al meu!

28 Așadar, luați-i talantul și dați-i-l celui ce are zece talanți! 29 Căci oricui are, i se va da mai mult și va avea din abundență, dar de la cel ce n-are se va lua chiar și ce are! 30 Iar pe sclavul acela nefolositor aruncați-l în întinericul de afară! Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților!

Judecata finală

31 Când Fiul Omului va veni în slava Sa, împreună cu toți îngerii, atunci El Se va așeza pe tronul slavei Sale 32 și toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții așa cum desparte păstorul oile de capre 33 și va pune oile să stea la dreapta Lui, iar caprele, la stânga.

34 Apoi Împăratul le va zice celor din dreapta Lui:

– Veniți, binecuvântații Tatălui Meu; moșteniți Împărăția care a fost pregătită pentru voi de la întemeierea lumii! 35 Căci Mi-a fost foame și Mi-ați dat să mănânc, Mi-a fost sete și Mi-ați dat să beau, am fost străin și M-ați primit între voi, 36 am fost gol și M-ați îmbrăcat, am fost bolnav și M-ați vizitat, am fost în închisoare și ați venit pe la Mine.

37 Atunci cei dreپți Îl vor întreba:

– Doamne, când Te-am văzut noi flămând și Ți-am dat să mănânci, sau însetat și Ți-am dat să bei?

38 Când Te-am văzut noi străin și Te-am primit între noi, sau gol și Te-am îmbrăcat? 39 Și când Te-am văzut noi bolnav sau în închisoare și am venit pe la Tine?!

40 Iar Împăratul le va răspunde:

– Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut așa unora dintre cei mai neînsemnați dintre acești frați ai Mei, Mie Mi-ați făcut!

41 Apoi le va zice celor din stânga:

– Plecați de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit pentru diavolul și pentru îngerii lui! 42 Căci Mi-a fost foame și nu Mi-ați dat să mănânc, Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau, 43 am fost străin și nu M-ați primit între voi, am fost gol și nu M-ați îmbrăcat, am fost bolnav și în închisoare și nu m-ați vizitat!

44 Atunci și ei Îl vor întreba:

– Doamne, când Te-am văzut noi flămând sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare și nu Ți-am slujit?!

45 Atunci El le va răspunde:

– Adevărat vă spun că, ori de câte ori n-ați făcut așa unora dintre cei mai neînsemnați dintre aceștia, Mie nu Mi-ați făcut!

46 Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar cei dreپți vor merge în viața veșnică.

[întoarcere](#)

Matei 26

Uneltire împotriva lui Isus

1 După ce a terminat de spus aceste cuvinte, Isus le-a zis ucenicilor Săi: 2 „Știți că peste două zile va fi Paștele, iar Fiul Omului va fi trădat ca să fie răstignit“.

3 Atunci conducătorii preoților și bătrânii poporului s-au strâns în curtea marelui preot, numit Caiafa, 4 și au uneltit să-L aresteze pe Isus prin vicleșug și să-L omoare. 5 Însă ei ziceau: „Nu în timpul sărbătorii, ca nu cumva să se facă tulburare în popor“.

Ungerea lui Isus la Betania

6 În timp ce Isus se afla în Betania, în casa lui Simon, leprosul, 7 a venit la El o femeie care avea un vas de alabastru, *plin* cu un parfum foarte scump. Ea a turnat *parfumul* pe capul lui Isus, în timp ce El stătea la masă. 8 Ucenicii însă au fost indignați când au văzut acest lucru și au zis: „Pentru ce risipa aceasta? 9 Căci parfumul acesta s-ar fi putut vinde scump, iar *banii* să le fie dați săracilor!“

10 Isus știa ce zic ei, așa că le-a spus: „De ce îi cauzați supărare femeii? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine! 11 Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți întotdeauna! 12 Când a turnat acest parfum pe trupul Meu, ea a făcut lucrul acesta, ca să Mă pregătească pentru înmormântare. 13 Adevărat vă spun că oriunde va fi vestită această Evanghelie, în toată lumea, se va spune și ce a făcut această femeie, în amintirea ei“.

Trădarea lui Iuda

14 Atunci unul dintre cei doisprezece, numit Iuda Iscarioteanul, s-a dus la conducătorii preoților 15 și i-a întrebat: „Ce vreți să-mi dați ca să-L dau pe mâna voastră?“ Ei i-au plătit treizeci de arginți. 16 De atunci, el a început să caute un prilej, ca să-L dea pe mâna lor.

Masa pascală

17 În prima zi a Sărbătorii Azimelor, ucenicii au venit la Isus și L-au întrebat:

– Unde vrei să-Ți pregătim să mănânci *mielul de Paște*?

18 El le-a răspuns:

– Duceți-vă în cetate la un anumit om și spuneți-i astfel: „Învățătorul zice: «Timpul Meu este aproape; voi sărbători Paștele la tine, împreună cu ucenicii Mei!»“

19 Ucenicii au făcut așa cum le poruncise Isus și au pregătit Paștele.

Descoperirea trădătorului

20 Când s-a înserat, Isus S-a așezat la masă împreună cu cei doisprezece. 21 În timp ce mâncau, Isus le-a zis:

– Adevărat vă spun că unul dintre voi Mă va trăda.

22 Ei s-au întristat foarte tare și au început să-L întrebe unul câte unul:

– Nu cumva sunt eu, Doamne?

23 El le-a răspuns:

– Cel ce-și pune mâna în castron împreună cu Mine, acela Mă va trăda! 24 Da, Fiul Omului Se duce

după cum este scris cu privire la El, dar vai de omul acela prin care este trădat Fiul Omului! Era mai bine pentru acel om dacă nu s-ar fi născut!

25 Iuda, trădătorul, a întrebat:

– Nu cumva sunt eu acela, *Rabbi*?

Isus i-a răspuns:

– *Este așa cum spui.*

Cina Domnului

26 În timp ce mâncau, Isus a luat o pâine și, după ce a rostit binecuvântarea, a frânt-o și le-a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați! Acesta este trupul Meu“. 27 Apoi a luat un pahar și, după ce a adus mulțumiri, l-a dat ucenicilor, zicând: „Beți toți din el, 28 căci acesta este sângele Meu, *sângele* legământului, care este vărsat pentru mulți spre iertarea păcatelor. 29 Vă spun că de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua aceea, când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu“. 30 După ce au cântat *psalmii*, s-au dus spre Muntele Măslinilor.

Isus prezice lepădarea lui Petru

31 Atunci Isus le-a zis:

– În noaptea aceasta toți vă veți poticni în Mine, pentru că este scris:

„Voi lovi păstorul,
iar oile turmei vor fi risipite!“

32 Dar după învierea Mea voi merge înaintea voastră în Galileea.

33 Petru I-a răspuns:

– Chiar dacă toți se vor poticni în Tine, eu nu mă voi poticni niciodată!

34 Isus i-a zis:

– Adevărat îți spun că în noaptea aceasta, înainte de cântatul cocoșului, te vei lepăda de Mine de trei ori!

35 Petru I-a răspuns:

– Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu Tine, eu tot nu mă voi lepăda de Tine!

Și toți ucenicii au spus la fel.

Ghetsimani

36 Atunci Isus a venit cu ei într-un loc numit Ghetsimani și le-a zis ucenicilor: „Stați jos aici în timp ce Eu Mă voi duce acolo să mă rog!“ 37 I-a luat cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei și a început să se întristeze și să se mâhnească. 38 Atunci le-a zis: „Sufletul Meu *este cuprins* de o întristare de moarte. Rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine!“

39 S-a depărtat puțin, a căzut cu fața *la pământ* și s-a rugat: „Tată, dacă este posibil, să fie îndepărtat de la Mine paharul acesta! Totuși, nu cum vreau Eu, ci cum vrei Tu!“

40 Apoi a venit la ucenici, dar i-a găsit dormind. El i-a zis lui Petru: „Așadar, n-ai putut veghea împreună cu Mine nici măcar o oră? 41 Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită! Duhul într-adevăr este doritor, dar carnea este neputincioasă!“

42 S-a îndepărtat a doua oară și s-a rugat din nou, zicând: „Tată, dacă nu se poate să fie îndepărtat acest *pahar* de la Mine fără să-l beau, făcă-se voia Ta!“

43 A venit iarăși *la ucenici* și i-a găsit dormind, pentru că li se îngreunaseră ochii *de somn*.

44 I-a lăsat iarăși, s-a îndepărtat și s-a rugat pentru a treia oară, spunând aceleași cuvinte. 45 Atunci a venit la ucenici și le-a zis: „Încă mai dormiți și vă odihniți? Iată, s-a apropiat ceasul! Fiul Omului este trădat în mâinile păcătoșilor. 46 Sculați-vă! Să mergem! Iată că se apropie cel ce Mă trădează!”

Arestarea lui Isus

47 În timp ce El încă vorbea, iată că vine Iuda, unul dintre cei doisprezece, împreună cu o mulțime mare *de oameni* cu săbii și ciomege, *trimiși* de conducătorii preoților și de bătrânii poporului.

48 Trădătorul le dăduse următorul semn: „Cel pe Care-L voi săruta, Acela este! Să-L arestați!” 49 El a venit imediat la Isus și I-a zis:

– Salutare, *Rabbi!*

Și L-a sărutat.

50 Isus i-a zis:

– Prietene, *fă potrivit* cu ceea ce ești aici să *faci!*

Atunci ei s-au apropiat, au pus mâna pe Isus și L-au arestat. 51 Și iată că unul dintre cei ce erau cu Isus a întins mâna, și-a scos sabia și l-a lovit pe sclavul marelui preot, tăindu-i o ureche.

52 Însă Isus i-a zis: „Pune-ți sabia la loc, căci toți cei ce scot sabia, de sabie vor pieri! 53 Sau crezi că n-aș putea să-L rog pe Tatăl Meu, Care Mi-ar pune chiar acum la dispoziție mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri? 54 Dar cum s-ar împlini atunci Scripturile care spun că așa trebuie să se întâmple?”

55 În ceasul acela, Isus a zis mulțimilor: „Ați ieșit să Mă prindeți cu săbii și ciomege, ca pe un tâlhar? În fiecare zi Mă așezam în Templu și dădeam învățătură, dar nu M-ați arestat! 56 Însă toate acestea s-au întâmplat ca să se îplinească scrierile profeților”.

Atunci toți ucenicii L-au părăsit și au fugit.

Isus înaintea Sinedriului

57 Atunci cei ce L-au arestat pe Isus L-au dus la Caiafa, marele preot, unde erau adunați cărturarii și bătrânii. 58 Petru L-a urmat de la distanță până la curtea marelui preot. A intrat înăuntru și s-a așezat împreună cu gărzile, ca să vadă *care va fi sfârșitul*.

59 Conducătorii preoților și întregul Sinedriu căutau vreo mărturie falsă împotriva lui Isus, ca să-L poată condamna la moarte, 60 dar n-au găsit niciuna, deși veniseră mulți martori mincinoși. La urmă, au venit doi 61 care au spus: „Acesta a zis: «Eu pot să dărâm Templul lui Dumnezeu și să-l reconstruiesc în trei zile!»”

62 Marele preot s-a ridicat și L-a întrebat:

– Nu răspunzi nimic la ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?

63 Dar Isus tăcea.

Marele preot i-a zis:

– Te pun sub jurământ în fața Dumnezeului celui Viu să ne spui dacă Tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu!

64 Isus i-a răspuns:

– *Este așa cum spui*. Dar vă spun că,

de acum încolo, Îl veți vedea pe Fiul Omului
șezând la dreapta Puterii

și venind pe norii cerului!

65 Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele și a zis:

– A blasfemiat! Ce nevoie mai avem de martori?! Iată, acum ați auzit blasfemia! 66 Ce părere aveți?

Ei au răspuns:

– Este vinovat *și vrednic* de moarte!

67 Atunci L-au scuipat în față și L-au lovit. Unii L-au palmuit, 68 zicând: „Profește-ne, Cristoase, cine este cel ce Te-a lovit?“

Lepădarea lui Petru

69 Petru stătea afară, în curte. A venit la el o slujnică și i-a zis:

– Și tu erai cu Isus, galileeanul!

70 Însă el s-a lepădat înaintea tuturor, zicând:

– Nu știu despre ce vorbești.

71 Când s-a îndreptat spre poartă, l-a văzut o altă *slujnică*, care le-a zis celor de acolo:

– Acesta era cu Isus din Nazaret!

72 El s-a lepădat din nou, *spunând* cu jurământ:

– Nu-L cunosc pe Acest Om!

73 După puțin *timp* însă cei ce stăteau *acolo* au venit și i-au zis lui Petru:

– Cu siguranță și tu ești *unul* dintre ei, căci te dă de gol accentul!

74 Atunci el a început să se blesteme și să jure, *zicând*:

– Nu-L cunosc pe Acest Om!

Și imediat a cântat cocoșul. 75 Atunci Petru și-a adus aminte cuvântul pe care i-l spusese Isus:

„Înainte de cântatul cocoșului, te vei lepăda de Mine de trei ori!“ Și a ieșit afară și a plâns cu amar.

[întoarcere](#)

Matei 27

1 Când s-a făcut dimineată, toți conducătorii preoților și bătrânii poporului au ținut sfat împotriva lui Isus, ca să-L condamne la moarte. 2 L-au legat, L-au dus și L-au dat pe mâna lui Pilat, guvernatorul.

Iuda se spânzură

3 Atunci lui Iuda, trădătorul, când a văzut că Isus a fost condamnat, i-a părut rău și a dus înapoi cei treizeci de arginți la conducătorii preoților și la bătrâni, 4 zicând:

– Am păcătuیت, căci am trădat sânge nevinovat!

Ei i-au răspuns:

– Ce ne pasă nouă? Treaba ta!

5 El a aruncat arginții în Templu și a plecat. Apoi s-a dus și s-a spânzurat.

6 Conducătorii preoților au luat arginții și au zis: „Nu este voie să fie puși în vistierie, pentru că sunt preț de sânge“. 7 Și după ce s-au sfătuit, au cumpărat cu ei ogorul olarului ca loc de înmormântare pentru străini. 8 Iată de ce ogorul acela a fost numit „Ogorul Sângelui“ până în ziua de astăzi.

9 Atunci s-a împlinit ceea ce a fost spus prin profetul Ieremia, care zice:

„Au luat cei treizeci de arginți,

prețul pus pe El,

la care a fost apreciat de către fiii lui Israel,

10 și i-au dat pe ogorul olarului,

după cum mi-a poruncit Domnul“.

Isus înaintea lui Pilat

11 Isus a fost adus deci înaintea guvernatorului. Guvernatorul L-a întrebat:

– Ești Tu Împăratul iudeilor?

Isus i-a răspuns:

– Este așa cum spui.

12 Dar când a fost acuzat de conducătorii preoților și de bătrâni, n-a răspuns nimic. 13 Atunci Pilat l-a zis:

– Nu auzi de câte lucruri Te învinuiesc ei?

14 Dar Isus nu i-a răspuns nici măcar cu un cuvânt, spre marea mirare a guvernatorului.

15 Guvernatorul obișnuia ca la fiecare sărbătoare să elibereze pentru mulțime un prizonier pe care-l voiau ei. 16 La acea vreme aveau un prizonier vestit, numit (Isus) Baraba. 17 Așadar, după ce mulțimea a fost adunată, Pilat i-a întrebat:

– Pe cine vreți să vi-l eliberez, pe (Isus) Baraba sau pe Isus, Cel numit Cristos?

18 Căci el știa că din invidie Îl dăduseră pe mâna lui.

19 În timp ce stătea pe scaunul de judecată, soția lui a trimis să-i spună: „Să n-ai nimic de-a face cu Acel Om drept, pentru că azi am suferit mult în vis din cauza Lui!“

20 Dar conducătorii preoților și bătrânii au convins mulțimile să-l ceară pe Baraba, iar Isus să fie omorât.

21 Guvernatorul i-a întrebat *iarăși*:

– Pe care dintre aceștia doi vreți să vi-l eliberez?

– Pe Baraba! au răspuns ei.

22 Pilat a zis:

– Și atunci ce să fac cu Isus, numit Cristos?

Ei au răspuns cu toții:

– Să fie răstignit!

23 El i-a întrebat:

– Dar ce rău a făcut?

Însă ei strigau și mai tare:

– Să fie răstignit!

24 Când a văzut Pilat că nu ajunge nicăieri, ci că mai degrabă se face zarvă, a luat apă și s-a spălat pe mâini înaintea mulțimii, spunând:

– Eu sunt nevinovat de sângele Acestui Om! Treaba voastră!

25 Tot poporul i-a răspuns:

– Sângele Lui să fie peste noi și peste copiii noștri!

26 Atunci li l-a eliberat pe Baraba, iar pe Isus, după ce a pus să-L biciuiască, L-a dat să fie răstignit.

Isus, batjocorit de soldați

27 Atunci soldații guvernatorului L-au adus pe Isus în pretoriu și au adunat în jurul Lui toată cohorta. 28 L-au dezbrăcat și au pus pe El o mantie stacojie, 29 au împletit o coroană de spini, I-au așezat-o pe cap, *I-au pus* o trestie în mâna dreaptă și apoi au îngenuncheat înaintea Lui și și-au bătut joc de El, zicând: „Să trăiți, Împărate al iudeilor!” 30 Ei Îl scui-pau, Îi luau trestia și-L loveau peste cap. 31 După ce și-au bătut joc de El astfel, L-au dezbrăcat de mantie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus să-L răstignească.

Răstignirea

32 Când au ieșit, au găsit un om din Cirena, pe nume Simon, și l-au obligat pe acesta să ducă crucea lui Isus. 33 Când au ajuns la locul numit Golgota, căruia i se mai zice și „Locul Craniului“, 34 I-au dat să bea vin amestecat cu fiere, dar când l-a gustat, n-a vrut să-l bea. 35 După ce L-au răstignit, și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorți. 36 Apoi s-au așezat jos și Îl păzeau acolo. 37 Îi puseseră deasupra capului următoarea acuzație: „Acesta este Isus, Împăratul iudeilor“. 38 Tot atunci au fost răstigniți cu El și doi tâlhari, unul la dreapta și unul la stânga Lui.

39 Cei ce treceau pe acolo Îl insultau, dădeau din cap 40 și ziceau: „Tu, Cel Care dăra-mi Templul și-l reconstruiești în trei zile, salvează-Te pe Tine Însuși, dacă ești Fiul lui Dumnezeu, (și) dă-Te jos de pe cruce!”

41 Tot așa Îl batjocoreau și conducătorii preoților, împreună cu cărturarii și bătrânii, zicând: 42 „Pe alții i-a salvat, dar pe Sine Însuși nu Se poate salva! Doar este Împăratul lui Israel! Să Se coboare acum de pe cruce și vom crede în El! 43 S-a încrezut în Dumnezeu, să-L scape acum Dumnezeu dacă vrea! Căci a zis: «Eu sunt Fiul lui Dumnezeu!»“ 44 La fel Îl batjocoreau și tâlharii care erau răstigniți împreună cu El.

Moartea lui Isus

45 De la ceasul al șaselea și până la ceasul al nouălea s-a făcut întuneric peste toată țara. 46 Și pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: „*Eli, Eli, lema sabactani?*“, care înseamnă „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?“

47 Unii dintre cei ce stăteau acolo L-au auzit și au zis: „Acest Om îl strigă pe Ilie!“

48 Imediat unul dintre ei a alergat și a luat un burete, l-a umplut cu vin acru, l-a pus într-o trestie și l-a dat să-l bea. 49 Dar ceilalți ziceau: „Lasă să vedem dacă vine Ilie să-L salveze!“

50 Isus a strigat din nou cu glas tare și apoi Și-a dat duhul.

51 Și iată că draperia Templului a fost despicată în două, de sus până jos; pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat, 52 mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră au fost înviate. 53 Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în Cetatea Sfântă și li s-au arătat multora.

54 Centurionul și cei ce-L păzeau pe Isus împreună cu el au văzut cutremurul și cele întâmplare și s-au înspăimântat foarte tare. Ei au zis: „Într-adevăr, Acesta era Fiul lui Dumnezeu!“

55 Acolo mai erau și multe femei care priveau de departe, cele care Îl urmaseră pe Isus din Galileea și Îi slujiseră. 56 Printre ele erau Maria Magdalena, Maria – mama lui Iacov și a lui Iosif – și mama fiilor lui Zebedei.

Înmormântarea lui Isus

57 Când s-a făcut seară, a venit un om bogat din Arimateea, pe nume Iosif, care fusese și el ucenic al lui Isus. 58 Acesta s-a dus la Pilat și i-a cerut trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit să-i fie dat. 59 Iosif a luat trupul, L-a înfășurat într-o pânză de în curată 60 și L-a pus într-un mormânt nou de-al lui, *mormânt* pe care-l săpase în stâncă. Apoi a rostogolit o piatră mare la intrarea mormântului și a plecat. 61 Maria Magdalena și cealaltă Marie erau și ele acolo, așezate înaintea mormântului.

Mormântul este păzit

62 A doua zi, cea de după Ziua Pregătirii, conducătorii preoților și fariseii s-au adunat împreună la Pilat 63 și i-au zis:

– Stăpâne, ne-am adus aminte că înșelătorul acela, în timp ce trăia, a zis: „După trei zile voi învia!“

64 Așadar, poruncește ca mormântul să fie păzit până a treia zi, ca nu cumva ucenicii Lui să vină și să-L fure, iar apoi să spună poporului: „A fost înviat din morți!“ Atunci această înșelăciune din urmă ar fi mai rea decât prima!

65 Pilat le-a răspuns:

– Aveți o gardă; duceți-vă și păziți-L cum știți!

66 Ei s-au dus și au luat măsuri pentru paza mormântului, sigilând piatra și lăsând garda *acolo*.

[întoarcere](#)

Matei 28

Învierea lui Isus

1 După Sabat, în timp ce se iveau zorii primei zile din săptămână, Maria Magdalena și cealaltă Marie s-au dus să vadă mormântul.

2 Și iată că a avut loc un cutremur mare, căci un înger al Domnului a coborât din cer și s-a dus de a rostogolit piatra și s-a așezat pe ea. 3 Înfățișarea lui era ca fulgerul, iar îmbrăcămintea lui era albă ca zăpada. 4 Gardienii au început să tremure de frică și au rămas ca morți.

5 Îngerul le-a zis femeilor: „Nu vă temeți! Știu că Îl căutați pe Isus Care a fost răstignit! 6 Nu este aici, pentru că a fost înviat, așa cum a spus! Veniți și vedeți locul unde fusese pus 7 și apoi duceți-vă repede și spuneți-le ucenicilor Lui: «A fost înviat dintre cei morți! Și iată că El merge înaintea voastră în Galileea! Acolo Îl veți vedea!» Iată că v-am spus lucrul acesta!”

8 Ele au plecat repede de la mormânt, cu frică și cu mare bucurie, și au alergat să-i anunțe pe ucenici. 9 Dar iată că le-a ieșit înainte Isus și le-a zis: „Salutare!” Ele s-au apropiat, I-au cuprins picioarele și I s-au închinat. 10 Atunci Isus le-a zis: „Nu vă temeți! Duceți-vă și anunțați-i pe frații Mei să meargă în Galileea; acolo Mă vor vedea!”

Raportul gărzii și înșelătoria conducătorilor

11 În timp ce plecau ele, câțiva dintre gardieni s-au dus în cetate și i-au înștiințat pe conducătorii preoților cu privire la tot ce se întâmplase. 12 Aceștia s-au adunat împreună cu bătrânii, au ținut sfat și le-au dat soldaților mulți bani, 13 zicându-le: „Să spuneți așa: «Ucenicii Lui au venit noaptea, în timp ce noi dormeam, și L-au furat!» 14 Iar dacă vestea aceasta va ajunge la guvernator, îl vom convinge noi și vă vom scăpa de grijă!” 15 Ei au luat banii și au făcut așa cum fuseseră învățați. Și zvonul acesta s-a răspândit printre iudei până în ziua de astăzi.

Marea Însărcinare

16 Cei unsprezece ucenici s-au dus în Galileea, la muntele la care le spusese Isus să meargă. 17 Când L-au văzut, I s-au închinat, dar unii s-au îndoit. 18 Isus S-a apropiat de ei și le-a vorbit astfel: „Toată autoritatea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. 19 Prin urmare, duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt 20 și învățându-i să păzească tot ce v-am poruncit! Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului!”

[întoarcere](#)

Marcu

Marcu	<u>Capitolul 1</u>
Marcu	<u>Capitolul 2</u>
Marcu	<u>Capitolul 3</u>
Marcu	<u>Capitolul 4</u>
Marcu	<u>Capitolul 5</u>
Marcu	<u>Capitolul 6</u>
Marcu	<u>Capitolul 7</u>
Marcu	<u>Capitolul 8</u>
Marcu	<u>Capitolul 9</u>
Marcu	<u>Capitolul 10</u>
Marcu	<u>Capitolul 11</u>
Marcu	<u>Capitolul 12</u>
Marcu	<u>Capitolul 13</u>
Marcu	<u>Capitolul 14</u>
Marcu	<u>Capitolul 15</u>
Marcu	<u>Capitolul 16</u>

[întoarcere](#)

Marcu 1

Lucrarea lui Ioan Botezătorul

1 Începutul Evangheliei lui Isus Cristos, (Fiul lui Dumnezeu). 2 Așa cum este scris în Isaia, profetul:

„Iată, îl trimit înaintea feței Tale pe solul Meu,
care-Ți va pregăti calea!“

3 „Un glas strigă în pustie:
«Pregătiți calea Domnului,
neteziți-I cărările!»“

4 Ioan Botezătorul a venit în pustie și a început să predice botezul pocăinței spre iertarea păcatelor. 5 Toți cei din ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului au început să vină la el și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan. 6 Ioan avea îmbrăcăminte din păr de cămilă, iar în jurul mijlocului avea un brâu de piele. El se hrănea cu lăcuste și cu miere sălbatică. 7 Ioan vestea și zicea: „După mine vine Cel Ce este mai puternic decât mine, Căruia eu nu sunt vrednic să mă aplec să-I dezleg cureaua sandalelor! 8 Eu v-am botezat cu apă, dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt.“

Botezul și ispitirea lui Isus

9 În acele zile a venit Isus din Nazaretul Galileii și a fost botezat de către Ioan în Iordan. 10 Imediat după ce a ieșit din apă, El a văzut cerurile deschise și pe Duhul coborând peste El ca un porumbel. 11 Și din ceruri s-a auzit un glas *care zicea*: „Tu ești Fiul Meu preaiubit; în Tine Îmi găsesc plăcerea!“

12 Imediat Duhul L-a dus în pustie. 13 El *a stat* în pustie timp de patruzeci de zile, fiind ispitit de Satan. *Acolo stătea* împreună cu animalele sălbatice, iar îngerii Îi slujeau.

Primii ucenici

14 După ce Ioan a fost închis, Isus a venit în Galileea, predicând Evanghelia lui Dumnezeu. 15 El zicea: „S-a împlinit vremea! Împărăția lui Dumnezeu este aproape! Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie!“

16 În timp ce trecea pe lângă Marea Galileii, Isus l-a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, care tocmai aruncau năvoadele în mare, căci erau pescari. 17 Isus le-a zis: „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni!“ 18 Ei și-au lăsat imediat năvoadele și L-au urmat.

19 Mergând puțin mai încolo, l-a văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui. Ei erau într-o barcă și își reparau năvoadele. 20 Imediat El i-a chemat, iar ei l-au lăsat pe tatăl lor, Zebedei, în barcă, împreună cu cei angajați și L-au urmat.

Isus vindecă un demoniac în Capernaum

21 S-au dus în Capernaum și, în Sabatul imediat următor, El a intrat în sinagogă și a început să dea învățătură. 22 Oamenii erau uimiți de învățătura Lui, căci El îi învăța ca Unul Care are autoritate, nu cum *îi învățau* cârturarii. 23 Chiar atunci în sinagoga lor era un om *stăpânit de* un duh necurat.

24 El a strigat:

– Ce avem noi de-a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne distrugi? Știu Cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!

25 Isus l-a muștrat zicându-i:

– Taci și ieși afară din el!

26 Duhul necurat a ieșit din el, scuturându-l și scoțând un strigăt puternic. 27 Toți au rămas uimiți, așa că se întrebau între ei: „Ce înseamnă aceasta? Este o învățătură nouă, care are autoritate. El poruncește chiar și duhurilor necurate, iar ele Îl ascultă!” 28 Și I s-a dus vestea imediat pretutindeni, în toată regiunea din jurul Galileii.

Isus vindecă bolnavii

29 Imediat după ce au ieșit din sinagogă, s-au dus împreună cu Iacov și Ioan în casa lui Simon și a lui Andrei. 30 Soacra lui Simon era întinsă pe pat, având febră, și ei l-au vorbit imediat despre ea. 31 El a venit, a prins-o de mână și a ridicat-o. Și febra a lăsat-o, iar ea a început să le slujească. 32 Seara, după ce a apus soarele, au adus la El pe toți bolnavii și pe cei demoniaci. 33 Întreaga cetate era adunată la ușă. 34 El i-a vindecat pe mulți care sufereau de diferite boli și a scos afară mulți demoni. Pe demoni nu-i lăsa să vorbească, pentru că ei Îl cunoșteau.

Isus se roagă într-un loc pustiu

35 Dis-de-dimineață, când încă era întuneric, Isus s-a sculat, a ieșit, și s-a dus într-un loc pustiu. Și se ruga *acolo*. 36 Dar Simon și cei ce erau *de obicei* cu El au început să-L caute 37 și, când l-au găsit, l-au zis:

– Toți Te caută!

38 Isus le-a răspuns:

– Să mergem în altă parte, în satele învecinate, ca să predic și acolo, căci pentru aceasta am ieșit!

39 Și s-a dus în toată Galileea, predicând în sinagogile lor și scoțând demoni.

Curățarea unui bolnav de lepră

40 A venit la El un lepros care a îngenunchat și l-a rugat spunând:

– Dacă vrei, poți să mă curățești!

41 Cuprins de milă, Isus a întins mâna, l-a atins și i-a zis:

– *Da*, vreau. Fii curățit!

42 Lepra l-a părăsit imediat și a fost curățit. 43 Isus i-a atras atenția și i-a spus să plece imediat, 44 zicându-i *totodată*:

– Vezi să nu spui nimănui nimic, ci du-te, arată-te preotului și adu pentru curățirea ta ceea ce a poruncit Moise, drept mărturie pentru ei.

45 Dar el a ieșit afară și a început să vorbească și să răspândească vestea atât de mult, încât Isus nu mai putea să intre pe față în cetate, ci stătea afară, în locuri pustii. Și *oamenii* veneau la El de pretutindeni.

[Întoarcere](#)

Marcu 2

Isus vindecă un paralytic

1 Câteva zile mai târziu, Isus a venit din nou în Capernaum. Când s-a auzit că El este în casă, 2 s-au adunat atât de mulți oameni, încât nu mai rămăsese loc nici măcar în fața ușii. Isus le vorbea din Cuvânt. 3 Atunci au venit niște oameni care au adus la El un paralytic, purtat de patru dintre ei. 4 Fiindcă n-au putut să-l aducă la Isus din cauza mulțimii, ei au dat la o parte acoperișul *casei* unde era Isus, au făcut o spărtură și au coborât pe acolo targa pe care era așezat paralyticul. 5 Când a văzut Isus credința lor, i-a zis paralyticului: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!”

6 Câțiva cărturari, care ședea acolo, își ziceau în inimile lor: 7 „Cum vorbește Omul Acesta astfel? Blasfemiează! Cine poate ierta păcatele decât numai Dumnezeu?!”

8 Isus însă, cunoscând imediat, în duhul Său, că ei gândeau astfel în ei înșiși, le-a zis: „De ce gândiți astfel în inimile voastre? 9 Ce este mai ușor, a spune paralyticului: «Păcatele îți sunt iertate!», sau a spune: «Ridică-te, ia-ți targa și umblă!»? 10 Dar ca să știți că Fiul Omului are pe pământ autoritatea de a ierta păcatele ...”, și atunci i-a zis paralyticului: 11 „Ție îți spun: ridică-te, ia-ți targa și du-te acasă!”

12 El s-a ridicat, și-a luat imediat targa și a ieșit afară în fața tuturor, așa că toți erau uimiți și Îl slăveau pe Dumnezeu, zicând: „N-am mai văzut niciodată așa ceva!”

Chemarea lui Levi

13 Isus a ieșit din nou lângă mare. Toată mulțimea a venit la El, iar El îi învăța. 14 Plecând mai departe, El l-a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, șezând la masa unde se colectau taxele și i-a zis: „Urmează-Mă!” El s-a ridicat și L-a urmat.

15 În timp ce Isus ședea la masă în casa lui Levi, mulți colectori de taxe și păcătoși ședea *acolo* la masă cu El și cu ucenicii Lui; căci erau mulți care Îl urmau. 16 Când cărturarii care erau farisei au văzut că El mănâncă împreună cu păcătoșii și cu colectorii de taxe, i-au întrebat pe ucenicii Lui: „De ce mănâncă cu colectorii de taxe și cu păcătoșii?”

17 Însă Isus i-a auzit și le-a zis: „Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi! Eu n-am venit să-i chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși!”

Despre post

18 Ucenicii lui Ioan și ai fariseilor obișnuiau să postească. Ei au venit la Isus și L-au întrebat:

– De ce ucenicii lui Ioan și ucenicii fariseilor postesc, iar ucenicii Tăi nu postesc?

19 Isus le-a răspuns:

– Pot posti nuntașii în timp ce mirele este cu ei? Atâta vreme cât îl au pe mire cu ei, nu pot posti.

20 Vor veni însă zile când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti.

21 Nimeni nu coase o bucată de pânză nouă la o haină veche, pentru că altfel peticul cel nou se va desprinde din *haina* cea veche și ruptura se va face mai mare. 22 Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi. Dacă face așa, vinul va crăpa burdufurile, iar vinul și burdufurile vor fi distruse. Ci vinul nou se pune în burdufuri noi.

Isus, Domnul Sabatului

23 Într-o zi de Sabat, Isus trecea printre lanurile de grâu. În timp ce mergeau, ucenicii Lui au

început să smulgă spice de grâu. 24 Fariseii I-au zis lui Isus:

– Uite, de ce fac ei ce nu este voie în ziua de Sabat?

25 El le-a răspuns:

– N-ați citit niciodată ce a făcut David atunci când a fost în nevoie și i s-a făcut foame, atât lui, cât și celor ce erau cu el? 26 Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, pe vremea lui Abiatar, marele preot, și a mâncat pâinile prezentării, pe care nu este voie să le mănânce decât preoții, și cum a dat și celor ce erau cu el?

27 Apoi le-a zis:

– Sabatul a fost făcut pentru om, nu omul pentru Sabat! 28 Așa că Fiul Omului este Domn chiar și al Sabatului.

[Întoarcere](#)

Marcu 3

1 A intrat din nou în sinagogă, și acolo era un om care avea o mână uscată. 2 Ei Îl urmăreau pe Isus să vadă dacă-l va vindeca în ziua de Sabat, ca să-L poată astfel acuza. 3 Isus i-a zis omului care avea mâna uscată: „Ridică-te și stai în mijloc!”

4 Apoi le-a zis lor: „Este voie în ziua de Sabat să faci bine sau să faci rău, să salvezi o viață sau să omori?” Ei însă tăceau. 5 Și-a rotit privirea peste ei cu mânie și apoi, mâhnit de împietrirea inimii lor, i-a zis omului: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o și mâna lui a fost vindecată. 6 Atunci fariseii au ieșit afară și au ținut imediat sfat cu irodienii împotriva Lui, cum să-L omoare.

Mulțimile Îl urmează pe Isus

7 Isus S-a dus împreună cu ucenicii Săi spre mare. Și o mare mulțime *de oameni* din Galileea L-au urmat. De asemenea, o mare mulțime *de oameni* din Iudeea, 8 din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de Iordan și din jurul Tirului și al Sidonului, când au auzit despre tot ce făcea, au venit la El. 9 El le-a zis ucenicilor Săi să-I țină la îndemână o barcă mică, din cauza mulțimii, ca să nu-L îmbulzească. 10 Căci El îi vindecase pe mulți și de aceea toți cei ce aveau boli se înghesuiau în jurul Lui ca să-L atingă. 11 Când Îl vedeau, duhurile necurate cădeau înaintea Lui și strigau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu!” 12 El însă le atenționa cu severitate să nu-L facă cunoscut.

Alegerea celor doisprezece apostoli

13 Isus S-a urcat pe munte și i-a chemat pe cei pe care El a vrut, iar ei au venit la El. 14 El a ales doisprezece, (pe care i-a numit apostoli), ca să fie cu El, să-i trimită să predice 15 și să le dea autoritate să scoată demoni. 16 (Iată-i deci pe cei doisprezece pe care i-a ales): Simon, căruia i-a pus numele Petru; 17 Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui Iacov, cărora le-a pus numele „*Boanerges*“, care înseamnă „Fiii tunetului“; 18 Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Tadeu; Simon, zelotul, 19 și Iuda Iscarioteanul, cel care L-a trădat pe *Isus*.

Isus și Beelzebul

20 Au venit apoi în casă, dar mulțimea s-a adunat din nou, așa că ei nu puteau nici măcar să mănânce. 21 Când au auzit ai Lui *ce se întâmplă*, au ieșit să-L înșface, căci ziceau că a înnebunit. 22 Cărturarii care veniseră de la Ierusalim ziceau că îl are *în El* pe *Beelzebul* și că scoate demonii cu ajutorul conducătorului demonilor.

23 Isus i-a chemat la El și le-a vorbit în pilde: „Cum poate Satan să-l scoată afară pe Satan?! 24 Dacă o împărăție este dezbinată împotriva ei înseși, împărăția aceea nu poate dăinui. 25 Și dacă o casă este dezbinată împotriva ei înseși, casa aceea nu va putea dăinui. 26 Așadar, dacă Satan se ridică împotriva lui însuși și este dezbinat, atunci nu poate dăinui, ci i-a venit sfârșitul. 27 Nimeni nu poate să intre în casa celui puternic și să-i fure lucrurile, decât dacă îl leagă mai întâi pe cel puternic! Abia atunci îi va putea jefui casa. 28 Adevărat vă spun că oamenilor le vor fi iertate toate păcatele și toate blasfemiile pe care le vor rosti, 29 dar cel ce blasfemiază împotriva Duhului Sfânt nu va avea parte de iertare în veci, ci este vinovat de un păcat veșnic.“

30 *Spunea astfel* pentru că ei ziceau: „Are un duh necurat!”

Mama și frații lui Isus

31 Atunci mama și frații Lui au venit și, stând afară, au trimis să-L cheme. 32 Mulțimea care ședea în jurul Lui I-a zis:

– Iată că mama Ta, frații Tăi (și surorile Tale) sunt afară și Te caută!

33 Isus le-a răspuns:

– Cine este mama Mea și cine sunt frații Mei?

34 Și rotindu-și privirea peste cei ce ședeau în jurul Lui, a zis:

– Iată mama Mea și frații Mei! 35 Căci cel ce face voia lui Dumnezeu, acela Îmi este frate, soră și mamă.

[Întoarcere](#)

Marcu 4

Pilda semănătorului

1 Isus a început din nou să dea învățătură lângă mare. Se adunase o mulțime așa de mare în jurul Lui, încât El a trebuit să se suie și să stea într-o barcă, pe mare, în timp ce întreaga mulțime se afla lângă mare, pe țărm. 2 El îi învăța multe lucruri în pilde și în învățătura Lui le spunea:

3 „Ascultați! Iată, semănătorul a ieșit să semene! 4 În timp ce semăna el, o parte *din sămânță* a căzut lângă drum și au venit păsările și au mâncat-o. 5 O altă parte a căzut în locuri stâncoase, unde nu avea pământ mult. A răsărit repede, pentru că nu avea pământ adânc, 6 dar când a răsărit soarele, s-a ofilit și, fiindcă nu avea rădăcină, s-a uscat. 7 O altă parte a căzut între spini, iar spinii au crescut și au sufocat-o, așa că nu a dat rod. 8 Alta însă a căzut în pământ bun și a dat rod care s-a înălțat și a crescut: *un grăunte a rodit* treizeci, altul – șaizeci și altul – o sută.“

9 Apoi le zicea: „Cine are urechi de auzit, să audă!“

10 Când a fost singur, cei din jurul Lui împreună cu cei doisprezece L-au întrebat despre pilde.

11 El le-a zis: „Voa v-a fost dată taina Împărăției lui Dumnezeu, dar pentru cei de afară toate li se spun în pilde, 12 pentru ca

«Să privească mereu, dar să nu priceapă
și să asculte întruna, dar să nu înțeleagă,
ca nu cumva să se întoarcă *la Mine* și să fie iertați!»“

13 Apoi le-a zis: „Dacă nu înțelegeți această pildă, cum veți înțelege toate *celelalte* pilde?”

14 Semănătorul seamănă Cuvântul. 15 *Sămânța* de lângă drum, unde este semănat Cuvântul, sunt cei care aud *Cuvântul*, dar vine imediat Satan și ia Cuvântul care a fost semănat în ei. 16 *Sămânța* semănată în locuri stâncoase sunt cei care, atunci când aud Cuvântul, îl primesc imediat cu bucurie, 17 dar nu au rădăcină în ei, ci durează doar pentru o vreme. Și când vine necazul sau persecuția din pricina Cuvântului, ei se poticnesc imediat. 18 O altă *sămânță*, care este cea semănată între spini, sunt cei care aud Cuvântul, 19 dar îngrijorările vieții, înșelăciunea bogăției și poftele pentru alte lucruri intră *în ei*, sufocă Cuvântul și acesta devine neroditor. 20 *Sămânța* semănată în pământul cel bun sunt cei care aud Cuvântul, îl primesc și aduc rod: unul – treizeci, altul – șaizeci și altul – o sută.“

Pilda felinarului

21 El le-a mai zis: „Oare se aduce felinarul ca să fie pus sub un obroc sau sub un pat?! Nu *este adus* el ca să fie pus pe un suport? 22 Căci nu este nimic ascuns care nu va fi dezvăluit și nu este nimic tănuuit care nu va ieși la iveală! 23 Dacă are cineva urechi de auzit, să audă!

24 Fiți atenți la ceea ce auziți! Cu ce măsură măsurați, vi se va măsura și vi se va adăuga și mai mult! 25 Căci celui ce are i se va da, dar de la cel ce n-are i se va lua chiar și ce are!“

Pilda cu sămânța care crește

26 El a mai zis:

„Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca și cu un om care aruncă sămânță în pământ. 27 Fie că el doarme noaptea sau este treaz ziua, sămânța încolțește și crește fără să știe el cum. 28 Pământul rodește de la sine – mai întâi firul verde, apoi spicul, iar apoi întregul bob de grâu în spic. 29 Când grâul este copt, pune imediat secera în el, pentru că a sosit secerișul.“

Pilda bobului de muștar

30 El a mai zis:

„Cu ce să asemănăm Împărăția lui Dumnezeu sau prin ce pildă am putea s-o descriem? 31 Ea este ca un bob de muștar, care, atunci când este semănat în pământ, este cel mai mic dintre toate semințele de pe pământ, 32 dar după ce este semănat, el crește, ajunge mai mare decât toate zarzavaturile și face ramuri mari, așa încât păsările își pot face cuibul la umbra lor.“

33 Și prin multe astfel de pilde El le vestea Cuvântul, după cum erau ei în stare să-l asculte. 34 Nu le vorbea *deloc* fără să *folosească* vreo pildă. Dar când era doar El cu ucenicii Lui deoparte, le explica toate lucrurile.

Isus liniștește furtuna

35 În aceeași zi, când s-a lăsat seara, le-a zis: „Să traversăm în partea cealaltă!“ 36 Au lăsat mulțimea și L-au luat așa cum era, în barcă. Împreună cu El mai erau și alte bărci. 37 S-a stârnit o furtună foarte puternică, care arunca valurile asupra bărcii, așa încât barca era aproape plină *cu apă*. 38 El era în partea din spate *a bărcii*, dormind pe căpătâi. L-au trezit și I-au spus: „Învățătorule, nu-Ți pasă că pierim?!“ 39 El S-a sculat, a muștrat vântul și a zis mării: „Taci! Liniștește-te!“ Vântul s-a oprit și s-a făcut o liniște mare. 40 Apoi le-a zis: „De ce sunteți atât de fricoși? Tot n-aveți credință?“ 41 Ei s-au înfricoșat foarte tare și-și ziceau unii altora: „Cine este Acesta, de-L ascultă până și vântul, și marea?“

[Întoarcere](#)

Marcu 5

Isus vindecă un demoniac

1 Au ajuns de cealaltă parte a mării, în ținutul gherasenilor. 2 Când a coborât Isus din barcă, L-a întâlnit imediat un om *care ieșea* din morminte și care *era stăpânit* de un duh necurat. 3 Omul acesta își avea locuința în morminte și nimeni nu mai putea să-l țină legat nici chiar cu un lanț. 4 Fusesse de multe ori legat cu lanțuri și cu cătușe, dar rupsese lanțurile și sfărâmasese cătușele și nimeni nu-l putea stăpâni. 5 Toată noaptea și toată ziua era prin morminte sau prin munți, urlând și tăindu-se cu pietre. 6 Când L-a văzut pe Isus de departe, a alergat, I s-a închinat 7 și a strigat cu glas tare:

– Ce am eu de-a face cu Tine, Isuse, Fiu al Dumnezeului cel Preaînalt? Jură-mi pe Dumnezeu că nu mă vei chinui!

8 Căci Isus îi zicea: „Duh necurat, ieși afară din acest om!”

9 Isus l-a întrebat:

– Care-ți este numele?

– Numele meu este „Legiune“, pentru că suntem mulți, I-a răspuns el.

10 Și Îl ruga mult pe Isus să nu-l trimită afară din ținutul *acela*.

11 Acolo, pe munte, era o turmă mare de porci care pășteau. 12 *Duhurile necurate* L-au rugat pe Isus:

– Trimite-ne în porcii *aceia*, ca să intrăm în ei!

13 Și El le-a dat voie. Duhurile necurate au ieșit *din om* și au intrat în porci. Atunci turma, în jur de două mii *de porci*, s-a repezit pe râpă în jos, în mare, și s-a înecat în mare.

14 Porcarii au fugit și au dat de știre în cetate și în cătune. Și oamenii au venit să vadă ce s-a întâmplat. 15 Când au ajuns la Isus și l-au văzut pe cel care fusese demoniac și avusese *în el* legiunea *de duhuri necurate*, stând jos, îmbrăcat și cu mintea întreagă, s-au înspăimântat. 16 Cei ce văzuseră ce s-a întâmplat cu cel demoniac și cu porcii le-au povestit *totul*. 17 Atunci ei au început să-L roage pe Isus să plece din regiunea lor.

18 În timp ce Isus se suia în barcă, cel ce fusese demoniac Îl ruga să-l lase să rămână cu El, 19 dar Isus nu l-a lăsat, ci i-a zis: „Du-te acasă, la ai tăi, și povestește-le cât de mult a făcut Domnul pentru tine și cum a avut milă de tine!” 20 El a plecat și a început să vestească prin Decapolis cât de mult făcuse Isus pentru el. Și toți se minunau.

Vindecarea unei femei și învierea unei fete

21 Isus a traversat iarăși *marea* (cu barca). Apoi, în timp ce era pe malul mării, s-a adunat la El o mare mulțime *de oameni*. 22 A venit la El unul dintre conducătorii sinagogii, pe nume Iair. Când L-a văzut, a căzut la picioarele Lui 23 și L-a rugat fierbinte: „Fetița mea este pe moarte. Vino și pune-Ți mâinile peste ea ca să fie vindecată și să trăiască!” 24 Isus a plecat împreună cu el.

O mare mulțime *de oameni* Îl urma și se îmbulzea în El. 25 *Acolo* era o femeie care, de doisprezece ani, avea o scurgere de sânge. 26 Ea îndurase multe din partea multor doctori și cheltuisese tot ce avusese fără vreun folos, ba dimpotrivă, se îmbolnăvisese mai rău. 27 Auzind despre Isus, a venit în mulțime, prin spate, și s-a atins de haina Lui. 28 Căci își zicea: „Dacă aș putea să mă ating măcar de haina Lui, voi fi vindecată!” 29 Imediat izvorul sângelui ei a secăt și ea a simțit în trup că fusese vindecată de boala ei.

30 Isus și-a dat seama imediat că din El ieșise o putere și, întorcându-Se spre mulțime, a întrebat:

– Cine s-a atins de hainele Mele?

31 Ucenicii I-au zis:

– Vezi că mulțimea se îmbulzește în Tine și mai întrebi: „Cine M-a atins?”

32 El însă se uita de jur-împrejur ca s-o vadă pe cea care făcuse lucrul acesta. 33 Atunci femeia, știind ce i se întâmplase, a venit înfricoșată și tremurând, și a căzut înaintea Lui, spunându-I tot adevărul. 34 Isus i-a zis: „Fiică, credința ta te-a vindecat! Du-te în pace și fii vindecată de boala ta!”

35 În timp ce El vorbea, au venit *câțiva din casa* conducătorului sinagogii și i-au zis *acestui*:

„Fiica ta este moartă. De ce-L mai deranjezi pe Învățător?” 36 Însă Isus, fără să ia în seamă

cuvintele lor, i-a zis conducătorului sinagogii: „Nu te teme! Crede doar!” 37 N-a dat voie nimănui

să-L însoțească în afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov. 38 Când au ajuns ei la casa

conducătorului sinagogii, Isus a văzut *acolo multă* larmă și pe cei ce plângeau și boceau zgomotos.

39 El a intrat și le-a zis: „De ce faceți atâta larmă și plângeți? Copilul nu este mort, ci doarme!”

40 Ei însă râdeau de El. Isus i-a scos pe toți afară, i-a luat pe tatăl copilului, pe mama acestuia și pe

cei ce erau cu El și a intrat acolo unde era copilul. 41 A apucat copilul de mână și i-a zis: „*Talita*

kum!“, care tradus înseamnă: „Fetițo, ție îți zic, scoală-te!” 42 Fetița s-a ridicat imediat și a început

să meargă; ea era în vârstă de doisprezece ani. Atunci ei au înmărmurit de tot. 43 Isus le-a poruncit insistent ca nimeni să nu știe despre aceasta și le-a spus să-i dea *fetiței* ceva să mănânce.

[Întoarcere](#)

Marcu 6

Necredința celor din Nazaret

1 Isus a ieșit de acolo și a venit în patria Lui. Ucenicii Lui L-au urmat. 2 Când a venit ziua Sabatului, a început să dea învățătură în sinagogă. Mulți, când Îl auzeau, erau uimiți și ziceau: „De unde are Acest *Om* aceste lucruri? Ce fel de înțelepciune este aceasta care I-a fost dată? Cum de se fac aceste minuni prin mâinile Lui? 3 Oare nu este Acesta tâmplarul, fiul Mariei și fratele lui Iacov, al lui Iosif, al lui Iuda și al lui Simon? Și surorile Lui, nu sunt oare aici, printre noi?” Și astfel, ei se poticneau în El.

4 Isus însă le-a zis: „Un profet nu este fără onoare decât în patria lui, între rudele lui și în casa lui.” 5 Și n-a putut să facă acolo nici o minune, în afară de faptul că Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat. 6 Și se mira de necredința lor.

Trimiterea celor doisprezece

Isus străbătea satele de jur-împrejur, dând învățătură. 7 El i-a chemat pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte doi, dându-le autoritate asupra duhurilor necurate. 8 Le-a poruncit să nu ia nimic cu ei pe drum, decât un toiag – *să nu ia* nici pâine, nici traistă, nici bani la brâu, 9 ci să se încălțe cu sandale, dar să nu-și ia două tunici. 10 El le-a mai zis: „În orice casă intrați, rămâneți acolo până când veți pleca din locul acela. 11 Și dacă în vreun loc nu vă vor primi și nu vă vor asculta, scuturați-vă praful de sub picioare când ieșiți de acolo, drept mărturie împotriva lor!”

12 Ei au plecat și au predicat că *oamenii* trebuie să se pocăiască. 13 Au scos mulți demoni și pe mulți bolnavi i-au uns cu untdelemn și i-au vindecat.

Ioan Botezătorul decapitat

14 Regele Irod a auzit despre Isus, căci numele Lui ajunsese vestit. Unii ziceau: „Ioan Botezătorul a fost înviat dintre cei morți și de aceea lucrează aceste puteri prin El!” 15 Alții ziceau: „Este Ilie!”, iar alții ziceau: „Este un profet, ca unul dintre profeți!”

16 Dar Irod, când a auzit, a zis: „Ioan acela, cel pe care l-am decapitat, a fost înviat!” 17 Căci Irod însuși trimisese să-l aresteze pe Ioan și-l legase în închisoare din cauza Irodiadei, soția lui Filip, fratele său, deoarece Irod se căsătorise cu ea, 18 iar Ioan îi zicea lui Irod: „Nu-ți este permis s-o ai pe soția fratelui tău!” 19 Irodiada îl dușmănea pe Ioan și voia să-l omoare, dar nu putea, 20 pentru că Irod se temea de Ioan, știindu-l un bărbat drept și sfânt, și îl proteja. Când îl asculta, de multe ori stătea în cumpănă; și îl asculta cu plăcere.

21 A venit însă o zi oportună, când Irod, la aniversarea zilei sale de naștere, a dat un ospăț nobililor săi, ofițerilor și conducătorilor Galileii. 22 Fiica Irodiadei a venit și a dansat, iar lui Irod și invitaților săi le-a plăcut.

Regele i-a zis atunci fetei:

– Cere-mi orice dorești și-ți voi da!

23 Apoi i-a jurat (solemn):

– Orice-mi vei cere, îți voi da, până la o jumătate din regatul meu!

24 Fata a ieșit și a întrebat-o pe mama ei:

– Ce să cer?

Aceasta i-a răspuns:

– Capul lui Ioan Botezătorul!

25 Atunci ea a intrat în grabă la rege, cerându-i:

– Doresc să-mi dai chiar acum, pe o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!

26 Regele s-a întristat foarte tare, dar, din pricina jurămintelor și a invitațiilor săi, n-a putut s-o refuze. 27 Și regele a trimis imediat un călău, poruncindu-i să-i aducă capul lui Ioan. Acesta s-a dus, l-a decapitat pe Ioan în închisoare, 28 i-a adus capul pe o farfurie și i l-a dat fetei, iar fata i l-a dat mamei sale. 29 Când ucenicii lui Ioan au auzit despre aceasta, au venit, i-au luat trupul și l-au pus într-un mormânt.

Isus hrănește peste cinci mii de oameni

30 Apostolii s-au adunat la Isus și I-au povestit tot ce făcuseră și tot ce-i învățaseră *pe oameni*.

31 Isus le-a zis: „Veniți *cu Mine* într-un loc pustiu, doar voi singuri, și odihniți-vă puțin!“ Căci erau mulți care veneau și plecau, iar ei n-aveau timp nici măcar să mănânce.

32 Au plecat deci cu barca, doar ei singuri, spre un loc pustiu. 33 Dar mulți i-au văzut plecând și i-au recunoscut, așa că *oameni* din toate cetățile au alergat pe jos până acolo și au sosit înaintea lor.

34 Când a coborât *din barcă*, Isus a văzut o mare mulțime *de oameni* și I s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi care n-au păstor. Și a început să-i învețe multe lucruri.

35 *Fiindcă* ora era deja târzie, ucenicii Lui au venit la El și I-au zis:

– Locul acesta este pustiu și ora este deja târzie. 36 Dă-le drumul *mulțimilor* să meargă prin cântunele din împrejurimi și prin sate ca să-și cumpere ceva să mănânce!

37 Însă Isus le-a zis:

– Dați-le voi să mănânce!

Ei L-au întrebat:

– De unde *să luăm* două sute de denari și să ne ducem să cumpărăm pâine, ca să le dăm să mănânce?

38 Isus i-a întrebat:

– Câte pâini aveți? Duceți-vă și vedeți!

După ce au văzut câte pâini aveau, ei I-au răspuns:

– Cinci, și doi pești.

39 Isus le-a poruncit să-i așeze pe toți pe iarba verde, în grupuri. 40 Ei s-au așezat în grupuri de câte o sută și de câte cincizeci. 41 Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești, a privit spre cer, a rostit binecuvântarea, a frânt pâinile și apoi le-a dat ucenicilor ca să le împartă *mulțimilor*. De asemenea, a împărțit tuturor și cei doi pești. 42 Au mâncat toți și s-au săturat; 43 și au strâns douăsprezece coșuri pline cu firimiturile rămase și cu *ceea ce rămăsese* din pești. 44 Cei ce mâncaseră (pâinile) erau cinci mii de bărbați.

Isus umblă pe mare

45 Imediat după aceea, Isus i-a zorit pe ucenicii Săi să se suie în barcă și să treacă înaintea Lui de partea cealaltă *a mării*, în Betsaida, iar între timp El va da drumul mulțimii. 46 După ce Și-a luat rămas bun de la ei, S-a dus pe munte să se roage.

47 Era deja seară când barca a ajuns în mijlocul mării, iar El se afla singur pe țărm. 48 A văzut că ucenicii se chinuiau cu vâslitul, pentru că vântul le era împotrivă și, cam în a patra strajă a nopții, Isus a venit spre ei, umblând pe mare; voia să ajungă la ei. 49 Când L-au văzut umblând pe mare, au zis: „Este o stafie!“ și au țipat, 50 pentru că toți s-au speriat când L-au văzut.

Dar Isus le-a vorbit imediat și le-a zis: „Îndrăzniți! Eu sunt! Nu vă temeți!“ 51 După ce S-a suit la ei în barcă, vântul a încetat. Ei s-au mirat foarte tare. 52 Căci nu înțeleseseră nici ce s-a întâmplat cu pâinile, fiindcă le era inima împietrită.

53 Au traversat *mare*, au venit în ținutul Ghenezaretului și au ancorat *acolo*. 54 Imediat ce a coborât din barcă, *oamenii* L-au recunoscut. 55 Ei au alergat prin toată regiunea aceea și au început să-i aducă pe paturi pe cei bolnavi acolo unde auzeau că se află Isus. 56 Și oriunde mergea El, în sate, în cetăți sau în cătune, îi așezau pe cei bolnavi în piețe și-L rugau să-i lase doar să se atingă de marginea hainei Lui; și toți cei care se atingeau *de ea* erau vindecați.

[Întoarcere](#)

Marcu 7

Isus și tradiția bătrânilor

1 Fariseii și câțiva dintre cărturarii care veniseră de la Ierusalim s-au adunat la El 2 și i-au văzut pe câțiva dintre ucenicii Lui că mănâncă cu mâinile „necurate“, adică nespălate. – 3 Căci fariseii și toți iudeii nu mănâncă dacă nu-și spală cu atenție mâinile, respectând astfel tradiția bătrânilor. 4 Iar când *se întorc* de la piață, nu mănâncă dacă nu s-au scăldat. Și mai sunt multe alte lucruri pe care le-au luat să le respecte, *cum ar fi*: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a vaselor de bronz (și a paturilor)

–

5 Atunci fariseii și cărturarii L-au întrebat pe Isus:

– De ce ucenicii Tăi nu respectă tradiția bătrânilor, ci mănâncă cu mâinile „necurate“?

6 El le-a răspuns:

– Ipocriților! Bine a profețit Isaia despre voi, așa cum este scris:

„Poporul acesta Mă cinstește cu buzele,
dar inima lui este departe de Mine!

7 Degeaba însă Mi se închină ei,
dând ca învățături
niște porunci de-ale oamenilor!“

8 Voi lăsați porunca lui Dumnezeu și țineți tradiția oamenilor!

9 Apoi le-a zis: „Și ați respins frumos porunca lui Dumnezeu ca să țineți tradiția voastră! 10 Căci Moise a zis: «Cinstește-i pe tatăl tău și pe mama ta!» și «Cel ce își blestemă tatăl sau mama trebuie să fie pedepsit cu moartea.» 11 Însă voi ziceți: «Dacă un om spune tatălui său sau mamei sale: ‘Orice ai putea primi de la mine este *korban*’ – adică este *deja închinat ca dar lui Dumnezeu* –, 12 pe acela nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau mama lui!» 13 Și anulați astfel Cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră pe care o răspândiți! Și faceți multe alte lucruri de felul acesta!“

Lucrurile care-l spurcă pe om

14 Isus a chemat din nou mulțimea și a zis: „Ascultați-Mă cu toții și înțelegeți! 15 Nu există nimic din afara omului, care, intrând în el, să-l poată spurca, ci ceea ce iese din om, aceea îl spurcă!“

16 (Dacă cineva are urechi de auzit, să audă!)

17 După ce *a lăsat* mulțimea și a intrat în casă, ucenicii Lui L-au întrebat despre pildă. 18 El le-a zis: „Și voi tot fără pricepere sunteți? Nu înțelegeți că orice intră în om din afară nu-l poate spurca, 19 fiindcă nu intră în inima lui, ci în stomac, iar apoi este aruncat afară, în latrină?“ *A declarat astfel* curate toate bucatele.

20 Apoi a zis: „Ceea ce iese din om, aceea îl spurcă pe om. 21 Căci dinăuntru, din inima omului, ies gândurile rele, curviile, furturile, crimele, 22 adulterele, lăcomia, răutatea, înșelăciunea, depravarea, ochiul rău, blasfemia, mândria și prostia! 23 Toate aceste rele ies dinăuntru și ele îl spurcă pe om!“

Credința femeii siro-feniciene

24 Isus a plecat de acolo și S-a dus în regiunile Tirului. Vrând să nu știe nimeni că se află acolo, a intrat într-o casă, dar n-a putut rămâne neobservat, 25 căci imediat, o femeie care auzise despre El și a cărei fetiță avea un duh necurat, a venit la El și I-a căzut la picioare. 26 Femeia era o grecoaică, originară din Siro-Fenicia. Ea L-a rugat să scoată demonul din fetița ei, 27 dar Isus i-a zis:

– Lasă să se sature mai întâi copiii, căci nu este bine să se ia pâinea copiilor și să se arunce la cățeluși!

28 – Da, Doamne, I-a zis ea, dar și cățelușii de sub masă mănâncă din firimiturile copiilor!

29 Atunci El i-a zis:

– Pentru răspunsul acesta, du-te; demonul a ieșit din fetița ta!

30 Ea a plecat acasă și a găsit copilul culcat pe pat, iar demonul ieșise.

Isus vindecă un surdo-mut

31 Isus S-a întors din regiunea Tirului și S-a dus, prin Sidon, la Marea Galileii, trecând prin regiunea Decapolis. 32 Au adus la El un surd, care totodată vorbea greu, și L-au rugat să-Și pună mâna peste El. 33 Isus l-a luat deoparte din mulțime, Și-a pus degetele în urechile lui și i-a atins limba cu saliva Lui. 34 Apoi a privit spre cer, a oftat și i-a zis: „*Efata!*“, care înseamnă: „Deschide-te!“ 35 Și (imediat) i s-au deschis urechile, i s-a descleștat limba și a început să vorbească deslușit. 36 Isus le-a poruncit să nu spună nimănui, dar cu cât le poruncea să nu spună, cu atât ei vesteau *aceasta* mai mult. 37 Ei erau uimiți peste măsură și ziceau: „El pe toate le face bine; chiar și pe surzi îi face să audă, iar pe muți, să vorbească!“

[Întoarcere](#)

Marcu 8

Isus hrănește peste patru mii de oameni

1 În zilele acelea s-a adunat din nou o mare mulțime *de oameni* și nu aveau ce să mănânce. Isus i-a chemat pe ucenici și le-a zis:

2 – Mi-e milă de mulțime, pentru că sunt deja trei zile de când stau cu Mine și nu au ce să mănânce, 3 iar dacă-i las să plece acasă flămânzi, vor leșina pe drum, mai ales că unii dintre ei au venit de departe.

4 Ucenicii I-au zis:

– De unde ar putea lua cineva pâini aici, în pustie, ca să-i sature pe acești *oameni*?

5 Isus i-a întrebat:

– Câte pâini aveți?

– Șapte, I-au răspuns ei.

6 Isus a poruncit mulțimii să se așeze pe pământ. Apoi a luat cele șapte pâini, a adus mulțumiri, le-a frânt și le-a dat ucenicilor Săi ca să le împartă, iar ei le-au împărțit mulțimii. 7 Mai aveau și câțiva peștișori; El i-a binecuvântat și a zis să fie împărțiți și aceștia. 8 Au mâncat și s-au săturat; și au adunat șapte coșuri pline cu firimiturile rămase. 9 Cei ce mâncaseră erau în jur de patru mii *de bărbați*. După ce le-a dat drumul, 10 Isus S-a suit imediat în barcă împreună cu ucenicii Lui și s-a dus în părțile Dalmanutei.

Fariseii cer un semn

11 Fariseii au venit *la El*, au început să stea de vorbă cu El și, ca să-L pună la încercare, I-au cerut să le arate un semn din cer. 12 Isus a oftat adânc în duhul Său și a zis: „De ce cere această generație un semn? Adevărat vă spun că acestei generații nu i se va da nici un semn.” 13 Apoi i-a lăsat, S-a suit iarăși *în barcă* și S-a dus de cealaltă parte a *mării*.

Drojdia fariseilor și a lui Irod

14 *Ucenicii* uitaseră să ia pâini și nu aveau cu ei în barcă decât o pâine. 15 Isus i-a avertizat și le-a zis: „Fiți atenți și feriți-vă de drojdia fariseilor și de drojdia lui Irod!”

16 Ei au început să vorbească unii cu alții și să spună: „*Ne zice așa* pentru că nu avem pâini!”

17 Înțelegând aceasta, Isus le-a zis:

– De ce vorbiți între voi că n-aveți pâini? Tot nu pricepeți, nici nu înțelegeți? Aveți inima împietrită?

18 Aveți ochi, dar nu vedeți și aveți urechi, dar nu auziți? Nu vă mai amintiți, 19 atunci când am frânt cele cinci pâini la cei cinci mii de *oameni*, câte coșuri pline cu firimituri ați adunat?

– Douăsprezece, I-au răspuns ei.

20 – Iar când am frânt cele șapte pâini la cei patru mii *de bărbați*, câte coșuri pline cu firimituri ați adunat?

– Șapte, au răspuns ei.

21 *Atunci* El le-a zis:

– Tot nu înțelegeți?

Isus vindecă un orb la Betsaida

22 Au venit în Betsaida. I-au adus un orb și L-au rugat să Se atingă de el. 23 Isus l-a luat pe orb de mână și l-a dus afară din sat. A scuipat pe ochii acestuia, Și-a pus mâinile peste el și l-a întrebat:

– Vezi ceva?

24 Omul s-a uitat și a zis:

– Văd niște oameni, dar mi se par ca niște copaci care umblă!

25 Atunci Isus Și-a pus din nou mâinile peste ochii acestuia, iar *omul* a privit țință și i-a revenit vederea; acum el vedea toate lucrurile clar. 26 Isus l-a trimis acasă, spunându-i:

– Să nu intri în sat (și nici să nu spui cuiva în sat)!

Mărturisirea de credință a lui Petru

27 Isus și ucenicii Lui s-au dus spre satele Cezareii lui Filip. Pe drum, Isus i-a întrebat pe ucenicii Săi:

– Cine zic oamenii că sunt Eu?

28 Ei I-au răspuns:

– Unii zic că ești Ioan Botezătorul, alții zic că ești Ilie, iar alții zic că ești unul dintre profeți.

29 – Dar voi cine ziceți că sunt Eu? i-a mai întrebat El.

Petru a răspuns:

– Tu ești Cristosul!

30 Isus i-a avertizat să nu spună nimănui despre El.

Isus vorbește despre moartea și învierea Sa

31 Apoi a început să-i învețe că Fiul Omului trebuie să sufere mult și să fie respins de către bătrâni, de către conducătorii preoților și de către cărturari, să fie omorât, iar după trei zile să învie. 32 Le vorbea deschis despre aceasta. Petru însă L-a luat deoparte și a început să-L mustre.

33 Dar Isus S-a întors, s-a uitat la ucenicii Săi și l-a muștră pe Petru, zicând: „Înapoia Mea, Satan, căci tu nu te gândești la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor!”

34 Apoi a chemat mulțimea și pe ucenicii Săi și le-a zis: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze! 35 Căci oricine vrea să-și salveze viața, o va pierde, dar cel ce-și pierde viața pentru Mine și pentru Evanghelie, o va salva. 36 Și la ce i-ar folosi unui om să câștige întreaga lume, dacă și-ar pierde sufletul? 37 Sau ce va da un om în schimbul sufletului său? 38 Căci de cel ce îi va fi rușine de Mine și de cuvintele Mele, în această generație adulteră și păcătoasă, de acela Îi va fi rușine și Fiului Omului când va veni în slava Tatălui Său, cu sfinții îngeri.”

[Întoarcere](#)

Marcu 9

1 Și le-a zis: „Adevărat vă spun că sunt unii dintre cei ce stau aici care nu vor gusta moartea înainte de a vedea Împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.“

Schimbarea la față

2 După șase zile, Isus i-a luat cu Sine pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și i-a dus doar pe ei singuri, pe un munte înalt. *Acolo* I-a fost schimbată înfățișarea înaintea lor. 3 Hainele Lui au devenit strălucitor de albe, așa de albe cum nici un înălbitor de pe pământ n-ar fi putut să le facă. 4 Și *iată că* li s-au arătat Ilie împreună cu Moise; ei stăteau de vorbă cu Isus.

5 Petru I-a zis lui Isus: „*Rabbi*, este bine să fim aici! Să facem trei corturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie!“ 6 Nu știa ce să zică, căci erau îngroziți. 7 Un nor a venit și i-a acoperit, iar din nor s-a auzit un glas *care zicea*: „Acesta este Fiul Meu preaiubit! De El să ascultați!“

8 Ei s-au uitat deodată în jur, dar n-au mai văzut pe nimeni, decât pe Isus singur cu ei.

9 În timp ce coborau de pe munte, Isus le-a poruncit să nu povestească nimănui ceea ce au văzut, până când nu va învia Fiul Omului dintre cei morți. 10 Ei au respectat porunca Lui, dar au început să se întrebe ce înseamnă învierea dintre cei morți. 11 Și L-au întrebat:

– De ce spun cărturarii că trebuie să vină mai întâi Ilie?

12 El le-a răspuns:

– Într-adevăr, Ilie vine primul pentru a restaura toate lucrurile. Totuși, cum de este scris despre Fiul Omului că El va urma să sufere mult și să fie disprețuit? 13 Dar Eu vă spun că Ilie a și venit, însă ei au făcut cu el tot ce-au vrut, așa cum este scris despre el.

Ucenicii nu pot vindeca un copil demoniac

14 Când au ajuns la *ceilalți* ucenici, au văzut o mulțime mare în jurul lor și pe niște cărturari care discutau aprins cu ei. 15 Imediat ce întreaga mulțime L-a văzut pe Isus, au rămas uimiți și au alergat la El să-L salute.

16 El i-a întrebat:

– Despre ce discutați atât de aprins cu ei?

17 Un om din mulțime I-a răspuns:

– Învățătorule, l-am adus la Tine pe fiul meu, care are *în el* un duh de muțenie. 18 Oriunde îl apucă, îl trânteste la pământ. El face spume la gură, scrâșnește din dinți și devine țeapăn. Le-am spus ucenicilor Tăi să-l scoată, dar n-au putut.

19 Isus le-a răspuns:

– O, generație necredincioasă! Până când voi mai fi cu voi? Până când vă voi mai răbda? Aduceți-l la Mine!

20 L-au adus la El. Și imediat ce L-a văzut pe Isus, duhul i-a provocat *copilului* spasme. *Copilul* a căzut la pământ și se rostogolea, făcând spume la gură.

21 Isus l-a întrebat pe tatăl acestuia:

– De câtă vreme i se întâmplă așa?

El I-a răspuns:

– Din copilărie. 22 Și de multe ori îl aruncă în foc și în apă, ca să-l omoare ... Dar, dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-ne!

23 Isus i-a zis:

– „Dacă poți ...“?! Toate lucrurile sunt posibile pentru cel care crede!

24 Imediat tatăl copilului a strigat zicând:

– Cred! Ajută necredinței mele!

25 Când a văzut Isus că mulțimea vine în fuga mare, a muștră duhul necurat și i-a zis: „Duh mut și surd, ție îți poruncesc: ieși afară din el și să nu mai intri în el!“ 26 *Duhul* a strigat și apoi a ieșit provocându-i *copilului* convulsii puternice. *Copilul* a rămas ca mort, așa că mulți ziceau că a murit. 27 Isus însă l-a apucat de mână și l-a ridicat. Și el s-a sculat în picioare.

28 Când a intrat El în casă, fiind doar ei cu Isus, ucenicii L-au întrebat:

– Noi de ce n-am putut să-l scoatem?

29 El le-a răspuns:

– Pe acest soi *de demoni* nimeni nu-i poate scoate afară, decât prin rugăciune (și post).

Isus vorbește din nou despre moartea și învierea Sa

30 Au plecat de acolo și au trecut prin Galileea. Isus nu voia să știe nimeni lucrul acesta, 31 pentru că îi învăța pe ucenici și le zicea: „Fiul Omului urmează să fie trădat în mâinile oamenilor. Ei Îl vor omorî, dar la trei zile după ce-L vor fi omorât, va învia.“ 32 Ei însă n-au priceput *aceste* vorbe și se temeau să-L întrebe.

Cine este cel mai mare?

33 Apoi au ajuns în Capernaum. În timp ce se aflau în casă, Isus i-a întrebat:

– Despre ce ați discutat atât de aprins pe drum?

34 Dar ei tăceau, pentru că pe drum discutaseră aprins unii cu alții cu privire la cine este cel mai mare *dintre ei*.

35 Isus S-a așezat, i-a chemat pe cei doisprezece și le-a zis:

– Dacă vrea cineva să fie primul, trebuie să fie ultimul dintre toți și slujitorul tuturor.

36 Isus a luat un copilaș, l-a pus să stea în mijlocul lor și, luându-l în brațe, le-a zis:

37 – Oricine primește astfel de copilași în Numele Meu, pe Mine Mă primește, iar cel ce Mă primește pe Mine, nu Mă primește, de fapt, pe Mine, ci pe Cel Ce M-a trimis pe Mine.

De partea lui Isus

38 Ioan I-a zis:

– Învățătorule, noi am văzut pe cineva care scotea demoni în Numele Tău și l-am oprit, pentru că nu ne urma.

39 Isus i-a răspuns:

– Nu-l opriți, căci nu este nimeni care să facă o minune în Numele Meu și care să Mă poată vorbi de rău imediat după aceea. 40 Cel care nu este împotriva noastră este de partea noastră. 41 Iar cel care vă dă un pahar cu apă în Numele *Meu*, pentru că sunteți ai lui Cristos, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.

Pricini de păcătuire

42 Dar dacă cineva îl face să păcătuiască pe vreunul din acești micuți care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el dacă i s-ar atârna de gât o piatră mare de moară și ar fi aruncat în mare. 43 Dacă mâna ta te face să păcătuiești, taie-o! Este mai bine pentru tine să intri în viață ciung, decât să ai două mâini și să mergi în Gheenă, în focul care nu poate fi stins, 44 (unde viermele nu moare și focul nu se stinge). 45 Și dacă piciorul tău te face să păcătuiești, taie-l! Este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât să ai două picioare și să fii aruncat în Gheenă, 46 (unde viermele nu moare și focul nu se stinge). 47 Dacă ochiul tău te face să păcătuiești, scoate-l! Este mai bine pentru tine să intri în Împărăția lui Dumnezeu având un singur ochi, decât să ai doi ochi și să fii aruncat în Gheenă,

48 unde viermele nu moare
și focul nu se stinge.

49 Căci orice *om* va fi sărat cu foc (și orice jertfă va fi sărată cu sare).

50 Sarea este bună, dar dacă sarea devine fără gust, prin ce o veți face din nou sărată?! Aveți deci sare în voi înșivă și trăiți în pace unii cu alții!“

[Întoarcere](#)

Marcu 10

Despre divorț

1 Apoi a plecat de acolo și a venit în regiunea Iudeii (și) dincolo de Iordan. Mulțimile s-au adunat din nou în jurul Lui, iar El, după cum Îi era obiceiul, a început iarăși să-i învețe.

2 Niște farisei au venit la El ca să-L pună la încercare și L-au întrebat:

– Are voie un bărbat să divorțeze de soția lui?

3 Isus i-a întrebat:

– Ce v-a poruncit Moise?

4 Ei I-au răspuns:

– Moise a dat voie ca *bărbatul* să-i scrie *soției* o carte de despărțire și s-o lase să plece.

5 Dar Isus le-a zis:

– Din cauza inimilor voastre împietrite v-a scris el această poruncă, 6 însă la începutul creației *Dumnezeu* „i-a făcut bărbat și femeie“. 7 „De aceea bărbatul își va lăsa tatăl și mama (și se va uni cu soția lui), 8 iar cei doi vor deveni un singur trup.“ Așa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup! 9 Deci, ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă!

10 În casă, ucenicii L-au întrebat cu privire la aceasta. 11 El le-a zis: „Oricine divorțează de soția lui și se căsătorește cu altcineva, comite adulter împotriva ei. 12 Și dacă *o soție* divorțează de bărbatul ei și se căsătorește cu altcineva, comite adulter.“

Isus și copilașii

13 I-au adus niște copilași, ca să se atingă de ei, dar ucenicii i-au muștrat pe cei *care i-au adus*.

14 Isus însă, când a văzut acest lucru, s-a indignat și le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine *și* nu-i opriți, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei! 15 Adevărat vă spun că oricine nu primește Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu nici un chip nu va intra în ea!“ 16 Apoi i-a luat în brațe și i-a binecuvântat punându-Și mâinile peste ei.

Isus și tânărul bogat

17 Chiar când pornea la drum, a alergat *la El* un *om* care a îngenuncheat înaintea Lui și L-a întrebat:

– Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viață veșnică?

18 Isus i-a răspuns:

– De ce Mă numești „bun“? Nimeni nu este bun decât Unul: Dumnezeu. 19 Cunoști poruncile: „Să nu uciži“, „Să nu comiți adulter“, „Să nu furi“, „Să nu depui mărturie falsă“, „Să nu înșeli“, „Cinstește-l pe tatăl tău și pe mama ta.“

20 El I-a spus:

– Învățătorule, pe toate acestea le-am împlinit încă din tinerețea mea.

21 Privindu-l, Isus l-a iubit și i-a zis:

– Îți lipsește un singur lucru: du-te, vinde tot ce ai și dă săracilor, și vei avea astfel o comoară în cer. Apoi vino, urmează-Mă!

22 Mâhnit de *aceste* cuvinte, a plecat întristat, pentru că avea multe posesiuni.

23 Isus a privit în jur și le-a zis ucenicilor Săi:

– Cât de greu va fi pentru cei bogați să intre în Împărăția lui Dumnezeu!

24 Ucenicii au rămas uimiți de cuvintele Lui. Isus le-a zis iarăși:

– Copii, cât de greu este (pentru cei ce se încred în bogății) să intre în Împărăția lui Dumnezeu!

25 Este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu.

26 Ei au rămas foarte uimiți și se întrebau între ei: „Atunci cine poate fi mântuit?”

27 Isus i-a privit și a zis:

– Este imposibil pentru oameni, dar nu și pentru Dumnezeu, căci pentru Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile.

28 Petru a început să-I zică:

– Iată, noi am lăsat totul și Te-am urmat.

29 Isus a răspuns:

– Adevărat vă spun că nu este nimeni care să-și fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau mamă, sau tată, sau copii sau ogorul de dragul Meu și de dragul Evangheliei 30 și care să nu primească de o sută de ori mai mult acum, în vremea aceasta, case, frați, surori, mame, copii și ogoare, împreună cu persecuții, iar în veacul care vine – viață veșnică. 31 Dar mulți din cei dintâi vor fi cei din urmă, iar cei din urmă vor fi cei dintâi.

Isus vorbește din nou despre moartea și învierea Sa

32 Ei erau pe drum și se îndreptau spre Ierusalim. Isus mergea înaintea lor. *Ucenicii* erau neliniștiți, iar cei care-L urmau erau speriați. Isus i-a luat din nou *deoparte* pe cei doisprezece și a început să le vorbească despre ce urma să I se întâmple: 33 „Iată că ne suim spre Ierusalim și Fiul Omului va fi dat pe mâna conducătorilor preoților și a cărturarilor. Ei Îl vor condamna la moarte și-L vor da pe mâna neamurilor, 34 care Îl vor batjocori, Îl vor scuipa, Îl vor biciui și-L vor omorî. Dar după trei zile va învia.”

Cererea fiilor lui Zebedei

35 Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, au venit la El și I-au zis:

– Învățătorule, vrem să faci pentru noi orice-Ți vom cere.

36 Isus i-a întrebat:

– Ce vreți să fac pentru voi?

37 Ei I-au răspuns:

– Dă-ne voie să ședem unul la dreapta și altul la stânga Ta, în slava Ta.

38 Isus le-a zis:

– Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care îl beau Eu sau să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu?

39 – Putem! au răspuns ei.

Isus le-a zis:

– Veți bea paharul pe care-l voi bea Eu și veți fi botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu, 40 dar *dreptul* de a sta la dreapta sau la stânga Mea nu ține de Mine să-l dau, ci este pentru aceia cărora le-a fost pregătit.

41 Ceilalți zece, când au auzit, au început să fie indignați de Iacov și Ioan. 42 Isus i-a chemat la El și le-a zis: „Știți că cei care sunt considerați domnitorii neamurilor fac pe stăpânii cu ele, iar mai marii lor se poartă cu tiranie cu ele. 43 Între voi să nu fie așa! Ci oricine vrea să fie mai mare între voi trebuie să devină slujitorul vostru, 44 iar cel ce vrea să fie primul între voi trebuie să devină sclavul tuturor. 45 Căci Fiul Omului n-a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.“

Vindecarea orbului Bartimeu

46 Au ajuns în Ierihon. Când a ieșit Isus din Ierihon, împreună cu ucenicii Lui și cu o mulțime destul de mare *de oameni*, un cerșetor orb, *pe nume* Bartimeu, fiul lui Timeu, ședea lângă drum.

47 Când a auzit el că trece Isus din Nazaret, a început să strige:

– Fiul lui David, Isuse, ai milă de mine!

48 Mulți îl mustrau *spunându-i* să tacă, dar el striga și mai tare:

– Fiul lui David, ai milă de mine!

49 Isus S-a oprit și a zis: „Chemați-l!“ Ei l-au chemat pe orb și i-au zis: „Îndrăznește! Ridică-te, *căci* te cheamă!“ 50 El și-a aruncat haina, a sărit în picioare și a venit la Isus. 51 Isus l-a întrebat:

– Ce vrei să fac pentru tine?

El l-a răspuns:

– *Rabbuni*, să-mi recapăt vederea!

52 Isus i-a zis:

– Du-te, credința ta te-a vindecat!

Imediat el și-a recăpătat vederea și l-a urmat pe Isus pe drum.

[Întoarcere](#)

Marcu 11

Intrarea triumfală în Ierusalim

1 Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe și Betania, lângă Muntele Măslinilor, Isus i-a trimis pe doi dintre ucenicii Săi în sat, 2 spunându-le: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră și imediat ce intrați în el, veți găsi legat un măgăruș pe care nu a încălecat încă nici un om. Dezlegați-l și aduceți-l! 3 Dacă vă va zice cineva: «De ce faceți aceasta?», să-i spuneți: «Domnul are nevoie de el. Și imediat îl va trimite înapoi aici.»“ 4 Ei s-au dus, au găsit măgărușul legat lângă ușă, afară în stradă, și l-au dezlegat. 5 Cei care stăteau acolo i-au întrebat: „Ce faceți de dezlegați măgărușul?“ 6 Ei le-au zis așa cum le spusese Isus și aceștia i-au lăsat să plece. 7 Au adus măgărușul la Isus, și-au pus hainele peste el, iar Isus S-a așezat deasupra lui. 8 Mulți își așterneau hainele pe drum, iar alții *presărau* ramuri pe care le tăiaseră de pe câmpuri. 9 Cei care mergeau înainte și cei care-L urmau strigau:

„*Osana!*“

Binecuvântat este Cel Ce vine în Numele Domnului!

10 Binecuvântată este Împărăția care vine, Împărăția părintelui nostru David!

Osana în locurile preaînalte!“

Isus curăță Templul

11 A intrat în Ierusalim, în Templu, s-a uitat de jur-împrejur la toate lucrurile și, pentru că era deja seara târziu, S-a dus la Betania împreună cu cei doisprezece.

12 În ziua următoare, după ce au ieșit din Betania, lui Isus I s-a făcut foame. 13 A văzut de departe un smochin care avea frunze și S-a dus *să vadă* dacă va găsi ceva în el. Dar, când a ajuns, n-a găsit decât frunze, pentru că nu era vremea smochinelor. 14 Atunci i-a zis: „În veac să nu mai mănânce nimeni roade din tine!“ Ucenicii Lui au auzit *aceasta*.

15 Au ajuns în Ierusalim. El a intrat în Templu și a început să-i scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în Templu. A răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei 16 și nu lăsa pe nimeni să ducă vreo marfă prin Templu. 17 El îi învăța și le zicea: „Oare nu este scris:

«Casa Mea va fi numită

o casă de rugăciune pentru toate neamurile.»?

Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari!“

18 Conducătorii preoților și cărturarii au auzit lucrul acesta și căutau o modalitate să-L omoare, pentru că se temeau de El, deoarece întreaga mulțime era uimită de învățătura Lui. 19 Și ori de câte ori se făcea târziu, *Isus și ucenicii Lui* ieșeau afară din cetate.

Smochinul uscat. Puterea credinței

20 Dimineata, când au trecut pe lângă smochin, au văzut că era uscat din rădăcini. 21 Petru și-a amintit *ce se întâmplase* și i-a zis:

– *Rabbi*, iată că smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat!

22 Isus a răspuns:

– Aveți credință în Dumnezeu! 23 Adevărat vă spun că dacă cineva ar zice acestui munte: „Ridică-te

și aruncă-te în mare!“ și nu s-ar îndoi în inima lui, ci ar crede că ceea ce spune se va întâmpla, i se va da *întocmai*! 24 De aceea vă spun că toate lucrurile pe care le cereți atunci când vă rugați, să credeți că le-ați și primit și ele vi se vor da. 25 Și când stați în picioare rugându-vă, să iertați dacă aveți ceva împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru Care este în ceruri să vă ierte vouă greșelile. 26 (Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru Care este în ceruri nu va ierta greșelile voastre.)

Autoritatea lui Isus

27 Au intrat apoi din nou în Ierusalim. În timp ce se plimba prin Templu, au venit la El conducătorii preoților, cărturarii și bătrânii 28 și L-au întrebat:

– Cu ce autoritate faci aceste lucruri? Și cine Ți-a dat această autoritate ca să le faci?

29 Isus le-a răspuns:

– Vă voi pune o întrebare. Răspundeți-Mi, și vă voi spune cu ce autoritate fac aceste lucruri.

30 Botezul lui Ioan era din cer sau de la oameni? Răspundeți-Mi!

31 Ei au început să vorbească între ei și să zică: „Dacă vom răspunde: «Din cer!», *ne* va întreba: «Atunci de ce nu l-ați crezut?». 32 Sau să răspundem: «De la oameni!»?“ Ei se temeau de mulțime, fiindcă toți considerau că Ioan a fost într-adevăr un profet.

33 Așa că I-au răspuns lui Isus:

– Nu știm!

Atunci și Isus le-a zis:

– Nici Eu nu vă spun cu ce autoritate fac aceste lucruri.

[Întoarcere](#)

Marcu 12

1 Apoi a început să le vorbească în pilde:

– Un om a plantat o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc și a construit un turn de pază. Apoi a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o călătorie. 2 La vremea *roadelor* a trimis un sclav la viticultori ca să ia de la ei partea *cuvinită* din roadele viei.

3 Viticultorii însă l-au apucat, l-au bătut și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. 4 A trimis din nou la ei un alt sclav, dar și pe acesta l-au bătut peste cap și l-au înjosit. 5 A trimis apoi un altul, dar pe acela l-au omorât, și apoi încă mulți alții, dintre care pe unii i-au bătut, iar pe alții i-au omorât.

6 Singurul pe care-l mai avea era un fiu preaiubit. În cele din urmă, l-a trimis la ei, spunându-și: „Pe fiul meu îl vor respecta!“

7 Dar viticultorii aceia și-au zis între ei: „Acesta este moștenitorul! Haideți să-l omorâm, și moștenirea va fi a noastră!“ 8 Și l-au apucat, l-au omorât și l-au scos afară din vie.

9 Așadar, ce va face stăpânul viei? Va veni și-i va nimici pe viticultori, iar via o va da altora. 10 N-ați citit acest loc din Scriptură unde scrie:

„Piatra pe care au respins-o zidarii
a devenit piatra din capul unghiului.

11 Domnul a făcut acest lucru
și este minunat în ochii noștri!“?

12 Ei au căutat să-L prindă, dar le-a fost frică de popor; căci ei știau că împotriva lor spusese Isus pilda. Așa că L-au lăsat și au plecat.

Tributul datorat Cezarului

13 I-au trimis la El pe câțiva dintre farisei și dintre irodieni ca să-L prindă în cursă cu vorba. 14 Ei au venit și I-au zis:

– Învățătorule, știm că ești corect, fără să-Ți pese de nimeni, căci nu cauți la fața omului, ci îi înveți *pe oameni* calea lui Dumnezeu în adevăr. Se cuvine să plătim tribut Cezarului sau nu? Să plătim sau să nu plătim?

15 El însă, înțelegând ipocrizia lor, le-a zis:

– De ce Mă puneți la încercare? Aduceți-Mi un denar, să-l văd!

16 Ei I-au adus. Isus i-a întrebat:

– Chipul acesta și inscripția, ale cui sunt?

– Ale Cezarului, I-au răspuns ei.

17 Isus le-a zis:

– Dați *deci* Cezarului ce este al Cezarului, iar lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!

Ei au rămas uimiți de El.

Despre înviere

18 Au venit la El saducheii, care zic că nu există înviere, și L-au întrebat:

19 – Învățătorule, Moise ne-a scris că dacă fratele cuiva moare fără să aibă copii și-i rămâne astfel doar soția, fratele acestuia trebuie să se căsătorească cu văduva și să-i ridice un urmaș fratelui său. 20 Erau șapte frați. Primul și-a luat o soție, dar a murit fără să lase vreun urmaș. 21 Al doilea s-a

căsătorit cu *văduva*, dar și el a murit fără să lase vreun urmaș. Așa s-a întâmplat și cu al treilea. 22 Și *nici unul din* cei șapte n-a lăsat vreun urmaș. Femeia a murit ultima dintre toți. 23 La înviere, (când se vor scula,) soția căruia dintre ei va fi ea? Căci toți șapte au avut-o de soție!

24 Isus le-a răspuns:

– Oare nu vă rătăciți voi tocmai pentru că nu cunoașteți nici Scripturile și nici puterea lui Dumnezeu? 25 Căci atunci când se vor scula din morți, nici nu se vor mai însura, nici nu se vor mai mărita, ci vor fi ca îngerii din ceruri. 26 Iar cu privire la *faptul că* cei morți sunt înviați, n-ați citit în cartea lui Moise, *acolo unde scrie* despre tufiș, cum i-a vorbit Dumnezeu și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.”? 27 El nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii! Sunteți foarte rătăciți!

Cea mai mare poruncă

28 Unul dintre cărturari venise și-i auzise discutând. Când a văzut că Isus le-a răspuns bine, L-a întrebat:

– Care este cea dintâi poruncă dintre toate?

29 Isus i-a răspuns:

– Cea dintâi poruncă este: „Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn. 30 Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată mintea ta și cu toată puterea ta.” (Aceasta este cea dintâi poruncă.) 31 Iar a doua este următoarea: „Să-l iubești pe semenul tău ca pe tine însuși.” Nu există altă poruncă mai mare decât acestea.

32 Cărturarul I-a zis:

– Bine, Învățătorule! Este adevărat ceea ce ai spus, și anume că El este Unul singur, că nu este altul în afară de El 33 și că a-L iubi pe El cu toată inima, cu toată priceperea și cu toată puterea și a-l iubi pe semenul tău ca pe tine însuși este mult mai mult decât toate arderile de tot și decât *toate* jertfele.

34 Când a văzut Isus că răspunsese cu înțelepciune, i-a zis:

– Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu.

Și nimeni nu mai îndrăznește să-i pună vreo întrebare.

Al cui fiu este Cristos?

35 În timp ce dădea învățătură în Templu, Isus a întrebat:

– Cum de zic cărturarii despre Cristos că este fiul lui David? 36 David însuși, în Duhul Sfânt, spune:

„Domnul I-a zis Domnului meu:

«Șezi la dreapta Mea,
până-Ți voi pune dușmanii
sub picioare!»“

37 David însuși Îl numește „Domn”; deci cum este El fiul lui?

Mulțimea cea mare Îl asculta cu plăcere.

38 În învățătura Lui, spunea: „Feriți-vă de cărturari, cărora le place să umble în robe lungi, să fie salutați prin piețe 39 și *să li se dea* scaunele de onoare în sinagogi și locurile de onoare la mese.

40 Ei devorează casele văduvelor și fac rugăciuni lungi de ochii lumii. Aceștia vor primi o condamnare mult mai mare.”

Văduva săracă și dărnicia ei

41 S-a așezat în fața vistieriei *Templului* și se uita cum puneau mulțimea bani în vistierie. Mulți din cei bogați puneau mult. 42 A venit și o văduvă săracă și a pus două lepta, care fac un codrantes.

43 Isus i-a chemat pe ucenicii Lui și le-a zis: „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a pus mai mult decât toți cei care au pus în vistierie, 44 pentru că toți au pus din abundența lor, dar ea, din sărăcia ei, a pus tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască.“

[Întoarcere](#)

Marcu 13

Semne ale sfârșitului

1 După ce a ieșit din Templu, unul dintre ucenicii Lui I-a zis:

– Învățătorule, iată ce pietre și ce clădiri!

2 Isus i-a răspuns:

– Vezi tu clădirile acestea mari? Nu va fi lăsată aici piatră pe piatră; *totul* va fi dărâmat!

3 Apoi S-a așezat pe Muntele Măslinilor, în dreptul Templului și, în timp ce erau doar ei singuri, Petru, Iacov, Ioan și Andrei L-au întrebat:

4 – Spune-ne când se vor întâmpla aceste lucruri și care va fi semnul când urmează să fie împlinite toate acestea?

5 Isus a început să le vorbească astfel:

– Vedeți să nu vă înșele cineva! 6 Vor veni mulți în Numele Meu, zicând: „Eu sunt *Acela*!” și vor înșela astfel pe mulți. 7 Când veți auzi de războaie și vești de războaie, să nu vă neliniștiți! Aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar încă nu va fi sfârșitul. 8 Un neam se va ridica împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății. Vor fi cutremure în diverse locuri și va fi foamete. Dar acestea sunt doar începutul durerilor nașterii. 9 Luați seama la voi înșivă! Vă vor da pe mâna sinedriilor și veți fi bătuți în sinagogi. Veți fi puși să stați înaintea guvernatorilor și înaintea regilor din pricina Mea, ca să fiți mărturie înaintea lor. 10 Mai întâi trebuie ca Evanghelia să fie vestită la toate neamurile. 11 Când vă vor duce să vă dea pe mâna lor, să nu vă îngrijorați dinainte cu privire la ceea ce veți vorbi, ci spuneți ce vi se va da chiar în ceasul acela! Căci nu voi sunteți cei care veți vorbi, ci Duhul Sfânt. 12 Fratele *îl* va trăda *și-l va da* la moarte pe fratele *său*, iar tatăl pe copilul său; copiii se vor ridica împotriva părinților și-i vor da la moarte. 13 Veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu, dar cel ce va răbda până la sfârșit va fi mântuit.

14 Când veți vedea „urâciunea pustiirii” stând acolo unde n-ar trebui – cel ce citește, să înțeleagă –, atunci cei din Iudeea să fugă în munți! 15 Cel ce va fi pe acoperișul casei să nu coboare, nici să nu intre în casă ca să-și ia ceva din ea, 16 iar cel ce va fi la câmp să nu se întoarcă să-și ia haina! 17 Vai de cele ce vor fi însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea! 18 Rugați-vă să nu se întâmple iarna. 19 Căci în zilele acelea va fi un necaz așa de mare cum n-a mai fost de la începutul creației, pe care a făurit-o Dumnezeu, și până acum, și nici nu va mai fi! 20 Iar dacă Domnul n-ar fi scurtat *numărul* zilelor, nici un om n-ar fi scăpat; dar, din pricina celor aleși, pe care El i-a ales, El a scurtat *numărul* zilelor. 21 Dacă cineva vă va spune atunci: „Iată, Cristosul este aici!” sau „Iată, este acolo!”, să nu credeți! 22 Căci se vor ridica cristoși falși și profeți falși și vor face semne și minuni, pentru a-i înșela, dacă este posibil, pe cei aleși. 23 Voi însă păziți-vă; v-am spus mai dinainte toate lucrurile!

24 Dar în zilele acelea, după necazul acela,

soarele se va întuneca,

luna nu-și va mai da lumina,

25 stelele vor cădea din cer

și puterile din ceruri vor fi clătinate.

26 Atunci Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori, cu mare putere și slavă. 27 Atunci El va trimite îngerii, iar ei îi vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea cerului.

28 Învățați de la smochin pilda lui: când mlădița lui devine deja fragedă și încep să apară frunzele,

știți că vara este aproape. 29 Tot așa și voi, când vedeți că se întâmplă aceste lucruri, să știți că El este aproape, este chiar la uși. 30 Adevărat vă spun că nu va trece această generație până se vor întâmpla toate aceste lucruri. 31 Cerul și pământul vor trece, însă cuvintele Mele nu vor trece!

Îndemn la veghere

32 Dar despre ziua sau ora aceea nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. 33 Fiți atenți! Vegheați! Căci nu știți când va sosi vremea.

34 Este ca atunci când un om, plecat într-o călătorie, își lasă casa, dă sclavilor săi autoritate, fiecăruia potrivit slujbei lui, și poruncește portarului să vegheze.

35 Vegheați deci pentru că nu știți când vine stăpânul casei – sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșului, sau dimineața – 36 și să nu cumva, venind pe neașteptate, să vă găsească dormind! 37 Ceea ce vă spun vouă, spun tuturor: vegheați!

Întoarcere

Marcu 14

Uneltire împotriva lui Isus

1 Peste două zile era Paștele și *Sărbătoarea Azimelor*. Conducătorii preoților și cărturarii căutau o modalitate prin care să-L aresteze pe Isus prin vicleșug și să-L omoare. 2 Însă ei ziceau: „Nu în timpul sărbătorii, ca nu cumva să se facă tulburare în popor.“

Ungerea lui Isus la Betania

3 În timp ce se afla în Betania, luând masa în casa lui Simon, leprosul, a venit o femeie care avea un vas de alabastru, *plin* cu parfum de nard pur, foarte scump. Ea a spart vasul de alabastru și a turnat *parfumul* pe capul lui Isus.

4 Unii au fost indignați și au zis între ei: „Pentru ce s-a făcut risipa aceasta de parfum? 5 Căci parfumul acesta s-ar fi putut vinde cu peste trei sute de denari, iar *banii* să fie dați săracilor!“ Și o muștrău pe femeie cu asprime.

6 Însă Isus a zis: „Lăsați-o în pace! De ce-i cauzați supărare? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine! 7 Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi și puteți să le faceți bine oricând vreți, dar pe Mine nu Mă aveți întotdeauna! 8 Ea a făcut ce a putut: Mi-a uns trupul mai dinainte, în vederea pregătirii Mele pentru îngropare. 9 Adevărat vă spun că oriunde va fi vestită Evanghelia, în toată lumea, se va spune și ce a făcut această femeie, în amintirea ei.“

Trădarea lui Iuda

10 Atunci Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s-a dus la conducătorii preoților ca să-L dea pe mâna lor. 11 Ei s-au bucurat când au auzit aceasta și i-au promis că-i vor da bani. Și el a început să caute un prilej ca să-L dea pe mâna lor.

Masa pascală

12 În prima zi a Sărbătorii Azimelor, când se jertfește *mielul de Paște*, ucenicii Lui L-au întrebat:

– Unde vrei să ne ducem să-Ți pregătim să mănânci *mielul de Paște*?

13 El i-a trimis pe doi dintre ucenicii Lui în cetate și le-a zis:

– Duceți-vă în cetate și *acolo* vă va întâlni un om care duce un vas cu apă. Urmați-l, 14 și acolo unde va intra el, spuneți stăpânului casei astfel: „Învățătorul întreabă: «Unde este camera Mea de oaspeți în care urmează să mănânc *mielul de Paște* împreună cu ucenicii Mei?»“ 15 El vă va arăta sus o cameră mare și gata aranjată. Acolo să faceți pregătirile pentru noi!

16 Ucenicii au plecat, au ajuns în cetate și au găsit *totul* așa cum le spusese Isus; și au pregătit *mielul de Paște*.

Descoperirea trădătorului

17 Când s-a înserat, Isus a venit împreună cu cei doisprezece. 18 În timp ce erau la masă și mâncau, Isus a zis:

– Adevărat vă spun că unul dintre voi, care mănâncă împreună cu Mine, Mă va trăda.

19 Ei s-au întristat foarte tare și au început să-L întrebe, unul câte unul:

– Nu cumva sunt eu?

20 El le-a răspuns:

– Este unul din cei doisprezece, care pune mâna în castron împreună cu Mine. 21 Da, Fiul Omului Se duce după cum este scris cu privire la El, dar vai de omul acela prin care este trădat Fiul Omului! Era mai bine pentru acel om dacă nu s-ar fi născut!

Cina Domnului

22 În timp ce mâncau, Isus a luat o pâine și, după ce a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o *ucenicilor*, zicând: „Luați! Acesta este trupul Meu.” 23 Apoi a luat un pahar și, după ce a adus mulțumiri, l-a dat *ucenicilor* și toți au băut din el. 24 Isus le-a zis: „Acesta este sângele Meu, *sângele* legământului, care este vărsat pentru mulți. 25 Adevărat vă spun că nu voi mai bea din rodul viței până în ziua aceea când îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu.” 26 După ce au cântat *psalmii*, s-au dus spre Muntele Măslinilor.

27 Isus le-a zis:

– Toți vă veți poticni, pentru că este scris:

„Voi lovi păstorul,
și oile vor fi risipite!”

28 Dar după învierea Mea voi merge înaintea voastră în Galileea.

Isus prezice lepădarea lui Petru

29 Petru I-a răspuns:

– Chiar dacă toți se vor poticni, eu nu *mă voi poticni!*

30 Isus i-a zis:

– Adevărat îți spun că astăzi, în noaptea aceasta, înainte de al doilea cântat al cocoșului, te vei lepăda de Mine de trei ori!

31 Dar Petru a răspuns și mai convins:

– Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu Tine, eu tot nu mă voi lepăda de Tine!

Și toți au spus la fel.

Ghetsimani

32 Apoi au venit într-un loc numit Ghetsimani și Isus le-a zis *ucenicilor* Săi: „Stați jos aici, în timp ce Eu mă rog!” 33 I-a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și a început să fie neliniștit și să se mâhnească. 34 El le-a zis: „Sufletul Meu *este cuprins* de o întristare de moarte. Rămâneți aici și vegheați!”

35 S-a depărtat puțin, a căzut *cu fața* la pământ și s-a rugat ca, dacă este posibil, să treacă de la El ceasul *acela*. 36 El zicea: „*Abba*, Tată, la Tine toate lucrurile sunt posibile! Îndepărtează de la Mine paharul acesta! Totuși, nu cum vreau Eu, ci cum vrei Tu!”

37 Apoi a venit *la ucenici*, dar i-a găsit dormind. El i-a zis lui Petru: „Simone, dormi?! N-ai putut veghea nici măcar o oră? 38 Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită! Duhul într-adevăr este doritor, dar carnea este neputincioasă.”

39 S-a îndepărtat și s-a rugat din nou, spunând aceleași cuvinte. 40 A venit iarăși *la ucenici* și i-a găsit dormind, pentru că li se îngreunaseră ochii *de somn*. Ei nu știau ce să-I răspundă.

41 Când a venit a treia oară, le-a zis: „Încă mai dormiți și vă odihniți? Destul! A sosit ceasul! Iată că Fiul Omului este trădat în mâinile păcătoșilor. 42 Sculați-vă! Să mergem! Iată că se apropie cel ce

Mă trădează!“

Arestarea lui Isus

43 Și imediat, în timp ce El încă vorbea, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, împreună cu o mulțime *de oameni* cu săbii și ciomege, *trimiși* de conducătorii preoților, de către cărturari și de către bătrâni.

44 Trădătorul le dăduse următorul semn: „Cel pe Care-L voi săruta, Acela este! Să-L arestați și să-L luați sub pază!“ 45 Când a venit, s-a îndreptat imediat spre Isus și I-a zis: „*Rabbi!*“ Și L-a sărutat. 46 Atunci ei au pus mâna pe Isus și L-au arestat. 47 Unul dintre cei ce stăteau acolo a scos sabia și l-a lovit pe sclavul marelui preot, tăindu-i o ureche.

48 Isus le-a zis: „Ați ieșit să Mă prindeți cu săbii și ciomege, ca pe un tâlhar? 49 În fiecare zi eram cu voi în Templu și dădeam învățătură, dar nu M-ați arestat! Însă fie ca Scripturile să fie împlinite!“ 50 Toți L-au părăsit și au fugit.

51 Un anumit tânăr, care purta peste trupul gol doar o pânză de in, Îl urma pe Isus. L-au prins și pe el, 52 dar el și-a lăsat pânza de in și a fugit dezbrăcat.

Isus înaintea Sinedriului

53 Pe Isus L-au dus la marele preot, iar *acolo* s-au adunat toți conducătorii preoților, bătrânii și cărturarii. 54 Petru L-a urmat de la distanță până în curtea marelui preot. S-a așezat împreună cu gărzile și se încălzea la foc.

55 Conducătorii preoților și întregul Sinedriu căutau vreo mărturie împotriva lui Isus, ca să-L condamne la moarte, dar n-au găsit, 56 pentru că, deși mulți dădeau mărturii false împotriva Lui, mărturiile lor nu se potriveau.

57 Unii s-au ridicat și au depus împotriva Lui o mărturie falsă, spunând: 58 „Noi L-am auzit zicând: «Eu voi dărâma acest Templu, făcut de mâna omului, și în trei zile voi construi un altul, care nu va fi făcut de mâna omului.»“ 59 Dar nici măcar în privința aceasta nu se potrivea mărturia lor.

60 Marele preot s-a ridicat, în mijloc, și L-a întrebat pe Isus:

– Nu răspunzi nimic la ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?

61 Dar El tăcea și nu răspundea nimic. Marele preot L-a întrebat din nou:

– Ești Tu Cristosul, Fiul Celui Binecuvântat?

62 Isus a răspuns:

– Sunt.

Și Îl veți vedea pe Fiul Omului
șezând la dreapta Puterii
și venind cu norii cerului!

63 Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele și a zis:

– Ce nevoie mai avem de martori?! 64 Ați auzit blasfemia! Ce părere aveți?

Toți L-au condamnat *considerând* că este vinovat și *vrednic* de moarte. 65 Unii au început să-L scuipe, să-I acopere fața, să-L lovească și să-I zică: „Profețește!“, iar gărzile L-au luat la palme.

Lepădarea lui Petru

66 În timp ce Petru se afla jos, în curte, a venit una dintre slujnicele marelui preot 67 și când l-a văzut pe Petru încălzindu-se la foc, s-a uitat la el și a zis:

– Și tu erai cu Isus nazarineanul!

68 Însă el s-a lepădat zicând:

– Nu știu, nici nu înțeleg despre ce vorbești!

A ieșit afară, în fața porții, (și *atunci* a cântat cocoșul).

69 Slujnica l-a văzut și a început din nou să le spună celor ce stăteau acolo: „Acesta este *unul* dintre ei!“ 70 Însă el s-a lepădat din nou. După puțin timp, cei ce stăteau acolo i-au zis din nou lui Petru:

– Cu siguranță ești *unul* dintre ei, căci ești galileean!

71 Dar el a început să se blesteme și să jure zicând:

– Nu-L cunosc pe acest om despre care vorbiți!

72 Și imediat a cântat cocoșul a doua oară. Atunci Petru și-a adus aminte cuvântul pe care i-l spusese Isus: „Înainte de al doilea cântat al cocoșului te vei lepăda de Mine de trei ori!“ Și a început să plângă.

[Întoarcere](#)

Marcu 15

Isus înaintea lui Pilat

1 Dis-de-dimineață, conducătorii preoților au ținut imediat sfat împreună cu bătrânii, cărturarii Legii și întreg Sinedriul. L-au legat pe Isus, L-au dus și L-au dat pe mâna lui Pilat. 2 Pilat L-a întrebat:

– Ești Tu Împăratul iudeilor?

Isus i-a răspuns:

– Este așa cum spui.

3 Conducătorii preoților Îl acuzau de multe lucruri. 4 Pilat L-a întrebat din nou:

– Nu răspunzi nimic? Uite de câte lucruri Te acuză ei!

5 Dar, spre mirarea lui Pilat, Isus n-a mai răspuns nimic.

6 *Pilat* le elibera la fiecare sărbătoare un prizonier pe care-l cereau ei. 7 Era unul numit Baraba, închis împreună cu răsculații care săvârșiseră o crimă în timpul răscoalei. 8 Mulțimea a venit și a început să-i ceară lui Pilat să facă ceea ce făcea de obicei. 9 Pilat i-a întrebat:

– Vreți să vi-L eliberez pe Împăratul iudeilor?

10 Căci el înțelesese că din invidie Îl dăduseră conducătorii preoților pe mâna lui.

11 Însă conducătorii preoților au stârnit mulțimea să ceară să le elibereze mai bine pe Baraba.

12 Pilat i-a întrebat iarăși:

– Și atunci ce (doriți) să fac cu (Cel pe Care-L numiți) Împăratul iudeilor?

13 Ei au strigat din nou:

– Răstignește-L!

14 Pilat i-a întrebat:

– Dar ce rău a făcut?

Însă ei strigau și mai tare:

– Răstignește-L!

15 Și astfel, Pilat, vrând să facă pe placul mulțimii, le-a eliberat pe Baraba, iar pe Isus, după ce a pus să-L biciuiască, L-a dat să fie răstignit.

Isus, batjocorit de soldați

16 Soldații L-au dus în curtea palatului, adică în pretoriu, și au chemat toată cohorta. 17 L-au îmbrăcat cu o *mantie* purpurie, au împletit o coroană de spini și I-au așezat-o pe cap. 18 Și au început să-L salute *zicând*: „Salutare, Împărate al iudeilor!” 19 Ei Îl loveau peste cap cu o trestie, Îl scuipau și se puneau în genunchi, închinându-I-se. 20 După ce și-au bătut joc de El astfel, L-au dezbrăcat de *mantia* purpurie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus afară să-L răstignească.

Răstignirea

21 Au obligat un trecător, *un om* care venea de la câmp, și anume pe Simon din Cirena, tatăl lui Alexandru și al lui Rufus, să ducă crucea lui Isus. 22 L-au adus la locul *numit* Golgota, care tradus înseamnă „Locul Craniului”. 23 I-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar El nu l-a luat. 24 După ce L-au răstignit, și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorți pentru ele, ca să știe cine ce să

ia.

25 Era ceasul al treilea când L-au răstignit. 26 *Au pus* o inscripție cu următoarea acuzație împotriva Lui: „Împăratul iudeilor“. 27 Au răstignit cu El și doi tâlhari, unul la dreapta și unul la stânga Lui. 28 (Astfel a fost împlinită Scriptura, care zice: „A fost numărat alături de cei nelegiuiți.“) 29 Cei ce treceau pe acolo Îl insultau, dădeau din cap și ziceau: „Ha! Tu, Cel Care dărași Templul și-l reconstruiești în trei zile, 30 salvează-Te pe Tine Însuși și dă-Te jos de pe cruce!“

31 Tot așa Îl batjocoreau între ei și conducătorii preoților împreună cu cărturarii, zicând: „Pe alții i-a salvat, dar pe Sine Însuși nu Se poate salva! 32 «Cristosul»! «Împăratul lui Israel»! Să se coboare acum de pe cruce, ca să vedem și să credem!“ Cei care erau răstigniți împreună cu El Îl batjocoreau și ei.

Moartea lui Isus

33 Când a venit ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste toată țara până la ceasul al nouălea. 34 Și la ceasul al nouălea Isus a strigat cu glas tare: „*Eloi, Eloi, lema sabactani?*“, care tradus înseamnă „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?“

35 Unii din cei ce stăteau acolo L-au auzit și au zis: „Iată că-l strigă pe Ilie!“

36 Cineva a alergat și a umplut un burete cu vin acru, l-a pus într-o trestie și I l-a dat să-l bea, zicând: „Lăsați să vedem dacă va veni Ilie să-L dea jos!“

37 Isus a scos un strigăt puternic și Și-a dat suflarea.

38 *Atunci* draperia Templului a fost despicată în două, de sus până jos. 39 Când centurionul care se afla în fața lui Isus a văzut cum Și-a dat suflarea, a zis: „Într-adevăr, Omul Acesta era Fiul lui Dumnezeu!“

40 Acolo erau și niște femei care priveau de departe. Printre ele erau și Maria Magdalena, Maria – mama lui Iacov cel tânăr și a lui Iose – și Salome, 41 care Îl urmaseră pe Isus și-I slujiseră atunci când se afla în Galileea. Și mai erau încă multe altele care veniseră cu El la Ierusalim.

Înmormântarea lui Isus

42 Când s-a făcut deja seară, pentru că era Ziua Pregătirii, adică ziua de dinaintea Sabatului, 43 Iosif din Arimateea, un sfetnic distins din Sinedriu, care și el aștepta Împărăția lui Dumnezeu, a îndrăznit să se ducă la Pilat și să-i ceară trupul lui Isus. 44 Pilat s-a mirat că murise deja și l-a chemat pe centurion ca să-l întrebe dacă a murit de mult timp. 45 El s-a lămurit de la centurion de lucrul aceasta și apoi i-a dăruit lui Iosif trupul lui Isus. 46 Iosif a cumpărat o pânză de în, apoi l-a dat jos *trupul*, L-a înfășurat în pânza de în, L-a pus într-un mormânt săpat în stâncă și a rostogolit o piatră la intrarea mormântului. 47 Maria Magdalena și Maria, *mama* lui Iose, au văzut unde fusese pus.

[Întoarcere](#)

Marcu 16

Învierea lui Isus

1 După ce a trecut Sabatul, Maria Magdalena, Maria – mama lui Iacov – și Salome au cumpărat miresme, ca să se ducă să-L ungă. 2 Și, în prima zi după Sabat, foarte de dimineață, în timp ce răsărea soarele, s-au dus la mormânt. 3 Ele își ziceau una către alta: „Cine ne va rostogoli piatra de la intrarea mormântului?”

4 Însă când s-au uitat, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese rostogolită. 5 Intrând în mormânt, au văzut un tânăr îmbrăcat într-o robă albă, șezând în partea dreaptă, și s-au speriat.

6 Însă el le-a zis: „Nu vă speriați! Voi Îl căutați pe Isus din Nazaret, Cel Care a fost răstignit! A fost înviat; nu este aici! Iată locul unde-L puseseră! 7 Dar duceți-vă și spuneți-le ucenicilor Lui și lui Petru că El merge înaintea voastră în Galileea! Acolo Îl veți vedea, așa cum v-a spus!”

8 Ele au ieșit afară și au fugit de la mormânt, căci erau cuprinse de tremur și de uimire. Și n-au spus nimănui nimic, fiindcă se temeau.

9 (Când Isus a înviat, în dimineața primei zile de după Sabat, S-a arătat mai întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni. 10 Ea s-a dus și i-a anunțat pe cei ce fuseseră împreună cu El, care se tânguiau și plângeau. 11 Dar când aceștia au auzit că trăiește și că fusese văzut de ea, n-au crezut.

12 După aceea, în timp ce doi dintre ei se duceau pe jos la câmp, li S-a arătat sub o altă înfățișare. 13 Aceștia s-au dus și i-au anunțat pe ceilalți, dar nici pe ei nu i-au crezut.

14 Mai târziu, li S-a arătat celor unsprezece, în timp ce stăteau la masă. El i-a mustrat pentru necredința și pentru inima lor împietrită, fiindcă nu i-au crezut pe cei care L-au văzut înviat.

15 Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și vestiți Evanghelia la orice făptură! 16 Cel care va crede și va fi botezat, va fi mântuit, dar cel care nu va crede, va fi condamnat. 17 Semnele care-i vor însoți pe cei care cred sunt următoarele: în Numele Meu vor scoate demoni, vor vorbi în limbi noi, 18 vor lua în mâini șerpi, iar dacă vor bea ceva *aducător* de moarte nu-i va vătăma deloc. *De asemenea*, își vor pune mâinile peste cei bolnavi, iar aceștia se vor face bine.”

19 După ce le-a vorbit, Domnul Isus a fost luat în cer și S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu. 20 Ei s-au dus și au vestit pretutindeni, iar Domnul lucra împreună cu ei și confirma Cuvântul prin semnele care-l însoțeau.)

[Întoarcere](#)

Luca

Luca	<u>Capitolul 1</u>
Luca	<u>Capitolul 2</u>
Luca	<u>Capitolul 3</u>
Luca	<u>Capitolul 4</u>
Luca	<u>Capitolul 5</u>
Luca	<u>Capitolul 6</u>
Luca	<u>Capitolul 7</u>
Luca	<u>Capitolul 8</u>
Luca	<u>Capitolul 9</u>
Luca	<u>Capitolul 10</u>
Luca	<u>Capitolul 11</u>
Luca	<u>Capitolul 12</u>
Luca	<u>Capitolul 13</u>
Luca	<u>Capitolul 14</u>
Luca	<u>Capitolul 15</u>
Luca	<u>Capitolul 16</u>
Luca	<u>Capitolul 17</u>
Luca	<u>Capitolul 18</u>
Luca	<u>Capitolul 19</u>
Luca	<u>Capitolul 20</u>
Luca	<u>Capitolul 21</u>
Luca	<u>Capitolul 22</u>
Luca	<u>Capitolul 23</u>
Luca	<u>Capitolul 24</u>

[întoarcere](#)

Luca 1

Introducere

1 Fiindcă mulți au încercat să alcătuiască o istorisire amănunțită despre lucrurile care s-au împlinit printre noi, 2 așa cum ni le-au încredințat cei ce au fost de la început martori oculari și care au ajuns slujitori ai Cuvântului, 3 am decis și eu, după ce am cercetat cu atenție toate lucrurile de la început, să ți le scriu în ordine, prea alesule Teofilus, 4 ca să ajungi astfel să cunoști întocmai temeinicia lucrurilor despre care ai fost învățat.

Anunțarea nașterii lui Ioan Botezătorul

5 În zilele lui Irod, regele Iudeii, era un preot pe nume Zaharia, din ceata preoțească a lui Abia. Soția lui era dintre fiicele lui Aaron și se numea Elisabeta. 6 Amândoi erau dreptți înaintea lui Dumnezeu, trăind fără vină, potrivit cu toate poruncile și rânduielile Domnului. 7 Dar nu aveau nici un copil, fiindcă Elisabeta era stearpă și amândoi erau *acum* înaintați în vârstă.

8 Într-o zi, în timp ce Zaharia era de slujbă, pentru că *venise* rândul cetei lui *să slujească* înaintea lui Dumnezeu, 9 a ieșit la sorți, după obiceiul preoției, să intre în Templul Domnului ca să tămâieze.

10 La ora tămâierii, toată mulțimea poporului se ruga afară.

11 Atunci i s-a arătat un înger al Domnului, stând în picioare la dreapta altarului tămâierii. 12 Când l-a văzut, Zaharia s-a tulburat și l-a cuprins frica. 13 Dar îngerul i-a zis:

– Nu te teme, Zaharia, fiindcă rugăciunea ta a fost ascultată. Soția ta, Elisabeta, îți va naște un fiu și îi vei pune numele Ioan. 14 El va fi bucuria și veselia ta și mulți se vor bucura de nașterea lui, 15 căci el va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea niciodată vin, nici băutură tare și va fi umplut de Duhul Sfânt încă din pântecul mamei lui. 16 El îi va întoarce pe mulți israeliți la Domnul, Dumnezeul lor. 17 Va merge înaintea Lui, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile taților spre copii și pe cei neascultători la înțelepciunea celor drepti, ca să pregătească Domnului un popor *care să fie* gata pentru El.

18 Zaharia l-a întrebat pe înger:

– După ce voi cunoaște lucrul acesta? Căci eu sunt bătrân, iar soția mea este înaintată în vârstă!

19 Îngerul i-a răspuns:

– Eu sunt Gabriel, cel care stă în prezența lui Dumnezeu, și am fost trimis să vorbesc cu tine și să-ți aduc aceste vești bune. 20 Iată că vei fi mut și nu vei mai putea vorbi până în ziua când se vor întâmpla aceste lucruri, pentru că n-ai crezut cuvintele mele, care se vor împlini la vremea lor.

21 Oamenii îl așteptau pe Zaharia și se mirau de întârzierea lui în Templu. 22 Când a ieșit, nu putea să le vorbească, astfel că ei au înțeles că avusese o vedenie în Templu. El a continuat să le facă semne și să rămână mai departe mut.

23 Când i s-au terminat zilele de slujire, s-a dus acasă. 24 După un timp, Elisabeta, soția lui, a rămas însărcinată. Ea s-a ținut ascunsă timp de cinci luni, zicând: 25 „Iată ce mi-a făcut Domnul atunci când a privit *spre mine*, înlăturându-mi disprețul *pe care l-am îndurat* între oameni!”

Anunțarea nașterii lui Isus

26 În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret, 27 la o fecioară logodită cu un bărbat al cărui nume era Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria. 28 Îngerul a intrat la ea și i-a zis:

– Plecăciune, *ție* căreia *ți* s-a arătat bunăvoință! Domnul este cu tine! (Binecuvântată ești tu între femei!)

29 Ea a fost foarte tulburată de mesajul îngerului și se gândea ce ar putea să însemne salutul acesta.

30 Îngerul i-a zis:

– Nu te teme, Maria, pentru că ai găsit har din partea lui Dumnezeu! 31 Iată că vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, Căruia Îi vei pune numele Isus. 32 El va fi mare și va fi numit „Fiul Celui Preaînalt“, iar Domnul Dumnezeu Îi va da tronul strămoșului Său, David. 33 Va împărăți peste casa lui Iacov în veci și Împărăția Lui nu va avea sfârșit!

34 Maria l-a întrebat pe înger:

– Cum se va întâmpla lucrul acesta de vreme ce eu nu știu de bărbat?

35 Îngerul i-a răspuns:

– Duhul Sfânt Se va coborî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri! De aceea Sfântul Care se va naște va fi numit „Fiul lui Dumnezeu“. 36 Iată că Elisabeta, ruda ta, a conceput și ea un fiu, la bătrânețe; și ea, care era numită stearpă, este *acum* în luna a șasea! 37 Căci nimic nu este imposibil cu Dumnezeu.

38 Maria a zis:

– Iată-mă, sunt sclava Domnului! Facă-mi-se după cuvântul tău!

Și îngerul a plecat de la ea.

Maria în vizită la Elisabeta

39 În zilele acelea, Maria s-a sculat și s-a dus în grabă spre regiunea muntoasă, într-o cetate a lui Iuda. 40 Ea a intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta. 41 Când Elisabeta a auzit salutul Mariei, copilul a săltat în pântecul ei, și Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt. 42 Ea a exclamat cu glas tare:

„Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău! 43 Cum de mi-a fost dat să vină la mine mama Domnului meu?! 44 Căci iată, de îndată ce am auzit salutul tău, mi-a săltat copilul în pântec de bucurie! 45 Ferice de cea care a crezut că vor fi împlinite lucrurile care i-au fost spuse de Domnul!“

Cântecul Mariei

46 Maria a zis:

„Sufletul meu Îl preamărește pe Domnul

47 și mi se bucură nespus duhul în Dumnezeu, Mântuitorul meu,

48 pentru că a privit la starea smerită a sclavei Sale!

Iată că de acum încolo, toate generațiile mă vor considera fericită

49 pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine!

Numele Lui este sfânt!

50 Îndurarea Lui ține din generație în generație

față de cei ce se tem de El!

51 El a înfăptuit o minune prin brațul Lui;

i-a împrăștiat pe cei mândri în cugetul inimii lor.

52 I-a dat jos pe cei puternici de pe tronurile lor

și i-a înălțat pe cei smeriți.

53 Pe cei flămânzi i-a săturat cu bunătați,

iar pe cei bogați i-a dat afară cu *mâinile* goale.

54 El l-a ajutat pe Israel, slujitorul Său,
amintindu-Și de îndurarea Sa,
55 așa cum le spusese strămoșilor noștri,
lui Avraam și seminței lui, în veci!“

56 Maria a rămas împreună cu Elisabeta în jur de trei luni și apoi s-a întors acasă.

Nașterea lui Ioan Botezătorul

57 Când i s-a împlinit vremea să nască, Elisabeta a născut un băiat. 58 Vecinii și rudele au auzit că Domnul Și-a arătat marea îndurare față de ea și s-au bucurat împreună cu ea.

59 În ziua a opta, au venit să circumcidă copilul. Voiau să-i pună numele Zaharia, după numele tatălui său, 60 dar mama lui a zis: „Nu, ci îl va chema Ioan!“

61 Ei i-au zis: „Nu este nimeni între rudele tale care să poarte acest nume!“ 62 Și îi făceau semne tatălui *copilului*, ca să știe ce nume dorește să-i dea. 63 El a cerut o tăbliță și a scris: „Numele lui este Ioan.“ Și toți s-au minunat. 64 Imediat i-a fost deschisă gura, *i-a fost dezlegată* limba și a început să vorbească, binecuvântându-L pe Dumnezeu. 65 Pe toți vecinii lor i-a cuprins frica și în întreaga regiune muntoasă a Iudeii se vorbea despre toate aceste lucruri. 66 Toți cei ce le auzeau, le păstrau în inima lor, spunând: „Oare ce va deveni acest copil?“ Căci mâna Domnului era cu el.

Cântecul lui Zaharia

67 Zaharia, tatăl lui, a fost umplut de Duhul Sfânt și a profetit astfel:

68 „Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel,
pentru că a venit în ajutor și Și-a răscumpărat poporul!

69 El ne-a ridicat un corn al mântuirii
în casa slujitorului Său David,

70 așa cum a spus prin gura sfinților Săi profeți din vechime,

71 *și ne-a adus* izbăvire de dușmanii noștri și din mâinile celor ce ne urăsc.

72 El Își arată astfel îndurarea față de strămoșii noștri
și Își aduce aminte de legământul Lui cel sfânt,

73 de jurământul pe care i l-a făcut lui Avraam, tatăl nostru,

potrivit căruia, ne va da voie, 74 izbăviți fiind din mâna dușmanilor noștri,

să-I slujim fără teamă, 75 în sfințenie și dreptate înaintea Lui,
în toate zilele noastre.

76 Iar tu, copile, vei fi numit profet al Celui Preaînalt!

Căci vei merge înaintea Domnului ca să pregătești căile Lui,

77 să dai poporului Său cunoștința mântuirii,
prin iertarea păcatelor lui,

78 datorită îndurării nemărginite a Dumnezeului nostru,

în urma căreia va veni în ajutorul nostru Soarele din înălțime,

79 ca să strălucească peste cei aflați în întuneric

și în umbra morții,

ca să ne călăuzească picioarele pe calea păcii.“

80 Copilul creștea și se întărea în duh. El a stat în locuri pustii până în ziua apariției lui în poporul Israel.

[întoarcere](#)

Luca 2

Nașterea lui Isus

1 În zilele acelea, a ieșit un decret de la Cezar Augustus să se înscrie toată lumea. 2 Acest recensământ s-a făcut pentru prima oară în timp ce în Siria era guvernator Quirinius. 3 Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui.

4 Iosif a plecat și el din Galileea, din cetatea Nazaret, înspre Iudeea, în cetatea lui David, numită Betleem, pentru că era din casa și spița lui David, 5 ca să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată. 6 În timp ce se aflau acolo, s-a împlinit vremea ca ea să nască. 7 Și L-a născut pe Fiul ei cel întâi născut. Ea L-a înfășat și L-a culcat într-o iesle, pentru că în odaia de găzduire nu era loc pentru ei.

Vestea bună adusă păstorilor

8 În ținutul acela erau niște păstori care rămăseseră afară, *pe câmp*, și stăteau de pază în timpul nopții în jurul turmei lor. 9 Un înger al Domnului a apărut înaintea lor și slava Domnului a strălucit în jurul lor. Ei s-au speriat foarte tare. 10 Îngerul le-a zis: „Nu vă temeți, pentru că iată, vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot poporul: 11 astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, Care este Cristos, Domnul! 12 Iată care va fi semnul pentru voi: veți găsi un Copil nou-născut, înfășat și culcat într-o iesle.“

13 Și deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulțime de oaste cerească, laudându-L pe Dumnezeu și zicând:

14 „Slavă lui Dumnezeu în înălțimi
și pace pe pământ,
între oamenii peste care se odihnește bunăvoința Lui!“

15 După ce îngerii s-au întors de la ei în ceruri, păstorii și-au zis unii altora: „Să mergem acum la Betleem și să vedem lucrul acesta care s-a întâmplat și pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut!“ 16 S-au dus repede și i-au găsit pe Maria, pe Iosif și Copilul culcat în iesle. 17 Când i-au văzut, le-au făcut cunoscut ceea ce li se spusese despre Acest Copil. 18 Toți cei ce i-au auzit, s-au mirat de ceea ce le-au spus păstorii. 19 Maria, însă, păstra toate aceste cuvinte și cugeta la ele în inima ei. 20 Apoi păstorii s-au întors slăvind-L și laudându-L pe Dumnezeu pentru toate lucrurile pe care le-au auzit și le-au văzut și care erau întocmai cum li se spusese.

21 Când a venit ziua a opta, în care *Copilul* trebuia circumcis, I-au pus numele Isus, nume pe care îl spusese îngerul înainte ca El să fi fost conceput în pântece.

Isus este prezentat la Templu. Simeon și Ana

22 Și când s-au împlinit zilele pentru curățirea lor, *poruncită în* Legea lui Moise, L-au dus la Ierusalim ca să-L înfățișeze înaintea Domnului, 23 așa cum este scris în Legea Domnului: „Orice întâi născut, care este băiat, să fie pus deoparte pentru Domnul“, 24 și ca să aducă jertfă, așa cum este spus în Legea Domnului: „O pereche de turturele sau doi pui de porumbel.“

25 Și iată că în Ierusalim era un om pe care-l chema Simeon. Acest om era drept și evlavios. El aștepta mângâierea lui Israel și Duhul Sfânt era peste el. 26 Duhul Sfânt îi făcuse cunoscut că nu va vedea moartea înainte de a-L vedea pe Cristosul Domnului. 27 Călăuzit de Duhul, el a venit în Templu. Când părinții L-au adus înăuntru pe Copilul Isus, ca să împlinească cu privire la El obiceiul Legii, 28 Simeon L-a luat în brațe, L-a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis:

29 „Acum, Stăpâne, eliberează-l pe robul Tău în pace,

după cuvântul Tău,
30 căci ochii mei au văzut mântuirea Ta,
31 pe care ai pregătit-o *să fie* înaintea tuturor popoarelor
32 o lumină care *să slujească* celorlalte neamuri drept revelație,
iar poporului Tău, Israel, drept glorie!“

33 Tatăl și mama lui *Isus* se mirau de ceea ce se spunea despre El.

34 Simeon i-a binecuvântat și i-a zis Mariei, mama lui *Isus*:

„Iată, *Copilul* Acesta este rânduit pentru căderea și ridicarea multora în Israel și pentru a fi un semn care va stârni împotrivire, 35 ca astfel să fie descoperite gândurile din multe inimi. Și o sabie va străpunge chiar sufletul tău!“

36 Mai era și o profetă, *pe nume* Ana, fata lui Fanuel, din seminția lui Așer. Aceasta era foarte înaintată în vârstă. Ea trăise împreună cu soțul ei timp de șapte ani după fecioria ei 37 și apoi, ca văduvă, ajunsese la optzeci și patru de ani. Ea nu se îndepărta de la Templu, slujind zi și noapte prin post și rugăciune. 38 A venit *acolo* chiar în ceasul acela și a început să-I mulțumească lui Dumnezeu și să le vorbească despre El tuturor celor ce așteptau răscumpărarea Ierusalimului.

39 După ce au împlinit toate lucrurile *poruncite* în Legea Domnului, s-au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret. 40 Copilul creștea, se întărea și era umplut cu înțelepciune, iar harul lui Dumnezeu era peste El.

Isus în Templu la vârsta de doisprezece ani

41 În fiecare an, părinții Lui se duceau la Ierusalim, la Sărbătoarea Paștelui. 42 Când era El la vârsta de doisprezece ani, s-au dus la sărbătoare, potrivit obiceiului. 43 După ce au trecut zilele *sărbătorii*, la întoarcere, Copilul Isus a rămas în urmă în Ierusalim. Părinții Lui n-au știut lucrul acesta. 44 Ei au crezut că se află *undeva* în caravană și au mers *așa* cale de o zi. Apoi au început să-L caute printre rude și cunoștințe, 45 dar nu L-au găsit, așa că s-au întors la Ierusalim să-L caute. 46 După trei zile, L-au găsit în Templu, șezând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și punându-le întrebări. 47 Toți cei care-L auzeau erau uimiți de priceperea și de răspunsurile Lui. 48 Când L-au văzut, părinții Lui au rămas înmărmuriți. Mama Lui i-a zis:

– Copile, de ce ne-ai făcut aceasta? Iată că tatăl Tău și cu mine Te-am căutat cu îngrijorare!

49 El le-a răspuns:

– De ce M-ați căutat? Nu știati că trebuie să fiu în Casa Tatălui Meu?

50 Ei n-au înțeles ceea ce le-a zis El. 51 Apoi S-a coborât împreună cu ei, a venit în Nazaret și le era supus. Mama Lui păstra toate aceste lucruri în inima ei. 52 Isus creștea în înțelepciune, în statură și Îi era tot mai plăcut lui Dumnezeu și oamenilor.

întoarcere

Luca 3

Lucrarea lui Ioan Botezătorul

1 În anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar, pe când Ponțiu Pilat era guvernator al Iudeii, Irod era tetrarh al Galileii, Filip, fratele lui, era tetrarh al ținutului Ituriei și Trahonitei, iar Lisaniias era tetrarh al Abilenei, 2 în timpul marilor preoți Ana și Caiafa, Cuvântul lui Dumnezeu a venit la Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie. 3 Ioan s-a dus în întreaga vecinătate a Iordanului și a început să predice botezul pocăinței spre iertarea păcatelor, 4 așa cum este scris în cartea cuvintelor profetului Isaia:

„Un glas strigă în pustie:

«Pregătiți calea Domnului,
neteziți-I cărările!

5 Orice vale va fi astupată
și orice munte și deal va fi aplecat;
căile strâmbe vor fi îndreptate,
iar locurile pietroase vor fi netezite.

6 Și orice făptură va vedea mântuirea lui Dumnezeu!“

7 Atunci Ioan le-a spus mulțimilor care veneau să fie botezate de el:

– Pui de vipere, cine v-a arătat cum să fugiți de pedeapsa care vine?! 8 Faceți roade vrednice de pocăința voastră! Să nu începeți să ziceți în voi înșivă: „Îl avem ca tată pe Avraam!“, căci vă spun că Dumnezeu poate să ridice urmași ai lui Avraam chiar și din pietrele acestea! 9 Toporul este pus deja la rădăcina copacilor! Prin urmare, orice pom care nu face roade bune este tăiat și aruncat în foc.

10 – Dar atunci ce să facem? l-au întrebat mulțimile.

11 El le-a răspuns:

– Cel care are două tunici să le împartă cu cel care n-are nici una, iar cel care are de mâncare să facă la fel!

12 Au venit și niște colectori de taxe să fie botezați și l-au întrebat:

– Învățătorule, noi ce să facem?

13 El le-a răspuns:

– Să nu strângeți mai mult decât v-a fost poruncit să luați!

14 Niște soldați l-au întrebat și ei:

– Dar noi ce să facem?

El le-a răspuns:

– Să nu stoarceți cu forța bani de la nimeni și să nu aduceți acuzații false împotriva nimănui; fiți mulțumiți cu salariile voastre!

15 Pentru că poporul era în așteptare și toți se întrebau în inimile lor, cu privire la Ioan, dacă nu cumva este el Cristosul, 16 Ioan le-a spus tuturor: „Eu vă botez cu apă, dar vine Cel Ce este mai puternic decât mine, Căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua sandalelor! El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. 17 El Își are în mână furca de treierat ca să-Și curețe aria de treierat și să-Și strângă grâul în hambar; pleava însă o va arde într-un foc care nu se stinge.“

18 Și, prin multe alte îndemnuri, el vestea poporului Evanghelia. 19 Însă tetrarhul Irod, care era muștrat de Ioan din cauza Irodiadei, soția fratelui său, și din cauza tuturor lucrurilor rele pe care le

săvârșise, 20 a mai adăugat la ele și pe acela că l-a închis pe Ioan în închisoare.

Botezul și genealogia lui Isus

21 După ce a fost botezat întregul popor, a fost botezat și Isus. Și, în timp ce se ruga, cerul a fost deschis 22 și Duhul Sfânt S-a coborât peste El în formă trupească, ca un porumbel. Și din cer s-a auzit un glas *care zicea*: „Tu ești Fiul Meu preaiubit; în Tine Îmi găsesc plăcerea!“

23 Isus avea în jur de treizeci de ani când Și-a început *lucrarea* și era, după cum se credea, fiul lui Iosif,

fiul lui Eli,

24 *fiul* lui Mattat,

fiul lui Levi,

fiul lui Melchi,

fiul lui Ianai,

fiul lui Iosif,

25 *fiul* lui Matatia,

fiul lui Amos,

fiul lui Naum,

fiul lui Esli,

fiul lui Nagai,

26 *fiul* lui Maat,

fiul lui Matatia,

fiul lui Semein,

fiul lui Ioseh,

fiul lui Ioda,

27 *fiul* lui Iohanan,

fiul lui Resa,

fiul lui Zerub-Babel,

fiul lui Șealtiel,

fiul lui Neri,

28 *fiul* lui Melchi,

fiul lui Addi,

fiul lui Cosam,

fiul lui Elmadam,

fiul lui Er,

29 *fiul* lui Iosua,

fiul lui Eliezer,

fiul lui Iorim,

fiul lui Mattat,

fiul lui Levi,
30 *fiul* lui Simeon,
fiul lui Iuda,
fiul lui Iosif,
fiul lui Ionam,
fiul lui Eliachim,
31 *fiul* lui Melea,
fiul lui Menna,
fiul lui Mattata,
fiul lui Natan,
fiul lui David,
32 *fiul* lui Işai,
fiul lui Obed,
fiul lui Boaz,
fiul lui Salmon,
fiul lui Nahşon,
33 *fiul* lui Aminadab,
fiul lui Ram,
fiul lui Heţron,
fiul lui Pereţ,
fiul lui Iuda,
34 *fiul* lui Iacov,
fiul lui Isaac,
fiul lui Avraam,
fiul lui Terah,
fiul lui Nahor,
35 *fiul* lui Serug,
fiul lui Reu,
fiul lui Peleg,
fiul lui Eber,
fiul lui Şelah,
36 *fiul* lui Cainan,
fiul lui Arpahşad,
fiul lui Sem,
fiul lui Noe,
fiul lui Lameh,
37 *fiul* lui Metuselah,

fiul lui Enoh,
fiul lui Iared,
fiul lui Mahalalel,
fiul lui Chenan,
38 *fiul* lui Enoș,
fiul lui Set,
fiul lui Adam,
fiul lui Dumnezeu.

[întoarcere](#)

Luca 4

Ispitirile lui Isus

4 Plin de Duhul Sfânt, Isus S-a întors de la Iordan și a fost dus de Duhul în pustie, 2 fiind ispitit de diavol timp de patruzeci de zile. N-a mâncat nimic în zilele acelea, iar la sfârșitul lor a flămânzit.

3 Diavolul I-a zis:

– Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestei pietre să devină pâine!

4 Însă Isus i-a răspuns:

– Este scris:

„Omul nu trăiește numai cu pâine,
(ci cu orice cuvânt de la Dumnezeu!)“

5 Atunci diavolul L-a dus sus, *într-un loc înalt*, și I-a arătat într-o clipă toate regatele lumii. 6 Apoi I-a zis:

– Ție Îți voi da autoritatea tuturor acestora și gloria lor, căci mie mi-a fost dată, iar eu o dau cui vreau. 7 Deci, dacă te închini înaintea mea, toată va fi a Ta!

8 Isus i-a răspuns:

– Este scris:

„Domnului, Dumnezeuul tău, să I te închini
și numai Lui să-I slujești!“

9 Apoi L-a dus la Ierusalim, L-a pus să stea pe streășina Templului și I-a zis:

– Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos de aici, 10 căci este scris:

„El va da porunci îngerilor Săi cu privire la Tine,
ca să Te păzească!“

11 și

„Ei Te vor purta pe brațele lor,
ca nu cumva să-Ți lovești piciorul de vreo piatră!“

12 Isus i-a răspuns:

– S-a zis: „Să nu-L ispitești pe Domnul, Dumnezeuul tău!“

13 După ce L-a ispitit în toate felurile, diavolul a plecat de la El până la o vreme anume.

Începutul lucrării lui Isus în Galileea

14 Isus S-a întors în Galileea, în puterea Duhului Sfânt. Și vestea despre El s-a răspândit prin toată regiunea dimprejur. 15 El dădea învățătură în sinagogile lor și era lăudat de toți.

Necredința celor din Nazaret

16 A venit în Nazaret, unde fusese crescut, și, după obiceiul Său, a intrat în sinagogă în ziua de Sabat și S-a ridicat să citească. 17 I s-a dat sulul profetului Isaia. Când a desfășurat sulul, a găsit locul unde era scris:

18 „Duhul Domnului este peste Mine,

căci El M-a uns

ca să aduc celor sărmani vestea bună.

El M-a trimis să vestesc celor captivi eliberarea

și orbilor – căpătarea vederii,

să-i eliberez pe cei asupriți

19 și să vestesc anul de îndurare al Domnului!“

20 Apoi a înfășurat sulul la loc, i l-a dat înapoi slujitorului și S-a așezat. Ochii tuturor celor din

sinagogă erau ațintiți asupra Lui. 21 El a început să le vorbească astfel: „Astăzi a fost împlinit acest pasaj din Scriptură în auzul urechilor voastre.“

22 Toți Îl vorbeau de bine, se mirau de cuvintele *pline* de har care ieșeau din gura Lui și se întrebau: „Oare nu este Acesta fiul lui Iosif?“

23 El le-a zis: „Fără îndoială, Îmi veți spune proverbul acesta: «Doctore, vindecă-te pe tine însuși!

Fă și aici, în patria Ta, tot ceea ce am auzit că s-a întâmplat în Capernaum!» 24 Dar adevărat vă

spun, a mai zis El, că nici un profet nu este acceptat în patria lui! 25 Vă spun adevărul: în zilele lui Ilie, atunci când a fost încuiat cerul timp de trei ani și șase luni și a fost o mare foamete în toată țara,

erau multe văduve în Israel, 26 dar Ilie n-a fost trimis la nici una dintre ele, decât la o văduvă din Sarepta Sidonului. 27 Și pe vremea profetului Elisei erau mulți leproși în Israel, dar nici unul dintre ei n-a fost curățit, decât sirianul Naaman.“

28 Când au auzit aceste *cuvinte*, toți cei din sinagogă s-au umplut de mânie. 29 S-au ridicat, L-au

scoș în afara cetății și L-au dus până pe sprânceana muntelui, pe care era construită cetatea lor, ca să-L arunce jos. 30 Însă El a trecut prin mijlocul lor și a plecat.

31 S-a dus în Capernaum, o cetate din Galileea, și, în ziua de Sabat, a început să dea învățătură.

32 Oamenii se mirau de învățătura Lui, întrucât cuvântul Lui avea autoritate. 33 În sinagogă era un om care avea un duh de demon necurat. El a strigat cu glas tare:

34 – Ha! Ce avem noi de-a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne distrugi? Știu Cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!

35 Isus l-a muștră zicându-i:

– Taci și ieși afară din el!

Demonul l-a aruncat la pământ în mijlocul lor și a ieșit din el fără să-i facă vreun rău.

36 Toți au fost cuprinși de uimire și se întrebau unii pe alții: „Ce înseamnă învățătura aceasta? El poruncește cu autoritate și cu putere duhurilor necurate, iar ele ies afară!“ 37 Și I s-a dus vestea în orice loc din regiune.

38 S-a ridicat și, după ce *a ieșit* din sinagogă, S-a dus acasă la Simon. Soacra lui Simon era cuprinsă de febră mare și ei L-au rugat pentru ea. 39 El S-a aplecat asupra ei, a muștră febra, și *febra* a lăsat-o, iar ea s-a ridicat imediat și a început să le slujească.

40 După apusul soarelui, toți cei care aveau bolnavi de diferite boli i-au adus la Isus, iar El Și-a pus mâinile peste fiecare dintre ei și i-a vindecat. 41 De asemenea, din mulți ieșeau demoni, care strigau și ziceau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu!“ El îi certa și nu le dădea voie să vorbească, pentru că ei știau că El este Cristosul.

42 Când se crăpa de ziuă, Isus a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Mulțimile au început să-L caute și au ajuns până la El. Ei încercau să-L oprească, ca să nu plece de la ei, 43 însă El le-a zis: „Trebuie să predic și în alte cetăți Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu, căci pentru aceasta am fost trimis.“

44 Și a continuat să predice în sinagogle din Iudeea.

[întoarcere](#)

Luca 5

Chemarea primilor apostoli

1 Într-o zi, în timp ce se afla lângă lacul Ghenezaret și mulțimea se înghesuia în jurul Lui ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, 2 Isus a văzut două bărci trase la marginea lacului; pescarii coborâseră din ele și-și spălau năvoadele. 3 S-a suit într-una dintre bărci, care era a lui Simon, și l-a rugat s-o depărteze puțin de la țărm. Apoi S-a așezat și, din barcă, a început să dea învățătură mulțimilor.

4 Când a terminat de vorbit, i-a zis lui Simon:

– Depărtează barca la apă adâncă și aruncați-vă năvoadele pentru pescuit!

5 Simon I-a răspuns:

– Stăpâne, toată noaptea ne-am trudit, dar n-am prins nimic. Totuși, la cuvântul Tău, voi arunca năvoadele!

6 Au făcut așa și au prins atât de mulți pești, încât năvoadele începuseră să li se rupă. 7 Le-au făcut semn confrăților lor din cealaltă barcă, să vină să-i ajute. Aceștia au venit și au umplut amândouă bărcile *cu pește*, până acolo încât erau să se scufunde.

8 Când Simon Petru a văzut *ce s-a întâmplat*, a căzut la genunchii lui Isus și I-a zis:

– Doamne, pleacă de la mine, pentru că sunt un om păcătos!

9 Căci atât el, cât și cei ce erau împreună cu el fuseseră cuprinși de uimire din pricina pescuitului care avusese loc. 10 La fel erau și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, confrății lui Simon.

Isus i-a răspuns lui Simon:

– Nu te teme! De acum înainte vei fi pescar de oameni!

11 După ce au adus bărcile la țărm, au lăsat totul și L-au urmat.

Curățirea unui bolnav de lepră

12 În timp ce Isus era într-una dintre cetăți, se afla acolo și un om plin de lepră. Când L-a văzut pe Isus, a căzut la pământ înaintea Lui și L-a rugat zicând:

– Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești!

13 Isus a întins mâna, l-a atins și a zis:

– *Da*, vreau. Fii curățit!

Și imediat lepra s-a depărtat de la el.

14 Isus i-a poruncit:

– Să nu spui nimănui, ci du-te, arată-te preotului și adu o jertfă pentru curățirea ta, așa cum a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.

15 Dar vestea despre El se răspândea tot mai mult, astfel că mulțimi mari *de oameni* se adunau să-L asculte și să fie vindecați de neputințele lor. 16 El însă se retrăgea în locuri pustii și se ruga.

Vindecarea unui paraltic

17 Într-una din zile, în timp ce El dădea învățătură, erau acolo și niște farisei și cărturari, care veniseră de prin toate satele Galileii și ale Iudeii și din Ierusalim. Puterea Domnului era cu El, ca să

vindece. 18 Și iată că niște oameni aduceau pe pat un om care era paralizat. Ei încercau să intre cu el, ca să-l pună înaintea lui Isus. 19 Dar fiindcă n-au găsit cum să-l aducă înăuntru din cauza mulțimii, s-au suit pe acoperișul *casei* și l-au coborât cu patul printre cărămizi, în mijlocul *mulțimii*, înaintea lui Isus.

20 Când le-a văzut Isus credința, a zis: „Omule, păcatele îți sunt iertate!” 21 Cărturarii și fariseii au început să-și zică: „Cine este Acesta Care rostește blasfemii? Cine poate ierta păcatele decât numai Dumnezeu?!”

22 Isus însă, cunoscându-le gândurile, le-a zis: „De ce gândiți *astfel* în inimile voastre? 23 Ce este mai ușor, a spune: «Păcatele îți sunt iertate!», sau a spune: «Ridică-te și umblă!»? 24 Dar ca să știți că Fiul Omului are pe pământ autoritatea de a ierta păcatele ...”, și atunci i-a zis omului care era paralizat: „Ție îți spun: ridică-te, ia-ți patul și du-te acasă!” 25 Și deodată el s-a ridicat înaintea lor, și-a luat patul pe care zăcuse și s-a dus acasă, slăvind-L pe Dumnezeu. 26 Pe toți i-a cuprins uimirea și Îl slăveau pe Dumnezeu. S-au umplut de teamă și au zis: „Astăzi am văzut lucruri nemaipomenite!”

Chemarea lui Levi

27 După *toate* acestea, El a ieșit afară. Isus a văzut un colecător de taxe, pe nume Levi, șezând la masa unde se colectau taxele și i-a zis: „Urmează-Mă!” 28 El a lăsat totul, s-a ridicat și L-a urmat. 29 Apoi Levi a dat acasă la el un ospăț mare pentru Isus. Și o mare mulțime de colecători de taxe și de alți *oaspeți* stăteau la masă împreună cu ei. 30 Fariseii și cărturarii murmurau împotriva ucenicilor Lui și ziceau: „De ce mâncați și beți împreună cu colecătorii de taxe și cu păcătoșii?”

31 Însă Isus le-a zis: „Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. 32 Eu n-am venit să-i chem la pocăință pe cei drepți, ci pe cei păcătoși.”

Despre post

33 Ei I-au zis:

– Ucenicii lui Ioan, ca și cei ai fariseilor, postesc des și fac rugăciuni, dar ai Tăi mănâncă și beau!

34 Isus le-a răspuns:

– Puteți să-i faceți pe nuntași să postească în timp ce mirele este cu ei? 35 Vor veni însă zile când mirele va fi luat de la ei și atunci, în zilele acelea, vor posti!

36 Le-a spus apoi și o pildă:

„Nimeni nu rupe un petec dintr-o haină nouă ca să-l pună la o haină veche, pentru că altfel va rupe haina cea nouă, iar peticul din *haina* cea nouă nu se va potrivi la cea veche. 37 Și nimeni nu pune vinul nou în burdufuri vechi. Dacă face așa, vinul cel nou va crăpa burdufurile, iar vinul se va vărsa și burdufurile vor fi distruse. 38 Ci vinul nou trebuie să fie pus în burdufuri noi. 39 Și nimeni nu vrea să bea vin nou după ce a băut vin vechi, pentru că zice: «Cel vechi este mai bun!»”

[întoarcere](#)

Luca 6

Isus, Domn al Sabatului

1 Într-o zi de Sabat, Isus trecea printre lanurile de grâu. Ucenicii Lui smulgeau spice, le frecau cu mâinile și mâncau *boabele*. 2 Unii dintre farisei le-au zis:

– De ce faceți ce nu este voie în ziua de Sabat?

3 Isus le-a răspuns:

– N-ați citit ce a făcut David atunci când i s-a făcut foame, atât lui cât și celor ce erau cu el? 4 Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu și a luat și a mâncat pâinile prezentării, pe care nu este voie să le mănânce decât preoții, și cum a dat și celor ce erau cu el?

5 Apoi le-a zis:

– Fiul Omului este Domn și al Sabatului!

6 Într-o altă zi de Sabat, a intrat în sinagogă și a *început* să dea învățătură. Acolo se afla un om a cărui mână dreaptă era uscată. 7 Cărturarii și fariseii Îl urmăreau să vadă dacă vindecă în ziua de Sabat, ca să găsească astfel o acuzație împotriva Lui. 8 El însă le știa gândurile, așa că i-a zis omului care avea mâna uscată: „Ridică-te și stai în mijloc!” El s-a ridicat și a stat *acolo*.

9 Apoi Isus le-a zis lor: „Vă întreb: este voie în ziua de Sabat să faci bine sau să faci rău, să salvezi o viață sau s-o distrugi?” 10 Și-a rotit privirea peste toți și apoi i-a zis omului: „Întinde-ți mâna!” El a făcut întocmai și mâna lui a fost vindecată. 11 Atunci ei s-au umplut de mânie și au început să discute unii cu alții despre ce I-ar putea face lui Isus.

Alegerea celor doisprezece apostoli

12 Într-una din zilele acelea, Isus S-a dus pe munte să se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu. 13 Când s-a făcut zi, i-a chemat pe ucenicii Săi și a ales doisprezece dintre ei, pe care i-a numit apostoli. 14 *Aceștia sunt*: Simon, pe care l-a numit Petru, și Andrei, fratele lui; Iacov; Ioan; Filip; Bartolomeu; 15 Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Simon, numit Zelotul; 16 Iuda, fiul lui Iacov; și Iuda Iscarioteanul, cel care a ajuns trădător.

Fericiri și vaiuri

17 A coborât cu ei și S-a oprit pe un loc neted, împreună cu o mare mulțime de ucenici de-ai Săi și cu o mare mulțime de oameni din toată Iudeea, din Ierusalim și din regiunea de coastă a Tirului și a Sidonului, 18 care veniseră să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor. Cei chinuți de duhuri necurate erau vindecați 19 și toată mulțimea încerca să-L atingă, pentru că din El ieșea o putere care-i vindeca pe toți.

20 Isus Și-a ridicat privirea spre ucenicii Lui și le-a zis:

„Ferice de voi, cei săraci,
căci a voastră este Împărăția lui Dumnezeu!

21 Ferice de voi, care acum sunteți flămânzi,
căci voi veți fi săturați!

Ferice de voi, care acum plângeți,
căci voi veți râde!

22 Ferice de voi când oamenii vă urăsc, vă exclud dintre ei, vă insultă și resping numele vostru ca pe ceva rău, din pricina Fiului Omului! 23 Bucurați-vă în ziua aceea și săltați de veselie, pentru că

iată, răsplata voastră este mare în cer! Căci tot așa făceau și strămoșii voștri cu profeții!

24 Dar vai de voi, cei bogați,

căci voi v-ați primit mângâierea!

25 Vai de voi, cei care acum sunteți sătui,

căci voi veți flămânzi!

Vai de voi, cei care râdeți acum,

căci voi veți jeli și veți plânge!

26 Vai de voi, când toți oamenii vă vor vorbi de bine,

căci tot așa au făcut și strămoșii voștri cu falșii profeți!

Iubirea dușmanilor

27 Eu însă vă spun, vouă, celor ce ascultați: iubiți-vă dușmanii, faceți-le bine celor ce vă urăsc,

28 binecuvântați-i pe cei ce vă blestemă și rugați-vă pentru cei ce se poartă urât cu voi! 29 Celui ce

te lovește peste un obraz, întoarce-i-l și pe celălalt! Pe cel ce-ți ia haina, nu-l împiedica să-ți ia și

tunica! 30 Oricui îți cere, dă-i, iar de la cel ce-ți ia din bunurile tale, nu le mai cere înapoi! 31 Așa

cum ați dori să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel!

32 Dacă-i iubiți *doar* pe cei ce vă iubesc, ce răsplată vi se cuvine? Căci și păcătoșii îi iubesc pe cei

care-i iubesc pe ei! 33 Și dacă le faceți bine *doar* celor ce vă fac bine, ce răsplată vi se cuvine? Și

păcătoșii fac la fel! 34 Iar dacă-i împrumutați *doar* pe cei de la care sperați să primiți înapoi, ce

răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii îi împrumută pe păcătoși ca să primească înapoi la fel! 35 Voi

însă iubiți-vă dușmanii, faceți bine și împrumutați fără să mai așteptați nimic în schimb! Astfel

răsplata voastră va fi mare și veți fi fii ai Celui Preaînalt, căci El este bun și cu cei nerecunoscători

și răi! 36 Fiți milostivi, tot așa cum și Tatăl vostru este milostiv!

Paiul și bârna

37 Nu judecați și nu veți fi judecați! Nu condamnați și nu veți fi condamnați! Iertați și veți fi iertați!

38 Dați și vi se va da! O măsură plină, îndesată, clătinată și care se revarsă, va fi pusă în poala

voastră. Căci cu ce măsură măsurați, vi se va măsura.“

39 Le-a spus apoi și o pildă:

„Oare poate un orb să călăuzească un alt orb? Nu vor cădea amândoi în groapă? 40 Un ucenic nu este mai presus de învățătorul său, dar orice ucenic pregătit va fi ca învățătorul lui. 41 De ce vezi tu

paiul din ochiul fratelui tău și nu observi bârna din ochiul tău? 42 Sau cum poți să-i spui fratelui

tău: «Frate, lasă-mă să-ți scot paiul din ochi!», fără să vezi însă bârna din ochiul tău? Ipocritule!

Scoate mai întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău!

Să recunoști „pomul“ după „roade“

43 Nu este nici un pom bun care să facă roade stricate și nici un pom stricat care să facă roade bune.

44 Căci fiecare pom se recunoaște după propriile lui roade. Din măracini, *oamenii* nu culeg

smochine și din ciulini, ei nu culeg struguri! 45 Omul bun scoate ce este bun din vistieria bună a

inimii lui, dar cel rău scoate ce este rău din *inima lui* cea rea. Căci din belșugul inimii vorbește

gura!

Casa zidită pe stâncă

46 De ce-Mi ziceți: «Doamne, Doamne!» și nu faceți ce spun Eu? 47 Vă voi arăta cu cine se

aseamănă orice om care vine la Mine, aude cuvintele Mele și le împlinește: 48 este asemenea unui

om care, atunci când a construit o casă, a săpat adânc și i-a pus temelia pe stâncă. Când a venit

șuvoiul de apă, torentul a izbit în casa aceea și n-a putut s-o clatine, pentru că fusese construită bine.

49 Însă cel ce aude și nu împlinește, este asemenea unui om care a construit o casă *direct* pe pământ, fără temelie. Când torentul a izbit în ea, *casa* s-a prăbușit imediat și distrugerea acelei case a fost groaznică.“

[întoarcere](#)

Luca 7

Credința centurionului

7 După ce a terminat Isus de spus toate aceste cuvinte în auzul poporului, a intrat în Capernaum. 2 Un sclav al unui centurion, pe care acesta îl aprecia, era bolnav, aproape de moarte. 3 Când *centurionul* a auzit despre Isus, i-a trimis la El pe niște bătrâni ai iudeilor, ca să-I ceară să vină și să-i vindece sclavul. 4 Ei au venit la Isus și L-au rugat stăruitor, spunând: „Este vrednic să-i îndeplinești această *cerere*, 5 căci iubește neamul nostru și el ne-a construit sinagoga!” 6 Isus a plecat împreună cu ei, dar n-ajunsese prea departe de casă când centurionul i-a trimis pe prietenii lui ca să-I spună: „Doamne, nu Te mai deranja, căci eu nu sunt vrednic să intri sub acoperișul Meu! 7 De aceea nici nu m-am considerat vrednic să vin eu însumi la Tine! Ci spune un cuvânt pentru ca sclavul meu să poată fi vindecat! 8 Căci și eu, *la rândul meu*, sunt un om pus sub autoritate și am și eu soldați în subordinea mea. Când spun unuia: «Du-te!», el se duce, iar când spun altuia: «Vino!», el vine. De asemenea, când spun sclavului meu: «Fă cutare lucru!», el îl face.” 9 Isus s-a mirat de centurion când a auzit aceste lucruri și S-a întors spre mulțimea care-L urma, zicând: „Vă spun că nici chiar în Israel n-am găsit o credință așa de mare!” 10 Când cei trimiși s-au întors acasă, l-au găsit pe sclav însănătoșit.

Învierea fiului văduvei din Nain

11 Curând după aceea, Isus S-a dus într-o cetate, numită Nain, iar ucenicii Lui și o mare mulțime *de oameni* au mers cu El. 12 Când S-a apropiat de poarta cetății, tocmai era dus la mormânt un mort, singurul fiu al mamei lui, care era văduvă. O mulțime destul de mare *de oameni* din cetate erau împreună cu ea. 13 Când Domnul a văzut-o, I s-a făcut milă de ea și i-a zis: „Nu plânge!” 14 Apoi S-a dus și a atins sicriul, iar cei care-l duceau s-au oprit. Isus a zis: „Tinere, ție îți vorbesc: ridică-te!” 15 Mortul s-a ridicat și a început să vorbească, iar Isus l-a dat mamei sale. 16 Pe toți i-a cuprins frica și Îl slăveau pe Dumnezeu, zicând: „Un mare profet s-a ridicat între noi!” și „Dumnezeu a venit în ajutorul poporului Său!” 17 Vestea aceasta despre El s-a răspândit în toată Iudeea și în toate împrejurimile.

Isus și Ioan Botezătorul

18 Ucenicii lui Ioan l-au anunțat pe acesta despre toate aceste lucruri. Ioan i-a chemat pe doi dintre ucenicii săi 19 și i-a trimis la Domnul ca să-L întrebe: „Tu ești Cel Care urma să vină sau trebuie să așteptăm pe altul?” 20 Ei au venit deci la Isus și I-au zis: – Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tine să Te întrebăm: „Tu ești Cel Care urma să vină sau trebuie să așteptăm pe altul?” 21 Chiar în clipa aceea Isus i-a vindecat pe mulți de boli, de chinuri și de duhuri rele și multor orbi le-a dăruit vederea. 22 Isus le-a răspuns: – Duceți-vă și spuneți-i lui Ioan ceea ce ați văzut și ați auzit: orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții sunt înviați, iar săracilor li se vestește Evanghelia. 23 Fericit este cel care nu se poticnește în Mine! 24 După ce au plecat mesagerii lui Ioan, Isus a început să le vorbească mulțimilor despre Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt? 25 Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om

îmbrăcat în haine fine? Iată că cei ce poartă haine deosebite și trăiesc în lux sunt în palate!
26 Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Vă spun că da, și chiar mai mult decât un profet!
27 Acesta este cel despre care a fost scris:

«Iată, îl trimit înaintea feței Tale pe solul Meu,
care va pregăti calea înaintea Ta!»

28 Vă spun că, între cei născuți din femei, nu este nici unul mai mare decât Ioan. Totuși, cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu este mai mare decât el.“

29 Tot poporul care L-a auzit, chiar și colecatorii de taxe, au recunoscut dreptatea lui Dumnezeu, fiindcă fuseseră botezați cu botezul lui Ioan. 30 Însă fariseii și experții Legii au respins planul lui Dumnezeu pentru ei înșiși, nelăsându-se botezați de el.

31 „Așadar, cu cine îi voi asemăna pe oamenii acestei generații și cu cine seamănă ei? 32 Ei sunt ca niște copii care stau în piață și strigă unii la alții:

«V-am cântat din fluier, dar n-ați dansat;
v-am cântat de jale, dar n-ați bocit!»

33 Căci a venit Ioan Botezătorul, nici mâncând pâine, nici bănd vin, iar voi ziceți: «Are demon!»
34 A venit Fiul Omului mâncând și bănd, iar voi ziceți: «Iată un om mâncăcios și băutor de vin, un prieten al colecatorilor de taxe și al păcătoșilor!» 35 Totuși, înțelepciunea este îndreptățită prin toți copiii ei.“

Femeia păcătoasă și pilda cu cei doi datornici

36 Unul dintre farisei L-a rugat pe Isus să mănânce cu el. Isus a intrat în casa fariseului și S-a așezat să mănânce. 37 Și iată că o femeie păcătoasă din cetate, aflând că El era la masă în casa fariseului, a adus un vas de alabastru *plin* cu parfum. 38 Stând în spate, la picioarele lui Isus, și plângând, ea a început să-I stropească picioarele cu lacrimile ei și să le șteargă cu părul ei; și-I săruta picioarele și I le ungea cu parfum.

39 Când a văzut acest lucru, fariseul care-L chemase la masă și-a zis: „Dacă Acesta ar fi profet, ar ști cine și ce fel de femeie este cea care-L atinge, *ar ști* că este o păcătoasă!“ 40 Isus i-a zis:

– Simon, am ceva să-ți spun!

– Spune, Învățătorule! a răspuns el.

41 – Un anume cămătar avea doi datornici. Unul îi datora cinci sute de denari, iar celălalt, cincizeci. 42 Fiindcă n-aveau cu ce să plătească, i-a iertat pe amândoi. Prin urmare, care dintre ei îl va iubi mai mult?

43 Simon I-a răspuns:

– Presupun că acela căruia i-a iertat mai mult!

Isus i-a zis:

– Ai judecat drept.

44 Apoi, întorcându-Se către femeie, i-a zis lui Simon:

– Vezi femeia aceasta? Eu am intrat în casa ta și tu nu Mi-ai dat apă pentru *spălat* picioarele, dar ea Mi-a stropit picioarele cu lacrimile ei și Mi le-a șters cu părul ei. 45 Tu nu Mi-ai dat sărutare, dar ea, de când am intrat, nu încetează să-Mi sărute picioarele. 46 Tu nu Mi-ai uns capul cu untdelemn, dar ea Mi-a uns picioarele cu parfum. 47 De aceea îți spun că păcatele ei cele multe sunt iertate, căci a iubit mult. Dar cel căruia i se iartă puțin, iubește puțin.

48 Apoi i-a zis femeii: „Păcatele îți sunt iertate!“

49 Cei ce mâncau la masă împreună cu El au început să-și zică între ei: „Cine este Acesta Care iartă

și păcatele?!“ 50 Dar El i-a zis femeii: „Credința ta te-a mântuit. Du-te în pace!“

[întoarcere](#)

Luca 8

Pilda semănătorului

1 După aceea, Isus a călătorit prin fiecare cetate și sat, predicând și vestind Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Împreună cu El erau cei doisprezece, 2 precum și niște femei care fuseseră vindecate de duhuri rele și de neputințe: Maria, numită Magdalena, din care ieșiseră șapte demoni, 3 Ioana – soția lui Cuza, administratorul lui Irod –, Suzana și încă multe altele care Îl slujeau cu ceea ce aveau.

4 Când s-a adunat o mare mulțime și au venit la El *oameni* de prin fiecare cetate, le-a vorbit prin următoarea pildă:

5 „Semănătorul a ieșit să-și semene sămânța. În timp ce semăna el, o parte *din sămânță* a căzut lângă drum și a fost călcată în picioare și au mâncat-o păsările cerului. 6 O altă parte a căzut pe stâncă și cum a crescut, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. 7 O altă parte a căzut în mijlocul spinilor, iar spinii au crescut împreună cu ea și au sufocat-o. 8 Alta însă a căzut pe pământ bun, a crescut și a făcut rod însutit.“

După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: „Cine are urechi de auzit, să audă!“

9 Ucenicii Lui L-au întrebat ce înseamnă această pildă. 10 El le-a răspuns: „Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, dar celorlalți le vorbesc în pilde, pentru ca

«Să privească mereu, dar să nu vadă
și să asculte întruna, dar să nu înțeleagă!»

11 Iată *ce înseamnă* pilda: sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu. 12 *Sămânța* de lângă drum sunt cei care aud *Cuvântul*, dar vine apoi diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă și să fie mântuiți. 13 *Sămânța* de pe stâncă sunt cei care, atunci când aud Cuvântul, îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred doar pentru o vreme, iar în perioadă de ispită, cad. 14 *Sămânța* căzută între spini sunt cei care aud *Cuvântul*, dar, în timp ce își văd de drum, sunt sufocați de îngrijorările, bogățiile și plăcerile vieții și nu aduc rod copt. 15 *Sămânța* din pământul bun sunt cei care, atunci când aud Cuvântul, îl țin într-o inimă onestă și bună și aduc rod cu răbdare.

Felinarul pus pe un suport

16 Nimeni nu aprinde un felinar ca să-l acopere cu un vas sau să-l pună sub pat, ci îl pune pe un suport, pentru ca cei ce intră, să vadă lumina. 17 Căci nu este nimic ascuns care nu va fi dezvăluit și nimic tănuit care să nu fie făcut cunoscut și care să nu iasă la iveală. 18 Luați seama, deci, la felul cum ascultați, căci celui ce are i se va da, dar de la cel ce n-are se va lua chiar și ceea ce i se pare că are!“

Mama și frații lui Isus

19 Atunci mama și frații Lui au venit la El, dar nu puteau ajunge la El din cauza mulțimii. 20 I s-a spus:

– Mama și frații Tăi stau afară și doresc să Te vadă!

21 Dar Isus le-a răspuns:

– Mama Mea și frații Mei sunt cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-l împlinesc.

Isus liniștește furtuna

22 Într-una din zile, Isus S-a suit în barcă împreună cu ucenicii Lui și le-a zis: „Să traversăm în partea cealaltă a lacului!“ Și au plecat. 23 În timp ce ei vâsleau, Isus a adormit. Pe lac s-a stârnit o asemenea furtună, încât *barca* se umplea *cu apă* iar ei se aflau în pericol. 24 Au venit la El, L-au trezit și I-au zis:

– Stăpâne, Stăpâne, pierim!

El s-a sculat, a muștră vântul și valurile înfuriate, iar ele au încetat și s-a făcut liniște. 25 Apoi i-a întrebat:

– Unde vă este credința?!

Ei s-au temut, au rămas uimiți și și-au zis unii altora: „Cine este Acesta de poruncește până și vânturilor, și apei și ele Îl ascultă?!“

Isus vindecă un om stăpânit de demoni

26 Au vâslit mai departe, înspre ținutul gherasenilor, care se află în dreptul Galileii. 27 Când a coborât pe țărm, I-a ieșit înaintea un anumit om din cetate, care era stăpânit de demoni. De multă vreme nu purta haine și nu locuia într-o casă, ci în morminte. 28 Când L-a văzut pe Isus, a strigat, I s-a închinat și a zis cu glas puternic:

– Ce am eu de-a face cu Tine, Isuse, Fiu al Dumnezeului cel Preaînalt? Te rog să nu mă chinui!

29 Căci Isus îi poruncise duhului necurat să iasă din om. De multe ori acesta pune stăpânire pe el; fusese pus sub pază și legat cu lanțuri și cătușe, dar rupea legăturile și era dus de către demon în locuri pustii.

30 Isus l-a întrebat:

– Care-ți este numele?

– „Legiune“, I-a răspuns el.

Căci în el intraseră mai mulți demoni. 31 Aceștia îl rugau să nu le poruncească să se ducă în Adânc.

32 Acolo, pe munte, era o turmă mare de porci care pășteau. *Demonii* L-au rugat să le dea voie să intre în *porcii* aceia, iar El le-a dat voie. 33 *Demonii* au ieșit din om și au intrat în porci. Atunci turma s-a repezit pe râpă în jos și s-a înecat în lac.

34 Când porcarii au văzut ce s-a întâmplat, au fugit și au dat de știre în cetate și în cătune.

35 Oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat și au venit la Isus. L-au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, stând jos la picioarele lui Isus, îmbrăcat și cu mintea întreagă și s-au înspăimântat. 36 Cei ce văzuseră cum fusese vindecat cel demonizat le-au povestit *totul*. 37 Atunci toată mulțimea din ținutul gherasenilor L-au rugat pe Isus să plece de la ei, pentru că îi cuprinsese o mare frică. El S-a urcat în barcă și S-a întors.

38 Omul din care ieșiseră demonii Îl rugase să-l lase să vină cu El, dar Isus l-a trimis înapoi, spunându-i: 39 „Întoarce-te acasă și povestește cât de mult a făcut Dumnezeu pentru tine!“ El a plecat și a vestit prin toată cetatea cât de mult a făcut Isus pentru el.

Vindecarea unei femei și învierea unei fete

40 Când Isus S-a întors, mulțimea l-a urât bun venit, pentru că toți Îl așteptau. 41 Și iată că un om, numit Iair, care era conducătorul sinagogii, a venit, a căzut la picioarele lui Isus și L-a rugat să vină până la el acasă, 42 pentru că singura lui fiică, în vârstă de vreo doisprezece ani, era pe moarte.

În timp ce mergea, mulțimile se înghesuiau în jurul Lui. 43 O femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge (și care cheltuise pe la doctori tot ce avusese), fără să fi putut fi vindecată de

cineva, 44 a venit prin spate și s-a atins de marginea hainei lui Isus. Imediat scurgerea ei de sânge s-a oprit.

45 Isus a întrebat:

– Cine M-a atins?

Pentru că toți negau, Petru I-a zis:

– Stăpâne, mulțimile se înghesuie în jurul Tău și se îmbulzesc în Tine, (și mai întrebi: „Cine M-a atins?“!)

46 Dar Isus a zis:

– M-a atins cineva, pentru că știu că a ieșit o putere din Mine!

47 Când femeia a văzut că n-a scăpat neobservată, a venit tremurând, a căzut înaintea Lui și I-a spus, înaintea întregii mulțimi, de ce L-a atins și cum fusese vindecată imediat. 48 El i-a zis: „Fiică, credința ta te-a vindecat! Du-te în pace!“

49 În timp ce El încă vorbea, a venit cineva din *casa* conducătorului sinagogii și i-a zis acestuia: „Fetița ta a murit! Nu-L mai deranja pe Învățător!“

50 Isus însă a auzit și i-a zis *lui Iair*: „Nu te teme! Crede doar, și ea va fi vindecată!“

51 Când a ajuns la casă, n-a lăsat pe nimeni să intre împreună cu El, în afară de Petru, de Ioan, de Iacov și de tatăl și mama copilului. 52 Toți plâneau și o jeleau, însă Isus le-a zis: „Nu mai plângeți, pentru că ea n-a murit, ci doarme!“

53 Ei însă râdeau de El, pentru că știau că *fetița* murise. 54 Isus, (după ce i-a scos afară pe toți,) a luat-o *pe fetiță* de mână și a strigat: „Fetițo, scoală-te!“ 55 Duhul ei s-a întors și ea s-a ridicat imediat. Isus le-a poruncit să-i dea să mănânce. 56 Părinții ei au rămas uimiți. Isus le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întâmplat.

[întoarcere](#)

Luca 9

Trimiterea celor doisprezece

1 Isus i-a chemat pe cei doisprezece, le-a dat putere și autoritate asupra tuturor demonilor și să vindece bolile, 2 apoi i-a trimis să proclame Împărăția lui Dumnezeu și să-i vindece (pe cei neputincioși). 3 El le-a zis: „Să nu luați nimic cu voi pe drum – *să nu luați* nici toiaș, nici traistă, nici pâine, nici bani și să nu aveți două tunic! 4 În orice casă intrați, rămâneți acolo și din locul acela să plecați! 5 Și oriunde nu vă vor primi, scuturați-vă praful de pe picioare când ieșiți din cetatea aceea, drept mărturie împotriva lor!“ 6 Ei au plecat și au călătorit prin sate, vestind Evanghelia și înfăptuind vindecări pretutindeni.

7 Tetrarhul Irod a auzit despre toate câte se întâmplaseră și era nedumerit, pentru că unii ziceau că Ioan fusese înviat din morți. 8 Alții *ziceau* că s-a arătat Ilie, iar alții că a înviat vreun profet dintre cei din vechime. 9 Dar Irod a zis: „Pe Ioan l-am decapitat. Deci Cine este Acesta despre Care aud asemenea lucruri?“ Și căuta să-L vadă.

Isus hrănește peste cinci mii de oameni

10 Când s-au întors, apostolii I-au povestit lui Isus tot ce au făcut. El i-a luat deoparte și s-au retras, doar ei singuri, spre o cetate numită Betsaida. 11 Dar mulțimile au aflat lucrul acesta și L-au urmat. El le-a primit bine, le-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu și i-a vindecat pe cei care aveau nevoie de vindecare.

12 *Fiindcă* ziua se apropia de sfârșit, cei doisprezece au venit la El și I-au zis:

– Dă drumul mulțimii să meargă prin satele dimprejur și prin cătune ca să găsească găzduire și provizii, pentru că aici ne aflăm într-un loc pustiu!

13 Însă El le-a zis:

– Dați-le voi să mănânce!

Ei I-au răspuns:

– N-avem cu noi mai mult de cinci pâini și doi pești; numai dacă nu ne ducem noi să cumpărăm merinde pentru tot poporul aceasta!

14 Căci erau aproape cinci mii de bărbați. Isus le-a zis ucenicilor Săi:

– Puneți-i să se așeze în grupuri (cam) de câte cincizeci!

15 Ei au făcut întocmai – i-au pus pe toți să se așeze. 16 Isus a luat cele cinci pâini și cei doi pești și, privind spre cer, a rostit binecuvântarea, le-a frânt și apoi le-a dat ucenicilor ca să le împartă mulțimii. 17 Au mâncat toți și s-au săturat; și s-au strâns douăsprezece coșuri cu firimiturile rămase.

Mărturisirea de credință a lui Petru

18 Într-o zi, în timp ce se ruga singur *deoparte*, cu El fiind doar ucenicii, Isus i-a întrebat:

– Cine zic mulțimile că sunt Eu?

19 Ei au răspuns:

– *Unii zic că ești* Ioan Botezătorul, alții *zic* că ești Ilie, iar alții *zic* că un profet dintre cei din vechime a înviat.

20 – Dar voi cine ziceți că sunt Eu? i-a mai întrebat El.

Petru a răspuns:

– Cristosul lui Dumnezeu!

Isus vorbește despre moartea și învierea Sa

21 Însă Isus i-a avertizat și le-a poruncit să nu spună nimănui acest lucru, 22 zicând:

– Fiul Omului trebuie să sufere mult și să fie respins de către bătrâni, de către conducătorii preoților și de către cărturari, să fie omorât, iar a treia zi să fie înviat.

Prețul uceniciei

23 Apoi le-a spus tuturor:

– Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze! 24 Căci oricine vrea să-și salveze viața o va pierde, dar cel ce-și pierde viața pentru Mine, acela o va salva. 25 Și la ce i-ar folosi unui om să câștige întreaga lume, dacă s-ar distruge sau s-ar pierde pe sine însuși? 26 Căci celui ce îi va fi rușine de Mine și de cuvintele Mele, de acela Îi va fi rușine și Fiului Omului când va veni în slava Sa, a Tatălui și a sfinților îngeri. 27 Adevărat vă spun că sunt unii dintre cei ce stau aici care nu vor gusta moartea înainte de a vedea Împărăția lui Dumnezeu.

Schimbarea la față

28 Cam la opt zile după cuvintele acestea, Isus i-a luat cu Sine pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și au urcat pe munte ca să se roage. 29 În timp ce se ruga, I s-a schimbat înfățișarea feței, iar hainele Lui au devenit strălucitor de albe. 30 Și iată că doi bărbați stăteau de vorbă cu El – erau Moise și Ilie, 31 care se arătaseră în slavă. Ei vorbeau despre exodul Lui, pe care urma să-l ducă la îndeplinire în Ierusalim. 32 Petru și cei ce erau cu el erau îngreunați de somn, dar când s-au trezit bine au văzut slava Lui și pe cei doi bărbați care stăteau împreună cu El. 33 Chiar când aceștia se despărțeau de El, Petru i-a zis lui Isus: „Stăpâne, este bine să fim aici! Să facem trei corturi: unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie!“ Nu știa ce zice.

34 În timp ce spunea el aceste lucruri, a venit un nor și i-a acoperit. Când au intrat în nor, s-au înspăimântat. 35 Și din nor s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu, pe Care L-am ales! De El să ascultați!“ 36 Când s-a auzit glasul, Isus se afla *acolo* singur. Ei au păstrat tăcerea și n-au spus nimănui nimic, în zilele acelea, despre lucrurile pe care le văzuseră.

Ucenicii nu pot vindeca un copil demonizat

37 În ziua următoare, când au coborât de pe munte, o mare mulțime *de oameni* L-a întâmpinat pe Isus. 38 Și iată că un bărbat din mulțime a strigat:

– Învățătorule, Te rog să privești cu îndurare la fiul meu, căci este singurul meu fiu! 39 Un duh îl apucă dintr-odată și imediat el *începe* să strige; *duhul* îi provoacă convulsii și spume la gură și cu greu pleacă de la el, lăsându-l zdrobit! 40 I-am rugat pe ucenicii Tăi să-l scoată, dar n-au putut!

41 Isus a răspuns:

– O, generație necredincioasă și pervertită! Până când voi mai fi cu voi și vă voi mai suferi? Adu-l aici pe fiul tău!

42 Chiar în timp ce venea, demonul l-a trântit la pământ și i-a provocat convulsii. Dar Isus a poruncit duhului necurat, l-a vindecat pe băiat și l-a dat înapoi tatălui său. 43 Toți au rămas uimiți de măreția lui Dumnezeu.

Isus vorbește din nou despre moartea și învierea Sa

În timp ce toți se mirau de tot ceea ce făcea El, Isus le-a zis ucenicilor Săi: 44 „Ascultați cu atenție aceste cuvinte: Fiul Omului urmează să fie trădat în mâinile oamenilor.“ 45 Ei însă n-au priceput aceste vorbe, pentru că *înțelesul lor* era ascuns de ei, ca să nu le înțeleagă; și se temeau să-L întrebe despre lucrul acesta.

Cine este cel mai mare?

46 Apoi s-a iscat o ceartă între ei cu privire la cine este cel mai mare dintre ei. 47 Dar Isus, cunoscând gândul inimii lor, a luat un copilaș, l-a pus să stea lângă El 48 și le-a zis: „Oricine primește acest copilaș în Numele meu, pe Mine Mă primește, iar cel ce Mă primește pe Mine Îl primește pe Cel Ce M-a trimis pe Mine. Căci cine este cel mai mic dintre voi toți, acela este cel mai mare.“

De partea lui Isus

49 Ioan a zis:

– Stăpâne, noi am văzut pe cineva care scotea demoni în Numele Tău și l-am oprit, pentru că nu ne urma.

50 Isus i-a răspuns:

– Nu-l opriți, pentru că cel care nu este împotriva voastră este de partea voastră.

Opoziție din partea samaritenilor

51 Când s-a apropiat vremea în care avea să fie luat la cer, Și-a îndreptat hotărât fața să meargă la Ierusalim. 52 A trimis înaintea Lui niște mesageri, care s-au dus și au intrat într-un sat al samaritenilor, ca să facă pregătirile pentru El. 53 Dar aceștia nu L-au primit, pentru că fața Sa se îndrepta spre Ierusalim. 54 Când au văzut acest lucru, Iacov și Ioan, ucenicii Lui, au zis:

–Doamne, vrei să spunem să se coboare foc din cer și să-i mistuie, (cum a făcut Ilie)?

55 Însă Isus S-a întors, i-a muștrat (și a zis:

– Nu știți de ce duh sunteți însuflețiți! 56 Căci Fiul Omului nu a venit să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască!)

Apoi au plecat într-un alt sat.

Costurile uceniciei

57 În timp ce erau pe drum, cineva I-a zis:

– (Doamne,) Te voi urma oriunde vei merge!

58 Isus i-a răspuns:

– Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să-Și odihnească capul.

59 Altuia i-a zis:

– Urmează-Mă!

Dar acela I-a răspuns:

– (Doamne,) dă-mi voie mai întâi să mă duc să-l înmormântează pe tatăl meu!

60 Isus i-a zis:

– Lasă morții să-și îngroape morții, iar tu du-te și vestește Împărăția lui Dumnezeu!

61 Un altul a zis:

– Te voi urma, Doamne, dar dă-mi voie mai întâi să-mi iau rămas bun de la cei din casa mea!

62 Dar Isus i-a răspuns:

– Nimeni care pune mâna pe plug și se uită înapoi nu este potrivit pentru Împărăția lui Dumnezeu!

[întoarcere](#)

Luca 10

Trimiterea celor șaptezeci și doi

1 După *toate* acestea, Domnul a rânduit alți șaptezeci și doi *de oameni* și i-a trimis, doi câte doi, să se ducă înaintea Lui în orice cetate și în orice loc pe unde urma să meargă El. 2 El le-a zis: „Secerișul este mare, dar lucrătorii sunt puțini! Rugați-L deci pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul Său! 3 Duceți-vă! Iată, eu vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor! 4 Să nu luați cu voi nici pungă cu bani, nici traistă, nici sandale și să nu salutați pe nimeni pe drum!

5 În orice casă intrați, să spuneți mai întâi: «Pacea să fie peste această casă!» 6 Dacă se află acolo un fiu al păcii, pacea voastră se va odihni peste el, dar dacă nu, se va întoarce la voi. 7 Rămâneți în casa aceea și mâncați și beți ce vă vor da, căci vrednic este lucrătorul de plata lui! Să nu vă mutați dintr-o casă într-alta!

8 În orice cetate în care intrați și *oamenii* vă primesc, să mâncați ce vi se va pune înainte! 9 Vindecați-i pe cei bolnavi de acolo și spuneți-le: «Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi!» 10 Dacă însă în cetatea în care intrați, *oamenii* nu vă primesc, să ieșiți pe străzile ei și să ziceți: 11 «Ne ștergem până și praful care ni s-a adunat pe picioare în cetatea voastră, *ca mărturie* împotriva voastră! Totuși, să știți că Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat!» 12 Vă spun că în ziua aceea va fi mai ușor pentru Sodoma decât pentru cetatea aceea!

13 Vai de tine, Horazin! Vai de tine, Betsaida! Căci dacă ar fi avut loc în Tir și Sidon minunile care au avut loc în voi, de multă vreme s-ar fi pocăit stând în sac și cenușă! 14 Dar la judecată va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi! 15 Iar tu, Capernaum,

vei fi înălțat oare până la cer?

Nu, ci vei coborî până în Locuința Morților!

16 Cel ce vă ascultă pe voi, Mă ascultă pe Mine și cel ce vă respinge pe voi, Mă respinge pe Mine, iar cel ce Mă respinge pe Mine Îl respinge pe Cel Ce M-a trimis pe Mine.“

17 Cei șaptezeci și doi s-au întors plini de bucurie și I-au zis:

– Doamne, chiar și demonii ni se supun în Numele Tău!

18 Însă El le-a zis:

– L-am văzut pe Satan căzând din cer ca un fulger. 19 Iată, v-am dat autoritate să călcați peste șerpi, peste scorpioni și peste toată puterea dușmanului, și nimic nu vă va răni! 20 Totuși, nu vă bucurați de faptul că duhurile vi se supun, ci bucurați-vă de faptul că numele voastre sunt scrise în ceruri!

21 În ceasul acela, Isus s-a bucurat nespus în Duhul Sfânt și a zis:

„Îți mulțumesc, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit copilașilor! Da, Tată, pentru că așa Ți-a plăcut Ție ...“

22 „Toate lucrurile Mi-au fost încredințate Mie de către Tatăl Meu. Nimeni nu cunoaște cine este Fiul, în afară de Tatăl, sau cine este Tatăl, în afară de Fiul și de cel căruia vrea Fiul să i-L descopere.“

23 Apoi S-a întors spre ucenici și le-a zis doar lor: „Ferice de ochii care văd lucrurile pe care le vedeți voi! 24 Vă spun că mulți profeți și regi au dorit să vadă ceea ce vedeți voi, dar n-au văzut, și să audă ceea ce auziți voi, dar n-au auzit!“

Pilda samariteanului milostiv

25 Chiar atunci un expert în Lege s-a ridicat să-L pună la încercare pe Isus și L-a întrebat:

– Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viață veșnică?

26 Isus i-a răspuns:

– Ce este scris în Lege? Ce citești acolo?

27 El I-a zis:

– „Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu toată mintea ta și pe semenul tău ca pe tine însuți!“

28 Isus i-a zis:

– Ai răspuns corect. Fă așa și vei trăi!

29 Dar el, care voia să se justifice, L-a întrebat pe Isus:

– Și cine este semenul meu?

30 Isus i-a răspuns:

– Un om care cobora de la Ierusalim la Ierihon a căzut în mâinile tâlharilor. Ei l-au dezbrăcat, l-au bătut zdravăn și apoi au plecat, lăsându-l pe jumătate mort. 31 Din întâmplare, pe acel drum cobora un preot. Dar când l-a văzut, *preotul* a trecut înainte, ocolindu-l. 32 Tot așa și un levit, când a ajuns în locul acela și l-a văzut, a trecut înainte ocolindu-l. 33 Însă un samaritean, care călătorea *și el pe acolo*, când a ajuns în dreptul lui și l-a văzut, i s-a făcut milă de el. 34 S-a apropiat, i-a bandajat rănilor și a turnat peste ele untdelemn și vin. Apoi l-a pus pe propriul lui animal de povară, l-a dus la un han și a continuat să-l îngrijească. 35 În ziua următoare, a scos doi denari, i-a dat hangiului și i-a zis: „Ai grijă de el, iar când mă voi întoarce, îți voi plăti eu orice vei mai cheltui în plus!“

36 Care dintre aceștia trei ți se pare că a fost semenul celui căzut în mâinile tâlharilor?

37 El I-a răspuns:

– Cel ce și-a făcut milă de el.

Isus i-a zis:

– Du-te și fă și tu la fel!

Acasă la Marta și Maria

38 În timp ce-și continuau călătoria, Isus a intrat într-un sat oarecare. *Acolo*, o femeie, pe nume Marta, L-a primit în casa ei. 39 Ea avea o soră, numită Maria. Aceasta s-a așezat la picioarele Domnului și asculta cuvintele Lui. 40 Marta însă era copleșită de atât de multă slujire. Ea a venit și a zis:

– Doamne, nu-Ți pasă că sora mea m-a lăsat să slujesc singură? Spune-i deci să mă ajute!

41 Domnul însă i-a răspuns:

– Marta, Marta, tu te îngrijorezi și te necăjești cu privire la multe lucruri, 42 însă doar unul este necesar! Căci Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua!

întoarcere

Luca 11

Învățătura lui Isus despre rugăciune

1 Într-o zi, Isus se afla într-un loc oarecare și se ruga. După ce a terminat, unul din ucenicii Lui I-a zis:

– Doamne, învață-ne să ne rugăm, așa cum i-a învățat și Ioan pe ucenicii lui!

2 El le-a zis:

– Când vă rugați, să ziceți astfel:

„Tată, sfințească-se Numele Tău,
vie Împărăția Ta!

3 Pâinea noastră, cea de toate zilele, dă-ne-o nouă în fiecare zi!

4 Și ne iartă nouă păcatele noastre,
pentru că și noi iertăm oricui ne este dator!

Și nu ne lăsa să cădem în ispită!“

5 Apoi le-a zis:

– Cine dintre voi, care are un prieten, se duce la acesta la miezul nopții să-i spună: „Prietene, împrumută-mi trei pâini, 6 pentru că a venit la mine, din călătorie, un prieten de-al meu și n-am nimic ce să-i pun înaintea!“?

7 Acela i-ar răspunde dinăuntru: „Nu mă deranja; ușa este deja încuiată, iar copiii mei sunt cu mine în pat; nu mă pot ridica să-ți dau!“ 8 Vă spun că, deși nu s-ar ridica să-i dea pentru că-i este prieten, totuși, ca să nu se facă de rușine, până la urmă tot se va ridica și-i va da orice are nevoie.

9 Prin urmare, vă spun: cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide! 10 Căci oricine cere primește; cel ce caută găsește, iar celui ce bate i se va deschide.

11 Cine este tatăl acela dintre voi care, atunci când fiul său îi cere un pește, să-i dea în schimb un șarpe? 12 Sau care, atunci când acesta îi cere un ou, să-i dea un scorpion? 13 Așadar, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl Care este în ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!

Isus și Beelzebub

14 Isus a scos un demon care era mut și, după ce demonul a ieșit, *omul* care fusese mut *a început* să vorbească, iar mulțimile se mirau. 15 Unii dintre ei însă ziceau: „El scoate demonii cu ajutorul lui *Beelzebub*, conducătorul demonilor!“ 16 Alții, ca să-L pună la încercare, Îi cereau un semn din cer.

17 Dar Isus le cunoștea gândurile, așa că le-a zis: „Orice împărăție dezbinată împotriva ei înseși este ruinată și o casă *dezbinată* împotriva ei înseși se prăbușește. 18 Dacă Satan este dezbinat împotriva lui însuși, cum va dăinui împărăția lui?! Căci voi ziceți că Eu scot demonii cu ajutorul lui *Beelzebub*! 19 Și dacă Eu scot demonii cu ajutorul lui *Beelzebub*, fiii voștri cu ajutorul cui îi scot? De aceea ei vor fi judecătorii voștri! 20 Dar dacă Eu scot demonii cu degetul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi!

21 Când cel puternic, pe deplin înarmat, își păzește propria curte, bunurile lui sunt în siguranță.

22 Dar când vine unul și mai puternic și-l biruiește, îi ia toate armele pe care s-a bazat și apoi împarte prăzile. 23 Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, iar cine nu adună cu Mine, risipește.

24 Când duhul necurat iese afară dintr-un om, el umblă prin locuri pustii, căutând odihnă, dar n-o găsește. Atunci își spune: «Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit!» 25 Și când vine, o

găsește măturată și împodobită. 26 Atunci se duce și mai ia alte șapte duhuri, mai rele decât el, și intră și locuiesc acolo, iar starea din urmă a acelui om ajunge mai rea decât cea dintâi.“

27 În timp ce Isus spunea aceste lucruri, o femeie din mulțime și-a înălțat glasul și a zis: „Ferice de pântecele care Te-a născut și de sânii care Te-au alăptat!“ 28 Dar El a zis: „Ferice mai degrabă de cei ce aud Cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc!“

Semnul profetului Iona

29 În timp ce mulțimile creșteau la număr, El a început să spună: „Această generație este o generație rea. Ea caută un semn, dar nu i se va da alt semn decât semnul lui Iona. 30 Căci așa cum Iona a fost un semn pentru niniveni, tot așa va fi și Fiul Omului pentru generația aceasta.

31 Împărăteasa din sud se va scula la judecată alături de oamenii din generația aceasta și-i va condamna, pentru că ea a venit de la marginile pământului ca să asculte înțelepciunea lui Solomon, iar aici iată că se află Unul mai mare decât Solomon! 32 Bărbații din Ninive se vor scula la judecată alături de această generație și o vor condamna, pentru că ei s-au pocăit la predica lui Iona, iar aici iată că se află Unul mai mare decât Iona!

Felinarul trupului

33 Nimeni nu aprinde un felinar ca să-l pună într-o ascunzătoare (sau sub un oboroc), ci îl pune pe un suport, pentru ca cei ce intră, să vadă lumina. 34 Ochiul tău este felinarul trupului tău. Când ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină, dar când ochiul tău este rău, atunci tot trupul tău este plin de întuneric. 35 Ia seama deci ca lumina care este în tine să nu fie întuneric!

36 Prin urmare, dacă tot trupul tău este plin de lumină, fără să aibă vreo parte întunecată, va fi întru totul plin de lumină, ca atunci când te-ar lumina o lampă cu lumina ei.“

Vai de voi, farisei!

37 În timp ce Isus vorbea, un fariseu L-a rugat să mănânce la el. Isus a intrat și S-a așezat să mănânce. 38 Fariseul s-a mirat când a văzut că Isus nu Se spălase înainte de masă. 39 Domnul i-a zis:

„Voi, fariseii, curățați pe dinafară paharul și farfuria, dar pe dinăuntru sunteți plini de jaf și de răutate! 40 Nesăbuiților, oare Cel Ce a făcut partea dinafară n-a făcut și partea dinăuntru? 41 Dați deci milostenie din lucrurile dinăuntru, și atunci toate vor fi curate pentru voi!

42 Dar vai de voi, fariseilor! Căci voi dați zeciuală din mentă, din rută și din orice zarzavat, dar neglijați dreptatea și dragostea lui Dumnezeu! Pe acestea trebuia să le faceți, iar pe acelea să nu le neglijați!

43 Vai de voi, fariseilor! Căci voi iubiți *să vi se dea* scaunul de onoare în sinagogi și să fiți salutați în piețe!

44 Vai de voi! Căci voi sunteți ca mormintele care nu se văd și peste care oamenii umblă fără să știe!“

45 Unul dintre experții în Lege I-a zis: „Învățătorule, spunând aceste lucruri, ne insulti și pe noi!“

46 Dar El a zis:

„Vai și de voi, experți în Lege! Căci îi faceți pe oameni să ducă poveri grele de purtat, dar voi nu le atingeți nici măcar cu unul din degetele voastre!

47 Vai de voi! Căci voi zidiți mormintele profeților pe care i-au ucis strămoșii voștri! 48 Prin urmare, voi sunteți martori și încuviințați faptele strămoșilor voștri, căci ei i-au ucis, iar voi le zidiți *mormintele*! 49 De aceea înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: «Le voi trimite profeți și apostoli, însă pe unii dintre ei îi vor ucide, iar pe alții îi vor persecuta», 50 ca să se ceară de la această generație

sângele tuturor profeților, care a fost vărsat de la întemeierea lumii 51 – de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, care a pierit între altar și Templu. Da, vă spun că va fi cerut de la generația aceasta!

52 Vai de voi, experți în Lege! Căci ați luat cu voi cheia cunoașterii; nici voi n-ați intrat și i-ați împiedicat astfel și pe cei ce intrau!“

53 Când Isus a ieșit *de acolo*, cărturarii și fariseii au început să-L critice cu înverșunare și să-I pună întrebări ostile despre multe lucruri, 54 uneltind împotriva Lui ca să-L prindă în cursă cu ceva ce ar putea spune.

[întoarcere](#)

Luca 12

Ipocrizia fariseilor

1 Între timp, mulțimea s-a adunat cu miile, așa că se călcau în picioare unii pe alții. Isus a început să le vorbească mai întâi ucenicilor Săi: „Păziți-vă de drojdia fariseilor, care este ipocrizia! 2 Nu este nimic acoperit care nu va fi descoperit și nimic ascuns care nu va fi făcut cunoscut! 3 De aceea orice ați spus la întuneric va fi auzit la lumină și orice ați șoptit la ureche, în odăițe, va fi vestit de pe acoperișul caselor.

Teamă de Dumnezeu, nu de oameni

4 Vă spun vouă, prietenilor Mei, să nu vă temeți de cei ce omoară trupul, dar care, după aceea, nu mai pot face nimic! 5 Vă voi arăta însă de Cine să vă temeți: temeți-vă de Cel Care, după ce omoară, are autoritatea de a arunca în Gheenă! Da, vă spun, de Acela să vă temeți! 6 Nu se vând oare cinci vrăbii pe doi assarioni? Și totuși nici măcar una dintre ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu! 7 Cât despre voi, chiar și firele de păr din cap, toate vă sunt numărate! Nu vă temeți! Voi sunteți mai valoroși decât multe vrăbii!

8 Vă spun că pe oricine Mă va mărturisi în fața oamenilor, îl va mărturisi și Fiul Omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu. 9 Însă cel care se va lepăda de Mine în fața oamenilor, va fi lepădat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu. 10 Și oricine va spune *vreun* cuvânt împotriva Fiului Omului va fi iertat, dar cel care va blasfemia împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat.

11 Când vă vor duce înaintea sinagogilor, a conducătorilor și a autorităților, să nu vă îngrijorați cu privire la cum vă veți apăra sau ce veți spune, 12 pentru că Duhul Sfânt vă va învăța chiar în ceasul acela ce trebuie să spuneți.“

Pilda bogatului nesăbuit

13 Cineva din mulțime I-a zis:

– Învățătorule, spune-i fratelui meu să împartă moștenirea cu mine!

14 Dar Isus i-a răspuns:

– Omule, cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor între voi?!

15 Apoi le-a zis: „Fiți atenți și păziți-vă de orice fel de lăcomie, căci viața cuiva nu stă în belșugul avuțiilor lui!“

16 Și le-a spus o pildă:

„Ogorul unui om bogat rodise din belșug. 17 El se gândea în sine însuși și zicea: «Ce să fac, pentru că nu mai am unde să-mi depozitez roadele?!»

18 Atunci a zis: «Iată ce voi face: îmi voi dărâma hambarele, voi construi altele mai mari și voi depozita acolo tot grâul și *toate* bunurile mele. 19 Apoi voi zice sufletului meu: ‘Suflete, ai multe bunuri, adunate pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și bucură-te!’»

20 Dar Dumnezeu i-a zis: «Nesăbuitule! Chiar în noaptea aceasta ți se cere sufletul; și lucrurile pe care le-ai pregătit, ale cui vor fi?!» 21 Așa este cel care adună pentru sine, dar care nu este bogat față de Dumnezeu!“

Despre îngrijorări

22 Apoi le-a zis ucenicilor Săi: „De aceea vă spun: nu vă îngrijorați de viața voastră, *gândindu-vă* ce veți mânca, nici de trupul vostru, *gândindu-vă* cu ce veți îmbrăca! 23 Căci viața este mai mult decât mâncarea, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea. 24 Uitați-vă cu atenție la corbi: ei nici nu seamănă, nici nu seceră și nu au nici cămară, nici hambar. Și totuși Dumnezeu îi hrănește. Cu cât mai valoroși sunteți voi decât păsările! 25 Și apoi cine dintre voi, îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la firul vieții lui?! 26 Deci dacă nu puteți face nici cel mai mic lucru, de ce vă mai îngrijorați de celelalte?!

27 Uitați-vă cu atenție cum cresc crinii: ei nici nu trudes din greu, nici nu torc. Și totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată gloria lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei! 28 Iar dacă Dumnezeu îmbracă astfel iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca El pe voi, puțin credincioșilor?!

29 Nu căutați ce să mâncați și ce să beți, nici nu fiți îngrijorați, 30 căci toate aceste lucruri neamurile lumii le caută! Tatăl vostru știe că aveți nevoie de ele. 31 Căutați în schimb Împărăția Lui și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. 32 Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatălui vostru Îi face plăcere să vă dea Împărăția! 33 Vindeți-vă bunurile și dați milostenie. Faceți-vă rost de pungi care nu se învechesc, o comoară nesecată în ceruri, unde nu se apropie nici un hoț și unde n-o distruge nici o molie. 34 Căci acolo unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră!

Îndemn la veghere

35 Coapsele să vă fie încinse și lămpile aprinse, 36 întocmai ca acelor oameni care își așteaptă stăpânul să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă imediat, atunci când va veni și va bate la ușă. 37 Ferice de sclavii aceia pe care stăpânul, la venirea lui, îi va găsi veghind! Adevărat vă spun că el se va încinge, îi va pune să se așeze *la masă* și se va apropia să le slujească! 38 Fie că vine la a doua strajă din noapte, fie că vine la a treia strajă, fericiți sunt aceia pe care-i va găsi astfel! 39 Să știți că, dacă stăpânul casei ar ști la ce oră vine hoțul, (ar veghea și) n-ar lăsa să i se spargă casa. 40 Deci, fiți pregătiți și voi, pentru că Fiul Omului va veni în ceasul în care nu vă așteptați!“

Sclavul credincios și înțelept

41 Petru L-a întrebat:

– Doamne, pentru noi spui pilda aceasta sau pentru toți?

42 Domnul a răspuns:

– Cine este deci administratorul credincios și înțelept pe care stăpânul îl va pune responsabil peste ceilalți slujitori ai săi, ca să le dea partea de hrană la timp? 43 Ferice de sclavul acela pe care stăpânul, la venirea lui, îl va găsi făcând așa! 44 Adevărat vă spun că îl va pune responsabil peste toate bunurile sale! 45 Dar dacă sclavul acela își zice în inima lui: „Stăpânul meu întârzie să vină!“ și începe să bată pe slujitori și pe slujnice, să mănânce, să bea și să se îmbete, 46 stăpânul acelui sclav va veni într-o zi în care el nu se așteaptă și la o oră pe care nu o știe. El îl va tăia în două și-i va stabili partea la un loc cu necredincioșii.

47 Sclavul acela, care știe voia stăpânului său și nu se pregătește sau nu face potrivit cu voia acestuia, va fi bătut cu multe lovituri. 48 Iar cel ce nu știe, însă face lucruri vrednice de lovituri, va fi bătut cu mai puține lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult, iar cui i s-a încredințat mult, i se va cere și mai mult.

Nu pacea, ci dezbinarea

49 Eu am venit să arunc foc pe pământ și cât aș vrea *ca focul* să fi fost deja aprins! 50 Am un botez

cu care trebuie să fiu botezat și cât de apăsător sunt până este îndeplinit! 51 Credeți că am venit să aduc pace pe pământ? Vă spun că nu, ci mai degrabă dezbinare. 52 Căci, de acum înainte, din cinci care vor fi într-o casă, trei vor fi dezbinați împotriva a doi și doi împotriva a trei.

53 Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului
și fiul împotriva tatălui,
mama împotriva fiicei
și fiica împotriva mamei,
soacra împotriva nurorii ei
și nora împotriva soacrei.

Înțelegând vremurile

54 Apoi le-a mai zis mulțimilor: „Când vedeți un nor ridicându-se la apus, ziceți imediat: «Vine ploaia!» și așa se întâmplă. 55 Iar când vântul suflă din sud, ziceți: «Va fi arșiță!» și *asa* se întâmplă. 56 Ipocriților! Înfațișarea cerului și a pământului știți s-o deosebiți, dar perioada aceasta cum de n-o deosebiți?

57 Și de ce nu judecați voi înșivă ce este drept? 58 În timp ce te duci cu acuzatorul tău la magistrat, dă-ți silința, pe drum, să te împaci cu el, ca nu cumva să te târască înaintea judecătorului, judecătorul să te dea pe mâna ofițerului, iar ofițerul să te arunce în închisoare! 59 Îți spun că nu vei ieși de acolo până când nu vei fi plătit și ultimul lepton!“

[întoarcere](#)

Luca 13

Chemare la pocăință

1 În acea vreme au sosit unii și I-au istorisit lui Isus despre galileenii al căror sânge îl amestecase Pilat cu jertfele lor. 2 El le-a răspuns: „Credeți că acei galileeni au fost mai păcătoși decât ceilalți galileeni, pentru că au suferit aceste lucruri? 3 Vă spun că nu! Dar dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri într-un fel asemănător! 4 Sau credeți că acei optsprezece peste care a căzut turnul Siloamului și i-a omorât au fost mai vinovați decât toți ceilalți oameni care locuiesc în Ierusalim? 5 Vă spun că nu! Ci dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri într-un fel asemănător!“

6 Apoi le-a spus această pildă:

„Un om avea un smochin plantat în via sa. A venit să caute roade în el, dar n-a găsit. 7 Atunci i-a zis vierului:

– Iată că sunt deja trei ani de când vin și caut roade în acest smochin, dar nu găsesc! Taie-l (deci)! De ce să mai ocupe pământul degeaba?!

8 Însă acesta i-a răspuns:

– Stăpâne, mai lasă-l și anul acesta, iar eu voi săpa în jurul lui și îi voi pune gunoi. 9 Poate că, de acum înainte, va face roade; dacă nu, îl vei tăia!“

Vindecarea unei femei într-o zi de Sabat

10 Într-o zi de Sabat, Isus dădea învățătură într-una din sinagogi. 11 Și iată că acolo era o femeie care de optsprezece ani avea un duh de neputință; ea era încovoiată și nu se putea îndrepta pe deplin. 12 Când a văzut-o, Isus a chemat-o și i-a zis: „Femeie, ești eliberată de neputința ta!“ 13 Și-a întins mâinile peste ea și deodată ea s-a îndreptat și-L slăvea pe Dumnezeu.

14 Însă conducătorul sinagogii, indignat că Isus a vindecat în ziua de Sabat, a zis mulțimii: „Sunt șase zile în care trebuie să se lucreze. Veniți deci în acele zile să fiți vindecați, nu în ziua de Sabat!“

15 Dar Domnul i-a răspuns și a zis: „Ipocriților! Care dintre voi nu-și dezleagă boul sau măgarul de la iesle și nu-l duce să-l adape în ziua de Sabat?! 16 Această femeie, care este o fiică a lui Avraam și pe care, iată, Satan a ținut-o legată timp de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie dezlegată de această neputință în ziua de Sabat?“

17 Toți potrivnicii Lui au rămas de rușine când a zis aceste lucruri. Și întreaga mulțime se bucura de toate lucrurile minunate care se înfăptuiau prin El.

Pilda bobului de muștar și a drojdiei

18 Apoi a zis:

„Cu ce seamănă Împărăția lui Dumnezeu și cu ce o voi asemăna? 19 Ea este ca un bob de muștar pe care l-a luat un om și l-a aruncat în grădina lui. El a crescut și a devenit un copac, iar păsările cerului și-au făcut cuiburi între ramurile lui.“

20 El a zis iarăși:

„Cu ce voi asemăna Împărăția lui Dumnezeu? 21 Ea este ca drojdia pe care o ia o femeie și o pune în trei măsuri de făină și *care*, până la urmă, face să dospească tot *aluatul*.“

Intrarea în Împărăție

22 Isus trecea prin cetăți și prin sate, dând învățătură și continuându-și călătoria spre Ierusalim.

23 Cineva L-a întrebat: „Doamne, numai câțiva vor fi mântuiți?”

El le-a zis: 24 „Străduiți-vă să intrați pe ușa cea îngustă, căci vă spun că mulți vor încerca să intre, dar nu vor putea. 25 Odată ce Stăpânul casei se va ridica și va încuia ușa, voi, stând afară, veți începe să bateți la ușă și să ziceți: «Doamne, deschide-ne!», însă El vă va răspunde: «Nu știu de unde sunteți!» 26 Atunci veți începe să ziceți: «Noi am mâncat și am băut înaintea Ta, și pe străzile noastre ai dat Tu învățătură!» 27 Dar El va răspunde: «Vă spun că nu știu de unde sunteți! Plecați de la Mine, voi, toți lucrătorii nedreptății!»

28 Va fi plânsul și scrâșnirea dinților când îi veți vedea pe Avraam, pe Isaac, pe Iacov și pe toți profeții în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi aruncați afară! 29 Vor veni de la răsărit și de la apus, de la nord și de la sud și se vor așeza la masă în Împărăția lui Dumnezeu! 30 Și iată că sunt unii din cei de pe urmă care vor fi cei dintâi și sunt unii din cei dintâi care vor fi cei din urmă.”

31 Chiar în ceasul acela au venit câțiva dintre farisei și I-au zis:

– Pleacă și du-te de aici, căci Irod vrea să Te omoare!

32 El le-a răspuns:

– Duceți-vă și spuneți-i acelei vulpi: iată că scot demoni și înfăptuiesc vindecări azi și mâine, iar a treia zi voi termina. 33 Trebuie însă ca azi, mâine și poimâine să-Mi continui drumul, pentru că nu se poate ca un profet să piară afară din Ierusalim!

34 Ierusalime, Ierusalime, care-i omori pe profeți și-i ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De-atâtea ori am vrut să-ți adun copiii așa cum își adună cloșca puii sub aripi, dar n-ați vrut! 35 Iată însă că vi se lasă casa pustie! Vă spun că nu Mă veți mai vedea până (va veni vremea când) veți zice: „Binecuvântat este Cel Ce vine în Numele Domnului!”

[întoarcere](#)

Luca 14

Isus vindecă un bolnav de hidropizie

1 Într-o zi de Sabat, Isus a intrat să mănânce în casa unuia dintre conducătorii fariseilor. Ei îl urmăreau îndeaproape. 2 Și iată că înaintea Lui era un om bolnav de dropică. 3 Isus i-a întrebat pe experții în Lege și pe farisei: „Este voie să vindec în ziua de Sabat sau nu?” 4 Ei însă tăceau. Isus l-a luat *de mână*, l-a vindecat și l-a lăsat să plece, 5 iar lor le-a zis: „Care dintre voi, dacă îi cade copilul sau boul într-o fântână în ziua de Sabat, nu-l va scoate imediat afară?” 6 N-au putut să-I răspundă nimic la aceste *vorbe*.

Smerenie și ospitalitate

7 Când i-a văzut pe cei invitați cum își aleg scaunele de onoare, le-a spus următoarea pildă:

8 „Când ești invitat de cineva la o nuntă, să nu te așezi să mănânci pe locul de onoare, ca nu cumva să fi fost invitat de către gazdă cineva mai de seamă decât tine, 9 iar cel ce v-a invitat și pe tine, și pe el să vină să-ți spună: «Dă locul tău acestui om!» Atunci, cu rușine, va trebui să ocupi ultimul loc. 10 Ci tu, când ești invitat, du-te și așază-te pe ultimul loc, pentru ca atunci când vine cel ce te-a invitat, să-ți spună: «Prietene, mută-te mai în față!» Lucrul acesta îți va face cinste înaintea tuturor celor ce stau la masă împreună cu tine. 11 Căci oricine se înalță pe sine va fi smerit și oricine se smerește va fi înălțat.”

12 Apoi i-a zis și celui ce-L invitase: „Când dai un prânz sau o cină, nu-ți invita nici prietenii, nici frații, nici rudele, nici vecinii bogați, ca nu cumva să te invite și ei pe tine și să fii astfel răsplătit. 13 Ci tu, când dai un ospăț, invită-i pe cei săraci, pe cei infirmi, pe cei șchiopi și pe cei orbi. 14 Și vei fi fericit, pentru că ei nu au cu ce să te răsplătească, dar vei fi răsplătit la învierea celor dreapți.”

Pilda celor invitați la cină

15 Când a auzit aceste *vorbe*, unul dintre cei ce stăteau la masă cu El I-a zis:

– Ferice de acela care va mânca în Împărăția lui Dumnezeu!

16 Însă Isus i-a răspuns:

– Un om a dat o cină mare și a invitat pe mulți. 17 La ora cinei, și-a trimis sclavul să le spună celor invitați: „Veniți, căci acum toate sunt gata!”

18 Dar toți, unul după altul, au început să se scuze. Primul i-a zis: „Am cumpărat un ogor și trebuie să mă duc să-l văd. Te rog, scuză-mă!”

19 Altul i-a zis: „Am cumpărat cinci perechi de boi și mă duc să-i încerc. Te rog, scuză-mă!”

20 Altul i-a zis: „Tocmai m-am însurat și de aceea nu pot să vin!”

21 Când sclavul s-a întors, l-a înștiințat pe stăpânul său de aceste lucruri. Atunci stăpânul casei s-a infuriat și i-a zis sclavului său: „Ieși repede pe străzile și pe aleile cetății și adu-i aici pe cei săraci, pe cei infirmi, pe cei orbi și pe cei șchiopi!”

22 *La urmă*, sclavul a zis: „Stăpâne, s-a făcut ce ai poruncit și tot mai este loc!” 23 Stăpânul i-a zis atunci sclavului: „Ieși pe drumuri și pe cărări și silește-i *pe oameni* să vină, ca să mi se umple casa!

24 Căci vă spun că nici unul din acei oameni care fuseseră invitați nu va gusta din cina mea!”

Costul uceniciei

25 Împreună cu El mergeau mulțimi mari *de oameni*. El S-a întors și le-a zis: 26 „Dacă vine cineva la Mine și nu-și urăște tatăl, mama, soția, copiii, frații, surorile, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu. 27 Oricine nu-și duce crucea lui însuși și nu vine după Mine nu poate fi ucenicul Meu.

28 Căci cine dintre voi, dacă vrea să construiască un turn, nu stă mai întâi să calculeze costul, ca să vadă dacă are cu ce să-l termine? 29 Pentru ca nu cumva, după ce-i pune temelia, să nu-l poată termina și toți cei care văd *aceasta* să înceapă să-și bată joc de el 30 și să zică: «Omul acesta a început să construiască și n-a putut să termine!»

31 Sau care rege, când pornește la război împotriva altui rege, nu stă mai întâi să se gândească bine dacă poate să i se opună cu zece mii *de oameni* celui ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?!

32 Dacă nu poate, atunci, în timp ce acesta este încă departe, el îi va trimite un sol ca să ceară pace.

33 Tot așa, oricine dintre voi care nu renunță la toate bunurile lui, nu poate fi ucenicul Meu.

34 Sarea este bună. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce va fi făcută din nou sărată?! 35 Nu mai este de folos nici pentru pământ și nici pentru grămada de gunoi, *ci oamenii* o aruncă afară. Cel ce are urechi de auzit, să audă!“

[întoarcere](#)

Luca 15

Pilda cu oaia pierdută

1 Toți colecatorii de taxe și păcătoșii se apropiau de El ca să-L asculte. 2 Dar fariseii și cărturarii murmurau și ziceau: „Acest *Om* îi primește pe păcătoși și mănâncă cu ei!” 3 El însă le-a spus următoarea pildă:

4 „Care om dintre voi, dacă are o sută de oi și pierde una din ele, nu le lasă pe câmp pe celelalte nouăzeci și nouă și nu se duce după cea pierdută, până când o găsește?! 5 Iar când o găsește, o pune bucuros pe umeri, 6 vine acasă și-și cheamă prietenii și vecinii, zicându-le: «Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută!» 7 Tot așa, vă spun că va fi mai mare bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de *oameni* drepti care n-au nevoie de pocăință!

Pilda cu moneda pierdută

8 Sau care femeie, dacă are zece drahme și pierde una din ele, nu aprinde o lampă, nu mătură casa și nu caută cu atenție până când o găsește?! 9 Iar când o găsește, își cheamă prietenele și vecinele și le spune: «Bucurați-vă împreună cu mine, căci am găsit drahma pe care o pierdusem!» 10 Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește!“

Pilda fiului risipitor

11 El a mai zis:

„Un om avea doi fii. 12 Cel mai tânăr dintre ei i-a zis tatălui: «Tată, dă-mi partea din moșie care mi se cuvine!» Și tatăl a împărțit între ei averea. 13 Nu după multe zile, fiul cel tânăr a strâns totul și a plecat într-o țară îndepărtată, iar acolo și-a risipit averea ducând o viață destrăbălată. 14 După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea și el a început să ducă lipsă. 15 S-a dus și s-a alipit de unul din cetățenii acelei țări, iar acesta l-a trimis pe câmpurile lui să-i pască porcii. 16 Ar fi dorit el să se sature din roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nu i le dădea nimeni! 17 Și-a venit în fire și și-a zis: «Câți angajați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici! 18 Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: ‘Tată, am păcătuțit împotriva Cerului și înaintea ta 19 și nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău. Fă-mă ca pe unul din angajații tăi!’» 20 Și s-a sculat și s-a dus la tatăl lui. În timp ce el era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el; a alergat *la el*, l-a îmbrățișat și l-a sărutat mult. 21 Fiul i-a zis: «Tată, am păcătuțit împotriva Cerului și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău!» 22 Dar tatăl le-a zis sclavilor săi: «Aduceți repede cea mai bună robă și îmbrăcați-l *cu ea*! Puneți-i un inel în deget și sandale în picioare! 23 Aduceți apoi vițelul cel îngrășat și tăiați-l! Să mâncăm și să ne veselim, 24 pentru că acest fiu al meu era mort și trăiește iarăși, era pierdut și a fost găsit!» Și au început să se veselească.

25 Fiul lui cel mai în vârstă era la câmp. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și dansuri 26 și l-a chemat pe unul din slujitori ca să-l întrebe ce se întâmplă. 27 Acesta i-a răspuns: «A venit fratele tău, iar tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit înapoi sănătos.» 28 Atunci el s-a înfuriat și n-a vrut să intre. Tatăl lui a ieșit afară și a stăruit de el *să intre*. 29 Însă el i-a răspuns tatălui său:

– Iată, eu îți slujesc de atâția ani și niciodată nu ți-am încălcat porunca! Și mie nu mi-ai dat niciodată nici măcar un ied ca să mă veselesc cu prietenii mei! 30 Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu prostituatele, lui i-ai tăiat vițelul cel îngrășat!

31 Tatăl i-a zis:

– Fiule, tu întotdeauna ești cu mine și tot ce este al meu este și al tău. 32 Dar trebuia să ne veselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort și *acum* trăiește, era pierdut și a fost găsit!“

[întoarcere](#)

Luca 16

Pilda administratorului nedrept

1 Apoi le-a zis ucenicilor:

„Un om bogat avea un administrator care a fost acuzat că-i risipește averea. 2 El l-a chemat și i-a zis: «Ce înseamnă lucrul acesta pe care-l aud despre tine? Dă socoteală de administrația ta, pentru că nu mai poți fi administrator!» 3 Administratorul și-a zis: «Ce-o să fac, pentru că stăpânul îmi va lua slujba de administrator? Să sap – nu sunt în stare, iar să cerșesc – mi-ar fi rușine. 4 Știu ce-o să fac, pentru ca, atunci când voi fi scos din administrație, ei să mă primească în casele lor!» 5 I-a chemat unul câte unul pe datorii stăpânului său și i-a zis primului:

– Cât îi datorezi stăpânului meu?

6 Acela i-a răspuns:

– O sută de bați de untdelemn.

El i-a zis:

– Ia-ți chitanța, așază-te repede și scrie cincizeci!

7 A zis apoi altuia:

– Dar tu, cât îi datorezi?

Acela i-a răspuns:

– O sută de cori de grâu.

El i-a zis:

– Ia-ți chitanța și scrie optzeci!

8 Stăpânul l-a lăudat pe administratorul nedrept, deoarece lucrase cu iscusință. Căci fiii acestui veac sunt mai isteți față de propria lor generație, decât fiii luminii.

9 Și Eu vă spun: faceți-vă prieteni cu ajutorul bogățiilor nedrepte, pentru ca, atunci când ele vor înceta să mai fie, aceștia să vă primească în corturile veșnice! 10 Cine este credincios în lucrul cel mai mic este credincios și în cel mare, și cine este nedrept în lucrul cel mai mic este nedrept și în cel mare. 11 Așadar, dacă n-ați fost credincioși în ce privește bogățiile nedrepte, cine vă va încredința adevăratele *bogății*?! 12 Și dacă n-ați fost credincioși în lucrul altuia, cine vă va da ce este al vostru?! 13 Nici un slujitor nu poate sluji la doi stăpâni: căci ori îl va urî pe unul și-l va iubi pe celălalt, ori îi va fi devotat unuia, și-l va disprețui pe celălalt. Nu puteți sluji și lui Dumnezeu, și Bogăției!“

14 Fariseii, care erau iubitori de bani, au auzit toate acestea și își băteau joc de El. 15 El însă le-a zis: „Voi încercați să vă îndreptățiți pe voi înșivă înaintea oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile! Căci ce este înălțat între oameni este o urâciune înaintea lui Dumnezeu.

Alte învățături

16 Legea și Profeții au ținut până la Ioan: de atunci se vestește Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și fiecare dă buzna în ea! 17 Este mai ușor să treacă cerul și pământul decât să cadă o parte a vreunei litere a Legii!

18 Oricine divorțează de soția lui și se căsătorește cu o altă femeie comite adulter, iar cel care se căsătorește cu o femeie divorțată de soțul ei comite *și el* adulter.

Bogatul și Lazăr

19 Era un om bogat, care se îmbrăca în purpură și în subțire și care în fiecare zi se bucura de lux. 20 La poarta lui zăcea un om sărac, al cărui nume era Lazăr și care era plin de bube. 21 El dorea mult să se sature cu firimiturile care cădeau de la masa bogatului. Până și câinii veneau și-i lingeau bubele. 22 Săracul a murit și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam. A murit apoi și bogatul și a fost înmormântat. 23 În Locuința Morților, unde se afla în chinuri, și-a ridicat ochii și l-a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul acestuia. 24 El a strigat:

– Părinte Avraam, ai milă de mine și trimite-l pe Lazăr să-și umezească vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci sunt *atât de* chinuit în flacăra aceasta!

25 Însă Avraam i-a răspuns:

– Copile, adu-ți aminte că în *timpul* vieții tale, tu ai primit lucrurile bune, iar Lazăr le-a primit pe cele rele, așa că acum, aici, el este mângâiat, iar tu suferi. 26 Pe lângă toate acestea, între noi și voi a fost pusă o prăpastie mare, astfel încât cei ce vor să treacă de aici la voi, să nu poată, și nici *cei* de acolo să nu *poată* trece la noi.

27 El a zis:

– Atunci, te rog, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu, 28 căci am cinci frați, ca să le mărturisească aceste lucruri, așa încât să nu vină și ei în locul acesta de chin!

29 Avraam i-a răspuns:

– Îl au pe Moise și pe Profeți; să asculte de ei!

30 Dar el a zis:

– Nu, părinte Avraam, ci dacă se va duce la ei cineva dintre cei morți, se vor pocăi!

31 Însă Avraam i-a răspuns:

– Dacă nu ascultă de Moise și de Profeți, nu vor fi convinși nici dacă ar învia cineva dintre cei morți!“

[întoarcere](#)

Luca 17

Despre păcat, credință și datorie

1 Le-a zis apoi ucenicilor Săi: „Este imposibil să nu vină pricini de păcătuire, dar vai de cel prin care vin! 2 Ar fi mai bine pentru el dacă i s-ar atârna de gât o piatră de moară și ar fi aruncat în mare, decât să facă pe vreunul din acești micuți să păcătuiască! 3 Luați seama la voi înșivă! Dacă fratele tău păcătuiește, muștră-l, iar dacă se pocăiește, iartă-l! 4 Și chiar dacă păcătuiește împotriva ta de șapte ori pe zi și de șapte ori se întoarce la tine și zice: «Mă pocăiesc!», tu să-l ierți!”

5 Apostolii I-au zis Domnului:

– Mărește-ne credința!

6 Domnul le-a răspuns:

– Dacă ați avea credință cât un bob de muștar, ați zice acestui dud: „Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare!“, iar el v-ar asculta!

7 Cine dintre voi care are un sclav ce ară sau paște oile, îi va zice când vine de la câmp: „Vino îndată și așază-te să mănânci!“? 8 Nu-i va zice mai degrabă: „Pregătește-mi să mănânc și încinge-te să-mi slujești câtă vreme mănânc și beau eu, iar după aceea vei mânca și vei bea și tu!“? 9 Va trebui el oare să-i fie recunoscător sclavului *său* pentru că a făcut ceea ce-i poruncise? (Nu cred). 10 Tot așa și voi: când faceți tot ceea ce vi s-a poruncit, să ziceți: „Suntem niște sclavi nevrednici *de laudă*; am făcut ceea ce eram datori să facem.“

Isus curăță zece leproși

11 În drum spre Ierusalim, El a trecut printre Samaria și Galileea. 12 În timp ce intra într-un sat, L-au întâlnit zece leproși. Ei au stat la distanță 13 și și-au ridicat glasul zicând:

– Stăpâne Isus, ai milă de noi!

14 Când i-a văzut, Isus le-a zis:

– Duceți-vă și arătați-vă preoților!

Și, în timp ce se duceau, au fost curățiți. 15 Unul dintre ei, când a văzut că a fost vindecat, s-a întors slăvind-L pe Dumnezeu cu glas tare. 16 El a căzut cu fața *la pământ* la picioarele lui Isus și I-a mulțumit. Era samaritean. 17 Isus a zis: „Oare nu zece au fost curățiți?! Unde sunt ceilalți nouă? 18 Nu s-a găsit decât străinul acesta să se întoarcă și să dea slavă lui Dumnezeu?“ 19 Apoi i-a zis: „Ridică-te și du-te; credința ta te-a vindecat!“

Venirea Împărăției lui Dumnezeu și a Fiului Omului

20 Fiind întrebat de către farisei când va veni Împărăția lui Dumnezeu, Isus le-a răspuns: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel încât să fie observată 21 și nici nu se va zice: «Iat-o aici!» sau «Iat-o acolo!», pentru că Împărăția lui Dumnezeu este în mijlocul vostru!“

22 Le-a zis apoi ucenicilor:

– Vor veni zile când veți dori să vedeți una din zilele Fiului Omului, dar n-o veți vedea! 23 Vă vor zice: „Iată-L aici!“ sau „Iată-L acolo!“ Să nu vă duceți, nici să nu-i urmați! 24 Căci așa cum iese fulgerul și luminează de la o *margină* a cerului la cealaltă, tot așa va fi și cu Fiul Omului (în ziua Sa)! 25 Dar mai întâi trebuie să sufere multe și să fie respins de această generație. 26 Așa cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, tot așa va fi și în zilele Fiului Omului. 27 *Oamenii* mâncau, beau, se însurau și se măritau, până în ziua când Noe a intrat în arcă și a venit potopul și i-a distrus pe toți.

28 Va fi la fel cum s-a întâmplat și în zilele lui Lot: *oamenii* mâncau, beau, cumpărau, vindeau, plantau, construiau, 29 dar, în ziua când Lot a ieșit din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a distrus pe toți. 30 Tot așa va fi și atunci când se va arăta Fiul Omului. 31 În ziua aceea, cel ce va fi pe acoperișul casei și va avea lucrurile în casă, să nu coboare să le ia, iar cel ce va fi la câmp, de asemenea, să nu se mai întoarcă la ce a rămas în urmă! 32 Aduceți-vă aminte de soția lui Lot! 33 Oricine caută să-și scape viața o va pierde, dar cel care și-o va pierde o va păstra. 34 Vă spun că, în noaptea aceea, din doi care vor fi într-un pat, unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat. 35 Două femei vor măcina împreună – una va fi luată, iar cealaltă va fi lăsată. 36 (Doi bărbați vor fi la câmp – unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat.“)

37 Ei L-au întrebat:

– Unde, Doamne?

Isus le-a răspuns:

– Unde va fi trupul, acolo se vor aduna și vulturii!

[întoarcere](#)

Luca 18

Pilda văduvei stăruitoare

1 Le-a spus apoi o pildă despre faptul că trebuie să se roage întotdeauna și să nu se descurajeze: 2 El le-a zis:

„Într-o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu-i era rușine. 3 În cetatea aceea era și o văduvă care tot venea la el și-i zicea: «Fă-mi dreptate *în procesul cu* potrivnicul meu!» 4 Pentru o vreme n-a vrut *să-i facă dreptate*, dar după aceea și-a zis: «Chiar dacă nu mă tem de Dumnezeu și nici de oameni nu mi-e rușine, 5 totuși, pentru că această văduvă mă tot necăjește, îi voi face dreptate, ca să nu mai vină întruna și să mă bată la cap!»“

6 Apoi Domnul a zis: „Auziți ce zice judecătorul cel nedrept? 7 Și oare Dumnezeu nu le va face dreptate aleșilor Săi, care strigă zi și noapte către El, măcar că întârzie față de ei?! 8 Vă spun că le va face dreptate foarte curând! Dar când va veni Fiului Omului, va găsi El oare credință pe pământ?”

Pilda fariseului și a collectorului de taxe

9 A mai spus și următoarea pildă pentru unii care se încredeau în ei înșiși că sunt drepti și îi disprețuiau pe ceilalți:

10 „Doi oameni s-au dus la Templu să se roage; unul era fariseu, iar celălalt era collector de taxe. 11 Fariseul stătea în picioare și se ruga în sine însuși astfel: «Dumnezeule, Îți mulțumesc că eu nu sunt ca ceilalți oameni – tâlhari, nedrepți, adulteri – și nici chiar ca acest collector de taxe! 12 Eu postesc de două ori pe săptămână și dau zeciuială din tot ceea ce câștig!» 13 Colectorul de taxe însă stătea la distanță și nu îndrăznea nici măcar să-și ridice ochii spre cer, ci se bătea pe piept, zicând: «Dumnezeule, îndură-te de mine, păcătosul!» 14 Eu vă spun că mai degrabă acesta s-a dus acasă socotit drept, decât celălalt. Căci oricine se înalță pe sine va fi smerit, iar cel ce se smerește va fi înălțat!”

Isus și copilașii

15 I-au adus și niște copilași ca să se atingă de ei, dar ucenicii, când au văzut aceasta, i-au muștrat pe cei *care i-au adus*. 16 Isus însă i-a chemat la Sine *pe copilași* și a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei! 17 Adevărat vă spun că cel care nu primește Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu nici un chip nu va intra în ea!”

Isus și conducătorul bogat

18 Un conducător L-a întrebat:

– Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viață veșnică?

19 Isus i-a răspuns:

– De ce Mă numești „bun”? Nimeni nu este bun decât Unul: Dumnezeu! 20 Cunoști poruncile: „Să nu comiți adulter”, „Să nu ucizi”, „Să nu furi”, „Să nu depui mărturie falsă”, „Cinstește-l pe tatăl tău și pe mama ta.”

21 El I-a spus:

– Pe toate acestea le-am împlinit încă din tinerețea mea.

22 Când a auzit aceasta, Isus i-a zis:

– Îți mai lipsește un lucru: vinde tot ce ai și împarte săracilor, și vei avea astfel o comoară în cer. Apoi vino, urmează-Mă!

23 Când a auzit el *aceste lucruri*, s-a întristat foarte tare, pentru că era foarte bogat.

24 Isus a văzut (că se întristase foarte tare) și a zis:

– Cât de greu este pentru cei ce au bogății să intre în Împărăția lui Dumnezeu! 25 Căci este mai ușor să treacă o cămilă prin urechile acului, decât să intre cel bogat în Împărăția lui Dumnezeu!

26 Cei ce au auzit *aceasta* s-au întrebat: „Atunci cine poate fi mântuit?”

27 El a zis:

– Ceea ce este imposibil pentru oameni, este posibil pentru Dumnezeu.

28 Atunci Petru I-a zis:

– Iată, noi le-am lăsat pe ale noastre și Te-am urmat!

29 El le-a răspuns:

– Adevărat vă spun că nu este nimeni care să-și fi lăsat casa sau soția, sau frații, sau părinții, sau copiii de dragul Împărăției lui Dumnezeu 30 și care să nu primească mult mai mult în vremea aceasta, iar în veacul care vine – viață veșnică.

Isus vorbește din nou despre moartea și învierea Sa

31 Apoi i-a luat *deoparte* pe cei doisprezece și le-a zis: „Iată că ne îndreptăm spre Ierusalim și toate cele scrise prin profeți despre Fiul Omului se vor împlini. 32 Căci El va fi dat pe mâna neamurilor, va fi batjocorit, insultat, scuipat 33 și, după ce-L vor biciui, Îl vor omorî, dar a treia zi va învia.”

34 Ei n-au înțeles nimic din aceste lucruri; vorbirea aceasta era ascunsă de ei și nu pricepeau ce li se spunea.

Isus vindecă un orb lângă Ierihon

35 În timp ce Isus Se apropia de Ierihon, un orb ședea lângă drum cerșind. 36 Când a auzit mulțimea trecând, *orbul* a întrebat ce se întâmplă. 37 I-au spus că trece Isus din Nazaret. 38 Atunci el a început să strige:

– Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!

39 Cei ce mergeau în față îl mustrau *spunându-i* să tacă, dar el striga și mai tare:

– Fiul lui David, ai milă de mine!

40 Isus S-a oprit și a poruncit să fie adus la El. Când *orbul* s-a apropiat, Isus l-a întrebat:

41 – Ce vrei să fac pentru tine?

El I-a răspuns:

– Doamne, să-mi recapăt vederea!

42 Isus a zis:

– Recapătă-ți vederea; credința ta te-a vindecat!

43 Imediat el și-a recăpătat vederea și L-a urmat pe Isus, slăvindu-L pe Dumnezeu. Tot poporul care văzuse acest lucru a dat laudă lui Dumnezeu.

[întoarcere](#)

Luca 19

Isus și Zacheu

1 Isus a intrat în Ierihon și trecea prin *cetate*. 2 Și iată că un om numit Zacheu, care era șeful colectorilor de taxe și era bogat, 3 căuta să vadă care este Isus, dar nu putea din cauza mulțimii, căci era mic de statură. 4 Atunci el a alergat înainte și s-a suit într-un sicomor ca să-L vadă, căci pe drumul acela urma să treacă. 5 Când a ajuns Isus în locul acela, s-a uitat în sus și i-a zis:

– Zacheu, dă-te jos repede, pentru că astăzi trebuie să rămân în casa ta!

6 Zacheu s-a dat repede jos din copac și L-a primit cu bucurie. 7 Când au văzut acest lucru, toți au început să murmure și să zică: „A intrat să poposească la un om păcătos!” 8 Dar Zacheu a stat *înaintea* Domnului și I-a zis:

– Iată, Doamne, jumătate din posesiunile mele le dau celor săraci, iar dacă am înșelat pe cineva cu ceva îi dau înapoi de patru ori mai mult!

9 Isus i-a zis:

– Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta, deoarece și el este un fiu al lui Avraam! 10 Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.

Pilda celor zece mine

11 În timp ce ascultau aceste lucruri, El a continuat prin a le spune o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim, iar ei credeau că Împărăția lui Dumnezeu urma să se arate imediat. 12 Așadar le-a zis:

„Un nobil a plecat într-o țară îndepărtată ca să preia un regat și apoi să se întoarcă. 13 I-a chemat pe zece dintre sclavii lui, le-a dat zece mine și le-a zis: «Folosiți-le în negoț până când mă întorc eu!»

14 Dar cetățenii lui îl urau și au trimis în urma lui o delegație să spună: «Nu vrem ca acest om să fie rege peste noi!» 15 La întoarcerea sa, după ce a preluat regatul, a spus să fie chemați sclavii aceia, cărora le dăduse banii, ca să afle cât au câștigat. 16 Primul a venit zicând:

– Stăpâne, mina ta a mai adus încă zece mine!

17 Stăpânul i-a zis:

– Bine, sclav bun! Pentru că ai fost credincios în lucruri mici, primește autoritate peste zece cetăți!

18 A venit al doilea și a zis:

– Mina ta, stăpâne, a mai adus cinci!

19 Stăpânul i-a zis și acestuia:

– Primește și tu *autoritate* peste cinci cetăți!

20 Un altul a venit și a zis:

– Stăpâne, iată-ți mina! Am ținut-o învelită într-un ștergar, 21 căci m-am temut de tine, fiindcă ești un om aspru, care iei ceea ce n-ai pus și seceri ceea ce n-ai semănat!

22 Stăpânul i-a zis:

– Sclav rău, te voi judeca după cuvintele tale! Știai că sunt un om aspru, care iau ceea ce n-am pus și secer ceea ce n-am semănat? 23 Atunci de ce n-ai pus banii la bancă, pentru ca, la întoarcere, să strâng cu dobândă?!

24 Și le-a zis celor care stăteau acolo:

– Luați-i mina și dați-i-o celui ce are zece mine.

25 Ei au zis:

– Stăpâne, el are zece mine!

26 Vă spun că oricui are, i se va da, dar de la cel ce n-are se va lua chiar și ce are! 27 Cât despre acei dușmani ai mei, care n-au vrut să domnesc eu peste ei, aduceți-i aici și omorâți-i în fața mea!“

Intrarea triumfală în Ierusalim

28 După ce a spus aceste lucruri, a pornit în frunte, îndreptându-se spre Ierusalim. 29 Când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania, lângă muntele numit „al Măslinilor“, i-a trimis pe doi dintre ucenici, 30 spunându-le: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră și, în timp ce intrați în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care n-a încălecat nimeni niciodată. Dezlegați-l și aduceți-l! 31 Dacă vă va întreba cineva: «De ce-l dezlegați?», să-i spuneți: «Domnul are nevoie de el!»“ 32 Cei ce fuseseră trimiși s-au dus și au găsit *totul* așa cum le spusese Isus. 33 În timp ce dezlegau măgărușul, stăpânii acestuia i-au întrebat:

– De ce dezlegați măgărușul?

34 Ei au răspuns:

– Domnul are nevoie de el!

35 Și l-au adus la Isus. Apoi și-au aruncat hainele peste măgăruș și L-au așezat pe Isus deasupra lui. 36 În timp ce El mergea, *oamenii* își așterneau hainele pe drum.

37 Când S-a apropiat deja de povârnișul dinspre Muntele Măslinilor, toți cei din mulțimea ucenicilor, plini de bucurie, au început să-L laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile pe care le văzuseră. 38 Ei ziceau:

„Binecuvântat este Împăratul Care vine
în Numele Domnului!

Pace în cer
și slavă în locurile preaînalte!“

39 Unii dintre fariseii din mulțime I-au zis:

– Învățătorule, muștră-Ți ucenicii!

40 El a răspuns:

– Vă spun că, dacă aceștia vor tăcea, pietrele vor striga!

41 Când S-a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea. 42 El a zis: „Dacă ai fi cunoscut și tu în ziua aceasta lucrurile *care-ți puteau aduce* pacea! Dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi! 43 Vor veni zile peste tine când dușmanii tăi vor ridica rampe de asalt împotriva ta, te vor înconjura și te vor asedia din toate părțile! 44 Te vor strivi de pământ pe tine și pe copiii tăi din mijlocul tău și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea cercetării tale!“

Isus alungă negustorii din Templu

45 A intrat în Templu și a început să-i scoată afară pe cei ce vindeau *acolo*, 46 spunându-le: „Este scris:

«Casa Mea va fi
o casă de rugăciune»,

dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari!“

47 Isus dădea în fiecare zi învățătură în Templu. Conducătorii preoților, cărturarii și fruntașii

poporului căutau să-L omoare, 48 dar nu știau cum să facă, pentru că tot poporul se ținea lipit de El, ascultându-L.

[întoarcere](#)

Luca 20

Autoritatea lui Isus

1 Într-una din zile, în timp ce Isus dădea învățătură poporului în Templu și vestea Evanghelia, au venit conducătorii preoților și cărturarii împreună cu bătrânii 2 și L-au întrebat:

– Spune-ne, cu ce autoritate faci aceste lucruri și cine Ți-a dat această autoritate?

3 El le-a răspuns:

– Vă voi pune și Eu o întrebare. Spuneți-Mi: 4 botezul lui Ioan era din cer sau de la oameni?

5 Ei au început să discute între ei și să zică: „Dacă vom răspunde: «Din cer!», *ne* va întreba: «Atunci de ce nu l-ați crezut?», 6 iar dacă vom răspunde: «De la oameni!», tot poporul ne va ucide cu pietre, fiindcă este convins că Ioan a fost un profet.” 7 Așa că I-au răspuns că nu știu de unde era.

8 Atunci și Isus le-a zis:

– Nici Eu nu vă spun cu ce autoritate fac aceste lucruri.

Pilda vierilor

9 Apoi a început să spună poporului următoarea pildă:

„Un om a plantat o vie, a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o călătorie pentru o vreme îndelungată. 10 La vremea *roadelor* a trimis un sclav la viticultori, ca să-i dea partea cuvenită din rodul viei.

Viticultorii însă l-au bătut și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. 11 A mai trimis un alt sclav, dar și pe acela l-au bătut, l-au înjosit și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. 12 A mai trimis un al treilea, dar și pe acesta l-au rănit și l-au aruncat afară.

13 Atunci stăpânul viei a zis: «Ce să fac? Îl voi trimite pe fiul meu preaiubit; poate că pe el îl vor respecta!» 14 Dar viticultorii, când l-au văzut, și-au zis unii altora: «Acesta este moștenitorul! Să-l omorâm pentru ca moștenirea să fie a noastră!» 15 Și l-au scos afară din vie și l-au omorât.

Așadar, ce le va face stăpânul viei? 16 Va veni și-i va nimici pe viticultorii aceia, iar via o va da altora.”

Când au auzit ei aceste cuvinte, au zis: „Să nu se întâmple una ca asta!” 17 Dar El i-a privit și le-a zis: „Atunci ce înseamnă următorul *pasaj unde* a fost scris:

«Piatra pe care au respins-o zidarii
a devenit piatra din capul unghiului.»?

18 Oricine cade peste piatra aceea va fi sfârâmat în bucăți, iar pe acela peste care cade ea, îl va zdrobi.”

19 Chiar în ceasul acela cărturarii și conducătorii preoților au căutat să pună mâna pe El, dar le-a fost frică de popor; căci ei știau că împotriva lor spusese Isus această pildă.

Tributul datorat Cezarului

20 Au început să-L urmărească îndeaproape și au trimis niște spioni, care se prefăceau că sunt *oameni* drepecți, ca să-L prindă cu vorba și să-L poată da astfel pe mâna puterii și autorității guvernatorului. 21 Aceștia L-au întrebat:

– Învățătorule, știm că vorbești și-i înveți *pe oameni* corect, că nu ești partinitor, ci îi înveți calea lui Dumnezeu în adevăr. 22 Se cuvine să plătim tribut Cezarului sau nu?

23 El însă și-a dat seama de viclenia lor și le-a zis:

24 – Arătați-mi un denar! Chipul și inscripția de pe el, ale cui sunt?

– Ale Cezarului, au răspuns ei.

25 El le-a zis:

– Așadar, dați Cezarului ce este al Cezarului, iar lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!

26 Astfel ei n-au putut să-L prindă cu vorba în fața poporului și, mirați de răspunsul Lui, au tăcut.

Despre înviere

27 Apoi au venit la El niște saducheii, care zic că nu există înviere, și L-au întrebat:

28 – Învățătorule, Moise ne-a scris că dacă fratele cuiva moare fără să aibă copii și-i rămâne astfel doar soția, fratele acestuia trebuie să se căsătorească cu văduva și să-i ridice un urmaș fratelui său.

29 Erau șapte frați. Primul și-a luat o soție, dar a murit fără să aibă copii. 30 *Cu al doilea s-a întâmplat la fel.* 31 Al treilea s-a căsătorit și el cu *văduva* și tot așa toți cei șapte; și au murit fără să aibă copii. 32 Femeia a murit ultima dintre toți. 33 Deci, la înviere, soția căruia dintre ei va fi femeia? Căci toți șapte au avut-o de soție!

34 Isus le-a răspuns:

– Copiii veacului acestuia se însoară și se mărită, 35 dar cei care vor fi considerați vrednici să aibă parte de veacul acela și de învierea dintre cei morți nici nu se vor mai însura, nici nu se vor mai mărita, 36 căci ei nu mai pot muri pentru că sunt ca îngerii și sunt fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii. 37 Iar *cu privire la* faptul că cei morți sunt înviați, însuși Moise a făcut cunoscut *acest lucru, acolo unde scrie* despre tufiș, când vorbește despre Domnul ca fiind Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov. 38 Ori El nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii, căci pentru El toți sunt vii.

39 Atunci unii dintre cărturari I-au zis:

– Învățătorule, bine ai zis!

40 Căci nu mai îndrăzneau să-I pună nici o întrebare.

Al cui fiu este Cristos?

41 El însă i-a întrebat:

– Cum de zic ei despre Cristos că este fiul lui David? 42 Căci David însuși, în cartea Psalmilor, spune:

„Domnul I-a zis Domnului meu:

«Șezi la dreapta Mea,

43 până voi face din dușmanii Tăi
așternut al picioarelor Tale!»“

44 Așadar, David Îl numește „Domn”; deci cum este El fiul lui?

45 Apoi le-a vorbit ucenicilor în auzul întregului popor: 46 „Păziți-vă de cărturari, cărora le place să umble în robe lungi și care iubesc să fie salutați prin piețe și să li se dea scaunele de onoare în sinagogi și locurile de onoare la mese. 47 Ei devorează casele văduvelor și fac rugăciuni lungi de ochii lumii. Aceștia vor primi o condamnare mult mai mare.”

[întoarcere](#)

Luca 21

Văduva săracă și dărnicia ei

1 Când Și-a ridicat privirea, i-a văzut pe cei bogați punându-și darurile în vistieria *Templului*. 2 A văzut și o văduvă săracă, punând acolo două lepta. 3 Isus a zis: „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a pus mai mult decât toți, 4 pentru că toți aceștia au pus din abundența lor, dar ea, din sărăcia ei, a pus tot ce avea ca să trăiască.“

Semne ale sfârșitului

5 În timp ce unii vorbeau despre Templu, că este împodobit cu pietre frumoase și cu daruri, El a zis:

6 – Cât despre aceste lucruri pe care le vedeți, vor veni zile când nu va fi lăsată piatră pe piatră; *totul* va fi dărâmat.

7 Ei L-au întrebat:

– Învățătorule, când se vor întâmpla aceste lucruri și care va fi semnul când urmează să se întâmple acestea?

8 El le-a răspuns:

– Vedeți să nu fiți duși în rătăcire! Căci vor veni mulți în Numele Meu, zicând: „Eu sunt *Acela!*“ și „Vremea se apropie!“ Să nu vă duceți după ei! 9 Când veți auzi de războaie și răskoale, să nu vă îngroziți, căci întâi trebuie să se întâmple aceste lucruri. Dar sfârșitul nu va fi imediat.

10 Apoi El le-a zis:

– Un neam se va ridica împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății. 11 Vor fi cutremure mari și foamete, și molime în diverse locuri; vor fi manifestări înspăimântătoare și semne mari din cer. 12 Dar, înainte de toate acestea, vor pune mâinile pe voi și vă vor persecuta. Vă vor da pe mâna sinagogilor, *vă vor arunca în* închisori și vă vor duce înaintea regilor și înaintea guvernatorilor din pricina Numelui Meu. 13 Vi se va da astfel prilejul să fiți mărturie *înaintea lor*.

14 Hotărâți-vă deci în inimile voastre să nu vă pregătiți mai dinainte apărarea! 15 Căci Eu vă voi da cuvinte și o înțelepciune căreia nici unul din potrivnicii voștri nu i se va putea opune și n-o va putea contrazice! 16 Veți fi trădați chiar și de părinți, de frați, de rude și de prieteni, iar pe unii dintre voi vă vor da la moarte. 17 Și veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu. 18 Dar nici un fir de păr din cap nu vi se va pierde. 19 Prin răbdarea voastră vă veți câștiga sufletele.

20 Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de armate, atunci să știți că pustiirea lui este aproape.

21 Atunci cei din Iudeea să fugă în munți, cei din mijlocul *Ierusalimului* să iasă afară, iar cei de pe câmpii să nu intre în el, 22 căci acestea sunt zile de răzbunare, ca să se împlinescă toate lucrurile care au fost scrise. 23 Vai de cele ce vor fi însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea! Căci va fi strâmtorare mare peste pământ și urgie peste poporul acesta! 24 Vor cădea *uciși* de ascuțișul sabiei și vor fi duși captivi prin toate neamurile, iar Ierusalimul va fi călcat în picioare de către neamuri, până când se vor împlini vremurile neamurilor.

25 Vor fi semne în soare, lună și stele, iar pe pământ va fi suferință printre neamuri, încremenite de urletul mării și al valurilor. 26 Oamenii vor leșina de frică în așteptarea lucrurilor care urmează să vină asupra omenirii, căci puterile cerurilor vor fi clătinate. 27 Atunci Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe un nor, cu putere și mare slavă. 28 Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, îndreptați-vă și ridicați-vă capetele, pentru că răscumpărarea voastră se apropie!

29 Le-a spus apoi o pildă:

– Uitați-vă la smochin și la toți copacii. 30 Când vedeți că deja înfrunzesc, știți că de acum vara este

aproape. 31 Tot așa și voi, când vedeți că se întâmplă aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape. 32 Adevărat vă spun că nu va trece această generație până când nu se vor întâmpla toate aceste lucruri. 33 Cerul și pământul vor trece, însă cuvintele Mele nu vor trece!

34 Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreuneze inimile cu îmbuibare, cu beții și cu îngrijorările vieții și astfel ziua aceea să vină asupra voastră pe neașteptate, 35 ca o capcană! Căci ea va veni peste toți locuitorii de pe toată fața pământului. 36 Vegheați tot timpul, rugându-vă să puteți scăpa de toate aceste lucruri care urmează să se întâmple și *să puteți* sta în picioare înaintea Fiului Omului!

37 În fiecare zi Isus dădea învățătură în Templu, iar în fiecare seară ieșea și-și petrecea noaptea pe muntele numit „al Măslinilor“. 38 Și tot poporul venea dis-de-dimineată la El în Templu, ca să-L asculte.

[întoarcere](#)

Luca 22

Trădarea lui Iuda

1 Se apropia Sărbătoarea Azimelor, căreia i se spune și „Paștele”. 2 Conducătorii preoților și cărturarii căutau o modalitate să-L omoare pe Isus, căci se temeau de popor. 3 Atunci Satan a intrat în Iuda, numit „Iscarioteanul”, care era din numărul celor doisprezece. 4 Acesta s-a dus și a discutat cu conducătorii preoților și cu comandantul *gărzii Templului* cum să-L dea pe mâna lor. 5 Ei s-au bucurat și au stabilit să-i dea bani. 6 El a fost de acord și a început să caute un prilej ca să-L dea pe mâna lor, în absența mulțimii.

Masa pascală

7 Apoi a venit ziua Sărbătorii Azimelor, zi în care trebuia să fie jertfit *mielul de Paște*. 8 Isus i-a trimis pe Petru și pe Ioan înainte și le-a zis:

– Duceți-vă și pregătiți-ne *mielul de Paște* ca să mâncăm!

9 Ei L-au întrebat:

– Unde vrei să-l pregătim?

10 Isus le-a răspuns:

– Iată, când veți intra în cetate, vă va întâlni un om care duce un vas cu apă. Urmați-l până la casa în care va intra 11 și spuneți-i stăpânului casei astfel: „Învățătorul te întreabă: «Unde este camera de oaspeți în care urmează să mâncăm *mielul de Paște* împreună cu ucenicii Mei?»” 12 El vă va arăta sus o cameră mare și aranjată. Acolo să faceți pregătirile!

13 Ei s-au dus și au găsit *totul* așa cum le spusese Isus; și au pregătit *mielul de Paște*.

Cina Domnului

14 Când a sosit ceasul, Isus S-a așezat la masă împreună cu apostolii. 15 El le-a zis: „Am dorit mult să mâncăm împreună cu voi această *masă de Paște*, înainte de suferința Mea! 16 Căci vă spun că nu voi mai mânca din ea până când nu își va găsi împlinirea în Împărăția lui Dumnezeu!” 17 A luat apoi un pahar, a adus mulțumiri și a zis: „Luați-l și împărțiți-l între voi! 18 Căci vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viței până când va veni Împărăția lui Dumnezeu.” 19 Apoi a luat o pâine și, după ce a adus mulțumiri, a frânt-o și le-a dat-o zicând: „Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta în amintirea Mea!” 20 În același fel, după ce au mâncat, a luat paharul și a zis: „Acest pahar este Legământul cel Nou în sângele Meu, care se varsă pentru voi. 21 Dar iată că mâna trădătorului Meu este cu Mine la masă! 22 Căci într-adevăr, Fiul Omului Se duce după cum a fost hotărât, dar vai de omul acela prin care El este trădat!” 23 Ei au început să se întrebe unii pe alții cine să fie oare acela dintre ei care urmează să facă lucrul acesta.

Cine este cel mai mare

24 Între ei s-a iscat și o ceartă cu privire la care dintre ei ar trebui să fie considerat cel mai mare.

25 Isus însă le-a zis:

– Regii neamurilor stăpânesc peste ele, iar cei ce au autoritate asupra lor sunt numiți „binefăcători”.

26 Cu voi să nu fie așa! Ci cel mai mare dintre voi să devină ca cel mai mic, iar cel care conduce să fie ca cel care slujește. 27 Căci cine este mai mare, cel care stă la masă sau cel care slujește? Oare nu cel care stă la masă? Eu însă sunt între voi ca cel care slujește! 28 Voi sunteți cei care ați rămas cu Mine în încercările Mele. 29 *De aceea* și Eu vă ofer o împărăție, așa cum și Tatăl Meu Mi-a

oferit-o Mie, 30 ca să mâncați și să beți la masa Mea, în Împărăția Mea, și să stați pe tronuri judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

Isus prezice lepădarea lui Petru

31 Simon, Simon, iată, Satan a cerut să vă cearnă așa cum *se cerne* grâul, 32 dar Eu m-am rugat pentru tine, ca să nu ți se piardă credința. Iar când te vei întoarce, întărește-i pe frații tăi!

33 Petru I-a răspuns:

– Doamne, sunt gata să merg cu Tine chiar și la închisoare și la moarte!

34 Isus i-a zis:

– Îți spun, Petru, că nu va cânta cocoșul astăzi până când nu te vei lepăda de trei ori că nu Mă cunoști!

Îndemnuri pentru vremea încercării

35 Apoi le-a zis:

– Când v-am trimis fără pungă, fără traistă și fără sandale, ați dus voi lipsă de ceva?

– De nimic! I-au răspuns ei.

36 El le-a mai zis:

– Acum, dimpotrivă, cel ce are o pungă, s-o ia! La fel și traista! Iar cel ce nu are sabie, să-și vândă haina și să-și cumpere una! 37 Căci vă spun că ceea ce este scris trebuie să se împlinească în Mine, și anume: „El a fost numărat alături de cei nelegiuți.“ Da, ceea ce este *scris* despre Mine este gata să se împlinească.

38 Ei au zis:

– Doamne, iată aici două săbii!

– De-ajuns! le-a zis El.

Isus se roagă pe Muntele Măslinilor

39 A ieșit afară și S-a dus, ca de obicei, spre Muntele Măslinilor. Ucenicii L-au urmat și ei. 40 Când a ajuns în locul acela, le-a zis: „Rugați-vă să nu cădeți în ispită!“ 41 Apoi S-a retras de lângă ei, cam la o *distanță* de o aruncătură de piatră, s-a pus pe genunchi și s-a rugat 42 zicând: „Tată, dacă vrei, îndepărtează de la Mine paharul acesta! Totuși facă-se nu voia Mea, ci a Ta!“ 43 (Atunci I s-a arătat un înger din cer, ca să-L întărească. 44 Fiind în agonie, El se ruga cu și mai multă ardoare, iar sudoarea Lui devenise ca niște picături de sânge care cădeau pe pământ.) 45 Când S-a ridicat de la rugăciune și a venit la ucenici, i-a găsit adormiți de întristare. 46 El le-a zis: „De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită!“

Arestarea lui Isus

47 În timp ce El încă vorbea, iată că au venit o mulțime *de oameni*, iar cel numit Iuda, unul din cei doisprezece, mergea înaintea lor. El s-a apropiat de Isus ca să-L sărute, 48 dar Isus i-a zis: „Iuda, cu un sărut Îl trădezi tu pe Fiul Omului?“ 49 Când cei din jurul lui Isus au văzut ce urma să se întâmple, au zis:

– Doamne, să lovim cu sabia?

50 Și unul dintre ei l-a lovit cu sabia pe sclavul marelui preot, tăindu-i urechea dreaptă.

51 Însă Isus a zis:

– Încetați cu aceasta!

Și a atins urechea *acelui om* și l-a vindecat. 52 Apoi Isus le-a zis conducătorilor preoților, comandanților *gărzii* Templului și bătrânilor, care veniseră împotriva Lui: „Ați ieșit cu săbii și ciomege, ca după un tâlhar? 53 Când eram cu voi în fiecare zi în Templu, n-ați pus mâna pe Mine! Însă acesta este ceasul vostru și autoritatea întunericului!“

Lepădarea lui Petru

54 Atunci L-au prins și L-au dus și L-au băgat în casa marelui preot. Petru L-a urmat de la distanță. 55 Au aprins un foc în mijlocul curții și au șezut jos. Petru s-a așezat și el printre ei. 56 O slujnică, când l-a văzut șezând lângă foc, s-a uitat țintă la el și a zis:

– Și acesta era cu El!

57 Însă el s-a lepădat zicând:

– Nu-L cunosc, femeie!

58 După puțin timp, l-a văzut altcineva, care a zis:

– Și tu ești dintre ei!

Dar Petru a zis:

– Nu sunt, omule!

59 Cam o oră mai târziu, un altul a susținut cu tărie, zicând:

– Cu siguranță și acesta era cu El, căci este galileean!

60 Dar Petru a zis:

– Omule, nu știu despre ce vorbești!

Și imediat, în timp ce el încă vorbea, a cântat cocoșul. 61 Domnul S-a întors și s-a uitat la Petru. Atunci Petru și-a adus aminte de cuvântul pe care i-l spusese Domnul: „Astăzi, înainte de cântatul cocoșului, te vei lepăda de Mine de trei ori!“ 62 Și a ieșit afară și a plâns cu amar.

Isus, batjocorit de cei din garda Templului

63 Oamenii care-L păzeau pe Isus Îl batjocoreau și-L băteau. 64 Ei L-au legat la ochi și-L întrebau zicând: „Profețește, cine este cel ce Te-a lovit?“ 65 Și rosteau multe alte blasfemii împotriva Lui.

Isus înaintea Sinedriului

66 Când s-a făcut ziuă, sfatul bătrânilor poporului, conducătorii preoților și cărturarii s-au adunat împreună și L-au dus pe Isus în sinedriul lor. 67 Ei I-au zis:

– Dacă Tu ești Cristosul, spune-ne!

Isus le-a răspuns:

– Dacă vă voi spune, cu nici un chip nu veți crede, 68 iar dacă vă voi întreba, cu nici un chip nu-Mi veți răspunde, (nici nu-Mi veți da drumul). 69 De acum încolo, Fiul Omului va fi așezat la dreapta puterii lui Dumnezeu.

70 Toți au întrebat:

– Ești Tu deci Fiul lui Dumnezeu?

El le-a răspuns:

– Chiar voi înșivă spuneți că Eu sunt.

71 Atunci ei au zis:

– Ce nevoie mai avem de mărturie?! Căci noi înșine am auzit-o din gura Lui!

[întoarcere](#)

Luca 23

Isus înaintea lui Pilat și a lui Irod

1 Toți cei din adunarea lor s-au ridicat și L-au dus pe Isus la Pilat. 2 Ei au început să-L acuze zicând: „Pe Acesta L-am găsit pervertindu-ne neamul, interzicând a se da tribut Cezarului și zicând despre Sine că este Cristos, un Împărat!“ 3 Pilat L-a întrebat:

– Ești Tu Împăratul iudeilor?

Isus i-a răspuns:

– Este așa cum spui.

4 Pilat le-a zis conducătorilor preoților și mulțimilor:

– Eu nu găsesc nimic vinovat în Omul Acesta!

5 Dar ei au insistat și au zis:

– Întărită poporul, dând învățătură prin toată Iudeea, din Galileea, de unde a început, și până aici!

6 Când a auzit acest lucru, Pilat a întrebat dacă Omul este galileean 7 și, aflând că este sub autoritatea lui Irod, L-a trimis la Irod, care se afla și el în Ierusalim în zilele acelea. 8 Irod s-a bucurat foarte mult când L-a văzut pe Isus, pentru că de multă vreme dorea să-L vadă, din pricina a ceea ce auzise despre El, și spera să-L vadă înfăptuind vreun semn. 9 I-a pus multe întrebări, dar Isus nu i-a răspuns nimic. 10 Conducătorii preoților și cărturarii stăteau *acolo*, acuzându-L cu vehemență. 11 Irod împreună cu soldații lui L-au tratat cu dispreț și, după ce și-au bătut joc de El, L-au îmbrăcat într-o haină strălucitoare și L-au trimis înapoi la Pilat. 12 În ziua aceea, Irod și Pilat s-au împrietenit unul cu altul, căci înainte fuseseră în dușmănie unul față de celălalt.

13 Pilat i-a chemat laolaltă pe conducătorii preoților, pe conducători și pe popor 14 și le-a zis:

– Mi L-ați adus pe Omul Acesta, ca pe Unul Care duce în rătăcire poporul. Și iată că eu L-am cercetat înaintea voastră, dar n-am găsit în Omul Acesta nici un lucru de care să fie vinovat, așa cum L-ați acuzat voi. 15 Și nici Irod *nu L-a găsit vinovat*, pentru că ni L-a trimis înapoi. Iată deci că n-a făcut nimic vrednic de moarte. 16 Așadar, după ce-L voi pedepsi, Îl voi elibera!

17 (El trebuia să le elibereze pe cineva cu ocazia sărbătorii.)

18 Însă ei au strigat cu toții:

– La o parte cu Acesta! Eliberează-ni-l pe Baraba!

19 Acesta fusese aruncat în închisoare pentru o răscoală care avusese loc în cetate și pentru crimă.

20 Pilat le-a vorbit din nou, vrând să-L elibereze pe Isus, 21 însă ei strigau:

– Răstignește-L! Răstignește-L!

22 El le-a zis a treia oară:

– Dar ce rău a făcut Acesta? Eu n-am găsit în El nici un lucru *vrednic* de moarte! Așadar, după ce-L voi pedepsi, Îl voi elibera!

23 Dar ei au continuat să strige tot mai tare și să-i ceară să fie răstignit. Și strigătele lor (și ale conducătorilor preoților) au biruit. 24 Pilat a decis să li se îndeplinească cererea. 25 L-a eliberat, așa cum cereau ei, pe cel care fusese aruncat în închisoare pentru răscoală și crimă, iar pe Isus L-a dat pe mâna lor, ca să-i facă după cum doresc.

Răstignirea

26 În timp ce-L duceau de-acolo, l-au apucat pe Simon, un *om* din Cirena, care venea de la câmp, și i-au pus crucea *în spinare* ca s-o ducă după Isus. 27 Pe Isus Îl urma o mare mulțime de oameni, printre care și niște femei care se băteau *în piept* și-L jeleau. 28 Dar Isus S-a întors către ele și le-a zis: „Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plângeți pe Mine, ci plângeți-vă pe voi și pe copiii voștri! 29 Căci iată, vin zile în care se va spune: «Ferice de cele sterpe, de pântecele care n-au născut și de sânii care n-au alăptat!»

30 Atunci vor începe să zică munților: «Cădeți peste noi!» și dealurilor: «Acoperiți-ne!»

31 Căci dacă i se fac aceste lucruri copacului verde, ce se va întâmpla cu cel uscat?!“

32 Au fost aduși și doi răufăcători ca să fie executați împreună cu El. 33 Când au ajuns în locul numit „Craniul“, i-au răstignit acolo pe Isus și pe răufăcători, unul la dreapta și unul la stânga.

34 (Isus zicea: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!“)

Au tras la sorti ca să-și împartă hainele Lui între ei. 35 Poporul stătea *acolo* și se uita. Conducătorii își băteau joc de El, zicând: „Pe alții i-a salvat; să Se salveze și pe Sine dacă este Cristosul lui Dumnezeu, Alesul!“ 36 Soldații, de asemenea, își băteau joc de El; ei veneau, Îi ofereau vin acru 37 și ziceau: „Dacă Tu ești Împăratul iudeilor, salvează-Te pe Tine Însuși!“ 38 Deasupra Lui era o inscripție (cu litere grecești, latinești și aramaice): „Acesta este Împăratul iudeilor.“

39 Unul dintre răufăcătorii care fuseseră răstigniți Îl insulta zicând: „Nu ești Tu Cristosul? Salvează-Te pe Tine și *salvează-ne* și pe noi!“ 40 Celălalt însă l-a muștrat zicând: „Nu te temi de Dumnezeu, tu, care ești sub aceeași sentință? 41 Pentru noi, într-adevăr, este drept, căci noi primim ceea ce merităm pentru ce-am săvârșit, dar Acesta n-a săvârșit nimic rău!“

42 Apoi a zis:

– Isuse, adu-Ți aminte de mine când vii în Împărăția Ta!

43 Isus i-a răspuns:

– Adevărat îți spun, astăzi vei fi cu Mine în Rai!

Moartea lui Isus

44 Era deja cam pe la ceasul al șaselea. Și s-a făcut întuneric peste toată țara până pe la ceasul al nouălea. 45 Soarele s-a întunecat, iar draperia Templului a fost despicață la mijloc. 46 Isus a strigat cu glas tare: „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!“ Și spunând aceasta, Și-a dat suflarea. 47 Când centurionul a văzut ce se întâmplase, L-a slăvit pe Dumnezeu și a zis: „Într-adevăr Omul Acesta era *un Om* drept!“ 48 Toate mulțimile care se adunaseră în fața acestei priveliști, văzând ce se întâmplă, s-au întors bătându-și piepturile. 49 Toți cunoscuții Lui, inclusiv femeile care-L însoțiseră din Galileea, stăteau la distanță și se uitau la aceste lucruri.

Înmormântarea lui Isus

50 Și iată că era un om pe nume Iosif, un sfetnic în Sinedriu, om bun și drept, 51 care nu fusese de acord cu planul și acțiunea lor. Era din Arimateea, o cetate a iudeilor, și aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu. 52 Acesta a venit la Pilat și i-a cerut trupul lui Isus. 53 După ce l-a dat jos *trupul*, L-a înfășurat într-o pânză de in și L-a pus într-un mormânt săpat în stâncă, în care nu mai fusese pus nimeni. 54 Era Ziua Pregătirii și începea Sabatul. 55 Femeile, cele care veniseră împreună cu El din Galileea, s-au luat după Iosif și au văzut mormântul și cum a fost pus trupul lui Isus. 56 Ele s-au întors și au pregătit miresme și uleiuri aromate. Apoi, în ziua de Sabat, s-au odihnit, potrivit poruncii. [întoarcere](#)

Luca 24

Învierea lui Isus

1 Dar în prima zi a săptămânii, foarte de dimineață, ele au venit la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră. 2 Au găsit rostogolită piatra de la *intrarea* mormântului, 3 iar când au intrat, n-au găsit trupul Domnului Isus. 4 În timp ce erau înmărmurite din cauza acestui lucru, iată că doi bărbați în haine strălucitoare au stat lângă ele. 5 Îngrozite, ele și-au plecat fețele la pământ. Dar ei le-au zis: „De ce-L căutați pe Cel Viu între cei morți? 6 Nu este aici, ci a fost înviat! Aduceți-vă aminte ce v-a spus pe când era încă în Galileea, 7 când zicea că Fiul Omului trebuie să fie trădat în mâinile păcătoșilor și să fie răstignit, iar a treia zi să învie.“ 8 Și ele și-au adus aminte de cuvintele Lui.

9 Când s-au întors de la mormânt, i-au anunțat despre toate aceste lucruri pe cei unsprezece și pe toți ceilalți. 10 Cele care le-au spus apostolilor aceste lucruri erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria – *mama* lui Iacov – și celelalte care erau împreună cu ele. 11 Însă cuvintele acestea li s-au părut basme și nu le-au crezut *pe femei*. 12 Petru însă s-a ridicat și a alergat la mormânt. Când s-a aplecat ca să se uite *înăuntru*, a văzut doar fâșiile de pânză. Apoi s-a întors acasă, mirat de ce s-a întâmplat.

Pe drumul spre Emaus

13 În aceeași zi, iată că doi dintre ei se duceau spre un sat numit Emaus, care era la o distanță de șaizeci de stadii de Ierusalim. 14 Aceștia vorbeau unul cu altul despre lucrurile care se întâmplaseră. 15 În timp ce vorbeau și se întrebau, Isus Însuși S-a apropiat și mergea alături de ei. 16 Dar ochii lor erau împiedicați să-L recunoască. 17 El i-a întrebat:

– Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum?

Ei s-au oprit, *uitându-se* triști, 18 iar unul dintre ei, pe nume Cleopa, i-a răspuns:

– Tu ești singurul străin în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el în zilele acestea?!

19 – Ce anume? i-a întrebat El.

– Cele privitoare la Isus din Nazaret, i-au răspuns ei, Care era un profet puternic în faptă și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor. 20 Și cum conducătorii preoților și conducătorii noștri L-au dat să fie condamnat la moarte și L-au răstignit. 21 Noi însă sperăm că El este Cel Ce avea să-l răscumpere pe Israel. Da, și pe lângă toate acestea, *iată că* aceasta este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri! 22 Mai mult, niște femei de-ale noastre ne-au uimit *cu totul*. Ele au fost dis-de-dimineață la mormânt 23 și nu l-au mai găsit trupul. Când au venit, ne-au spus că au văzut o vedenie *cu* îngeri care le-au spus că El trăiește. 24 Unii din cei ce erau cu noi s-au dus la mormânt și au găsit exact așa cum au spus femeile, dar pe El nu l-au văzut.

25 El le-a zis:

– O, cât de nesăbuiți și de înceți la inimă *sunteți* când este vorba să credeți tot ce au spus profeții!

26 Nu trebuia oare Cristosul să sufere aceste lucruri și să intre în slava Lui?

27 Și, începând de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat ce era *scris* cu privire la El în toate Scripturile.

28 Când s-au apropiat de satul în care mergeau, El s-a făcut că vrea să meargă mai departe. 29 Dar ei au stăruit de El, zicând:

– Rămâi cu noi, pentru că este spre seară și ziua este deja pe sfârșite!

Astfel El a intrat să rămână cu ei. 30 În timp ce stătea la masă cu ei, a luat pâinea, a rostit

binecuvântarea, apoi a frânt-o și le-a dat-o. 31 Atunci li s-au deschis ochii și L-au recunoscut, dar El S-a făcut nevăzut dinaintea lor. 32 Și-au zis unul altuia: „Nu ne ardea inima (în noi) când ne vorbea pe drum și când ne deschidea Scripturile?” 33 S-au ridicat chiar în ceasul *acela*, s-au întors la Ierusalim și i-au găsit adunați laolaltă pe cei unsprezece și pe cei care erau împreună cu ei. 34 Ei le-au zis: „Domnul a înviat într-adevăr și i S-a arătat lui Simon!” 35 Și le-au istorisit ce s-a întâmplat pe drum și cum li S-a făcut cunoscut la frângerea pâinii.

Isus li Se arată ucenicilor

36 În timp ce spuneau ei aceste lucruri, El Însuși a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!” 37 Îngroziți și înspăimântați, ei credeau că văd un duh. 38 El le-a zis: „De ce sunteți tulburați și de ce vi se ridică *astfel de* îndoieli în inimile voastre? 39 Uitați-vă la mâinile și la picioarele Mele: Eu Însumi sunt! Atingeți-Mă și vedeți: un duh n-are carne și oase, așa cum vedeți că am Eu!” 40 Și spunând aceasta, le-a arătat mâinile și picioarele *Lui*. 41 Dar pentru că ei, de bucurie, tot nu credeau și se mirau, le-a zis: „Aveți aici ceva de mâncare?” 42 I-au dat o bucată de pește fript (și un fagure de miere), 43 iar El le-a luat și le-a mâncat în fața lor.

44 Apoi le-a zis: „Acestea sunt lucrurile pe care vi le spuneam când încă eram cu voi, și anume că trebuie să se îplinească tot ceea ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Profeți și în Psalmi.” 45 Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile, 46 și le-a zis: „Așa este scris, și anume Cristosul *trebuia* să sufere și să învie dintre cei morți a treia zi, 47 iar pocăința spre iertarea păcatelor să fie vestită în Numele Lui tuturor neamurilor, începând din Ierusalim. 48 Voi sunteți martori ai acestor lucruri. 49 Iată, trimit peste voi promisiunea Tatălui Meu; voi însă rămâneți în cetate până când veți fi îmbrăcați cu putere de sus!”

Înălțarea la cer

50 Apoi i-a condus afară, până spre Betania. Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat, 51 iar în timp ce-i binecuvânta s-a depărtat de ei și a fost luat în cer. 52 Ei I s-au închinat și apoi s-au întors la Ierusalim cu mare bucurie. 53 Și tot timpul erau în Templu, lăudându-L și binecuvântându-L pe Dumnezeu.

(Amin.)

[întoarcere](#)

Ioan

Ioan	<u>Capitolul 1</u>
Ioan	<u>Capitolul 2</u>
Ioan	<u>Capitolul 3</u>
Ioan	<u>Capitolul 4</u>
Ioan	<u>Capitolul 5</u>
Ioan	<u>Capitolul 6</u>
Ioan	<u>Capitolul 7</u>
Ioan	<u>Capitolul 8</u>
Ioan	<u>Capitolul 9</u>
Ioan	<u>Capitolul 10</u>
Ioan	<u>Capitolul 11</u>
Ioan	<u>Capitolul 12</u>
Ioan	<u>Capitolul 13</u>
Ioan	<u>Capitolul 14</u>
Ioan	<u>Capitolul 15</u>
Ioan	<u>Capitolul 16</u>
Ioan	<u>Capitolul 17</u>
Ioan	<u>Capitolul 18</u>
Ioan	<u>Capitolul 19</u>
Ioan	<u>Capitolul 20</u>
Ioan	<u>Capitolul 21</u>

[întoarcere](#)

Ioan 1

Cuvântul a devenit trup

1 La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. 2 El era la început cu Dumnezeu. 3 Toate au fost făcute prin El și nici un lucru care a fost făcut n-a fost făcut fără El. 4 În El era viața, și viața era lumina oamenilor. 5 Lumina luminează în întuneric și întunericul n-a învins-o.

6 Era un om trimis de Dumnezeu, al cărui nume era Ioan. 7 El a venit ca martor ca să depună mărturie despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el. 8 Nu el era Lumina, ci el *a venit* ca să depună mărturie despre Lumină. 9 Lumina adevărată, Care îl luminează pe orice om, venea în lume. 10 El era în lume și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut. 11 A venit la ceea ce era a Lui, dar ai Săi nu L-au primit. 12 Însă tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să devină copii ai lui Dumnezeu, 13 născuți nu din sânge, nici din voia firii, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.

14 Și Cuvântul a devenit trup și a locuit printre noi, iar noi am privit slava Lui, o slavă ca a Singurului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.

15 Ioan depunea mărturie despre El și striga: „Acesta este Cel despre Care spuneam: «Cel Ce vine după mine este înaintea mea, pentru că era înainte de mine!»“ 16 Fiindcă noi toți am primit din plinătatea Lui și har după har. 17 Căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Cristos. 18 Nimeni nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Singurul *născut*, El Însuși Dumnezeu, Cel Care este în sânul Tatălui, El L-a făcut cunoscut.

Mărturia lui Ioan Botezătorul

19 Iată mărturia lui Ioan când iudeii din Ierusalim au trimis (la el) niște preoți și leviți ca să-l întrebe:

– Tu cine ești?

20 El a mărturisit; n-a refuzat să răspundă, ci a mărturisit:

– Nu eu sunt Cristosul!

21 Ei l-au întrebat:

– Atunci cine ești? Ești Ilie?

– Nu sunt! a răspuns el.

– Ești Profetul?

– Nu! a răspuns el.

22 Atunci i-au zis:

– *Dar* cine ești? – ca să le dăm un răspuns celor ce ne-au trimis! Ce spui tu despre tine însuși?

23 El a zis:

– Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie:

„Neteziți calea Domnului!“,

așa cum a spus profetul Isaia.

24 Ei fuseseră trimiși de către farisei, 25 așa că l-au întrebat:

– Atunci, dacă nu ești nici Cristosul, nici Ilie, nici Profetul, de ce botezi?

26 Ioan le-a răspuns:

– Eu botez cu apă, dar în mijlocul vostru stă Unul pe Care voi nu-L cunoașteți, 27 Cel Ce vine după mine, Căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua sandalei!“

28 Acestea s-au întâmplat în Betania, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

Isus, Mielul lui Dumnezeu

29 În ziua următoare, Ioan L-a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, Care îndepărtează păcatul lumii! 30 El este Cel despre Care spuneam: «După mine vine un om Care este înaintea mea, pentru că era înainte de mine. 31 Nici eu nu-L cunoșteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă, ca El să fie făcut cunoscut Israelului.»“ 32 Ioan a depus următoarea mărturie: „L-am văzut pe Duhul coborând din cer ca un porumbel și rămânând peste El. 33 Nici eu nu-L cunoșteam, dar Cel Ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: «Cel peste Care vei vedea Duhul coborând și rămânând, Acela este Cel Care botează cu Duhul Sfânt!» 34 Iar eu am văzut și am depus mărturie că Acesta este Fiul lui Dumnezeu.“

Primii ucenici

35 În ziua următoare, Ioan stătea iarăși cu doi dintre ucenicii lui 36 și, văzându-L pe Isus trecând, a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu!“ 37 Cei doi ucenici ai lui au auzit ce a spus și L-au urmat pe Isus. 38 Isus S-a întors și, văzând că aceștia Îl urmează, i-a întrebat:

– Ce căutați?

Ei I-au răspuns:

– *Rabbi* – care tradus, înseamnă „Învățătorule“ – unde stai?

39 El le-a zis:

– Veniți și veți vedea!

Ei s-au dus și au văzut unde stătea; și în ziua aceea au rămas cu El. Era cam pe la ceasul al zecelea. 40 Unul din cei doi, care auziseră *cuvintele* lui Ioan și-L urmaseră pe Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru. 41 El l-a găsit mai întâi pe fratele său, Simon, și i-a zis: „Noi L-am găsit pe Mesia!“ – care este tradus „Cristos“. 42 Și l-a dus la Isus. Când l-a văzut, Isus i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Ioan; tu vei fi numit «Chifa»“ – care este tradus „Petru“.

43 A doua zi Isus a vrut să se ducă în Galileea. L-a găsit pe Filip și i-a zis: „Urmează-Mă!“ 44 Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru.

45 Filip l-a găsit pe Natanael și i-a zis:

– Noi L-am găsit pe Cel despre Care a scris Moise în Lege, precum și profeții, pe Isus, fiul lui Iosif din Nazaret!

46 Natanael i-a zis:

– Poate ieși ceva bun din Nazaret?!

Filip i-a răspuns:

– Vino și vezi!

47 Isus l-a văzut pe Natanael venind la El și a zis despre el: „Iată, într-adevăr, un israelit în care nu este viclenie!“

48 Natanael L-a întrebat:

– De unde mă cunoști?

Isus i-a răspuns:

– Te-am văzut când stăteai sub smochin, înainte ca Filip să te cheme.

49 Natanael a zis:

– *Rabbi*, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!

50 Isus i-a răspuns:

– Crezi pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin? Vei vedea lucruri mai mari decât acestea!

51 Apoi i-a zis:

– Adevărat, adevărat vă spun că veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu înălțându-se și coborându-se peste Fiul Omului!

[întoarcere](#)

Ioan 2

Apa preschimbată în vin

1 A treia zi a fost o nuntă în Cana Galileii. Mama lui Isus era acolo. 2 La nuntă au fost invitați și Isus cu ucenicii Săi. 3 Când s-a terminat vinul, mama lui Isus I-a zis:

– Nu mai au vin!

4 Isus i-a răspuns:

– Femeie, ce am Eu de-a face cu tine? Nu mi-a sosit încă ceasul!

5 Mama Lui le-a zis slujitorilor: „Faceți orice vă va spune!” 6 Erau acolo șase vase de piatră, puse după obiceiul de curățire al iudeilor, în fiecare încăpând două sau trei măsurii. 7 Isus le-a zis: „Umpleți vasele cu apă!” Și ei le-au umplut până sus. 8 El le-a mai zis: „Acum scoateți *din ele* și duceți-i mai-marelui ospățului!” Și ei i-au dus. 9 Mai-marele ospățului a gustat apa care fusese făcută vin – el nu știa de unde este, însă slujitorii care scosese apa știau – l-a chemat pe mire și i-a zis: 10 „Orice om pune *la masă* mai întâi vinul cel bun, iar după ce *oaspeții* au băut mult, *îl pune* pe cel mai puțin bun. Tu însă ai ținut vinul cel bun până acum!”

11 Isus a făcut acest început al semnelor Lui în Cana Galileii și Și-a arătat slava, iar ucenicii Lui au crezut în El.

Isus curăță Templul

12 După aceea S-a coborât la Capernaum împreună cu mama, frații și ucenicii Lui, și acolo n-au rămas decât câteva zile.

13 Paștele iudeilor era aproape și Isus S-a suit la Ierusalim. 14 I-a găsit în Templu pe cei care vindeau boi, oi și porumbei și pe schimbătorii de bani stând *la mesele lor*. 15 A făcut un bici din frânghii și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii lor. A împrăștiat monedele schimbătorilor de bani și le-a răsturnat mesele, 16 iar celor ce vindeau porumbei le-a zis: „Ridicați acestea de aici! Nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de negoț!” 17 Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris: „Râvna pentru Casa Ta Mă mistuie!” 18 Atunci iudeii I-au zis:

– Prin ce semn ne arăți că *ai dreptul* să faci acestea?

19 Isus le-a răspuns:

– Dărâmați acest Templu, și în trei zile îl voi ridica!

20 Iudeii I-au zis:

– *Au trebuit* patruzeci și șase de ani ca să fie construit Templul acesta, și Tu-l vei ridica în trei zile?!

21 El însă vorbea despre Templul trupului Său. 22 Atunci când El a fost înviat dintre cei morți, ucenicii Lui și-au amintit că spusese aceste *vorbe* și au crezut Scripturile și cuvântul pe care-l spusese Isus.

23 Pe când Isus era în Ierusalim, în timpul Sărbătorii Paștelui, mulți au crezut în Numele Lui, văzând semnele pe care le făcea. 24 Dar Isus nu se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți 25 și nu avea nevoie ca cineva să facă mărturisiri despre vreun om, fiindcă El Însuși știa ce era în om.

[întoarcere](#)

Ioan 3

Isus și Nicodim

3 Între farisei era un om pe nume Nicodim, un conducător al iudeilor. 2 Acesta a venit la Isus noaptea și I-a zis:

– *Rabbi*, știm că ești un învățător Care a venit de la Dumnezeu. Căci nimeni nu poate face aceste semne pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.

3 Isus i-a răspuns:

– Adevărat, adevărat îți spun că, dacă cineva nu este născut din nou nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu!

4 Nicodim L-a întrebat:

– Cum poate fi născut un om bătrân? Poate el oare să intre a doua oară în pântecul mamei lui și să fie născut?

5 Isus i-a răspuns:

– Adevărat, adevărat îți spun că, dacă cineva nu este născut din apă și din Duh nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu! 6 Ce este născut din carne este carne, iar ce este născut din Duh este duh. 7 Să nu te miri că ți-am spus: „Trebuie să fiți născuți din nou!” 8 Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul, dar nu știi de unde vine și unde se duce. Tot așa se întâmplă cu oricine este născut din Duhul.

9 Nicodim L-a întrebat:

– Cum se pot întâmpla aceste lucruri?

10 Isus i-a răspuns:

– Tu ești învățătorul lui Israel și nu înțelegi aceste lucruri?! 11 Adevărat, adevărat îți spun că noi vorbim ceea ce știm și depunem mărturie despre ceea ce am văzut, dar voi nu primiți mărturia noastră. 12 Dacă v-am vorbit despre lucrurile pământești și nu credeți, cum veți crede dacă vă voi vorbi despre lucrurile cerești?! 13 Nimeni nu s-a suit în cer în afară de Cel Care a coborât din cer, *adică de Fiul Omului* (Care este în cer) 14 Și, așa cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul Omului, 15 pentru ca oricine crede în El să aibă viață veșnică.

16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. 17 Căci Dumnezeu nu L-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El. 18 Cel ce crede în El nu este judecat; însă cel ce nu crede a și fost judecat, pentru că nu a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu. 19 Și judecata este aceasta: lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. 20 Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se expună faptele. 21 Dar cel ce lucrează potrivit cu adevărul vine la lumină, ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu.

Mărturia lui Ioan Botezătorul despre Isus

22 După aceea, Isus și ucenicii Lui au venit în ținutul Iudeii. Și stătea acolo cu ei și boteza. 23 Ioan boteza și el în Aenon, aproape de Salim, pentru că acolo erau multe ape, și oamenii continuau să vină și să fie botezați. 24 Căci Ioan încă nu fusese aruncat în închisoare. 25 Între unii din ucenicii lui Ioan și un iudeu s-a iscat o controversă cu privire la curățire. 26 Au venit la Ioan și i-au zis:

– *Rabbi*, iată că Cel Ce era cu tine dincolo de Iordan, Cel despre Care tu ai depus mărturie, botează

și toți se duc la El!

27 Ioan a răspuns:

– Omul nu poate primi decât ceea ce i-a fost dat din cer. 28 Voi înșivă îmi sunteți martori că am zis: „Nu sunt eu Cristosul, ci eu sunt trimis înaintea Lui.“ 29 Cel ce are mireasă este mire. Însă prietenul mirelui, cel care stă și-l aude, se bucură foarte mult de glasul mirelui. Prin urmare această bucurie a mea este deplină. 30 El trebuie să crească, iar eu să mă micșorez.

31 Cel Ce vine de sus este deasupra tuturor. Cel ce vine de pe pământ este pământesc și vorbește lucruri de pe pământ. Cel Ce vine din cer este deasupra tuturor. 32 El depune mărturie despre ceea ce a văzut și a auzit, dar nimeni nu primește mărturia Lui. 33 Cel ce primește mărturia Lui confirmă că Dumnezeu este adevărat. 34 Căci Cel pe Care L-a trimis Dumnezeu vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-I dă Duhul cu măsură. 35 Tatăl Îl iubește pe Fiul și a dat toate lucrurile în mâna Lui. 36 Cel ce crede în Fiul are viața veșnică, dar cel ce nu crede în Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.

[întoarcere](#)

Ioan 4

Isus și femeia samariteancă

1 Când Isus a aflat că fariseii au auzit că El face și botează mai mulți ucenici decât Ioan – 2 cu toate că nu Isus însuși boteza, ci ucenicii Lui – 3 a părăsit Iudeea și S-a întors iarăși în Galileea.

4 Trebuia să treacă prin Samaria, 5 prin urmare, a ajuns într-o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de ogorul pe care Iacov i-l dăduse fiului său Iosif. 6 Acolo se afla fântâna lui Iacov. Isus, obosit de călătorie, S-a așezat lângă fântână. Era cam pe la ceasul al șaselea.

7 O femeie din Samaria a venit să scoată apă. Isus i-a zis:

– Dă-Mi să beau!

8 Ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere de mâncare.

9 Femeia samariteancă I-a zis:

– Cum de Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteancă?!

Iudeii, într-adevăr, nu au legături cu samaritenii.

10 Isus i-a răspuns:

– Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel Ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!“, tu *însăși* I-ai fi cerut, și El ți-ar fi dat apă vie!

11 Femeia I-a zis:

– Domnule, n-ai găleată, iar fântâna este adâncă. De unde ai deci această apă vie?! 12 Ești Tu mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna și care a băut el însuși din ea, *atât el*, cât și fiii și turmele lui?

13 Isus i-a răspuns:

– Oricui bea din apa aceasta, îi va fi iarăși sete. 14 Dar celui ce bea din apa pe care i-o voi da Eu, nu-i va mai fi sete în veac, ci apa pe care i-o voi da Eu va deveni în el un izvor de apă, țâșnind spre viața veșnică.

15 Femeia I-a zis:

– Domnule, dă-mi și mie această apă, ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin până aici să scot!

16 El i-a zis:

– Du-te, cheamă-l pe soțul tău și vino aici!

17 Femeia I-a răspuns:

– N-am soț!

Isus i-a zis:

– Ai spus bine: „N-am soț!“, 18 pentru că cinci soți ai avut, iar cel pe care-l ai acum nu-ți este soț. Este adevărat ceea ce ai spus.

19 Femeia I-a zis:

– Domnule, văd că Tu ești profet! 20 Strămoșii noștri s-au închinat pe muntele acesta, iar voi spuneți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine *oamenii*.

21 Isus i-a răspuns:

– Crede-Mă, femeie, că vine ceasul când nu vă veți mai închina Tatălui nici pe muntele acesta și

nici în Ierusalim. 22 Voi vă închinați la ceea ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ceea ce cunoaștem, căci mântuirea este de la iudei. 23 Dar vine ceasul, și acum a și venit, când adevărații închinători I se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; căci astfel de închinători caută Tatăl. 24 Dumnezeu este Duh, iar cei ce I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr.

25 Femeia I-a zis:

– Știu că urmează să vină Mesia – Căruia I se zice Cristos. Când va veni El, ne va spune toate lucrurile.

26 Isus i-a zis:

– Eu, Cel Care-ți vorbește, sunt Acela.

27 Chiar atunci au venit ucenicii Lui și se mirau că vorbea cu o femeie. Totuși nici unul n-a întrebat: „Ce cauți?” sau „De ce vorbești cu ea?” 28 Femeia a lăsat urciul, a plecat în cetate și le-a zis oamenilor: 29 „Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut! Ar putea să fie Acesta Cristosul?” 30 Ei au ieșit din cetate și veneau spre El. 31 Între timp, ucenicii Îl rugau:

– *Rabbi*, mănâncă!

32 Dar El le-a răspuns:

– Eu am de mâncat o mâncare despre care voi nu știți.

33 Ca urmare, ucenicii și-au zis unii altora: „Nu cumva I-a adus cineva de mâncare?”

34 Isus le-a mai zis:

– Mâncarea Mea este să fac voia Celui Ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui. 35 Nu ziceți voi că mai sunt încă patru luni și vine secerișul? Iată, Eu vă spun, ridicați-vă ochii și priviți ogoarele; ele sunt albe, gata pentru seceriș! Chiar acum, 36 cel ce seceră primește răsplată și strânge rod pentru viața veșnică, pentru ca și cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure împreună. 37 Căci în această privință este adevărată zicala: „Unul seamănă, iar altul seceră!” 38 Eu v-am trimis să secerăți acolo unde nu voi v-ați străduit; alții s-au străduit, iar voi ați intrat în strădania lor.

39 Mulți samariteni din cetatea aceea au crezut în El din pricina mărturiei femeii care zicea: „Mi-a spus tot ce-am făcut!” 40 Așadar, când samaritenii au venit la El, L-au rugat să rămână la ei. Și El a rămas acolo două zile. 41 Mult mai mulți au crezut apoi din pricina cuvintelor Lui 42 și-i ziceau femeii: „Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, căci am auzit noi înșine și știm că, într-adevăr, Acesta este Mântuitorul lumii!”

Vindecarea fiului unui slujbaș al regelui

43 După cele două zile, Isus a plecat de acolo spre Galileea. 44 Căci El Însuși spusese că un profet nu are parte de onoare în patria lui. 45 Când a ajuns în Galileea, galileenii L-au primit bine. Ei văzuseră tot ce făcuse în Ierusalim la sărbătoare, căci și ei fuseseră la sărbătoare.

46 A venit din nou în Cana Galileii, unde prefăcuse apa în vin. Era acolo un slujbaș al regelui, al cărui fiu era bolnav în Capernaum. 47 Când acesta a auzit că Isus a venit din Iudeea în Galileea, s-a dus la El și L-a rugat să vină să-i vindece fiul, căci era pe moarte.

48 Isus i-a zis:

– Dacă nu vedeți semne și minuni, nicidecum nu veți crede!

49 Slujbașul regelui I-a zis:

– Doamne, vino până nu moare copilașul meu!

50 Isus i-a răspuns:

– Du-te; fiul tău trăiește!

Omul a crezut cuvintele pe care i le-a spus Isus și a plecat. 51 În timp ce se cobora el *spre casă*, sclavii lui l-au întâmpinat și i-au zis că fiul lui trăiește! 52 Atunci el i-a întrebat de ceasul în care începuse să-i fie mai bine. Ei i-au răspuns: „Ieri la ceasul al șaptelea l-a lăsat febra.“ 53 Tatăl a recunoscut că tocmai în ceasul acela Isus îi spusese: „Fiul tău trăiește!“ Și a crezut el și toată casa lui.

54 Acesta a fost al doilea semn pe care l-a făcut Isus după ce a venit din Iudeea în Galileea.

[întoarcere](#)

Ioan 5

Isus vindecă un infirm la bazinul Betesda

1 După aceea, a avut loc o sărbătoare a iudeilor și Isus S-a dus la Ierusalim. 2 În Ierusalim, lângă *Poarta Oilor*, este un bazin numit în evreiește „Betesda“, care are cinci porticuri. 3 În acestea zăceau o mulțime de bolnavi, orbi, ologi și paralizați, (care așteptau mișcarea apei. 4 Căci un înger al Domnului cobora din când în când în bazin și tulbura apa. Și primul care pășea în el, după tulburarea apei, era făcut sănătos, orice boală ar fi avut.) 5 Se afla acolo un om care era infirm de treizeci și opt de ani. 6 Isus l-a văzut zăcând și, știind că este infirm de multă vreme, l-a întrebat:

– Vrei să te faci bine?

7 Bolnavul l-a răspuns:

– Domnule, nu am pe nimeni care să mă arunce în bazin atunci când este tulburată apa și, până mă duc eu, coboară altul înaintea mea!

8 Isus i-a zis:

– Ridică-te, ia-ți targa și umblă!

9 Dintr-odată omul s-a făcut bine, și-a luat targa și a început să umble.

Ziua aceea era o zi de Sabat. 10 Prin urmare, iudeii îi ziceau celui ce fusese vindecat:

– Este zi de Sabat! Nu ți se dă voie să-ți iei targa!

11 Însă el le-a răspuns:

– Cel Ce m-a făcut bine mi-a zis: „Ia-ți targa și umblă!“

12 Ei l-au întrebat:

– Cine este Omul Care ți-a zis: „Ia-ți targa și umblă!“?

13 Dar cel vindecat nu știa cine este, pentru că Isus dispăruse din mulțimea care era în locul acela.

14 După aceea, Isus l-a găsit în Templu și i-a zis: „Iată că te-ai făcut bine! Să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva și mai rău!“ 15 Omul a plecat și le-a spus iudeilor că Isus este Cel Care l-a făcut bine.

Lucrarea Fiului

16 De aceea iudeii Îl persecutau pe Isus, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua de Sabat. 17 Însă Isus le-a zis: „Tatăl Meu lucrează până acum, iar Eu, de asemenea, lucrez!“ 18 Tocmai de aceea iudeii căutau și mai mult să-L omoare, fiindcă nu numai că dezlega Sabatul, ci și vorbea despre Dumnezeu ca despre Tatăl Său, făcându-Se astfel egal cu Dumnezeu.

19 Prin urmare, Isus le-a mai zis: „Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine, ci doar ceea ce-L vede pe Tatăl făcând. Ceea ce face *Tatăl*, face și Fiul întocmai. 20 Căci Tatăl Îl iubește pe Fiul și-I arată tot ce face El; și Îi va arăta lucrări mai mari decât acestea, pentru ca voi să vă minunați. 21 Într-adevăr, așa cum Tatăl învie morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață oricui dorește El! 22 Căci Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata l-a dat-o Fiului, 23 pentru ca toți să-L onoreze pe Fiul așa cum Îl onorează pe Tatăl. Cel ce nu-L onorează pe Fiul nu-L onorează nici pe Tatăl, Care l-a trimis.

24 Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă Cuvântul Meu și crede în Cel Ce m-a trimis are viață veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață. 25 Adevărat, adevărat vă spun că vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei ce ascultă

vor trăi. 26 Căci așa cum Tatăl are viața în Sine Însuși, tot așa I-a dat și Fiului să aibă viața în Sine Însuși 27 și I-a dat autoritate să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. 28 Nu vă mirați de acest lucru, pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui 29 și vor ieși afară – cei ce au făcut binele vor învia pentru viață, iar cei ce au înfăptuit răul vor învia pentru judecată.

30 Eu nu pot face nimic de la Mine; Eu judec după cum aud, și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Celui Ce M-a trimis.

Mărturia despre Fiul

31 Dacă Eu depun mărturie despre Mine Însumi, atunci mărturia Mea nu este adevărată. 32 Este un Altul Care depune mărturie despre Mine și știu că mărturia pe care o depune El despre Mine este adevărată. 33 Voi ați trimis la Ioan, și el a depus mărturie pentru adevăr. 34 Nu că Eu aș avea nevoie de mărturia unui om, ci spun aceasta pentru ca voi să fiți mântuiți. 35 El era lampa aprinsă și strălucitoare și voi ați vrut să vă veseliți pentru un ceas la lumina lui. 36 Eu însă am o mărturie mai mare decât cea a lui Ioan. Căci lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le împlinesc, tocmai lucrările acestea, pe care Eu le fac, depun mărturie despre Mine că Tatăl M-a trimis. 37 Și Tatăl, Care M-a trimis, a depus El Însuși mărturie despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată glasul și nici nu I-ați văzut înfățișarea, 38 iar Cuvântul Lui nu rămâne în voi, pentru că nu credeți în Acela pe Care L-a trimis El. 39 Voi cercetați Scripturile deoarece credeți că în ele aveți viață veșnică, dar tocmai acestea sunt cele care depun mărturie despre Mine! 40 Și totuși nu vreți să veniți la Mine ca să aveți viață!

41 Eu nu caut slavă de la oameni, 42 dar vă știu: nu aveți în voi dragoste de Dumnezeu. 43 Eu am venit în Numele Tatălui Meu și nu Mă primiți; dacă însă vine altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi. 44 Cum puteți crede voi, care căutați slavă unii de la alții și nu căutați slava *care vine* de la singurul Dumnezeu?! 45 Să nu credeți că Eu vă voi acuza înaintea Tatălui! Acuzatorul vostru este Moise, cel în care v-ați pus nădejdea. 46 Căci dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine. 47 Dar dacă nu credeți scrierile lui, cum veți crede cuvintele Mele?!“

[întoarcere](#)

Ioan 6

Isus hrănește peste cinci mii de oameni

1 După aceea, Isus a plecat pe celălalt mal al Mării Galileii, adică *Marea Tiberiadei*. 2 O mare mulțime *de oameni* îl urma, pentru că vedea semnele pe care le făcea cu cei bolnavi. 3 Isus S-a suit pe munte și S-a așezat acolo cu ucenicii Lui. 4 Paștele, sărbătoarea iudeilor, era aproape. 5 Când Isus Și-a ridicat ochii și a văzut că vine la El o mare mulțime, l-a întrebat pe Filip:

– De unde să cumpărăm pâini ca să mănânce *oamenii* aceștia?

6 Spunea lucrul acesta ca să-l încerce, însă El știa ce urmează să facă. 7 Filip I-a răspuns:

– Pâinile pe care le-am putea cumpăra cu două sute de denari n-ar fi de ajuns ca fiecare să primească măcar câte puțin!

8 Unul dintre ucenicii Lui, Andrei, fratele lui Simon Petru, I-a zis:

9 – Este aici un băiețel care are cinci pâini de orz și doi pești. Dar ce sunt acestea la atâția?!

10 Isus a zis:

– Puneți oamenii să se așeze!

În locul acela era multă iarbă. Așa că bărbații s-au așezat; ei erau în număr de aproape cinci mii.

11 Isus a luat pâinile, a adus mulțumiri și le-a împărțit celor ce se așezaseră. De asemenea, le-a dat și din pești, cât au vrut. 12 Când s-au săturat, le-a zis ucenicilor Săi:

– Adunați firimiturile rămase, ca să nu se piardă nimic!

13 Le-au adunat deci și au umplut douăsprezece coșuri cu firimiturile de la cele cinci pâini de orz, *firimituri* pe care le lăsaseră cei ce mâncaseră.

14 Când au văzut oamenii acest semn pe care l-a făcut El, au zis: „Într-adevăr, Acesta este Profetul Care urma să vină în lume!” 15 Atunci Isus, știind că au de gând să vină să-L ia cu forța ca să-L facă rege, S-a retras din nou la munte, doar El singur.

Isus umblă pe apă

16 Când s-a lăsat seara, ucenicii Lui au coborât la mare, 17 s-au urcat într-o barcă și s-au dus înspre partea cealaltă a mării, la Capernaum. Se făcuse deja întuneric și Isus încă nu venise la ei, 18 iar marea devenea agitată, pentru că sufla un vânt puternic. 19 După ce au vâslit cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, L-au văzut pe Isus umblând pe mare și apropiindu-Se de barcă și li s-a făcut frică. 20 El însă le-a zis: „Eu sunt! Nu vă temeți!” 21 Atunci ei au fost gata să-L ia în barcă. Și barca a ajuns imediat la țărmul spre care se îndreptau.

Isus, Pâinea vieții

22 În ziua următoare, mulțimea care stătuse pe celălalt mal al mării a văzut că acolo nu era decât o singură barcă și că Isus nu Se suise în barcă cu ucenicii Săi, ci că ucenicii plecaseră singuri. 23 De asemenea, și alte bărci din Tiberiada sosiseră aproape de locul unde mâncaseră pâinea, după ce Domnul adusese mulțumiri. 24 Când mulțimea a văzut că nici Isus, nici ucenicii Lui nu sunt acolo, s-au urcat ei înșiși în bărci și s-au dus la Capernaum, în căutarea lui Isus.

25 Când L-au găsit, de cealaltă parte a mării, I-au zis:

– *Rabbi*, când ai venit aici?

26 Isus le-a răspuns:

– Adevărat, adevărat vă spun că voi Mă căutați nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat! 27 Lucrați nu pentru mâncarea care se strică, ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața veșnică și pe care v-o va da Fiul Omului! Căci pe El Și-a pus Dumnezeu Tatăl pecetea!

28 Atunci ei L-au întrebat:

– Ce să facem ca să înfăptuim lucrările lui Dumnezeu?

29 Isus le-a răspuns:

– Lucrarea lui Dumnezeu este aceasta: să credeți în Acela pe Care L-a trimis El!

30 Prin urmare, ei L-au întrebat:

– Și ce semn faci Tu, ca să vedem și să credem în Tine? Ce lucrare faci Tu? 31 Strămoșii noștri au mâncat mană în pustie, așa cum este scris: „Le-a dat să mănânce pâine din cer.“

32 Atunci Isus le-a zis:

– Adevărat, adevărat vă spun că nu Moise v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă adevărata pâine din cer! 33 Căci pâinea lui Dumnezeu este Cel Care coboară din cer și dă lumii viață.

34 Ei I-au zis:

– Domnule, dă-ne întotdeauna această pâine!

35 Isus le-a răspuns:

– Eu sunt pâinea vieții. Cel ce vine la Mine nu va flămânzi niciodată și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată! 36 Dar v-am spus că M-ați văzut, și tot nu credeți! 37 Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine, iar pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni niciodată afară. 38 Căci am coborât din cer nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui Ce M-a trimis. 39 Și voia Celui Ce M-a trimis este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l învii în ziua de pe urmă. 40 Căci voia Tatălui Meu este ca oricine Îl vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică, iar Eu Îl voi învia în ziua de pe urmă.

41 Atunci iudeii au început să murmure cu privire la El, pentru că spusese: „Eu sunt pâinea care a coborât din cer.“ 42 Ei ziceau: „Nu este Acesta Isus, fiul lui Iosif, pe ai Cărui tată și mamă îi cunoaștem?! Așadar, cum de spune acum: «Am coborât din cer»?!“ 43 Isus le-a răspuns: „Nu murmurați între voi! 44 Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl Care M-a trimis. Iar Eu îl voi învia în ziua de pe urmă. 45 Este scris în Profeți: «Toți vor fi învățați de Dumnezeu.» Oricine a auzit și a învățat de la Tatăl vine la Mine. 46 Nu că cineva L-a văzut pe Tatăl, în afară de Cel Care este de la Dumnezeu; El L-a văzut pe Tatăl. 47 Adevărat, adevărat vă spun că cel ce crede (în Mine) are viață veșnică. 48 Eu sunt pâinea vieții. 49 Strămoșii voștri au mâncat mană în pustie și totuși au murit. 50 Pâinea care coboară din cer este de așa fel, ca cineva să mănânce din ea și să nu moară. 51 Eu sunt pâinea vie care a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta va trăi în veac. Și pâinea pe care o voi da Eu pentru viața lumii este trupul Meu.“

52 Atunci iudeii au început să se certe unii cu alții și să zică: „Cum poate Acesta să ne dea să mâncăm trupul Lui?!“ 53 Dar Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și nu beți sângele Lui, nu aveți viață în voi înșivă! 54 Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică, iar Eu îl voi învia în ziua de pe urmă. 55 Căci trupul Meu este o adevărată hrană, iar sângele Meu este o adevărată băutură. 56 Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine, iar Eu rămân în el. 57 Așa cum Tatăl cel viu M-a trimis, iar Eu trăiesc datorită Tatălui, tot astfel și cel ce Mă mănâncă pe Mine va trăi datorită Mie. 58 Aceasta este pâinea care a coborât din cer, nu ca aceea pe care au mâncat-o strămoșii voștri, care totuși au murit: cel ce mănâncă această pâine va trăi în veac!“ 59 Aceste lucruri le-a spus în timp ce dădea învățătură în sinagogă, în Capernaum.

Mulți ucenici Îl părăsesc pe Isus

60 Auzind acestea, mulți din ucenicii Lui au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot! Cine poate s-o asculte?!“ 61 Dar Isus, știind în Sine Însuși că ucenicii Lui murmurau cu privire la aceasta, le-a zis: „*Vorbirea* aceasta vă face să vă poticniți?! 62 Dar dacă L-ați vedea pe Fiul Omului înălțându-Se acolo unde era mai înainte?! 63 Duhul este Cel Ce dă viață; carnea nu folosește la nimic. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt duh și viață. 64 Dar sunt unii dintre voi care nu cred.“ Căci Isus știa de la început cine sunt cei ce nu cred și cine este cel ce urma să-L trădeze. 65 Apoi a zis: „Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine decât dacă i-a fost dat de către Tatăl.“

66 Din această cauză mulți dintre ucenicii Lui s-au întors și nu mai umblau cu El. 67 Atunci Isus le-a zis celor doisprezece:

– Nu vreți să plecați și voi?

68 Simon Petru I-a răspuns:

– Doamne, la cine să ne ducem?! Tu ai cuvintele vieții veșnice, 69 iar noi am ajuns să credem și să știm că Tu ești Sfântul lui Dumnezeu!

70 Isus le-a zis:

– Nu v-am ales Eu pe voi, cei doisprezece? Și *totuși* unul dintre voi este un diavol.

71 Vorbea despre Iuda, *fiul* lui Simon Iscarioteanul, pentru că acesta, deși era unul dintre cei doisprezece, urma să-L trădeze.

[întoarcere](#)

Ioan 7

Necredința fraților lui Isus

1 După aceea, Isus a călătorit prin Galileea. Nu voia să călătorească prin Iudeea, pentru că iudeii căutau să-L omoare. 2 Sărbătoarea iudeilor, cea a Corturilor, era aproape. 3 Prin urmare, frații Lui I-au zis:

– Pleacă de aici și du-te în Iudeea, ca să vadă și ucenicii Tăi lucrările pe care le faci! 4 Căci nimeni nu face ceva pe ascuns când caută să devină cunoscut! Dacă faci aceste lucruri, arată-Te lumii!

5 Căci nici chiar frații Lui nu credeau în El. 6 Isus le-a răspuns:

– Timpul Meu n-a sosit încă, dar vouă timpul vă este totdeauna favorabil! 7 Pe voi lumea nu vă poate urî, dar pe Mine Mă urăște, pentru că Eu depun mărturie despre ea că lucrările ei sunt rele. 8 Duceți-vă voi la sărbătoare; Eu (încă) nu Mă duc la sărbătoarea aceasta, pentru că timpul Meu încă n-a sosit pe deplin.

9 Și, spunând aceste lucruri, a rămas în Galileea. 10 Însă după ce frații Lui au plecat la sărbătoare, S-a dus și El, dar nu pe față, ci cam pe ascuns. 11 La sărbătoare, iudeii Îl căutau și se întrebau: „Unde este Acela?” 12 Erau multe șoapte în mulțime cu privire la El. Unii ziceau: „Este un om bun!” Alții ziceau: „Nu, ci duce în rătăcire mulțimea!” 13 Totuși, de frica iudeilor, nimeni nu vorbea deschis despre El.

Isus la Sărbătoarea Corturilor

14 Când sărbătoarea era deja la jumătate, Isus S-a dus în Templu și a început să dea învățătură. 15 Iudeii se mirau și se întrebau: „Cum de știe Acesta atâta învățătură fără să fi învățat?!”

16 Isus le-a zis:

– Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui Ce M-a trimis. 17 Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va cunoaște dacă învățătura este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine. 18 Cel ce vorbește de la el caută slava lui însuși; dar cel ce caută slava celui ce l-a trimis, acela este adevărat și în el nu este falsitate. 19 Oare nu v-a dat Moise Legea? Și totuși nici unul dintre voi nu respectă Legea! De ce căutați să Mă omorâți?

20 Mulțimea I-a răspuns:

– Ai demon! Cine caută să Te omoare?!

21 Isus le-a zis:

– Am făcut o lucrare și toți vă mirați. 22 Moise v-a dat circumcizia – nu că ea este de la Moise, ci de la patriarhi – și voi îl circumcideți pe om în ziua de Sabat. 23 Dacă un om este circumcis în ziua de Sabat, ca să nu fie încălcată Legea lui Moise, atunci de ce sunteți furioși pe Mine pentru că am însănătoșit un om întreg în ziua de Sabat? 24 Nu judecați după aparențe, ci judecați cu o judecată dreaptă!

Oamenii se întreabă dacă Isus este Cristosul

25 Atunci unii dintre locuitorii Ierusalimului au zis: „Nu este Acesta Cel pe Care caută ei să-L omoare? 26 Și iată că vorbește deschis, iar ei nu-I zic nimic! Nu cumva conducătorii au ajuns să cunoască într-adevăr că El este Cristosul? 27 Totuși noi știm de unde este Omul Acesta; însă când va veni Cristosul nimeni nu va ști de unde este!” 28 Atunci Isus, în timp ce dădea învățătură în Templu, a strigat: „Mă cunoașteți și știți de unde sunt! N-am venit de la Mine Însumi, ci Cel Ce M-a

trimis este adevărat, iar voi nu-L cunoașteți! 29 Eu Îl cunosc, pentru că Eu sunt de la El și El M-a trimis.“ 30 Ei încercau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâna pe El, căci încă nu-I venise ceasul. 31 Însă mulți din mulțime au crezut în El și ziceau: „Când va veni Cristosul, va face El mai multe semne decât a făcut Acesta?”

32 Fariseii au auzit mulțimea murmurând aceste lucruri despre El și, ca urmare, conducătorii preoților și fariseii au trimis niște gărzi să-L aresteze. 33 Atunci, Isus a zis: „Mai sunt cu voi încă puțin timp, iar apoi plec la Cel Ce M-a trimis. 34 Mă veți căuta, dar nu Mă veți găsi, iar unde voi fi Eu, voi nu puteți veni.“ 35 Iudeii se întrebau: „Unde urmează să se ducă Acesta, astfel încât noi să nu-L găsim?! Doar nu urmează să se ducă la cei împrăștiați printre greci și să-i învețe pe greci?! 36 Ce înseamnă cuvintele acestea pe care le-a zis: «Mă veți căuta, dar nu Mă veți găsi, iar unde voi fi Eu, voi nu veți putea veni.»?”

Isus, Apa vieții

37 În ultima zi a sărbătorii, *ziua* cea mare, Isus S-a ridicat și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea! 38 Cel ce crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, așa cum zice Scriptura!“ 39 Spunea aceasta despre Duhul pe Care urmau să-L primească cei ce cred în El. Căci Duhul nu fusese încă dat, pentru că Isus nu fusese încă proslăvit.

40 Când au auzit aceste cuvinte, unii din mulțime ziceau: „Acesta este într-adevăr Profetul!“ 41 Alții ziceau: „Acesta este Cristosul!“; iar alții ziceau: „Cum, din Galileea va veni Cristosul?! 42 Nu spune Scriptura că Cristosul va veni din sămânța lui David și din Betleem, satul de unde era David?“ 43 Așa că s-a făcut dezbinare în mulțime din cauza Lui. 44 Unii dintre ei voiau să-L prindă, însă nimeni n-a pus mâinile pe El.

Necredința conducătorilor religioși

45 Gărzile s-au întors la conducătorii preoților și la farisei, iar aceștia le-au întrebat:

– De ce nu L-ați adus?

46 Gărzile au răspuns:

– Niciodată n-a vorbit cineva astfel!

47 Fariseii le-au zis:

– Nu cumva ați fost duși și voi în rătăcire?! 48 A crezut în El vreunul dintre conducători sau dintre farisei?! 49 Însă mulțimea aceasta care nu cunoaște Legea este blestemată!

50 Nicodim, cel care venise la Isus mai înainte și care era unul dintre ei, le-a zis:

51 – Oare condamnă Legea noastră un om înainte să-l asculte și să știe ce face?

52 Ei i-au răspuns:

– Nu cumva ești și tu din Galileea? Cercetează și vei vedea că din Galileea nu se ridică niciodată vreun profet!

Femeia prinsă comițând adulter

53 (Apoi fiecare s-a dus acasă.

[întoarcere](#)

Ioan 8

1 Isus S-a dus spre Muntele Măslinilor. 2 Dis-de-dimineață a venit iarăși în Templu și tot poporul a venit la El. El S-a așezat și a început să-i învețe. 3 Cărturarii și fariseii au adus o femeie care fusese prinsă comițând adulter. Au pus-o să stea în mijloc 4 și L-au întrebat:

– Învățătorule, această femeie a fost prinsă chiar în timp ce comitea adulterul. 5 În Lege, Moise ne-a poruncit ca pe astfel de femei să le ucidem cu pietre. Tu deci ce zici?

6 Spuneau lucrul acesta ca să-L pună la încercare, pentru ca să aibă cu ce să-L acuze.

Isus însă S-a aplecat și a început să scrie cu degetul pe pământ. 7 Cum ei continuau să-L întrebe, El S-a ridicat și le-a zis:

– Acela dintre voi care este fără păcat, să arunce primul cu piatra în ea!

8 Apoi S-a aplecat din nou și a continuat să scrie pe pământ.

9 Când au auzit ei aceasta, au ieșit afară unul câte unul, începând cu cei bătrâni, iar Isus a rămas singur cu femeia care stătea în mijloc. 10 Isus S-a ridicat și a întrebat-o:

– Femeie, unde sunt *toți*? Nu te-a condamnat nimeni?

11 Ea a răspuns:

– Nimeni, Doamne!

Isus i-a zis:

– Nici Eu nu te condamn. Du-te și, de acum înainte, să nu mai păcătuiești!)

Isus, Lumina lumii. Veridicitatea mărturiei lui Isus

12 Isus le-a vorbit din nou:

– Eu sunt lumina lumii. Cel ce Mă urmează pe Mine nu va umbla niciodată în întuneric, ci va avea lumina vieții.

13 Fariseii i-au zis:

– Tu depui mărturie despre Tine Însuși, deci mărturia Ta nu este adevărată.

14 Isus le-a răspuns:

– Chiar dacă Eu depun mărturie despre Mine Însuși, totuși mărturia Mea este adevărată, pentru că Eu știu de unde vin și unde Mă duc, dar voi nu știți nici de unde vin și nici unde Mă duc. 15 Voi judecați după standarde omenești; Eu nu judec pe nimeni. 16 Și chiar dacă aş judeca, judecata Mea este adevărată, pentru că Eu nu sunt singur, ci sunt împreună cu Tatăl Care M-a trimis. 17 Chiar în Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată. 18 Sunt Eu Cel Ce depun mărturie despre Mine Însuși, și despre Mine depune mărturie și Tatăl Care M-a trimis.

19 Atunci I-au zis:

– Unde este Tatăl Tău?

Isus a răspuns:

– Voi nu Mă cunoașteți nici pe Mine și nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște pe Mine, L-ați cunoaște și pe Tatăl Meu.

20 Aceste cuvinte le-a spus în vistierie, în timp ce dădea învățătură în Templu, dar nu L-a arestat nimeni, pentru că încă nu-I venise ceasul.

21 El le-a zis iarăși:

– Eu Mă duc, iar voi Mă veți căuta, însă veți muri în păcatul vostru. Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni.

22 Atunci iudeii au zis: „Doar n-o avea de gând să Se omoare, de zice: «Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni.»?”

23 El le-a zis:

– Voi sunteți de jos; Eu sunt de sus. Voi sunteți din lumea aceasta; Eu nu sunt din lumea aceasta.

24 Vă spun că veți muri în păcatele voastre. Căci dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.

25 Ei L-au întrebat:

– Cine ești Tu?

Isus le-a răspuns:

– Ceea ce v-am spus de la început. 26 Eu am multe de zis și de condamnat cu privire la voi, însă Cel Ce M-a trimis este adevărat, iar Eu, ceea ce am auzit de la El, aceea spun lumii.

27 Ei nu și-au dat seama că le vorbea despre Tatăl.

28 Isus le-a zis:

– Când Îl veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că nu fac nimic de la Mine Însumi, ci spun aceste lucruri așa cum M-a învățat Tatăl. 29 Iar Cel Ce M-a trimis este cu Mine. El nu M-a lăsat singur, pentru că Eu fac întotdeauna ceea ce-I este plăcut.

30 În timp ce spunea aceste lucruri, mulți au crezut în El.

Urmașii lui Avraam

31 Atunci Isus le-a zis iudeilor care crezuseră în El:

– Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, atunci sunteți într-adevăr ucenicii Mei. 32 Veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va elibera.

33 Ei I-au răspuns:

– Suntem urmașii lui Avraam și n-am fost niciodată sclavii nimănui! Deci cum spui Tu: „Veți fi liberi“?!

34 Isus le-a răspuns:

– Adevărat, adevărat vă spun că oricine săvârșește păcatul este sclav al păcatului. 35 Și sclavul nu rămâne veșnic în casă, însă fiul rămâne veșnic. 36 Deci dacă Fiul vă eliberează, veți fi cu adevărat liberi. 37 Știu că sunteți urmașii lui Avraam, dar cu toate acestea căutați să Mă omorâți, pentru că nu pătrunde în voi Cuvântul Meu. 38 Eu spun ceea ce am văzut la Tatăl; iar voi faceți ceea ce ați auzit de la tatăl *vostru*.

39 Ei I-au răspuns:

– Tatăl nostru este Avraam!

Isus le-a zis:

– Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați face faptele lui Avraam. 40 Însă acum încercați să Mă omorâți, pe Mine, un Om Care v-am spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Așa ceva Avraam n-a făcut! 41 Voi faceți deci faptele tatălui vostru!

Atunci I-au zis:

– Noi nu suntem născuți din adulter! Avem un singur Tată: pe Dumnezeu!

42 Isus le-a zis:

– Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, atunci M-ați iubi, pentru că Eu de la Dumnezeu am ieșit și am venit. Căci Eu n-am venit de la Mine Însuși, ci El M-a trimis. 43 De ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu! 44 Voi sunteți de la tatăl vostru, diavolul, și vreți să îndepliniți dorințele tatălui vostru! El de la început a fost ucigaș și n-a stat în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, el vorbește din ale lui, pentru că este mincinos și tatăl minciunii! 45 Iar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți! 46 Care dintre voi Mă poate dovedi vinovat de păcat? Dacă spun adevărul, de ce nu Mă credeți? 47 Cel ce este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Voi de aceea nu ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu!

Isus este înainte de Avraam

48 Iudeii I-au răspuns:

– Nu zicem noi bine că ești samaritean și că ai demon?!

49 Isus le-a zis:

– Eu nu am demon, ci Îl onorez pe Tatăl Meu, iar voi Mă dezono-rați pe Mine. 50 Totuși Eu nu caut slavă pentru Mine; este Unul Care o caută și Care judecă. 51 Adevărat, adevărat vă spun că, dacă păzește cineva Cuvântul Meu în veac nu va vedea moartea.

52 Atunci iudeii I-au zis:

– Acum știm că ai demon! Avraam a murit, profeții – de asemenea, și Tu zici: „Dacă păzește cineva Cuvântul Meu, în veac nu va gusta moartea“! 53 Doar nu ești Tu mai mare decât tatăl nostru Avraam, care a murit?! Și profeții au murit! Cine Te crezi Tu că ești?!

54 Isus le-a răspuns:

– Dacă Eu Mă slăvesc pe Mine Însuși, slava Mea nu înseamnă nimic. Tatăl Meu este Cel Care Mă slăvește, Cel despre Care voi spuneți: „Este Dumnezeul nostru!“, 55 deși nu-L cunoașteți. Eu însă Îl cunosc, iar dacă aș spune că nu-L cunosc, aș fi și Eu un mincinos ca voi. Dar Îl cunosc și păzesc Cuvântul Lui. 56 Avraam, tatăl vostru, s-a bucurat nespus de mult că are să vadă ziua Mea; a văzut-o și s-a bucurat.

57 Atunci iudeii I-au zis:

– N-ai nici cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam?!

58 Isus le-a răspuns:

– Adevărat, adevărat vă spun că, mai înainte să se fi născut Avraam, Eu sunt!

59 Atunci au luat pietre ca să arunce în El. Dar Isus S-a ascuns și a ieșit din Templu.

[întoarcere](#)

Ioan 9

Isus vindecă un orb din naștere

1 În timp ce trecea, Isus a văzut un orb din naștere. 2 Ucenicii Lui L-au întrebat:

– *Rabbi*, cine a păcătuit de s-a născut orb: el sau părinții lui?

3 Isus le-a răspuns:

– Nu este nici pentru că a păcătuit el, nici pentru că au păcătuit părinții lui, ci s-a născut așa ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu. 4 Cât este zi, trebuie să lucrăm lucrările Celui Ce M-a trimis. Vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze. 5 Cât sunt în lume, sunt lumina lumii.

6 Și zicând aceasta, a scuipat pe pământ, a făcut niște noroi din salivă și l-a pus pe ochii orbului.

7 Apoi i-a zis: „Du-te și spală-te în bazinul Siloamului!” Tradus, *Siloam* înseamnă «Trimis» El s-a dus, s-a spălat și s-a întors văzând bine. 8 Vecinii și cei care-l văzuseră mai înainte, pe când era cerșetor, se întrebau: „Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?!” 9 Unii ziceau: „El este!” Alții ziceau: „Nu, dar seamănă cu el!” Iar el zicea: „Eu sunt!” 10 Prin urmare, l-au întrebat:

– Cum atunci ți-au fost deschiși ochii?

11 El a răspuns:

– Omul Acela, Căruia I se zice Isus, a făcut noroi, mi-a uns ochii și mi-a zis: „Du-te la Siloam și spală-te!” Așa că m-am dus, m-am spălat și apoi am putut vedea.

12 Ei l-au întrebat:

– Unde este El?

– Nu știu! a răspuns el.

13 L-au adus la farisei pe cel ce fusese orb. 14 Ziua în care Isus făcuse noroi și-i deschisese ochii era o zi de Sabat. 15 Din nou, fariseii l-au întrebat și ei cum de și-a căpătat vederea. El le-a răspuns:

– Mi-a pus noroi pe ochi, m-am spălat și văd!

Cercetarea celui vindecat de către farisei

16 Unii dintre farisei ziceau: „Acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ține Sabatul!” Alții însă ziceau: „Cum poate un om păcătos să facă astfel de semne?!” Așa că era dezbinare între ei. 17 L-au întrebat din nou pe orb:

– Tu ce zici despre El, pentru că ție ți-a deschis ochii?

El le-a răspuns:

– Este un profet.

18 Iudeii însă n-au crezut că fusese orb și că își căpătase vederea, până când nu i-au chemat pe părinții lui. 19 Ei i-au întrebat:

– Acesta este fiul vostru, despre care spuneți că s-a născut orb? Atunci cum de vede acum?

20 Părinții lui au răspuns:

– Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb, 21 însă cum de vede acum sau Cine i-a deschis ochii, nu știm. Întrebați-l pe el! Este în vârstă și va vorbi el cu privire la sine!

22 Părinții lui au spus aceste lucruri fiindcă le era frică de iudei. Căci iudeii hotărâseră deja că dacă va mărturisi cineva că Isus este Cristosul, să fie dat afară din sinagogă. 23 De aceea au zis părinții

lui: „Este în vârstă; întrebați-l pe el!“

24 L-au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis:

– Dă slavă lui Dumnezeu! Noi știm că Omul Acesta este păcătos.

25 El le-a răspuns:

– Dacă este păcătos, nu știu. Eu una știu: eram orb, iar acum văd!

26 Ei l-au întrebat:

– Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?

27 El le-a răspuns:

– V-am spus deja, dar n-ați ascultat. De ce vreți să auziți din nou? Doar nu vreți și voi să deveniți ucenicii Lui?!

28 Ei l-au insultat și i-au zis:

– Tu ești ucenicul Aceluia! Noi însă suntem ucenicii lui Moise! 29 Noi știm că lui Moise i-a vorbit Dumnezeu, dar Acesta nu știm de unde este!

30 Omul le-a răspuns:

– Dar tocmai acesta este lucrul de mirare, că voi nu știți de unde este și totuși El mi-a deschis ochii!

31 Știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși, dar dacă cineva este temător de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă. 32 De când este lumea nu s-a auzit ca cineva să deschidă ochii unuia care s-a născut orb. 33 Dacă Acesta nu era de la Dumnezeu, n-ar fi putut face nimic.

34 Ei i-au zis:

– Tu ai fost născut cu totul în păcat și tu ne înveți pe noi?!

Și l-au dat afară.

Orbirea spirituală

35 Isus a auzit că l-au dat afară și când l-a găsit l-a întrebat:

– Tu crezi în Fiul Omului?

36 El l-a răspuns:

– Și Cine este, Domnule, ca să cred în El?

37 Isus i-a zis:

– L-ai și văzut; Cel Ce vorbește cu tine este Acela!

38 (El a răspuns:

– Cred, Doamne!

Și I s-a închinat. 39 Isus i-a zis:)

– Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată, pentru ca cei ce nu văd, să vadă, iar cei ce văd, să devină orbi.

40 Unii dintre fariseii care erau cu El, când au auzit acestea, I-au zis:

– Doar nu suntem și noi orbi?!

41 Isus le-a răspuns:

– Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat; dar acum, pentru că ziceți: „Vedem!“, păcatul vostru rămâne!

Ioan 10

Isus, Păstorul cel bun

1 Adevărat, adevărat vă spun că cel care nu intră pe poartă în staulul oilor, ci sare prin altă parte, este hoț și tâlhar. 2 Însă cel care intră pe poartă este păstorul oilor. 3 Portarul îi deschide, iar oile îi aud glasul; el își cheamă oile pe nume și le duce afară. 4 După ce le-a scos afară pe toate care sunt ale lui, merge înaintea lor, iar oile îl urmează, pentru că îi cunosc glasul. 5 Ele nu urmează nicidecum un străin, ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.

6 Isus le-a vorbit în chip figurat, dar ei n-au înțeles ce le spunea.

7 Isus le-a vorbit din nou:

– Adevărat, adevărat vă spun că Eu sunt poarta oilor. 8 Toți cei ce au venit înaintea Mea sunt hoți și tâlhari; dar oile nu i-au ascultat. 9 Eu sunt poarta! Dacă intră cineva prin Mine va fi mântuit; va intra, va ieși și va găsi pășune. 10 Hoțul nu vine decât ca să fure, să înjunghie și să distrugă. Eu am venit ca ele să aibă viață și s-o aibă din abundență.

11 Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun Își dă viața pentru oi. 12 Cel plătit, care nu este păstor, iar oile nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge, iar lupul le prinde și le împrăștie.

13 *Cel plătit fuge* pentru că este plătit și nu-i pasă de oi. 14 Eu sunt păstorul cel bun și le cunosc pe cele ce sunt ale Mele, iar cele ce sunt ale Mele Mă cunosc pe Mine, 15 tot așa cum Tatăl Mă cunoaște pe Mine, iar Eu Îl cunosc pe Tatăl. Iar Eu Îmi dau viața pentru oi. 16 Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta glasul Meu și vor fi o turmă și un Păstor. 17 De aceea Mă iubește Tatăl, pentru că Eu Îmi dau viața ca s-o iau din nou.

18 Nimeni nu o ia de la Mine, ci Eu o dau de la Mine Însumi. Am autoritate s-o dau și am autoritate s-o iau din nou. Am primit această poruncă de la Tatăl Meu.

19 Din cauza acestor cuvinte s-a făcut din nou dezbinare între iudei. 20 Mulți dintre ei spuneau: „Are demon și este nebun! De ce-L ascultați?!“ 21 Alții ziceau: „Cuvintele acestea nu sunt *cuvinte* de demoniac. Poate un demon să deschidă ochii unui orb?!“

Necredința iudeilor

22 În Ierusalim avea loc atunci Sărbătoarea Dedicării *Templului*. Era iarnă. 23 Isus se plimba prin Templu, în porticul lui Solomon. 24 Iudeii L-au înconjurat și I-au zis:

– Până când ne mai ții sufletul în încordare? Dacă Tu ești Cristosul, spune-ne-o deschis!

25 Isus le-a răspuns:

– V-am spus, dar nu credeți! Lucrările pe care le fac Eu în Numele Tatălui Meu, ele depun mărturie despre Mine. 26 Însă voi nu credeți, pentru că nu sunteți din oile Mele. 27 Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, iar ele Mă urmează. 28 Eu le dau viață veșnică și în veac nu vor pieri; și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. 29 Tatăl Meu, Care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui. 30 Eu și Tatăl una suntem.

31 Iudeii au luat din nou pietre ca să arunce în El.

32 Isus le-a zis:

– V-am arătat multe lucrări bune de la Tatăl; pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în Mine?

33 Iudeii I-au răspuns:

– Nu pentru o lucrare bună aruncăm cu pietre în Tine, ci pentru o blasfemie, pentru că Tu, Care ești om, Te faci Dumnezeu!

34 Isus le-a zis:

– Nu este scris în Legea voastră: „Eu am zis: «Sunteți dumnezei!»“? 35 Dacă pe aceia la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu El i-a numit „dumnezei“, și Scriptura nu poate fi anulată, 36 puteți spune voi despre Cel pe Care Tatăl L-a sfințit și L-a trimis în lume că rostește blasfemii, *și aceasta* pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!“?! 37 Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți! 38 Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți lucrările acestea, ca să cunoașteți și să înțelegeți că Tatăl este în Mine și Eu în Tatăl!

39 Atunci au încercat din nou să-L prindă, dar El a scăpat din mâinile lor. 40 Apoi S-a dus din nou dincolo de Iordan, în locul unde botezase Ioan mai înainte, și a rămas acolo. 41 Mulți veneau la El și ziceau: „Ioan n-a făcut nici un semn, dar tot ce a spus Ioan despre Acesta era adevărat!“ 42 Și mulți au crezut în El acolo.

[întoarcere](#)

Ioan 11

Moartea lui Lazăr

1 Un oarecare Lazăr din Betania, satul Mariei și al Martei, sora ei, era bolnav. 2 Maria era cea care L-a uns pe Domnul cu parfum și I-a șters picioarele cu părul ei; fratele ei, Lazăr, era bolnav. 3 Surorile au trimis la Isus să-I spună: „Doamne, iată că cel pe care-l iubești este bolnav!“ 4 Dar Isus, când a auzit, a zis: „Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să fie slăvit prin ea.“ 5 Isus îi iubea pe Marta, pe sora ei și pe Lazăr. 6 Totuși, când a auzit că Lazăr este bolnav, a mai rămas în locul unde era încă două zile. 7 După aceea le-a zis ucenicilor:

– Să ne ducem din nou în Iudeea!

8 Ucenicii I-au răspuns:

– *Rabbi*, până acum iudeii căutau să arunce cu pietre în Tine și Tu Te duci din nou acolo?!

9 Isus le-a răspuns:

– Nu sunt douăsprezece ore *de lumină* în zi? Dacă cineva umblă ziua, nu se împiedică, pentru că vede lumina acestei lumi, 10 dar dacă cineva umblă noaptea, se împiedică, pentru că lumina nu este în el.

11 După ce a spus acestea, le-a zis:

– Lazăr, prietenul nostru, doarme, dar Mă duc să-l trezesc.

12 Ucenicii I-au zis:

– Doamne, dacă doarme, atunci se va face bine!

13 Isus vorbise însă despre moartea Lui, dar ei credeau că vorbește despre somnul obișnuit.

14 Atunci Isus le-a spus deschis:

– Lazăr a murit. 15 Și mă bucur pentru voi că n-am fost acolo, ca să credeți. Dar să mergem la el!

16 Atunci Toma, căruia i se zicea „Didimus“, le-a zis celorlalți ucenici: „Să mergem și noi să murim împreună cu El!“

Isus, învierea și viața

17 Când a ajuns Isus, a aflat că Lazăr era deja de patru zile în mormânt. 18 Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii, 19 și mulți dintre iudei veniseră la Marta și la Maria ca să le consoleze pentru *moartea* fratelui lor. 20 Când a auzit Marta că vine Isus, *s-a dus* să-L întâmpine. Maria însă ședea în casă. 21 Marta I-a zis lui Isus:

– Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu! 22 Dar și acum știu că orice-I vei cere lui Dumnezeu, Dumnezeu Îți va da!

23 Isus i-a zis:

– Fratele tău va învia!

24 Marta I-a răspuns:

– Știu că va învia la învierea din ziua de pe urmă.

25 Isus i-a zis:

– Eu sunt învierea și viața. Cel ce crede în Mine va trăi chiar dacă moare. 26 Și oricine trăiește și

crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?

27 Ea I-a răspuns:

– Da, Doamne, cred că Tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, Cel Care urma să vină în lume!

28 Și spunând aceasta, s-a dus și a chemat-o pe Maria, sora ei, zicându-i în șoaptă: „A sosit Învățătorul și te cheamă!“ 29 Cum a auzit aceasta, Maria s-a ridicat repede și s-a dus la El. 30 Isus încă nu intrase în sat, ci era tot în locul unde-L întâmpinase Marta. 31 Iudeii care erau cu ea în casă și o consolau, când au văzut că Maria se ridică repede și iese, au urmat-o, crezând că se duce la mormânt, ca să plângă acolo. 32 Maria, când a ajuns unde era Isus și L-a văzut, a căzut la picioarele Lui și I-a zis: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!“ 33 Isus, când a văzut-o plângând, pe ea și pe iudeii care veniseră cu ea, s-a înfiorat în duh și s-a tulburat. 34 A întrebat:

– Unde l-ați pus?

Ei I-au răspuns:

– Doamne, vino și vezi!

35 Isus a început să plângă. 36 Atunci iudeii au zis: „Iată cât *de mult* îl iubea!“ 37 Însă unii dintre ei ziceau: „El, Care a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici *omul* acesta să nu moară?“

Învierea lui Lazăr

38 Isus s-a înfiorat din nou în Sine și S-a dus la mormânt, care era o peșteră la *intrarea* căreia fusese pusă o piatră. 39 Isus a zis: „Dați la o parte piatra!“ Marta, sora celui mort, I-a zis:

– Doamne, deja miroase urât, căci este mort de patru zile!

40 Isus i-a zis:

– Nu ți-am spus că, dacă crezi, vei vedea slava lui Dumnezeu?

41 Au dat deci piatra la o parte. Isus Și-a ridicat ochii și a zis: „Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat! 42 Știam că întotdeauna Mă ascuți, dar am spus aceasta din pricina mulțimii care stă împrejur, pentru ca ei să creadă că Tu M-ai trimis.“ 43 După ce a spus acestea, a strigat cu glas tare: „Lazăr, vino afară!“ 44 Mortul a ieșit cu picioarele și mâinile legate cu fâșii de pânză și cu fața înfășurată într-un ștergar. Isus le-a zis: „Dezlegați-l și lăsați-l să meargă!“

Uneltire împotriva lui Isus

45 Mulți dintre iudeii care au venit la Maria și care au văzut ce a făcut Isus, au crezut în El. 46 Dar unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au spus ce făcuse Isus. 47 Conducătorii preoților și fariseii au adunat Sinedriul și au zis:

– Ce să facem? Omul Acesta face multe semne. 48 Dacă-L lăsăm *să continue* așa, toți vor crede în El și vor veni romanii și ne vor nimici atât locul, cât și neamul!

49 Însă unul dintre ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis:

– Voi nu știți nimic! 50 Nu vă dați seama că este mai de folos pentru voi să moară un singur om pentru popor și să nu piară întregul neam?!

51 Dar nu a spus lucrul acesta de la el, ci, fiind mare preot în anul acela, a profețit că Isus urma să moară pentru neam 52 și nu numai pentru neam, ci și ca să-i adune laolaltă pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți. 53 Așadar, din ziua aceea au plănuisit să-L omoare.

54 Ca urmare, Isus nu mai umbla pe față printre iudei, ci a plecat de acolo în regiunea din apropierea pustiei, într-o cetate numită Efraim, și a rămas acolo cu ucenicii.

55 Paștele iudeilor era aproape și mulți din ținutul acela se suiau la Ierusalim înainte de Paște ca să

se curățească. 56 Ei Îl căutau pe Isus și-și spuneau unii altora, în timp ce stăteau în Templu: „Ce credeți? Nu va veni la sărbătoare?” 57 Dar conducătorii preoților și fariseii dăduseră poruncă ca, dacă cineva știe unde este, să le dea de știre, astfel încât să-L poată aresta.

[întoarcere](#)

Ioan 12

Ungerea lui Isus la Betania

1 Cu șase zile înainte de Paște, Isus a venit în Betania, unde era Lazăr, cel pe care Isus îl înviase dintre cei morți. 2 Au dat acolo o cină pentru El. Marta slujea, iar Lazăr era unul dintre cei ce mâncau la masă cu El. 3 Maria a luat o litră de parfum de nard pur, foarte scump, a uns picioarele lui Isus și l-a șters picioarele cu părul ei. Casa s-a umplut de mirosul parfumului. 4 Dar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, cel care urma să-L trădeze, a zis:

5 – De ce nu s-a vândut acest parfum cu trei sute de denari, iar *banii* să fie dați săracilor?

6 Spunea însă lucrul acesta nu pentru că-i păsa de cei săraci, ci pentru că era un hoț și, fiind cel care ținea punga, fura el ce se punea în ea.

7 Isus i-a zis:

– Las-o în pace, pentru că ea l-a păstrat pentru ziua îngropării Mele! 8 Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți întotdeauna.

9 O mare mulțime dintre iudei a aflat că El este acolo și a venit nu numai pentru Isus, ci și ca să-l vadă pe Lazăr, pe care El îl înviase dintre cei morți.

10 Însă conducătorii preoților au plănuit să-l omoare și pe Lazăr, 11 pentru că mulți dintre iudei îi părăseau din cauza lui și credeau în Isus.

Intrarea triumfală în Ierusalim

12 În ziua următoare, marea mulțime care venise la sărbătoare, auzind că Isus vine la Ierusalim, 13 a luat ramuri de palmieri și l-a ieșit în întâmpinare. Ei strigau:

„*Osana!*

Binecuvântat este Cel Ce vine în Numele Domnului,

Împăratul lui Israel!“

14 Isus a găsit un măgăruș și a încălecat pe el, așa cum este scris:

15 „Nu te teme, fiică a Sionului!

Iată că Împăratul tău vine,
călare pe mânzul unei măgărițe!“

16 Ucenicii Lui n-au înțeles aceste lucruri la început, dar când Isus a fost proslăvit și-au adus aminte că aceste lucruri erau scrise despre El și că ei le-au împlinit cu privire la El. 17 Mulțimea care fusese cu El când îl chemase pe Lazăr din mormânt și-l înviase dintre cei morți depunea mărturie în continuare. 18 Mulțimile l-au întâmpinat, pentru că auziseră că făcuse acest semn. 19 Fariseii au zis deci între ei: „Vedeți că nu câștigați nimic! Iată că lumea se duce după El!“

Isus vorbește despre moartea Sa

20 Erau și niște greci printre cei care se duseseră la sărbătoare ca să se închine. 21 Aceștia s-au dus la Filip, care era din Betsaida Galileii, și l-au rugat zicând: „Domnule, dorim să-L vedem pe Isus!“ 22 Filip s-a dus și i-a spus lui Andrei; apoi Andrei și Filip s-au dus și l-au spus lui Isus.

23 Isus le-a răspuns: „A venit ceasul ca Fiul Omului să fie proslăvit. 24 Adevărat, adevărat vă spun că, dacă bobul de grâu care cade în pământ nu moare, rămâne singur, dar dacă moare, aduce mult rod. 25 Cel ce-și iubește viața, o va pierde, dar cel ce-și urăște viața în lumea aceasta, o va păstra

pentru viața veșnică. 26 Dacă Îmi slujește cineva, să Mă urmeze; și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă-Mi slujește cineva, Tatăl îl va onora.

27 Acum, sufletul Meu este tulburat. Și ce-ar trebui să spun? «Tată, salvează-Mă din ceasul acesta!»? Dar tocmai de aceea am venit până în ceasul acesta! 28 Tată, proslăvește-Ți Numele!“ Atunci a venit din cer un glas *care a zis*: „L-am proslăvit și-l voi proslăvi din nou!“ 29 Mulțimea care stătea acolo și care a auzit *glasul*, a zis că a fost un tunet. Alții ziceau: „I-a vorbit un înger!“

30 Isus a zis:

– Nu pentru Mine s-a auzit glasul acesta, ci pentru voi! 31 Acum are loc judecata acestei lumi; acum va fi aruncat afară conducătorul acestei lumi. 32 Și când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage la Mine pe toți.

33 Spunea lucrul acesta pentru a arăta cu ce fel de moarte urma să moară.

34 Mulțimea l-a răspuns:

– Noi am auzit din Lege că Cristosul rămâne în veac; cum de spui Tu că Fiul Omului trebuie să fie înălțat?! Cine este Acest Fiu al Omului?

35 Isus le-a zis:

– Lumina mai este încă puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați cât timp aveți Lumina, pentru ca nu cumva să vă cuprindă întunericul! Cel ce umblă în întuneric nu știe unde se duce. 36 Cât timp aveți Lumina, credeți în Lumină, ca să deveniți fii ai Luminii!

După ce a spus aceste lucruri, Isus a plecat și S-a ascuns de ei.

Iudeii continuă în necredința lor

37 Dar, cu toate că făcuse atâtea semne înaintea lor, tot nu credeau în El, 38 ca să se împlinească cuvântul lui Isaia, profetul, care zice:

„Doamne, cine a crezut mesajul nostru?

Cui i-a fost descoperit brațul Domnului?“

39 De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis:

40 „Le-a orbit ochii

și le-a împietrit inima,

ca nu cumva să vadă cu ochii,

să înțeleagă cu inima, să se întoarcă *la Mine* și să-i vindec!“

41 Isaia a spus aceste lucruri pentru că a văzut slava Lui și a vorbit despre El.

42 Totuși, chiar și dintre conducători, mulți au crezut în El, dar, din cauza fariseilor, nu mărturiseau aceasta, ca să nu fie dați afară din sinagogă. 43 Căci au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu.

44 Isus a strigat: „Cel ce crede în Mine, nu crede *doar* în Mine, ci în Cel Ce M-a trimis pe Mine,

45 iar cel ce Mă vede pe Mine Îl vede pe Cel Ce M-a trimis pe Mine! 46 Eu am venit ca lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric. 47 Iar dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec. Căci Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea.

48 Pe cel ce Mă respinge și nu primește cuvintele Mele are cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am spus Eu, acela îl va judeca în ziua de pe urmă. 49 Căci Eu n-am vorbit de la Mine Însumi, ci Cel Ce M-a trimis, Tatăl Însuși, Mi-a dat poruncă ce să vorbesc și ce să spun. 50 Și știu că porunca Lui este viață veșnică. Prin urmare, lucrurile pe care Eu le spun, le spun așa cum Mi le-a spus Tatăl.“

[întoarcere](#)

Ioan 13

Isus spală picioarele ucenicilor

1 Înainte de Sărbătoarea Paștelui, Isus, știind că I-a venit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl, pentru că îi iubea pe ai Săi care erau în lume, i-a iubit până la capăt. 2 În timpul cinei, diavolul pusese deja în inima lui Iuda, *fiul* lui Simon Iscarioteanul, gândul să-L trădeze. 3 Isus, știind că Tatăl I-a dat toate lucrurile în mâini, că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu Se duce, 4 S-a ridicat de la masă, Și-a pus deoparte hainele, a luat un ștergar și S-a încins cu el. 5 Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.

6 Când a ajuns la Simon Petru, acesta I-a zis:

– Doamne, Tu să-mi speli picioarele?!

7 Isus i-a răspuns:

– Tu nu pricepi acum ce fac Eu, dar vei înțelege după aceea.

8 Petru I-a zis:

– Niciodată nu-mi vei spăla picioarele!

Isus i-a răspuns:

– Dacă nu te spăl, nu vei avea parte cu Mine!

9 Simon Petru I-a zis:

– Doamne, nu doar picioarele, ci și mâinile și capul!

10 Isus i-a zis:

– Cel ce s-a îmbăiat nu are nevoie să se spele decât pe picioare, apoi este curat în întregime. Și voi sunteți curați, dar nu toți.

11 Căci El îl știa pe cel ce urma să-L trădeze; de aceea a spus: „Nu toți sunteți curați.”

12 După ce le-a spălat picioarele, Și-a luat haina și S-a așezat să mănânce din nou. El le-a zis: „Înțelegeți ce v-am făcut? 13 Voi Mă numiți «Învățătorul» și «Domnul» și bine ziceți, pentru că sunt. 14 Deci dacă Eu – Domnul și Învățătorul – v-am spălat picioarele, atunci și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. 15 Căci Eu v-am dat un exemplu, ca să faceți și voi așa cum v-am făcut Eu vouă. 16 Adevărat, adevărat vă spun că nici un sclav nu este mai mare decât stăpânul lui și nici un apostol nu este mai mare decât cel ce l-a trimis. 17 Dacă știți aceste lucruri, sunteți fericiți dacă le faceți.

Descoperirea trădătorului

18 Nu vorbesc despre voi toți; Eu îi cunosc pe cei pe care i-am ales. Dar *trebuie* să se împlinească Scriptura *care zice*:

«Cel ce mănâncă pâinea Mea
și-a ridicat călcâiul împotriva Mea!»

19 Vă spun *lucrul acesta* de acum, înainte să se întâmple, pentru ca atunci când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt. 20 Adevărat, adevărat vă spun că cine-l primește pe cel pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește, iar cel ce Mă primește pe Mine Îl primește pe Cel Ce M-a trimis pe Mine.”

21 După ce a spus aceste lucruri, Isus a fost tulburat în duhul Său și a mărturisit zicând:

– Adevărat, adevărat vă spun că unul dintre voi Mă va trăda.

22 Ucenicii se uitau unii la alții, fiind nedumeriți despre cine vorbește. 23 Unul dintre ucenicii Lui, cel pe care-l iubea Isus, stătea la masă sprijinit de pieptul lui Isus. 24 Simon Petru i-a făcut semn să-L întrebe pe Isus cine este cel despre care vorbește. 25 Ca urmare, în timp ce stătea la masă sprijinit de pieptul lui Isus, el L-a întrebat:

– Doamne, cine este?

26 Isus i-a răspuns:

– Este acela căruia îi voi înmuia bucățica de pâine și i-o voi da.

A înmuiat o bucățică de pâine și i-a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul. 27 De îndată ce *a primit* bucățica de pâine, Satan a intrat în el. Atunci Isus i-a zis: „Ce ai să faci, fă repede!“ 28 Dar nici unul dintre cei ce mâncau la masă n-a înțeles de ce îi spusese aceasta. 29 Unii credeau că, de vreme ce Iuda ținea punga, Isus îi spusese: „Cumpără ceea ce avem nevoie pentru sărbătoare!“ sau *îi spusese* să dea ceva celor săraci. 30 După ce a luat bucățica de pâine, Iuda a ieșit afară imediat. Era noapte.

Isus prezice lepădarea lui Petru

31 După ce acesta a ieșit afară, Isus a zis:

– Acum Fiul Omului este proslăvit și Dumnezeu este proslăvit în El. 32 Dacă Dumnezeu este proslăvit în El, atunci și Dumnezeu Îl va proslăvi în Sine Însuși și-L va proslăvi îndată. 33 Copilași, mai sunt puțin cu voi. Mă veți căuta și, așa cum le-am spus iudeilor că „Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni“, tot așa vă spun și vouă acum. 34 Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții! Așa cum v-am iubit Eu, tot așa să vă iubiți și voi unii pe alții. 35 Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.

36 Simon Petru L-a întrebat:

– Doamne, unde Te duci?

Isus i-a răspuns:

– Acum tu nu poți să Mă urmezi *acolo* unde Mă duc Eu, dar mai târziu Mă vei urma.

37 Petru I-a zis:

– Doamne, de ce nu pot să Te urmez acum? Îmi voi da viața pentru Tine!

38 Isus i-a răspuns:

– Îți vei da viața pentru Mine? Adevărat, adevărat îți spun că nu va cânta cocoșul^[1] până când nu te vei lepăda de Mine de trei ori!

[întoarcere](#)

Ioan 14

Isus, calea spre Tatăl

1 Să nu vi se tulbure inima! Credeți în Dumnezeu și credeți în Mine! 2 În casa Tatălui Meu sunt multe locuințe. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. 3 Iar dacă Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. 4 Știți calea *spre locul* unde Mă duc Eu.

5 Toma I-a zis:

– Doamne, nu știm unde Te duci; cum putem să știm calea?!

6 Isus i-a răspuns:

– Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. 7 Dacă M-ați cunoscut pe Mine, Îl veți cunoaște și pe Tatăl Meu. Și de acum Îl cunoașteți și L-ați văzut.

8 Filip I-a zis:

– Doamne, arată-ni-L pe Tatăl și ne este de ajuns!

9 Isus i-a răspuns:

– De atâta timp sunt cu voi și nu M-ați cunoscut, Filip? Cel ce M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl. Cum de spui: „Arată-ni-L pe Tatăl!“?! 10 Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le spun de la Mine, ci Tatăl, Care locuiește în Mine, Își face lucrările Lui. 11 Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl în Mine! Dacă nu, credeți măcar datorită lucrărilor înseși! 12 Adevărat, adevărat vă spun că cel ce crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu, ba încă va face *lucrări* mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl; 13 și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. 14 Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.

Promisiunea Duhului Sfânt

15 Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. 16 Iar Eu Îl voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Apărător, Care să fie cu voi în veac, și anume 17 Duhul adevărului, pe Care lumea nu-L poate primi, pentru că nici nu-L vede, nici nu-L cunoaște. Voi Îl cunoașteți, pentru că rămâne cu voi și va fi în voi. 18 Nu vă voi lăsa orfani; voi veni *iarăși* la voi. 19 Încă puțin, și lumea nu Mă va mai vedea, însă voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi. 20 În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, voi în Mine și Eu în voi. 21 Cel ce are poruncile Mele și le păzește, acela este cel ce Mă iubește. Și cel ce Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu, iar Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.

22 Iuda, nu Iscarioteanul, L-a întrebat:

– Doamne, cum se face că urmează să Te arăți nouă și nu lumii?

23 Isus i-a răspuns:

– Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu; și Tatăl Meu îl va iubi, iar Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el. 24 Cine nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele; și cuvântul pe care-l auziți nu este al Meu, ci al Tatălui, Care M-a trimis.

25 V-am spus aceste lucruri cât sunt încă cu voi. 26 Dar Apărătorul, adică Duhul Sfânt, pe Care Tatăl Îl va trimite în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va reaminti tot ce v-am spus. 27 Vă las pace, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau așa cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte!

28 Ați auzit că v-am spus: „Mă duc și voi veni *iarăși* la voi.“ Dacă Mă iubeați, v-ați fi bucurat că

Mă duc la Tatăl, pentru că Tatăl este mai mare decât Mine. 29 Și v-am spus acum, înainte să se întâmple, pentru ca, atunci când se va întâmpla, să credeți. 30 Nu voi mai vorbi mult cu voi, pentru că vine domnitorul lumii acesteia. El nu are nimic în Mine, 31 dar trebuie ca lumea să cunoască că Eu Îl iubesc pe Tatăl și că fac așa cum mi-a poruncit Tatăl.

Ridicați-vă, să plecăm de aici!

[întoarcere](#)

Ioan 15

Vița și mlădițele

1 Eu sunt adevărata viță, iar Tatăl Meu este vierul. 2 El taie din Mine orice mlădiță care nu aduce rod și curăță orice mlădiță care aduce rod, ca să aducă și mai mult rod. 3 Acum, voi sunteți curați, din pricina cuvântului pe care vi l-am spus. 4 Rămâneți în Mine și Eu *voi rămâne* în voi! Așa cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi *nu puteți*, dacă nu rămâneți în Mine.

5 Eu sunt vița, iar voi sunteți mlădițele. Cel care rămâne în Mine și în care rămân Eu aduce mult rod, pentru că despărțiți de Mine nu puteți face nimic. 6 Dacă cineva nu rămâne în Mine, este aruncat afară, ca o mlădiță, și se usucă; acestea sunt adunate, aruncate în foc și arse. 7 Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, atunci cereți orice doriți și vi se va da. 8 Tatăl Meu este proslăvit prin aceasta: prin faptul că voi aduceți mult rod și deveniți ucenicii Mei.

9 Așa cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea!
10 Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, așa cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.

11 V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să fie în voi, iar bucuria voastră să fie deplină. 12 Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții așa cum v-am iubit Eu! 13 Nimeni nu are o dragoste mai mare decât aceasta, și anume să-și dea viața pentru prietenii lui. 14 Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu. 15 Nu vă mai numesc sclavi, pentru că sclavul nu știe ce face stăpânul lui, ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ceea ce am auzit de la Tatăl Meu. 16 Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am pus să mergeți și să aduceți rod, iar rodul vostru să rămână, pentru ca orice-I veți cere Tatălui în Numele Meu să vă dea. 17 Vă poruncesc aceste lucruri ca să vă iubiți unii pe alții!

Ucenicii și ura din partea lumii

18 Dacă lumea vă urăște, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră! 19 Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei. Dar lumea vă urăște pentru că voi nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales din lume. 20 Aduceți-vă aminte de vorba pe care v-am spus-o: „Un sclav nu este mai mare decât stăpânul lui.” Dacă pe Mine M-au persecutat, vă vor persecuta și pe voi! Dacă au păzit cuvântul Meu, îl vor păzi și pe al vostru! 21 Dar vă vor face toate aceste lucruri din pricina Numelui Meu, pentru că ei nu-L cunosc pe Cel Ce M-a trimis. 22 Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, n-ar avea păcat, dar acum n-au nici o scuză pentru păcatul lor. 23 Cine Mă urăște pe Mine Îl urăște și pe Tatăl Meu. 24 Dacă n-aș fi făcut între ei lucrări pe care nimeni altul nu le-a făcut, n-ar avea păcat. Dar acum au văzut și M-au urât și pe Mine, și pe Tatăl Meu. 25 Însă aceasta *s-a întâmplat* ca să se împlinească cuvântul care este scris în Legea lor: „M-au urât fără motiv.”

26 Când va veni Apărătorul pe Care vi-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, Care iese de la Tatăl, El va depune mărturie despre Mine. 27 De asemenea, și voi veți depune mărturie, pentru că ați fost cu Mine de la început.

[întoarcere](#)

Ioan 16

1 V-am spus aceste lucruri ca să nu fie pentru voi un prilej de poticnire. 2 Vă vor da afară din sinagogi; mai mult, vine vremea când oricine vă va omori va crede că-I aduce închinare lui Dumnezeu! 3 Vor face aceste lucruri pentru că nu L-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine. 4 V-am spus însă aceste lucruri pentru ca atunci când va veni timpul lor să vă amintiți că Eu vi le-am spus. Nu v-am spus aceste lucruri de la început, pentru că eram cu voi.

Lucrarea Duhului Sfânt

5 Dar acum Mă duc la Cel Ce M-a trimis și nici unul dintre voi nu Mă întreabă: „Unde Te duci?” 6 Însă pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima. 7 Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să plec, pentru că dacă nu plec, Apărătorul nu va veni la voi, dar dacă Mă duc, Îl voi trimite la voi. 8 Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată cu privire la păcat, la dreptate și la judecată. 9 Cu privire la păcat: pentru că ei nu cred în Mine; 10 cu privire la dreptate: pentru că Eu Mă duc la Tatăl și nu Mă mai vedeți; 11 cu privire la judecată: pentru că domnitorul lumii acesteia a fost judecat.

12 Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. 13 Însă când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul. Căci El nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi tot ceea ce va auzi și vă va anunța lucrurile ce urmează să vină. 14 El Mă va proslăvi pe Mine, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va face cunoscut. 15 Tot ce are Tatăl este al Meu; de aceea am spus că va lua din ce este al Meu și vă va face cunoscut.

16 Încă puțin și nu Mă veți mai vedea; apoi iarăși, încă puțin și Mă veți vedea, (pentru că Mă duc la Tatăl).

Întristarea ucenicilor se va preface în bucurie

17 Unii dintre ucenicii Lui și-au zis unul altuia: „Ce vrea să ne spună prin: «Încă puțin și nu Mă veți mai vedea; apoi iarăși, încă puțin și Mă veți vedea.»? Și prin: «Pentru că Mă duc la Tatăl.»?” 18 Ei au zis: „Ce vrea să spună prin: «Încă puțin»? Nu știm despre ce vorbește!”

19 Isus a înțeles că voiau să-L întrebe și le-a zis:

–Vă întrebați unii pe alții ce am vrut să spun prin: „Încă puțin și nu Mă veți mai vedea; apoi iarăși, încă puțin și Mă veți vedea.”? 20 Adevărat, adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți jeli, dar lumea se va bucura. Voi veți fi întristați, dar întristarea voastră se va preface în bucurie. 21 Femeia, când naște, se întristează, pentru că i-a venit timpul, dar după ce s-a născut copilul, nu-și mai aduce aminte de neaz, din cauza bucuriei că s-a născut un om pe lume. 22 Și voi sunteți triști acum, dar vă voi vedea din nou și inima voastră se va bucura; și nimeni nu vă va lua bucuria! 23 În ziua aceea nu Mă veți ruga nimic. Adevărat, adevărat vă spun că orice-I veți cere Tatălui în Numele Meu vă va da. 24 Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu; cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

25 V-am spus aceste lucruri în chip figurat. Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în chip figurat, ci vă voi vorbi deschis despre Tatăl. 26 În ziua aceea veți cere în Numele Meu și nu vă spun că Eu Îl voi ruga pe Tatăl pentru voi, 27 căci Tatăl Însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit și ați crezut că Eu am ieșit de la Dumnezeu. 28 Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; acum las lumea și Mă duc la Tatăl.

29 Ucenicii Lui I-au zis:

– Iată că acum vorbești deschis și nu mai spui nici o pildă! 30 Acum cunoaștem că Tu știi toate lucrurile și că n-ai nevoie să Te întrebe nimeni! De aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu!

31 Isus le-a răspuns:

– Acum credeți? 32 Iată că vine ceasul, și a și venit, să fiți risipiți fiecare la ale lui, iar pe Mine să Mă lăsați singur. Și totuși nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine. 33 V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea neazuri; dar curaj, Eu am învins lumea!

[întoarcere](#)

Ioan 17

Isus se roagă Tatălui pentru Sine

1 După ce a spus aceste lucruri, Isus Și-a ridicat ochii spre cer și a zis:

„Tată, a venit ceasul! Proslăvește-Ți Fiul, pentru ca și Fiul să Te proslăvească pe Tine, 2 de vreme ce I-ai dat autoritate peste orice făptură, ca să le dea viață veșnică tuturor celor pe care I i-ai dat Tu. 3 Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Cristos, pe Care L-ai trimis Tu. 4 Eu Te-am proslăvit pe pământ, terminând lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac. 5 Acum, proslăvește-Mă Tu, Tată, în prezența Ta, cu slava pe care o aveam în prezența Ta înainte de a fi lumea!

Isus se roagă Tatălui pentru ucenici

6 Le-am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Erau ai Tăi și Tu Mi i-ai dat, iar ei au păzit Cuvântul Tău. 7 Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu este de la Tine. 8 Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu, iar ei le-au primit și au cunoscut că într-adevăr am ieșit de la Tine și au crezut că Tu M-ai trimis. 9 Pentru ei mă rog; nu mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat Tu, pentru că sunt ai Tăi. 10 Tot ce este al Meu este al Tău și tot ce este al Tău este al Meu. Și Eu am fost proslăvit în ei. 11 Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, iar Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește-i, în Numele Tău, pe care Mi L-ai dat, pentru ca ei să fie una, așa cum suntem Noi! 12 Când eram cu ei, îi păzeam Eu în Numele Tău, pe care Mi L-ai dat. I-am păzit și nici unul din ei n-a pierit, în afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura. 13 Acum însă, Eu vin la Tine; și spun aceste lucruri pe când sunt *încă* în lume pentru ca să aibă în ei bucuria mea deplină. 14 Eu le-am dat Cuvântul Tău și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, la fel cum nici Eu nu sunt din lume. 15 Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău! 16 Ei nu sunt din lume, așa cum nici Eu nu sunt din lume. 17 Sfințește-i prin adevăr! Cuvântul Tău este adevărul. 18 Așa cum Tu M-ai trimis pe Mine în lume, tot așa i-am trimis și Eu pe ei în lume. 19 Eu Însumi M-am sfințit pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.

Isus se roagă pentru toți credincioșii

20 Și mă rog nu numai pentru aceștia, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor, 21 ca toți să fie una, așa cum Tu, Tată, ești în Mine, iar Eu în Tine; *mă rog* ca și ei să fie în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. 22 Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, așa cum și Noi suntem una; 23 Eu în ei și Tu în Mine – pentru ca ei să fie pe deplin una, astfel încât lumea să cunoască faptul că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit așa cum M-ai iubit pe Mine. 24 Tată, doresc ca acolo unde sunt Eu, să fie cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, *slavă* pe care Mi-ai dat-o Tu, fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii! 25 Neprihănitule Tată, lumea nu Te cunoaște, dar Eu Te cunosc și aceștia știu că Tu M-ai trimis. 26 Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-l voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit să fie în ei și Eu să fiu în ei.“

[întoarcere](#)

Ioan 18

Arestarea lui Isus

18 După ce a spus aceste lucruri, Isus a plecat împreună cu ucenicii Lui dincolo de uedul Chidron, unde era o grădină, în care a intrat El și ucenicii Lui. 2 Iuda, cel care L-a trădat, cunoștea și el acel loc, pentru că de multe ori Isus se strânsese acolo cu ucenicii Lui. 3 Prin urmare, Iuda a luat o cohortă și niște gărzi, *trimise* de conducătorii preoților și de farisei, și au venit acolo cu lămpi, făclii și arme. 4 Isus, știind tot ce urmează să I se întâmple, a ieșit și i-a întrebat:

– Pe Cine căutați?

5 Ei I-au răspuns:

– Pe Isus din Nazaret!

El le-a zis:

– Eu sunt!

Iuda, cel care L-a trădat, stătea și el împreună cu ei. 6 Când Isus le-a zis: „Eu sunt!“, ei s-au dat înapoi și au căzut la pământ. 7 El i-a întrebat din nou:

– Pe Cine căutați?

Ei I-au zis:

– Pe Isus din Nazaret!

8 Isus a răspuns:

– V-am spus că Eu sunt. Deci, dacă pe Mine Mă căutați, lăsați-i pe aceștia să se ducă!

9 Aceasta *s-a întâmplat* ca să se împlinească cuvântul pe care-l spusese: „N-am pierdut pe nici unul din cei pe care Mi i-ai dat.“ 10 Atunci Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o și l-a lovit pe sclavul marelui preot, tăindu-i urechea dreaptă. Numele celui sclav era Malchus. 11 Însă Isus i-a zis lui Petru: „Bagă-ți sabia în teacă! Nu voi bea oare paharul pe care Mi l-a dat Tatăl?“

Isus este dus la Ana; prima lepădare a lui Petru

12 Atunci cohorta, comandantul ei și gărzile iudeilor L-au prins pe Isus, L-au legat 13 și L-au dus mai întâi la Ana. Căci acesta era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela. 14 Iar Caiafa era cel care-i sfătuisese pe iudei că este mai de folos să moară un singur om pentru popor.

15 Simon Petru împreună cu un alt ucenic L-au urmat pe Isus. Acel ucenic era cunoscut marelui preot și a intrat cu Isus în curtea marelui preot. 16 Petru însă stătea afară, la poartă. Celălalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ieșit afară, a vorbit cu portăreasa și l-a adus pe Petru înăuntru.

17 Atunci slujnica, portăreasa, i-a zis lui Petru:

– Nu cumva ești și tu dintre ucenicii Acestui Om?

El i-a răspuns:

– Nu sunt.

18 Sclavii și gărzile făcuseră un foc, pentru că era frig, și se încălzeau. Petru stătea și el cu ei și se încălzea.

19 Marele preot L-a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui și despre învățătura Lui. 20 Isus i-a răspuns: „Eu am vorbit lumii deschis; întotdeauna am dat învățătură în sinagogă și în Templu, unde se adună toți iudeii, și n-am spus nimic în ascuns. 21 De ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă-i pe cei

care au auzit ce le-am vorbit! Iată că ei știu ce am vorbit!“

22 După ce a spus acestea, una dintre gărzile care stăteau acolo L-a lovit cu palma, spunându-i:

– Așa-i răspunzi marelui preot?!

23 Isus i-a răspuns:

– Dacă am vorbit rău, depune mărturie cu privire la ceea ce am spus rău, dar dacă am vorbit bine, de ce Mă bați?

24 Ana L-a trimis legat la Caiafa, marele preot.

A doua și a treia lepădare a lui Petru

25 Simon Petru stătea *acolo* și se încălzea. I-au zis:

– Nu cumva ești și tu dintre ucenicii Lui?

Dar el s-a lepădat și a zis:

– Nu sunt.

26 Unul dintre sclavii marelui preot, rudă cu cel căruia Petru îi tăiasse urechea, a zis:

– Nu te-am văzut eu în grădină cu El?!

27 Petru s-a lepădat din nou; și imediat a cântat cocoșul.

Isus înaintea lui Pilat

28 Atunci L-au dus pe Isus de la Caiafa la pretoriu. Era în zori. Ei n-au intrat în pretoriu, ca să nu se pângărească și să poată mânca Paștele. 29 Așadar, Pilat a ieșit afară la ei și le-a zis:

– Ce acuzație aduceți împotriva Acestui Om?

30 Ei i-au răspuns:

– Dacă n-ar fi fost un răufăcător, nu L-am fi dat pe mâna ta!

31 Atunci Pilat le-a zis:

– Luați-L voi și judecați-L potrivit cu Legea voastră!

Iudeii i-au răspuns:

– Nouă nu ne este permis să omorâm pe nimeni!

32 Aceasta *s-a întâmplat* ca să se împlinească cele spuse de Isus, când a arătat prin ce fel de moarte urma să moară.

33 Atunci Pilat a intrat din nou în pretoriu, L-a chemat pe Isus și L-a întrebat:

– Ești Tu Împăratul iudeilor?

34 Isus i-a răspuns:

– De la tine spui lucrul acesta sau ți l-au spus alții despre Mine?

35 Pilat I-a răspuns:

– Sunt eu cumva iudeu?! Neamul Tău și conducătorii preoților Te-au dat pe mâna mea! Ce-ai făcut?

36 Isus i-a zis:

– Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă Împărăția Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar lupta ca să nu fiu dat pe mâna iudeilor; dar Împărăția Mea nu este de aici.

37 Pilat L-a întrebat:

– Deci un Împărat tot ești.

Isus i-a răspuns:

– Este așa cum ai spus: sunt Împărat! Eu pentru aceasta m-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să depun mărturie despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă de glasul Meu.

38 Pilat L-a întrebat:

– Ce este adevărul?

Și, spunând aceasta, a ieșit din nou la iudei și le-a zis:

– Eu nu găsesc nici o vină în El! 39 Dar este *în* obiceiul vostru ca de Paște să vă eliberez un deținut; vreți deci să vi-L eliberez pe „Împăratul iudeilor“?

40 Ei au strigat din nou:

– Nu pe El, ci pe Baraba!

Baraba era un răsculat.

[întoarcere](#)

Ioan 19

Condamnarea lui Isus

1 Atunci Pilat L-a luat pe Isus și *a pus* să-L biciuiască. 2 Soldații au împletit o coroană de spini, I-au așezat-o pe cap și L-au îmbrăcat într-o mantie purpurie. 3 Ei veneau la El și-I ziceau: „Salutare, Împărate al iudeilor!“ Și-I dădeau palme. 4 Pilat a ieșit iarăși afară și le-a zis:

– Iată, vi-L aduc afară, ca să știți că nu găsesc nici o vină în El!

5 Isus a ieșit deci afară, purtând cununa de spini și mantia purpurie. Pilat le-a zis:

– Iată Omul!

6 Când L-au văzut, conducătorii preoților și gărzile au strigat:

– Răstignește-L! Răstignește-L!

Pilat le-a zis:

– Luați-L voi și răstigniți-L, pentru că eu nu găsesc nici o vină în El!

7 Iudeii i-au răspuns:

– Noi avem o Lege și potrivit cu Legea aceasta El trebuie să moară, pentru că S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu.

8 Când Pilat a auzit aceste cuvinte, s-a temut și mai tare. 9 A intrat din nou în pretoriu și L-a întrebat pe Isus:

– De unde ești?

Dar Isus nu i-a dat nici un răspuns. 10 Atunci Pilat I-a zis:

– Nu vorbești cu mine? Nu știi că am autoritate să Te eliberez și am autoritate să Te răstignesc?

11 Isus i-a răspuns:

– N-ai avea nici o autoritate asupra Mea dacă nu ți-ar fi fost dată de sus. De aceea cel ce Mă dă pe mâna ta are un mai mare păcat.

12 De atunci Pilat căuta să-L elibereze, însă iudeii strigau:

– Dacă-L eliberezi, nu ești prieten al Cezarului! Oricine se face pe sine împărat este împotriva Cezarului!

13 Când a auzit Pilat aceste cuvinte, L-a dus afară pe Isus și s-a așezat pe scaunul de judecată, în locul numit „Pavajul de piatră“, iar în aramaică: „*Gabbatha*“. 14 Era Ziua Pregătirii Paștelui, cam pe la ceasul al șaselea. Pilat le-a zis iudeilor:

– Iată-L pe Împăratul vostru!

15 Ei au strigat:

– Ia-L, ia-L, răstignește-L!

Pilat i-a întrebat:

– Să-L răstignesc pe Împăratul vostru?

Conducătorii preoților au răspuns:

– Noi n-avem alt împărat decât pe Cezar!

16 Atunci Pilat L-a dat pe mâna lor ca să fie răstignit.

Răstignirea

L-au luat deci pe Isus, 17 iar El, ducându-Și crucea, S-a îndreptat spre locul numit „al Craniului“, care în aramaică se numește „Golgota“. 18 L-au răstignit acolo și cu El *au răstignit* alți doi, *unul* într-o parte și *unul* în cealaltă parte, cu Isus la mijloc. 19 Pilat a scris o însemnare și a pus-o pe cruce. Pe ea era scris: „Isus din Nazaret, Împăratul iudeilor“. 20 Mulți dintre iudei au citit această inscripție, pentru că locul unde fusese răstignit Isus era aproape de cetate; era scrisă în aramaică, latină și greacă. 21 Atunci conducătorii preoților iudeilor i-au zis lui Pilat:

– Nu scrie: „Împăratul iudeilor“, ci: „El a zis: «Eu sunt Împăratul iudeilor!»“

22 Pilat le-a răspuns:

– Ce-am scris, am scris!

23 Când soldații L-au răstignit pe Isus, I-au luat hainele și le-au împărțit în patru părți, câte o parte pentru fiecare soldat. De asemenea, I-au luat și tunica. Tunica era fără nici o cusătură, fiind țesută dintr-o singură bucată de sus *până jos*. 24 Atunci și-au zis unii altora: „Să n-o sfășiem, ci să tragem la sorți a cui să fie!“ Aceasta *s-a întâmplat* ca să se îplinească Scriptura care zice:

„Și-au împărțit veșmintele Mele între ei
și au tras la sorți pentru cămașa Mea.“

Soldații sunt deci cei ce au făcut aceste lucruri.

25 Lângă crucea lui Isus stăteau mama Lui, sora mamei Lui, Maria – soția lui Clopa – și Maria Magdalena. 26 Când Isus a văzut-o pe mama Lui și, lângă ea, pe ucenicul pe care-l iubea, i-a zis mamei Sale: „Femeie, iată-l pe fiul tău!“. 27 Apoi i-a zis ucenicului: „Iat-o pe mama ta!“ Și din ceasul acela ucenicul a luat-o *acasă* la el.

Moartea lui Isus

28 După aceea, Isus, Care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să se îplinească Scriptura, a zis: „Mi-e set!“ 29 Acolo era pus un vas plin cu vin acru. Au pus într-o ramură de isop un burete plin cu vin acru și I l-au dus la gură. 30 Când a primit vinul, Isus a zis: „S-a terminat!“. Apoi Și-a plecat capul și Și-a dat duhul.

31 Pentru că era Ziua Pregătirii, iudeii, ca să nu rămână trupurile pe cruce în timpul Sabatului, pentru că acel Sabat era o zi mare, i-au cerut lui Pilat să fie zdrobite picioarele celor *răstigniți* și să fie luați *de pe cruce*. 32 Soldații au venit deci și i-au zdrobit picioarele primului, apoi și ale celuiilalt care fusese răstignit împreună cu El. 33 Însă, când au venit la Isus, au văzut că deja murise și nu I-au mai zdrobit picioarele, 34 ci unul dintre soldați I-a străpuns coasta cu sulița; și imediat a ieșit sânge și apă. 35 Cel ce a văzut lucrul acesta a depus mărturie și mărturia lui este adevărată. Și el știe că spune adevărul, pentru ca și voi să credeți. 36 Căci aceste lucruri s-au întâmplat ca să se îplinească Scriptura *care zice*: „Nici unul din oasele Lui nu va fi rupt.“ 37 Și în altă parte, Scriptura mai zice: „Vor privi la Cel pe Care L-au străpuns.“

38 După aceea, Iosif din Arimateea, care era ucenic al lui Isus, dar în secret, de frica iudeilor, i-a cerut lui Pilat să-l lase să ia trupul lui Isus. Pilat i-a dat voie. Prin urmare, el a venit și a luat trupul lui *Isus*. 39 A venit și Nicodim, cel care la început se dusese la Isus noaptea, și a adus un amestec de aproape o sută de litre de smirnă și aloe. 40 Au luat trupul lui Isus și L-au înfășurat în fâșii de pânză de in, cu miresme, așa cum este obiceiul de înmormântare la iudei. 41 În locul unde fusese răstignit era o grădină, iar în grădină era un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni. 42 Pentru că era Ziua Pregătirii Iudeilor și pentru că mormântul era aproape, L-au pus pe Isus acolo.

[întoarcere](#)

Ioan 20

Învierea lui Isus

1 În prima zi a săptămânii, Maria Magdalena a venit la mormânt dis-de-dimineată, când încă era întuneric, și a văzut că piatra fusese luată de pe mormânt. 2 A alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt ucenic, cel pe care-l iubea Isus, și le-a zis: „L-au luat pe Domnul din mormânt și nu știu unde L-au pus!” 3 Atunci Petru și celălalt ucenic au ieșit și s-au dus la mormânt. 4 Cei doi au început să alerge împreună, dar celălalt ucenic a alergat mai repede decât Petru și a ajuns primul la mormânt. 5 Când s-a aplecat să se uite *înăuntru*, a văzut fâșiile de pânză întinse pe jos, dar n-a intrat. 6 Simon Petru, care îl urma, a ajuns și el; a intrat în mormânt și a văzut fâșiile de pânză întinse pe jos, 7 dar ștergarul care fusese pe capul lui Isus nu era pus împreună cu fâșiile de pânză, ci era împăturit și așezat într-un loc separat. 8 Atunci celălalt ucenic, care ajunsese primul la mormânt, a intrat și el, a văzut și a crezut. 9 Căci tot nu înțeleseseră Scriptura, potrivit *căreia* El trebuia să învie dintre cei morți. 10 Apoi ucenicii s-au întors acasă.

Isus i Se arată Mariei Magdalena

11 Maria însă stătea afară, lângă mormânt, și plângea. În timp ce plângea, s-a aplecat să se uite în mormânt 12 și a văzut doi îngeri *îmbrăcați* în alb, șezând unul la cap și unul la picioare în locul unde fusese pus trupul lui Isus. 13 Ei au întrebat-o:

– Femeie, de ce plângi?

Ea le-a răspuns:

– Pentru că L-au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus!

14 După ce a spus acestea, s-a întors și L-a văzut pe Isus stând *acolo*, dar nu știa că este Isus.

15 Isus a întrebat-o:

– Femeie, de ce plângi? Pe Cine cauți?

Crezând că este grădinarul, ea I-a zis:

– Domnule, dacă Tu L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și eu Îl voi lua!

16 – Maria! i-a zis Isus.

Ea s-a întors și I-a zis în aramaică:

– *Rabbuni!* – care înseamnă: „Învățătorule!”.

17 Isus i-a zis:

– Nu Mă ține, pentru că încă nu M-am suit la Tatăl! Du-te însă la frații Mei și spune-le: „Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeul vostru!”

18 Maria Magdalena s-a dus și i-a anunțat pe ucenici: „L-am văzut pe Domnul!” și că El i-a spus aceste lucruri.

Isus li Se arată ucenicilor

19 În seara acelei zile, prima zi a săptămânii, în timp ce acolo unde se aflau ucenicii ușile erau încuiate de frica iudeilor, Isus a venit, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!” 20 Și spunând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta *Lui*. Ucenicii s-au bucurat când L-au văzut pe Domnul. 21 Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Așa cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi!” 22 Și spunând aceasta, a suflat peste ei și le-a zis: „Luați Duh Sfânt! 23 Celor ce le veți ierta păcatele, vor

fi iertate, iar celor ce le veți ține, vor fi ținute.“

24 Însă Toma, unul dintre cei doisprezece, cel numit „Didimus“, nu era cu ei când a venit Isus.

25 Ceilalți ucenici i-au zis:

– L-am văzut pe Domnul!

Dar el le-a zis:

– Dacă nu văd semnul cuielor în mâinile Lui, dacă nu pun degetul meu în semnul cuielor și dacă nu pun mâna mea în coasta Lui, nu voi crede!

Isus i Se arată lui Toma

26 După opt zile, ucenicii erau din nou înăuntru, iar Toma era cu ei. *Pe când* ușile erau încuiate, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!“

27 Apoi i-a zis lui Toma:

– Adu-ți degetul aici și privește-Mi mâinile! Adu-ți mâna și pune-o în coasta Mea! Și nu fi necredincios, ci credincios!

28 Toma I-a răspuns:

– Domnul meu și Dumnezeuul meu!

29 Isus i-a zis:

– Ai crezut pentru că M-ai văzut? Ferice de cei ce n-au văzut și au crezut!

Scopul scrierii acestei cărți

30 Isus a mai făcut multe alte semne înaintea ucenicilor Săi, semne care nu sunt scrise în această carte. 31 Însă acestea au fost scrise pentru ca voi să ajungeți să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, să aveți viață în Numele Lui.

[întoarcere](#)

Ioan 21

Isus li Se arată câtorva ucenici la Marea Tiberiadei

1 După aceea, Isus li S-a arătat din nou ucenicilor, la Marea Tiberiadei. Li S-a arătat astfel: 2 Simon Petru, Toma – cel numit „Didimus” –, Natanael din Cana Galileii, *fiii* lui Zebedei și alți doi dintre ucenicii lui *Isus*, erau împreună. 3 Simon Petru le-a zis:

– Mă duc să pescuiesc!

Ei i-au răspuns:

– Venim și noi cu tine!

Au ieșit și s-au suit într-o barcă, dar în noaptea aceea n-au prins nimic.

4 Când se făcuse deja dimineață, Isus stătea pe țărm. Ucenicii însă nu știau că este Isus. 5 El le-a zis:

– Copilași, nu aveți ceva pește de mâncare?

– Nu! I-au răspuns ei.

6 El le-a zis:

– Aruncați năvodul în partea dreaptă a bărcii și veți găsi!

L-au aruncat și nu l-au mai putut trage din cauza mulțimii peștilor.

7 Atunci ucenicul pe care-l iubea Isus i-a zis lui Petru: „Este Domnul!” Auzind că este Domnul, Simon Petru și-a pus haina pe el, pentru că era dezbrăcat, și s-a aruncat în mare. 8 Ceilalți ucenici au venit cu barca, trăgând năvodul cu pești, căci nu era departe de țărm, doar cam la două sute de coți. 9 Când au coborât pe uscat, au văzut un foc de cărbuni, pește pus deasupra și pâine. 10 Isus le-a zis: „Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum!” 11 Simon Petru s-a suit în barcă și a tras năvodul la țărm, plin cu o sută cincizeci și trei de pești mari; însă, cu toate că erau atâția, năvodul nu s-a rupt.

12 Isus le-a zis: „Veniți și luați micul dejun!” Nici unul dintre ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: „Tu Cine ești?”, pentru că știau că este Domnul. 13 Isus S-a apropiat, a luat pâinea și le-a dat-o; la fel a făcut și cu peștele. 14 Aceasta era deja a treia oară când Isus li Se arăta ucenicilor Săi după ce fusese înviat dintre cei morți.

Isus și Petru

15 După ce au luat micul dejun, Isus l-a întrebat pe Simon Petru:

– Simon, *fiul* lui Ioan, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?

El I-a răspuns:

– Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc!

Isus i-a zis:

– Paște mieii Mei!

16 L-a întrebat din nou, a doua oară:

– Simon, *fiul* lui Ioan, Mă iubești?

El I-a răspuns:

– Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc!

Isus i-a zis:

– Păstorește oile Mele!

17 L-a întrebat a treia oară:

– Simon, *fiul* lui Ioan, Mă iubești?

Petru s-a întristat pentru că-i zisese a treia oară: „Mă iubești?” și I-a răspuns:

– Doamne, Tu le știi pe toate, Tu știi că Te iubesc!

Isus i-a zis:

– Paște oile Mele! 18 Adevărat, adevărat îți spun că, atunci când erai mai tânăr, tu însuți te încingeai și te duceai unde voiai; însă când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și altcineva te va încinge și te va duce unde nu vei voi!

19 A spus acestea ca să arate cu ce fel de moarte Îl va proslăvi *Petru* pe Dumnezeu.

Apoi i-a zis:

– Urmează-Mă!

Isus și ucenicul iubit

20 Petru s-a întors și l-a văzut venind după ei pe ucenicul pe care-l iubea Isus, acela care la cină stătuse la masă la pieptul lui Isus și-L întrebaseră: „Doamne, cine este cel ce Te va trăda?”

21 Văzându-l, Petru L-a întrebat pe Isus:

– Doamne, dar cu acesta ce va fi?

22 Isus i-a răspuns:

– Dacă vreau ca el să rămână până vin Eu, ce te privește pe tine?! Tu urmează-Mă!

23 Din pricina aceasta a ieșit zvonul între frați că acel ucenic nu va muri. Dar Isus nu-i spusese că nu va muri, ci: „Dacă vreau ca el să rămână până vin Eu, ce te privește pe tine?!“

24 Acesta este ucenicul care depune mărturie cu privire la aceste lucruri și care a scris aceste lucruri. Și știm că mărturia lui este adevărată.

25 Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă ar fi fost scrise fiecare, cred că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi încăput cărțile scrise.

[întoarce](#)

Faptele Apostolilor

Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 1</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 2</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 3</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 4</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 5</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 6</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 7</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 8</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 9</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 10</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 11</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 12</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 13</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 14</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 15</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 16</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 17</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 18</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 19</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 20</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 21</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 22</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 23</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 24</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 25</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 26</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 27</u>
Faptele Apostolilor	<u>Capitolul 28</u>

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 1

Promisiunea Duhului Sfânt și înălțarea lui Isus la cer

1 Teofilus,

În prima carte am scris despre toate lucrurile pe care a început Isus să le facă și să-i învețe *pe oameni* 2 până în ziua în care a fost luat *în cer*, după ce le dăduse mai întâi porunci, prin Duhul Sfânt, apostolilor pe care-i alesese. 3 După suferința Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi convingătoare, arătându-li-Se *deseori* timp de patruzeci de zile și vorbind despre Împărăția lui Dumnezeu.

4 În timp ce se afla laolaltă cu ei, le-a poruncit *astfel*: „Să nu vă îndepărtați de Ierusalim, ci să așteptați promisiunea Tatălui, despre care ați auzit de la Mine. 5 Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.“

6 Prin urmare, atunci când s-au strâns laolaltă, ei L-au întrebat:

– Doamne, în vremea aceasta vei restaura împărăția lui Israel?

7 El le-a răspuns:

– Nu este treaba voastră să cunoașteți vremurile sau momentele pe care Tatăl le-a așezat prin propria Sa autoritate. 8 Voi însă veți primi putere atunci când va veni Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.

9 După ce a spus aceste lucruri, *Isus* a fost înălțat și, în timp ce ei se uitau, un nor L-a luat dinaintea ochilor lor. 10 Și cum priveau ei spre cer, în timp ce El pleca, iată că li s-au înfățișat doi bărbați *îmbrăcați* în haine albe, 11 care le-au zis: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer?! Acest Isus, Care a fost luat în cer de la voi, va veni în același fel în care L-ați văzut mergând spre cer.“

Matia ales în locul lui Iuda

12 Atunci ei s-au întors în Ierusalim de pe muntele numit „al Măslinilor“, care este lângă Ierusalim, departe cât un drum *parcurs* în ziua de Sabat. 13 Când au intrat *în casă*, au urcat în camera de sus, unde stăteau de obicei. Acolo erau: Petru, Ioan, Iacov, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov – fiul lui Alfeus –, Simon zelotul și Iuda – fiul lui Iacov. 14 Toți aceștia stăruiau în rugăciune în același gând, împreună cu femeile, cu Maria – mama lui Isus – și cu frații Lui.

15 În zilele acelea, Petru s-a ridicat în mijlocul fraților, o mulțime de aproape o sută douăzeci de oameni, și le-a zis: 16 „Bărbați, fraților, trebuia să se împlinească Scriptura spusă mai dinainte de Duhul Sfânt, prin gura lui David, cu privire la Iuda, care a devenit călăuza celor ce L-au arestat pe Isus. 17 El era numărat *ca fiind unul* dintre noi și fusese ales să ia parte la această slujire. 18 (Din răsplata *pentru* nelegiuirea lui, *omul* acesta și-a cumpărat un ogor și, căzând cu capul în jos, a plesnit în două pe la mijloc și i s-au vărsat toate intestinele *în acel loc*. 19 Lucrul acesta a devenit cunoscut tuturor locuitorilor din Ierusalim, astfel că ogorul acela a fost numit, în limba lor, „*Acheldama*“, adică „Ogorul sângelui.“) 20 Căci în cartea Psalmilor este scris:

«Fie-i locuința pustiită
și nimeni să nu mai locuiască în ea!»

și

«Slujba lui s-o ia altul!»

21 Trebuie deci ca, dintre bărbații care ne-au însoțit în toată perioada în care Domnul Isus a umblat printre noi, 22 începând de la botezul lui Ioan și până în ziua în care Isus a fost luat sus de la noi,

unul din aceștia să devină împreună cu noi un martor al învierii Lui.“

23 Și au propus doi: pe Iosif, numit Barsabas, căruia i se mai zicea și Iustus, și pe Matias. 24 Ei s-au rugat astfel: „Tu, Doamne, Care cunoști inimile tuturor, arată-ne pe care dintre aceștia doi l-ai ales 25 ca să ia locul în slujirea și apostolia aceasta, de la care s-a abătut Iuda ca să se ducă la locul lui!“ 26 Au tras la sorți și sorțul a căzut pe Matias, care a fost socotit împreună cu cei unsprezece apostoli.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 2

Coborârea Duhului Sfânt

1 Când a sosit ziua Cincizecimii, erau cu toții la un loc. 2 Deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa în care ședeau ei. 3 Li s-au arătat niște limbi ca de foc, care s-au împrăștiat și s-au așezat câte una pe fiecare dintre ei. 4 Toți au fost umpluți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.

5 Și se aflau *atunci* în Ierusalim iudei, oameni evlavioși din fiecare neam de sub cer. 6 Când s-a auzit sunetul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas uluită, pentru că fiecare îi auzea vorbind în propria lui limbă. 7 *Toți* se mirau și se minunau zicând: „Oare nu sunt galileeni toți aceștia care vorbesc?! 8 Cum de îi auzim, fiecare dintre noi, *vorbind* în propria noastră limbă, în care ne-am născut?! 9 Parți, mezi, elamiți, locuitori din Mesopotamia, din Iudeea, din Capadocia, din Pont, din Asia, 10 din Frigia, din Pamfilia, din Egipt, de prin părțile Libiei dinspre Cirena, vizitatori din Roma, 11 iudei și prozeliți, cretani și arabi, *pe toți* îi auzim vorbind în limbile noastre despre lucrările mărețe ale lui Dumnezeu!” 12 Toți erau uimiți și nedumeriți și se întrebau unul pe altul: „Ce vrea să însemne aceasta?” 13 Alții însă își băteau joc și ziceau: „Sunt plini de must!”

Petru vorbește mulțimii în ziua Cincizecimii

14 Dar Petru s-a sculat în picioare împreună cu cei unsprezece, și-a ridicat glasul și le-a vorbit astfel:

– Bărbați iudei și voi, toți locuitorii Ierusalimului, să vă fie cunoscut lucrul acesta și să ascultați cuvintele mele! 15 Oamenii aceștia nu sunt beți, așa cum presupuneți voi, pentru că nu este decât ceasul al treilea din zi, 16 ci aceasta este ceea ce a fost spus prin profetul Ioel:

17 „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu,
voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.

Fiii și fiicele voastre vor profeti,
tinerii voștri vor vedea viziuni,
iar bătrânii voștri vor visa visuri!

18 Chiar și peste slujitorii Mei și slujitoarele Mele
voi turna din Duhul Meu în acele zile
și vor profeti.

19 Voi face minuni sus în cer
și semne jos pe pământ,
sânge, foc și coloane de fum.

20 Soarele se va prefăce în întuneric,
iar luna în sânge,
înainte să vină ziua cea mare și glorioasă a Domnului.

21 Atunci oricine va chema Numele Domnului
va fi mântuit!”

22 Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea: pe Isus din Nazaret, bărbat adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin faptele puternice, minunile și semnele pe care Dumnezeu le-a făcut prin El în mijlocul vostru, după cum voi înșivă știți, 23 pe *Om*ul Acesta, dat pe mâna voastră după planul hotărât și după preștiința lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fără de lege! 24 Dumnezeu însă L-a înviat, dezlegându-L de durerile morții, pentru că nu era posibil să fie ținut de ea. 25 Căci David zice despre El:

„Îl văd pe Domnul neîncetat înaintea mea,

căci El este la dreapta mea ca să nu mă clatin!

26 De aceea, mi se bucură inima și mi se înveselește limba!

Mai mult, trupul meu va locui în nădejde,

27 căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința Morților

și nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.

28 Mi-ai făcut cunoscute cărările vieții ...

mă vei umple de bucurie cu prezența Ta!“

29 Bărbați, fraților, cât despre patriarhul David, dați-mi voie să vă spun deschis că el a murit și a fost îngropat, iar mormântul lui a rămas în mijlocul nostru până în ziua aceasta. 30 Așadar, el era profet și știa că Dumnezeu îi promisese prin jurământ că va pune pe tronul lui pe unul din urmașii lui. 31 Știind deci mai dinainte, el vorbea despre învierea lui Cristos, *atunci când spunea* că nu va fi lăsat în Locuința Morților și că trupul Lui nu va vedea putrezirea.

32 Dumnezeu L-a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martorii acestui fapt. 33 Așadar, fiind înălțat la dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl promisiunea Duhului Sfânt, El a turnat ceea ce vedeți și auziți. 34 Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el însuși zice:

„Domnul I-a zis Domnului meu:

«Șezi la dreapta Mea,

35 până voi face din dușmanii Tăi

așternut al picioarelor Tale!»“

36 Să știe bine deci toată casa lui Israel, că Dumnezeu L-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe Care L-ați răstignit voi!

37 Când au auzit aceste lucruri, ei au rămas străpuși în inimă și i-au întrebat pe Petru și pe ceilalți apostoli:

– Fraților, ce să facem?

38 Petru le-a răspuns:

– Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Cristos spre iertarea păcatelor voastre; și veți primi darul Duhului Sfânt! 39 Căci promisiunea este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe, în oricât de mare *număr* îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru!

40 Și cu multe alte cuvinte el mărturisea și îi îndemna zicând:

– Mântuiți-vă din *mijlocul* acestei generații corupte!

41 Cei ce au primit cuvântul lui au fost botezați; și în ziua aceea, *la numărul ucenicilor* au fost adăugate cam trei mii de suflete.

Părtășia credincioșilor

42 Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în părtășie, în frângerea pâinii și în rugăciuni. 43 Fiecare era plin de frică, și prin apostoli se făceau multe minuni și semne. 44 Toți credincioșii erau la un loc și aveau toate în comun; 45 își vindeau proprietățile și averile, iar *banii* îi împărțeau între ei, după cum avea nevoie fiecare. 46 În fiecare zi continuau *să se întâlnească* în același gând în Templu, frângeau pâinea acasă, luau parte la masă cu bucurie și simplitate a inimii, 47 Îl laudau pe Dumnezeu și aveau parte de bunăvoință din partea întregului popor. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.

întoarcere

Faptele Apostolilor 3

Vindecarea schilodului de la poarta Templului

1 Petru și Ioan se duceau *împreună* la Templu, la ceasul de rugăciune; *era ceasul* al nouălea. 2 Un om schilod încă din pânțele mamei lui era adus și așezat în fiecare zi la poarta Templului, cea numită „Frumoasă“, ca să ceară milostenie de la cei ce intrau în Templu. 3 Când acesta i-a văzut pe Petru și pe Ioan că urmau să intre în Templu, a cerut și de la ei, ca să primească milostenie. 4 Petru, ca și Ioan, s-a uitat țintă la el și a zis: „Uită-te la noi!“ 5 El și-a ațintit *privirea* la ei, așteptând să primească ceva de la aceștia. 6 Dar Petru i-a zis: „Argint și aur n-am, însă ceea ce am, îți dau: în Numele lui Isus Cristos din Nazaret, ridică-te și umblă!“ 7 Și, apucându-l de mâna dreaptă, l-a ridicat. Imediat picioarele și glezneli i s-au întărit, 8 a sărit în picioare și a început să umble. Apoi a intrat în Templu împreună cu ei și umbla, sărea și-L lăuda pe Dumnezeu. 9 Tot poporul l-a văzut umblând și lăudându-L pe Dumnezeu. 10 Ei l-au recunoscut ca fiind cel ce stătea și *cerea* milostenie la Poarta Frumoasă a Templului și s-au umplut de uimire și de mirare pentru ceea ce i se întâmplase.

Petru vorbește mulțimii

11 În timp ce el se ținea după Petru și Ioan, tot poporul, uimit, a alergat la ei în porticul numit „al lui Solomon“. 12 Când a văzut Petru acest lucru, a zis poporului: „Bărbați israeliți, de ce vă mirați de acest lucru și de ce vă uitați la noi de parcă prin propria noastră putere sau evlavie l-am făcut să umble?! 13 Dumnezeu lui Avraam, (Dumnezeul lui) Isaac și (Dumnezeul lui) Iacov, Dumnezeu strămoșilor noștri, L-a proslăvit pe Slujitorul Său Isus, pe Care voi L-ați dat pe mâna lui Pilat și v-ați lepădat de El în prezența acestuia, *măcar* că el hotărâse să-L elibereze. 14 Voi v-ați lepădat de Cel Sfânt și Drept și ați cerut să vi se elibereze un ucigaș. 15 L-ați ucis pe Autorul vieții, pe Care Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți și ai Cărui martori suntem noi. 16 Pe baza credinței în Numele Lui, a întărit Numele Lui pe *omul* acesta pe care-l vedeți și pe care-l cunoașteți; și credința care este prin *Isus* i-a dat această vindecare deplină înaintea voastră, a tuturor!

17 Și acum, fraților, știu că din neștiință ați făcut așa, ca și conducătorii voștri. 18 Dar Dumnezeu a împlinit astfel ceea ce prevestise prin gura tuturor profeților, și anume că Cristosul Său urma să sufere. 19 Pocăiți-vă deci și întoarceți-vă *la Dumnezeu*, pentru ca să vi se șteargă păcatele, 20 ca să vină din prezența Domnului vremuri de înviare, și El să-L trimită pe Cel pe Care L-a rânduit pentru voi, pe Cristos Isus, 21 pe Care cerul trebuie să-L primească până la vremurile restaurării tuturor lucrurilor, fapt despre care Dumnezeu a vorbit încă din vechime prin gura sfinților Săi profeți. 22 Căci Moise a zis: «Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un Profet asemenea mie. De El să ascultați în tot ce vă va spune! 23 Dacă cineva nu va asculta de Acel Profet va fi nimicit din popor.» 24 De asemenea, toți profeții, de la Samuel și până la toți ceilalți care au vorbit după el, au vestit zilele acestea. 25 Voi sunteți fiii profeților și ai legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu strămoșii voștri, când i-a spus lui Avraam: «Prin sămânța ta vor fi binecuvântate toate neamurile pământului!» 26 Când Dumnezeu L-a ridicat pe Slujitorul Său, L-a trimis mai întâi la voi ca să vă binecuvânteze, întorcându-vă pe fiecare de la nelegiuirile voastre.“

[Întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 4

Petru și Ioan în fața Sinedriului

1 În timp ce Petru și Ioan vorbeau poporului, au venit la ei preoții, comandantul *gărzii* Templului și saducheii, 2 foarte supărați de faptul că ei dădeau învățătură poporului și vesteau în Isus învierea dintre cei morți. 3 Au pus mâinile pe ei și i-au aruncat în închisoare până în ziua următoare, căci era deja seară. 4 Însă mulți dintre cei ce auziseră cuvântarea au crezut, și numărul bărbaților a ajuns la aproape cinci mii.

5 În ziua următoare s-au adunat în Ierusalim conducătorii lor, bătrânii și cărturarii, 6 precum și Ana – marele preot –, Caiafa, Ioan, Alexandru și toți cei care erau din neamul marilor preoți. 7 I-au pus pe *apostoli* să stea în mijloc și i-au întrebat:

– Prin ce putere sau în numele cui ați făcut aceasta?

8 Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a răspuns:

– Conducători și bătrâni ai poporului, 9 dacă astăzi suntem cercetați pentru o faptă bună făcută unui om neputincios și pentru felul în care a fost el vindecat, 10 să vă fie cunoscut vouă tuturor și întregului popor Israel că acest om stă sănătos înaintea voastră în Numele lui Isus Cristos din Nazaret, pe Care voi L-ați răstignit, dar pe Care Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți! 11 El este:

„piatra respinsă de către voi, zidarii,
care a devenit piatra din capul unghiului.“

12 În nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer nici un alt nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți!

13 Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan și când și-au dat seama că erau oameni neînvățați și de rând, s-au mirat și au înțeles că fuseseră cu Isus. 14 Văzându-l însă stând lângă ei pe omul care fusese vindecat, n-au avut ce să zică. 15 Prin urmare, le-au poruncit să iasă afară din Sinedriu și s-au sfătuit între ei, zicând: 16 „Ce să le facem oamenilor acestora? Căci este știut de toți locuitorii Ierusalimului că, prin ei, s-a făcut un semn clar și nu putem nega. 17 În schimb, pentru ca acest lucru să nu se răspândească și mai departe în popor, să-i amenințăm, ca să nu mai vorbească nici unui om în Numele acesta!“ 18 I-au chemat și le-au poruncit să nu mai vorbească deloc și să nu mai dea învățătură în Numele lui Isus. 19 Însă Petru și Ioan le-au răspuns: „Judecați voi înșivă dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu! 20 Căci nu putem să nu vorbim despre ceea ce am văzut și auzit!“ 21 După ce i-au amenințat din nou, le-au dat drumul, negăsind *un mod* prin care să-i pedepsească, din pricina poporului, deoarece toți îl slăveau pe Dumnezeu pentru cele întâmplate. 22 Căci omul cu care se făcuse acest semn de vindecare avea mai mult de patruzeci de ani.

Credincioșii se roagă pentru a primi îndrăzneală

23 După ce li s-a dat drumul, s-au dus la ai lor și le-au istorisit tot ce le spusese conducătorii preoților și bătrânii. 24 Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul în același gând către Dumnezeu și au zis: „Stăpâne peste toate, Tu, Cel Care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele, 25 Tu ai vorbit, prin Duhul Sfânt, prin gura strămoșului nostru David, slujitorul Tău, astfel:

«De ce se întărește neamurile
și de ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
26 Regii pământului iau poziție
și conducătorii se strâng laolaltă,
împotriva Domnului și împotriva Unsului Său.»

27 Căci într-adevăr, împotriva Slujitorului Tău cel sfânt, Isus, pe Care L-ai uns Tu, s-au adunat în această cetate Irod, Ponțiu Pilat, neamurile și poporul lui Israel, 28 ca să facă, *de fapt*, tot ceea ce ai hotărât mai dinainte să se întâmple *prin* mâna Ta și planul Tău. 29 Și acum, Doamne, uită-te la amenințările lor și dă-le robilor Tăi toată îndrăzneala ca să vestească Cuvântul Tău! 30 Întinde-Ți mâna ca să se facă vindecări, semne și minuni prin Numele Slujitorului Tău cel sfânt, Isus!“

31 După ce s-au rugat, locul unde erau adunați s-a cutremurat, și toți au fost umpluți de Duhul Sfânt și au început să vestească Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.

Credincioșii își împart între ei averile

32 Mulțimea celor ce crezuseră era una în inimă și gând și nici unul nu spunea că vreunul din bunurile lui este al lui, ci aveau toate în comun. 33 Apostolii depuneau mărturie cu mare putere despre învierea Domnului Isus și un mare har era peste ei toți. 34 Căci nu era nimeni printre ei în nevoie, pentru că toți cei care aveau în proprietatea lor ogoare sau case le vindeau, iar banii *obținuți* pe lucrurile vândute îi aduceau 35 și-i puneau la picioarele apostolilor; apoi erau împărțiți fiecăruia după cum avea nevoie. 36 Iosif, numit de apostoli și Barnabas, care tradus înseamnă „Fiul încurajării“, un levit originar din Cipru, 37 a vândut un ogor care-i aparținea și apoi a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 5

Ananias și Safira

1 Dar un om pe nume Ananias, a vândut o proprietate împreună cu soția lui, Safira, 2 și a păstrat pentru sine *o parte* din bani cu știrea soției lui; apoi a adus *cealaltă* parte *din bani* și a pus-o la picioarele apostolilor. 3 Petru i-a zis: „Ananias, de ce ți-a umplut Satan inima ca să-L minți pe Duhul Sfânt, păstrând pentru tine *o parte* din prețul ogorului? 4 *Dacă* rămânea nevândut, nu rămânea el al tău? Și, după ce a fost vândut, nu erau banii la dispoziția ta? De ce ai pus *la cale* acest lucru în inima ta? Nu pe oameni i-ai mințit, ci pe Dumnezeu!” 5 Când a auzit Ananias aceste cuvinte, a căzut *la pământ* și și-a dat duhul. O mare frică i-a cuprins pe toți cei ce auziseră *aceste lucruri*. 6 Cei tineri s-au ridicat, l-au învelit, l-au scos afară și l-au îngropat.

7 Cam după trei ore, a intrat și soția lui, fără să știe ce se întâmplase. 8 Petru a întrebat-o:

– Spune-mi, cu atât ați vândut ogorul?

Ea i-a răspuns:

– Da, cu atât.

9 Atunci Petru i-a zis:

– De ce v-ați înțeles între voi să-L puneți la încercare pe Duhul Domnului? Iată, picioarele celor ce l-au îngropat pe soțul tău sunt la ușă și te vor duce și pe tine!

10 Dintr-odată, ea a căzut la picioarele lui și și-a dat duhul. Când au intrat tinerii, au găsit-o moartă; au dus-o afară și au îngropat-o lângă soțul ei. 11 O mare frică a cuprins toată biserica și pe toți cei ce auziseră aceste lucruri.

Prin apostoli se fac semne și minuni

12 Prin mâinile apostolilor se făceau multe semne și minuni în popor. Toți se adunau în același gând în Porticul lui Solomon 13 și nici unul din ceilalți nu îndrăznea să li se alăture, deși poporul îi lauda foarte mult. 14 Totuși, tot mai mulți *oameni*, o mulțime de bărbați și femei care credeau în Domnul, erau adăugați *la numărul lor*, 15 astfel că *oamenii* îi scoteau pe străzi pe cei neputincioși și-i puneau pe târgi și pe așternuturi, pentru ca, atunci când trecea Petru, măcar umbra lui să cadă peste vreunul dintre ei. 16 Mulțimea, de asemenea, se aduna din cetățile din jurul Ierusalimului, aducându-i pe cei bolnavi și pe cei chinuți de duhuri necurate; și toți erau vindecați.

Apostolii persecutați

17 Însă marele preot și toți cei ce erau împreună cu el, adică partida saducheilor, s-au sculat plini de invidie, 18 au pus mâinile pe apostoli și i-au băgat în închisoarea publică. 19 Dar un înger al Domnului a deschis ușile închisorii în timpul nopții, i-a condus afară și le-a zis: 20 „Duceți-vă, stați în Templu și spuneți poporului toate cuvintele vieții acesteia!” 21 Auzind aceasta, ei au intrat în Templu dis-de-dimineață și au început să dea învățătură. Când a sosit marele preot și cei ce erau împreună cu el, au convocat Sinedriul, *adică* toată adunarea bătrânilor fiilor lui Israel, și au trimis după *apostoli* la închisoare, ca să fie aduși. 22 Dar gărzile, când au sosit *acolo*, nu i-au găsit în închisoare, așa că s-au întors și au anunțat 23 spunând: „Închisoarea am găsit-o încuiată cu toată grija, iar pe gardieni i-am găsit stând la uși, dar când am deschis, n-am găsit pe nimeni înăuntru!” 24 Când au auzit cuvintele acestea, atât comandantul *gărzii* Templului, cât și conducătorii preoților au rămas înmărmuriți din pricina lor și au început să se întrebe ce se întâmplă. 25 Cineva însă a venit și i-a anunțat: „Iată că bărbații pe care i-ați băgat în închisoare stau în Templu și dau învățătură poporului!” 26 Atunci comandantul s-a dus împreună cu gărzile și i-a adus, însă nu cu forța, pentru

că se temeau să nu fie loviți cu pietre de popor.

27 I-au adus și i-au pus să stea înaintea Sinedriului. Marele preot i-a întrebat 28 zicând:

– (Nu) v-am poruncit răspicat să nu mai dați învățătură în Numele acesta? Dar iată că voi ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și vreți să aruncați peste noi *vina pentru* sângele Acestui Om!

29 Petru și ceilalți apostoli i-au răspuns:

– Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni! 30 Dumnezeuul strămoșilor noștri L-a înviat pe Isus, Cel pe Care voi L-ați prins și L-ați ucis pironindu-L pe lemn! 31 Pe El, Dumnezeu L-a înălțat la dreapta Sa, ca Prinț și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăință și iertare de păcate! 32 Iar noi suntem martori ai acestor lucruri și, de asemenea, și Duhul Sfânt pe Care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El!

33 Când au auzit ei acestea, s-au înfuriat și au vrut să-i omoare. 34 Dar un fariseu pe nume Gamaliel, un cărturar respectat de tot poporul, s-a ridicat în Sinedriu și a poruncit ca oamenii să fie scoși afară puțin. 35 Apoi le-a zis: „Bărbați israeliți, luați seama ce aveți de gând să le faceți acestor oameni! 36 Căci, nu demult, s-a ridicat Teudas, care spunea despre sine că este cineva și căruia i s-au alăturat aproape patru sute de bărbați. El a fost omorât, iar toți cei ce-l urmaseră au fost împrăștiați și nu s-a ales nimic de ei. 37 După el, pe vremea recensământului, s-a ridicat Iuda, galileeanul, și a tras pe popor după el. Dar și el a pierit, iar cei ce-l urmaseră au fost împrăștiați. 38 Iar acum, eu vă spun: depărtați-vă de oamenii aceștia și lăsați-i *în pace*! Dacă planul sau lucrarea aceasta este de la oameni, i se va pune capăt, 39 dar dacă este de la Dumnezeu nu-i veți putea opri pe acești *oameni*! Să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu!“ 40 Ei au fost convinși de el. Apoi i-au chemat pe apostoli, i-au biciuit, le-au poruncit să nu mai vorbească în Numele lui Isus și le-au dat drumul. 41 Prin urmare, apostolii au plecat dinaintea Sinedriului, bucurându-se că au fost considerați vrednici să fie înjosiți pentru Numele lui Isus. 42 Și, în fiecare zi, în Templu și prin case, nu încetau să dea învățătură și să ducă vestea bună că Isus este Cristosul.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 6

Alegerea celor șapte diaconi

1 În zilele acelea, când *numărul* ucenicilor creștea, evreii eleniști au început să murmure împotriva evreilor autohtoni, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la distribuirea zilnică a celor necesare. 2 Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor și le-au zis: „Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese! 3 Prin urmare, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune, pe care să-i punem responsabili cu îndatorirea aceasta, 4 iar noi vom continua să dăm atenție rugăciunii și slujirii Cuvântului.” 5 Vorbirea aceasta a plăcut întregii mulțimi, așa că l-au ales pe Ștefan, un bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohorus, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmenas și pe Nicolaus, un prozelit din Antiohia; 6 i-au adus înaintea apostolilor, care s-au rugat și și-au pus mâinile peste ei. 7 Cuvântul lui Dumnezeu continua să se răspândească, numărul ucenicilor creștea tot mai mult în Ierusalim și foarte mulți preoți veneau la credință.

Arestarea lui Ștefan

8 Ștefan, *un om* plin de har și de putere, făcea minuni și semne mari în popor. 9 Unii din sinagoga numită „A oamenilor liberi” – a celor din Cirena, a celor din Alexandria și a celor din Cilicia și din Asia – au început o dispută cu Ștefan, 10 dar nu puteau să se opună înțelepciunii și Duhului cu care vorbea el. 11 Atunci au plătit niște bărbați care să spună: „Noi l-am auzit rostind cuvinte blasfemiatoare împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu!” 12 Au incitat pe popor, pe bătrâni și pe cărturari, s-au repezit asupra lui, l-au înșfăcat și l-au dus înaintea Sinedriului. 13 Au scos niște martori mincinoși, care au zis: „Omul acesta nu încetează să rostească cuvinte *blasfemiatoare* împotriva acestui Lăcaș sfânt și împotriva Legii! 14 Căci l-am auzit spunând că Acest Isus din Nazaret va distruge locul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a încredințat Moise!” 15 Toți cei ce ședeau în Sinedriu s-au uitat țintă la el și au văzut că fața lui *arăta* ca fața unui înger.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 7

Ștefan se adresează Sinedriului

1 Marele preot l-a întrebat:

– Așa stau *lucrurile*?

2 El a răspuns:

– Frați și părinți, ascultați! Dumnezeuul slavei i S-a arătat strămoșului nostru Avraam în timp ce se afla în Mesopotamia, înainte de a locui în Haran, 3 și i-a zis: „Ieși din țara ta și dintre rudeniile tale și vino în țara pe care ți-o voi arăta!“ 4 Atunci el a ieșit din țara caldeenilor și a locuit în Haran. De acolo, după moartea tatălui său, *Dumnezeu* l-a mutat în țara aceasta, în care locuiți voi acum, 5 dar nu i-a dat în ea nici o moștenire, nici măcar o palmă de pământ, ci i-a promis că i-o va da ca posesiune, lui și seminței lui după el, cu toate că nu avea nici un copil. 6 Dumnezeu i-a spus că urmașii lui vor locui ca străini într-o țară străină și că vor fi înrobiți și asupriți timp de patru sute de ani. 7 „Dar pe neamul căruia îi vor sluji ei îl voi judeca Eu, a zis Dumnezeu, iar după aceea vor ieși *de acolo* și Mi se vor închina Mie în locul acesta.“ 8 Apoi i-a dat legământul circumciziei. Astfel, când i s-a născut Isaac, *Avraam* l-a circumcis în ziua a opta; apoi Isaac *l-a circumcis* pe Iacov, și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.

9 Patriarhii, fiind invidioși pe Iosif, l-au vândut în Egipt. Dar Dumnezeu era cu el 10 și l-a scăpat din toate necazurile lui; El i-a dat har și înțelepciune în prezența lui Faraon, monarhul Egiptului, care l-a pus conducător peste Egipt și peste toată casa lui. 11 A venit o foamete în tot Egiptul și în Canaan; necazul era mare și strămoșii noștri nu găseau de mâncare. 12 Iacov a auzit că în Egipt era grâu, așa că i-a trimis *acolo* pe strămoșii noștri pentru prima oară. 13 Când *s-au dus* a doua oară, Iosif li s-a făcut cunoscut fraților săi, iar Faraon a aflat despre neamul lui Iosif. 14 Apoi Iosif a trimis să fie chemat tatăl său Iacov precum și întreaga familie, *în număr de* șaptezeci și cinci de suflete. 15 Și astfel Iacov s-a coborât în Egipt, unde atâta el, cât și strămoșii noștri au murit. 16 Au fost mutați în Șehem și puși în mormântul pe care-l cumpăraseră Avraam de la fiii lui Hamor, în Șehem, în schimbul unei sume în argint. 17 Cu cât se apropia vremea *împlinirii* promisiunii pe care Dumnezeu i-o făcuse lui Avraam, poporul creștea și se înmulțea *tot mai mult* în Egipt, 18 până când peste Egipt s-a ridicat un alt monarh, care nu-l cunoscuse pe Iosif. 19 Acesta ne-a exploatat cu viclenie neamul și i-a tratat rău pe strămoșii noștri, cerându-le să-și abandoneze copiii, ca să nu mai trăiască. 20 În vremea aceea s-a născut Moise, care era frumos înaintea lui Dumnezeu. El a fost hrănit timp de trei luni în casa tatălui său, 21 iar când a fost abandonat, l-a luat fiica lui Faraon și l-a crescut ca pe propriul ei fiu. 22 Moise a fost educat în toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și fapte.

23 Când avea patruzeci de ani, i-a venit în inimă *dorința* să-i viziteze pe frații săi, pe israeliți. 24 A văzut pe unul căruia i se făcea o nedreptate și i-a luat apărarea; el l-a răzbunat pe cel asuprit, ucigându-l pe egiptean. 25 Credea că frații săi vor înțelege că Dumnezeu le va da eliberarea prin mâna lui, însă ei n-au înțeles. 26 În ziua următoare, i-a văzut pe *doi* bătându-se și i-a îndemnat la pace, spunându-le: „Bărbaților, voi sunteți frați; de ce vă faceți rău unul altuia?“ 27 Dar cel ce-i făcea rău semenului său, l-a împins și i-a zis: „Cine te-a pus pe tine conducător și judecător peste noi? 28 Vrei să mă ucizi și pe mine așa cum l-ai ucis ieri pe egiptean?“ 29 Când a auzit aceasta, Moise a fugit și a locuit ca străin în țara Midian, unde i s-au născut doi fii.

30 După ce au trecut patruzeci de ani, i s-a arătat un înger în pustia muntelui Sinai, într-o flacăra de foc *care ieșea* dintr-un tufiș. 31 Când a văzut *tufișul*, Moise s-a mirat de priveliștea *aceea* și, în timp ce se apropia ca să se uite mai bine, glasul Domnului i-a vorbit astfel: 32 „Eu sunt Dumnezeuul strămoșilor tăi, Dumnezeuul lui Avraam, (Dumnezeul) lui Isaac și (Dumnezeul) lui Iacov!“ Moise tremura și nu îndrăznea să se uite. 33 Domnul i-a zis: „Dă-ți jos sandalele, căci locul pe care stai

este un pământ sfânt! 34 Am văzut asuprirea poporului Meu care este în Egipt și i-am auzit geamătul, așa că M-am coborât să-l eliberez. Acum, vino, *căci* te voi trimite în Egipt!“ 35 Pe acest Moise, pe care ei îl respinseseră zicând: „Cine te-a pus pe tine conducător și judecător?“, pe el l-a trimis Dumnezeu drept conducător și eliberator, cu ajutorul îngerului care i s-a arătat în tufiș. 36 El i-a scos *din Egipt* și a făcut semne și minuni în țara Egiptului, la Marea Roșie și în pustie, timp de patruzeci de ani. 37 El este același Moise care le-a spus fiilor lui Israel: „Dumnezeu vă va ridica dintre frații voștri un Profet asemenea mie.“ 38 El este acela care a fost în adunare, în pustie, împreună cu îngerul care i-a vorbit pe muntele Sinai și cu strămoșii noștri; *și el este* cel care a primit cuvinte vii, ca să ni le dea nouă. 39 Strămoșii noștri însă n-au vrut să-l asculte, ci l-au respins și, în inimile lor, s-au întors în Egipt. 40 Ei i-au spus lui Aaron: „Fă-ne niște zei care să meargă înaintea noastră, căci nu știm ce s-a întâmplat cu acest Moise, care ne-a scos din țara Egiptului!“ 41 Și în zilele acelea și-au făcut un vițel, au adus jertfă *acelui* idol și s-au bucurat de lucrările mâinilor lor. 42 Atunci Dumnezeu S-a întors de la ei și i-a lăsat să se închine oștirii cerului, așa cum este scris în Cartea Profeților:

„Mi-ați adus voi jertfe și daruri de mâncare,
timp de patruzeci de ani în pustie, Casă a lui Israel?
43 Ați purtat cortul lui *Moloh*
și steaua zeului vostru *Refan*,
chipurile idolești pe care vi le-ați făcut ca să vă închinați lor!
De aceea vă voi duce în captivitate dincolo de Babilon!“

44 Cortul Mărturie era cu strămoșii noștri în pustie, așa cum poruncise Cel Ce i-a spus lui Moise să-l facă după modelul pe care-l văzuse. 45 Strămoșii noștri l-au adus, la rândul lor, împreună cu Iosua, când au luat în stăpânire *teritoriul* neamurilor pe care le-a izgonit Dumnezeu dinaintea strămoșilor noștri; *și a rămas acolo* până în zilele lui David, 46 care a găsit har înaintea lui Dumnezeu și a cerut să-I asigure Dumnezeului lui Iacov un loc de locuit. 47 Solomon însă a fost cel care l-a construit o casă. 48 Dar Cel Preaînalt nu locuiește în lăcașuri făcute de mâini omenești, așa cum zice profetul:

49 „Cerul este tronul Meu,
iar pământul este așternutul picioarelor Mele!
Ce fel de casă Mi-ați putea zidi voi Mie? zice Domnul.
Sau unde va fi locul Meu de odihnă?
50 Oare nu mâna Mea a făcut toate aceste lucruri?“

51 Oameni încăpățânați, cu inima și urechile necircumcise, voi întotdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt! Așa cum au făcut strămoșii voștri, așa faceți și voi! 52 Pe care dintre profeți nu l-au persecutat strămoșii voștri?! Ei i-au ucis pe cei ce prevesteau venirea Celui Drept, Cel ai Cărui trădători și ucigași ați devenit voi acum, 53 voi, care ați primit Legea poruncită prin îngeri, dar n-ați ascultat de ea!

Lapidarea lui Ștefan

54 Când au auzit ei acestea, s-au infuriat și scrâșneau din dinți împotriva lui. 55 El însă, plin de Duhul Sfânt, a privit spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu și pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu 56 și a zis: „Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stând la dreapta lui Dumnezeu!“ 57 Atunci ei au început să strige cu glas tare și n-au vrut să mai asculte, ci s-au repezit într-un singur gând asupra lui; 58 l-au scos afară din cetate și l-au lovit cu pietre. Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr numit Saul. 59 Și-l loveau cu pietre pe Ștefan, care se ruga și zicea: „Doamne Isuse, primește duhul meu!“ 60 Apoi a căzut în genunchi și a strigat cu glas tare: „Doamne, nu le ții în seamă păcatul acesta!“ Și spunând aceasta, a adormit.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 8

Filip vestește Evanghelia în Samaria

1 Saul își dăduse consimțământul la uciderea lui Ștefan.

Chiar în ziua aceea a izbucnit o mare persecuție împotriva bisericii din Ierusalim și toți, în afară de apostoli, s-au împrăștiat prin regiunile Iudeii și ale Samariei. 2 Niște oameni evlavioși l-au îngropat pe Ștefan și l-au jelit mult. 3 Saul însă făcea prăpăd în biserică, intrând prin case, luând cu forța bărbați și femei și aruncându-i în închisoare.

4 Cei ce fuseseră împrăștiați vesteau Cuvântul pe oriunde treceau. 5 Filip s-a coborât într-o cetate a Samariei și le-a predicat pe Cristos. 6 Mulțimile luau aminte în același gând la cele spuse de Filip, când au auzit și au văzut semnele pe care le făcea. 7 Căci din mulți demoniaci ieșeau duhuri rele, scoțând strigăte puternice, și mulți paralitici și șchiopi erau vindecați. 8 Astfel, a fost o mare bucurie în cetatea aceea.

9 În cetate era un om pe nume Simon, care practica vrăjitoria și uimea neamul Samariei, pretinzând că ar fi cineva important. 10 Și toți, de la cel mai mic până la cel mai mare, luau aminte la el și spuneau: „El este puterea lui Dumnezeu, cea numită «mare»!“ 11 Îl ascultau cu luare-aminte pentru că de mult timp îi uimise cu vrăjitoriile lui. 12 Dar când au crezut pe Filip, care vestea Evanghelia despre Împărăția lui Dumnezeu și despre Numele lui Isus Cristos, au fost botezați atât bărbați, cât și femei. 13 Chiar și Simon însuși a crezut și, după ce a fost botezat, stătea tot timpul cu Filip și se mira văzând semnele și minunile mari care se făceau.

14 Apostolii care erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria primise Cuvântul lui Dumnezeu, i-au trimis la ei pe Petru și pe Ioan. 15 Când au ajuns, s-au rugat pentru ei ca să primească Duhul Sfânt. 16 Căci Duhul Sfânt nu Se coborâse încă peste nici unul dintre ei, ci fuseseră doar botezați în Numele Domnului Isus. 17 Atunci și-au pus mâinile peste ei, iar aceia au primit Duhul Sfânt. 18 Când a văzut Simon că Duhul era dat prin punerea mâinilor apostolilor, le-a oferit bani, 19 spunând:

– Dați-mi și mie autoritatea aceasta, ca oricine peste care-mi pun eu mâinile să primească Duhul Sfânt!

20 Petru însă i-a zis:

– Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea obține cu bani! 21 Tu n-ai nici parte, nici sort în lucrarea aceasta, pentru că inima ta nu este cinstită înaintea lui Dumnezeu! 22 Pocăiește-te deci de această răutate a ta și roagă-te Domnului ca, dacă este posibil, să-ți ierte *această* intenție a inimii tale, 23 căci văd că ești plin de otravă amară și în lanțul nedreptății!

24 Simon a răspuns:

– Rugați-vă voi Domnului pentru mine, ca nimic din ceea ce ați spus să nu vină peste mine!

25 După ce au depus mărturie și au vorbit despre Cuvântul Domnului, Petru și Ioan s-au întors în Ierusalim, vestind Evanghelia în multe sate de-ale samaritenilor.

Filip și eunucul etiopian

26 Un înger al Domnului i-a vorbit lui Filip astfel: „Scoală-te și du-te spre sud, pe drumul din pustie, care coboară din Ierusalim spre Gaza!“ 27 Filip s-a sculat și s-a dus. Și iată că un eunuc etiopian, înalt oficial al lui Candake, regina etiopienilor, și responsabil peste toată vistieria ei, venise să se închine în Ierusalim, 28 iar *acum* se întorcea *de acolo*, stând în carul lui de călătorie și citindu-

l pe profetul Isaia. 29 Duhul i-a zis lui Filip: „Du-te și însoțește carul acela!“ 30 Filip a alergat către el și l-a auzit *pe eunuc* citindu-l pe profetul Isaia.

El l-a întrebat:

– Înțelegi ce citești?

31 Acesta i-a răspuns:

– Cum aş putea, dacă nu mă va îndruma cineva?

Și l-a rugat pe Filip să se suie *în car* și să se așeze lângă el. 32 Pasajul din Scriptură pe care-l citea era acesta:

„Ca o oaie care este dusă la tăiere
și ca un miel care tace înaintea celui ce-l tunde,
tot așa nici El nu Și-a deschis gura.

33 În smerenia Lui, dreptatea I-a fost negată.

Cine va putea vorbi despre generația Lui?

Căci viața I-a fost luată de pe pământ!“

34 Eunucul l-a întrebat pe Filip:

– Spune-mi, te rog, despre cine spune profetul aceste lucruri? Despre sine sau despre altcineva?

35 Atunci Filip a luat cuvântul și, începând de la Scriptura aceasta, i-a vestit Evanghelia despre Isus. 36 În timp ce călătoreau de-a lungul drumului, au ajuns la o apă. Eunucul a zis:

– Uite apă! Ce mă împiedică să fiu botezat?

37 (Filip a zis:

– Dacă crezi din toată inima ta, poți!

El i-a răspuns:

– Cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu!)

38 A poruncit să stea carul, au coborât amândoi în apă, atât Filip, cât și eunucul, iar *Filip* l-a botezat. 39 Când au ieșit din apă, Duhul Domnului l-a răpit pe Filip, astfel că eunucul nu l-a mai văzut și și-a continuat drumul bucuros. 40 Filip s-a pomenit în Azot și, călătorind spre Cezareea, a vestit Evanghelia prin toate cetățile, până când a ajuns *acolo*.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 9

Convertirea lui Saul

1 Între timp însă, Saul încă sufla amenințare și ucidere împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot 2 și a cerut de la el scrisori către sinagogile din Damasc, astfel încât, dacă i-ar găsi pe unii care sunt *adepti* ai Căii, atât bărbați, cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim. 3 În timp ce era pe drum și se apropia de Damasc, a strălucit deodată împrejurul lui o lumină din cer. 4 El a căzut la pământ și a auzit un glas care-i zicea:

– Saul, Saul, de ce Mă persecuți?

5 El a întrebat:

– Cine ești, Doamne?

Isus i-a răspuns:

– Eu sunt Isus, Cel pe Care tu Îl persecuți! 6 Ridică-te, intră în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci! .

7 Bărbații care-l însoțeau în călătorie s-au oprit amuțiți; auzeau într-adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni. 8 Saul s-a sculat de la pământ și, măcar că ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic. Prin urmare, l-au luat de mână și l-au dus în Damasc. 9 Timp de trei zile n-a văzut și n-a mâncat, nici n-a băut nimic.

10 În Damasc era un ucenic pe nume Ananias. Domnul i-a vorbit într-o viziune:

– Ananias!

– Iată-mă, Doamne! a răspuns el.

11 Domnul i-a zis:

– Scoală-te, du-te pe strada numită „Dreaptă“ și caută în casa lui Iuda un om din Tars, pe nume Saul. Iată, chiar acum el se roagă 12 și a văzut într-o viziune un om pe nume Ananias, intrând și punându-și mâinile peste el ca să-și recapete vederea!

13 Ananias I-a răspuns:

– Doamne, am auzit de la mulți despre toate relele pe care omul acesta le-a făcut sfinților Tăi în Ierusalim. 14 Chiar și aici are autoritate din partea conducătorilor preoților să-i lege pe toți cei ce cheamă Numele Tău!

15 Dar Domnul i-a zis:

– Du-te, pentru că el este un vas al Meu pe care l-am ales ca să ducă Numele Meu atât înaintea neamurilor și regilor *lor*, cât și înaintea fiilor lui Israel! 16 Căci Eu îi voi arăta cât trebuie să sufere de dragul Numelui Meu!

17 Ananias a plecat, a intrat în casa *unde era Saul* și, punându-și mâinile peste el, a zis: „Frate Saul, m-a trimis Domnul – Isus, Cel Care ți S-a arătat pe drumul pe care veneai – ca să-ți recapete vederea și să fii umplut de Duhul Sfânt!“ 18 Imediat, de pe ochii lui au căzut un fel de solzi, și el și-a recăpătat vederea. Apoi s-a ridicat, a fost botezat 19 și, după ce a mâncat ceva, i-au revenit puterile.

Saul, în Damasc și Ierusalim

Saul a rămas câteva zile cu ucenicii în Damasc 20 și imediat a început să predice în sinagogi despre Isus, și anume că El este Fiul lui Dumnezeu. 21 Toți cei ce-l auzeau rămâneau uimiți și ziceau: „Nu este el acela care făcea prăpăd în Ierusalim printre cei ce chemau Numele acesta?! Și n-a venit el

aici ca să-i ducă legați la conducătorii preoților?!” 22 Dar Saul se întărea tot mai mult și le provoca nedumerire iudeilor care locuiau în Damasc, dovedind că *Isus* este Cristosul.

23 După mai multe zile, iudeii au uneltit să-l omoare, 24 însă Saul a aflat despre uneltirea lor. Zi și noaptea ei supravegheau porțile, ca să-l omoare. 25 Dar într-o noapte, ucenicii l-au luat și l-au coborât prin zid, dându-l jos într-un coș.

26 Când a ajuns în Ierusalim, a încercat să li se alăture ucenicilor, dar toți se temeau de el, pentru că nu credeau că este un ucenic. 27 Atunci Barnabas l-a luat și l-a dus la apostoli; le-a istorisit cum, pe drum, Saul îl văzuse pe Domnul, și El îi vorbise, și cum, în Damasc, vorbise cu îndrăzneală în Numele lui Isus. 28 *De atunci* venea și se ducea împreună cu ei în Ierusalim, vorbind cu îndrăzneală în Numele Domnului. 29 De asemenea, vorbea și purta dispute cu iudeii eleniști, dar ei încercau să-l omoare. 30 Când au aflat frații lucrul acesta, l-au dus la Cezareea și l-au trimis în Tars.

31 Pe atunci, biserica de prin toată Iudeea, Galileea și Samaria, se bucura de pace și era consolidată; umbla în frică de Domnul și, prin încurajarea Duhului Sfânt, se înmulțea.

Petru, în Lida și în Iafu

32 În timp ce călătorea prin toate *regiunile*, Petru s-a coborât și la sfinții care locuiau în Lida.

33 Acolo a găsit un om pe nume Enea, care de opt ani zăcea în pat, pentru că era paralizat. 34 Petru i-a zis: „Enea, Isus Cristos te vindecă! Ridică-te și fă-ți patul!” Și el s-a ridicat imediat. 35 Toți locuitorii din Lida și din Șaron l-au văzut și s-au întors la Domnul.

36 În Iafu era o ucenică, pe nume Tabita, care tradus înseamnă „Gazelă” (*sau Dorca*). *Viața* ei era plină de fapte bune și de milosteniile pe care le făcea. 37 În zilele acelea, ea s-a îmbolnăvit și a murit. Au spălat-o și au pus-o în camera de sus. 38 Lida este aproape de Iafu; prin urmare, când au auzit că Petru este în Lida, ucenicii au trimis doi bărbați să-l roage: „Nu ezita să vii până la noi!” 39 Petru s-a sculat și a plecat împreună cu ei. Când a ajuns, l-au condus în camera de sus. Toate văduvele au venit lângă el, plângând și arătându-i tunicile și hainele pe care le făcea Dorca pe când era cu ele. 40 Petru i-a scos afară pe toți, a îngenuncheat și s-a rugat; apoi s-a întors spre trup și a zis: „Tabita, scoală-te!” Ea a deschis ochii și, când l-a văzut pe Petru, s-a ridicat. 41 El i-a dat mâna și a ridicat-o; apoi i-a chemat pe sfinți și pe văduve și le-a înfățișat-o vie. 42 Acest fapt a devenit cunoscut prin tot Iafu și mulți au crezut în Domnul. 43 Petru a rămas mai multe zile în Iafu, la un anume Simon, un tăbăcar.

Întoarcere

Faptele Apostolilor 10

Corneliu

1 În Cezareea era un om pe nume Corneliu, un centurion din cohorta numită „Italiana”. 2 Era evlavios și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. El făcea multe milostenii poporului și se ruga mereu lui Dumnezeu. 3 Într-o zi, cam pe la ceasul al nouălea, a văzut clar, într-o viziune, pe un înger al lui Dumnezeu intrând la el și spunându-i:

– Corneliu!

4 *Corneliu* s-a uitat țintă la el și s-a înspăimântat. El a zis:

– Ce este, domnule?

Îngerul i-a spus:

– Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, ca o jertfă de aducere-aminte.

5 Acum, trimite niște bărbați la Iafō și cheamă-l pe Simon, cel care mai este numit și Petru. 6 El găzduiește la Simon, un tăbăcar, a cărui casă este lângă mare.

7 Cum a plecat îngerul care-i vorbise, Corneliu a chemat doi din slujitorii săi din casă și un soldat evlavios, care-i era devotat tot timpul, 8 și, după ce le-a istorisit totul, i-a trimis la Iafō.

Viziunea lui Petru

9 În ziua următoare, în timp ce ei erau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a suit pe acoperiș să se roage pe la ceasul al șaselea. 10 I s-a făcut foame și a vrut să mănânce. În timp ce-i pregăteau masa, a căzut într-o răpire sufletească. 11 A văzut cerul deschis și ceva ca o pânză mare fiind coborâtă pe pământ de cele patru colțuri. 12 În ea se aflau tot felul de patrupeze, animale mici ale pământului și păsări ale cerului. 13 Un glas i-a vorbit astfel:

– Petru, ridică-te, înjunghie și mănâncă!

14 Însă Petru a zis:

– În nici un caz, Doamne! Căci niciodată n-am mâncat ceva pângărit sau necurat!

15 Glasul i-a vorbit din nou, a doua oară:

– Ceea ce a curățit Dumnezeu, să nu numești pângărit!

16 Lucrul acesta s-a întâmplat de trei ori; apoi, imediat pânza a fost luată la cer. 17 În timp ce Petru era preocupat de înțelesul acestei viziuni, iată că bărbații trimiși de Corneliu aflaseră unde este casa lui Simon și stăteau la poartă, 18 întrebând cu glas tare dacă Simon, care mai este numit și Petru, găzduiește acolo. 19 În timp ce Petru încă se gândea la viziune, Duhul i-a zis: „Iată că te caută trei bărbați; 20 ridică-te deci, coboară și du-te cu ei fără să faci deosebire, pentru că Eu i-am trimis.”

21 Așadar, Petru a coborât la bărbații aceia și le-a zis:

– Eu sunt cel pe care-l căutați. Care este motivul pentru care ați venit?

22 Ei i-au răspuns:

– Centurionul Corneliu, om drept, temător de Dumnezeu și vorbit de bine prin tot neamul iudeilor, a fost înștiințat printr-un înger sfânt să trimită să te cheme în casa lui și să audă cuvinte de la tine.

23 Petru deci i-a invitat înăuntru și i-a găzduit.

Petru, acasă la Corneliu

În ziua următoare s-a sculat și a plecat împreună cu ei; l-au însoțit și unii dintre frații din Iafo. 24 O zi mai târziu au ajuns în Cezareea. Corneliu îi aștepta *împreună cu rudele și prietenii apropiați* pe care-i invitasese. 25 Pe când dădea Petru să intre *în casă*, Corneliu l-a întâmpinat, a căzut la picioarele lui și i s-a închinat.

26 Petru însă l-a ridicat, zicând:

– Ridică-te! Și eu sunt tot om!

27 Și, continuând să vorbească cu el, a intrat înăuntru, unde a găsit mulți *oameni* care se adunaseră.

28 El le-a zis:

– Știți că unui iudeu îi este interzis de Lege să se asocieze sau să viziteze un străin, dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe nici un om pângărit sau necurat. 29 De aceea am venit fără ezitare când s-a trimis după mine. *Vă* întreb deci, cu ce scop ați trimis după mine?

30 Corneliu a zis:

– Cu patru zile în urmă, eram în casa mea și mă rugam chiar în ceasul acesta, *ceasul* al nouălea. Și iată că un om *îmbrăcat* în haine strălucitoare a stat înaintea mea 31 și a zis: „Corneliu, rugăciunea ta a fost ascultată și milosteniile tale au fost amintite înaintea lui Dumnezeu. 32 Prin urmare, trimite la Iafo și cheamă-l pe Simon, care mai este numit și Petru; el găzduiește în casa lui Simon, un tăbăcar, lângă mare (; când va veni el, îți va vorbi). 33 Am trimis deci imediat la tine și ai făcut bine că ai venit. Acum deci noi toți suntem prezenți *aici*, înaintea lui Dumnezeu, ca să auzim tot ce ți-a poruncit Domnul!

34 Atunci Petru a luat cuvântul și a zis:

– Într-adevăr, înțeleg *acum* că Dumnezeu nu este părtinitor, 35 ci că, în orice neam, cel ce se teme de El și lucrează dreptate este primit de El. 36 El a trimis fiilor lui Israel Cuvântul, vestind Evanghelia păcii prin Isus Cristos, Care este Domnul tuturor. 37 Voi știți ce s-a întâmplat prin toată Iudeea, începând din Galileea, după botezul predicat de Ioan: 38 cum Dumnezeu L-a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, Care mergea pretutindeni, făcând bine și vindecându-i pe toți cei ce erau asupriți de diavolul, căci Dumnezeu era cu El. 39 Noi suntem martori ai tuturor lucrurilor pe care le-a făcut El în țara iudeilor și în Ierusalim; El este Cel pe Care ei L-au omorât, atârându-L pe lemn. 40 Pe El, Dumnezeu L-a înviat a treia zi și a îngăduit să Se facă văzut, 41 nu întregului popor, ci *nouă*, martorilor aleși mai dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și am băut împreună cu El după ce a înviat dintre cei morți. 42 El ne-a poruncit să predicăm poporului și să depunem mărturie că El este Cel desemnat de Dumnezeu ca Judecător al celor vii și al celor morți. 43 Toți profeții depun mărturie despre El, și anume că oricine crede în El primește, prin Numele Lui, iertarea de păcate.

44 În timp ce rostea Petru aceste cuvinte, Duhul Sfânt S-a coborât peste toți cei ce ascultau Cuvântul. 45 Credincioșii circumciși care veniseră cu Petru au rămas uluiți de faptul că darul Duhului Sfânt fusese turnat și peste neamuri. 46 Căci îi auzeau vorbind în limbi și preamărindu-L pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis: 47 „Oare poate opri cineva apa să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi?!“ 48 Și a poruncit să fie botezați în Numele lui Isus Cristos. Atunci l-au rugat să mai rămână câteva zile *la ei*.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 11

1 Apostolii și frații care erau în Iudeea au auzit că neamurile au primit și ele Cuvântul lui Dumnezeu. 2 Când Petru s-a suit la Ierusalim, cei dintre *creștinii* circumciși îl criticau, 3 spunând: „Ai intrat *în casă* la niște bărbați necircumciși și ai mâncat cu ei!“ 4 Atunci Petru a început să le explice pe rând cele întâmplate și le-a zis: 5 „Eram în cetatea Iafa și, în timp ce mă rugam, am văzut, într-o răpire sufletească, o viziune; *am văzut* ceva ca o pânză mare fiind coborâtă din cer de cele patru colțuri. A venit până la mine. 6 M-am uitat în ea cu atenție și am văzut patrupele de pe pământ, fiare sălbatice, animale mici și păsări ale cerului. 7 Apoi am auzit un glas care mi-a zis: «Petru, ridică-te, înjunghie și mănâncă!» 8 Însă eu am zis: «În nici un caz, Doamne! Căci niciodată n-a intrat în gura mea ceva pângărit sau necurat!» 9 Glasul mi-a vorbit a doua oară din cer: «Ceea ce a curățit Dumnezeu, să nu numești pângărit!» 10 Lucrul acesta s-a întâmplat de trei ori; apoi toate au fost ridicate iarăși la cer. 11 Și iată că imediat după aceea, la *poarta* casei în care eram stăteau trei bărbați, trimiși la mine din Cezareea. 12 Duhul mi-a spus să mă duc cu ei fără să fac deosebire. Cu mine au mers și acești șase frați; am intrat *împreună* în casa acelui om, 13 iar el ne-a istorisit cum a văzut un înger stând în casa lui și zicându-i: «Trimite la Iafa și cheamă-l pe Simon, numit și Petru, 14 care îți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta!» 15 În timp ce eu începusem să vorbesc, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei, așa cum S-a coborât și peste noi la început. 16 Atunci mi-am amintit de vorba Domnului, *mi-am amintit* cum zicea: «Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.» 17 Deci, dacă Dumnezeu le-a dat același dar ca și nouă, care am crezut în Domnul Isus Cristos, cine eram eu ca să-L pot împiedica pe Dumnezeu?!“ 18 Când au auzit ei aceste lucruri, s-au liniștit și L-au slăvit pe Dumnezeu, zicând: „Așadar, Dumnezeu le-a dat și neamurilor pocăința care duce la viață!“

Biserica în Antiohia

19 Cei ce fuseseră împrăștiați de persecuția care avusese loc în urma *uciderii* lui Ștefan au ajuns până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia. Ei nu vorbeau despre Cuvânt nimănui în afară de iudei. 20 Câțiva dintre ei însă, niște bărbați din Cipru și din Cirena, care veniseră în Antiohia, le-au vorbit și eleniștilor, vestindu-le Evanghelia despre Domnul Isus. 21 Mâna Domnului era cu ei, și astfel un mare număr *de oameni* au crezut și s-au întors la Domnul. 22 Vestea despre ei a ajuns și la urechile bisericii care era în Ierusalim, astfel că l-au trimis pe Barnabas să meargă până în Antiohia. 23 Când a ajuns și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să-I rămână credincioși Domnului în *toată* năzuința inimii lor. 24 Căci Barnabas era un om bun și plin de Duhul Sfânt și de credință; și o mare mulțime *de oameni* a fost adăugată la Domnul. 25 S-a dus apoi la Tars, ca să-l caute pe Saul 26 și, când l-a găsit, l-a dus în Antiohia. Astfel, timp de un an întreg, ei s-au adunat cu biserica și au dat învățătură la o mare mulțime *de oameni*. În Antiohia ucenicii au fost numiți pentru prima oară „creștini“.

27 În acele zile, au venit de la Ierusalim în Antiohia niște profeți. 28 Unul dintre ei, pe nume Agab, s-a ridicat și a arătat, prin Duhul Sfânt, că urmează să vină o mare foamete în toată lumea. Și așa s-a și întâmplat în timpul *împăratului* Claudiu. 29 Atunci ucenicii au hotărât să le trimită ajutor fraților care locuiau în Iudeea, fiecare după cât avea posibilitate; 30 și așa au și făcut, trimițând *acest ajutor* bătrânilor, prin Barnabas și Saul.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 12

Uciderea lui Iacov și întemnițarea lui Petru

1 Cam în aceeași vreme, regele Irod a pus mâna pe unii din biserică ca să-i chinuiască. 2 El l-a omorât cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. 3 Când a văzut că lucrul acesta place iudeilor, l-a mai arestat și pe Petru. Era în timpul Sărbătorii Azimelor. 4 După ce l-a arestat, l-a aruncat în închisoare, lăsându-l pe mâna a patru grupe de câte patru soldați, ca să-l păzească. El intenționa ca, după Paște, să-l scoată afară, *înaintea* poporului. 5 În timp ce Petru era păzit în închisoare, biserica se ruga cu înflăcărare lui Dumnezeu pentru el.

Eliberarea miraculoasă a lui Petru

6 În noaptea *de dinaintea zilei* când Irod urma să-l scoată afară, *înaintea poporului*, Petru dormea între doi soldați, legat cu două lanțuri, iar niște gărzii păzeau închisoarea, *stând* în fața porții. 7 Și iată că un înger al Domnului a apărut *deodată* și o lumină a strălucit în celula *închisorii*. El l-a trezit pe Petru, lovindu-l în coastă, și i-a zis: „Ridică-te repede!” Lanțurile i-au căzut de la mâini. 8 Apoi îngerul i-a zis: „Încinge-ți *mijlocul* și leagă-ți sandalele!” El a făcut întocmai. Îngerul i-a mai zis: „Înfășoară-te în manta și urmează-mă!” 9 Petru l-a urmat și a ieșit afară, dar nu știa dacă este adevărat ceea ce făcea îngerul: i se părea că vede o viziune. 10 După ce au trecut de prima și de a doua gardă, au ajuns la poarta de fier care dă în cetate, iar ea li s-a deschis de la sine. Au ieșit și au luat-o pe o stradă; și, deodată, îngerul a plecat de la el. 11 Când s-a dezmeticit, Petru și-a zis: „Acum știu într-adevăr că Domnul Și-a trimis îngerul și m-a salvat din mâna lui Irod și de la tot ce aștepta poporul iudeu *să se întâmple!*” 12 Dându-și bine seama de aceasta, s-a dus acasă la Maria, mama lui Ioan, numit și Marcu, unde erau adunați mulți *oameni* și se rugau. 13 A bătut la ușa pridvorului și o slujnică, pe nume Roda, a venit să deschidă. 14 Ea a recunoscut glasul lui Petru și, de bucurie, în loc să deschidă ușa a alergat înăuntru și a dat de știre că Petru se află *înaintea ușii*. 15 Ei i-au zis: „Ți-ai ieșit din minți!” Dar ea insista și susținea că este așa *cum spune ea*. Ei însă ziceau: „Este îngerul lui!” 16 Petru însă continua să bată, *așa că* au deschis și au rămas uluiți când l-au văzut. 17 El le-a făcut semn cu mâna să tacă, le-a istorisit cum l-a scos Domnul din închisoare și apoi a zis: „Spuneți-le aceste lucruri lui Iacov și celorlalți frați!” După aceea a ieșit și a plecat în alt loc.

18 Când s-a făcut ziuă, s-a stârnit o mare tulburare între gardieni cu privire la ceea ce se întâmplase cu Petru. 19 Irod l-a căutat și, pentru că nu l-a găsit, a interogată gărzile și a poruncit să fie executate. Apoi a plecat din Iudeea în Cezareea și a rămas o vreme *acolo*.

Moartea lui Irod

20 Irod era foarte supărat pe cei din Tir și Sidon. Dar aceștia au venit într-un singur gând la el și, câștigându-l de partea lor pe Blastus, care era șambelanul regelui, au cerut pace, pentru că țara lor primea hrană din *țara* regelui. 21 Într-o zi hotărâtă, Irod s-a îmbrăcat în haina regală, s-a așezat pe scaunul de judecată și a ținut un discurs *poporului*. 22 Adunarea a strigat: „*Acesta* este glasul unui zeu, nu al unui om!” 23 Imediat l-a lovit un înger al Domnului, pentru că nu dăduse slavă lui Dumnezeu, și și-a dat suflarea, fiind mâncat de viermi.

24 Însă Cuvântul lui Dumnezeu continua să înainteze și să fie răspândit. 25 Barnabas și Saul, după ce și-au împlinit însărcinarea, s-au întors la Ierusalim, luându-l cu ei pe Ioan, numit și Marcu.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 13

Trimiterea lui Barnabas și a lui Saul

1 În biserica din Antiohia erau niște profeți și învățători: Barnabas, Simeon, numit și Niger, Lucius din Cirena, Manaen – care fusese crescut împreună cu tetrarhul Irod – și Saul. 2 În timp ce slujeau ei Domnului și posteau, Duhul Sfânt le-a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnabas și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat!” 3 Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei și i-au lăsat să plece.

În Cipru

4 Așadar, fiind trimiși de Duhul Sfânt, ei s-au dus în Seleucia, iar de acolo au plecat pe mare spre Cipru. 5 Când au ajuns la Salamis, au predicat Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Îl aveau cu ei pe Ioan, ca ajutor. 6 Au traversat toată insula până la Pafos, *iar acolo* au întâlnit un vrăjitor, profet mincinos, un iudeu pe nume Bar-Isus, 7 care era cu proconsulul Sergius Paulus, un om inteligent. Proconsulul i-a chemat la el pe Barnabas și pe Saul, căutând să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, 8 însă Elima, vrăjitorul, căci așa se traduce numele lui, li se opunea și căuta să-l îndepărteze pe proconsul de la credință. 9 Dar Saul, *numit* și Pavel, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a uitat țintă la el 10 și i-a zis: „Om plin de toată viclenia și de toată înșelăciunea, fiu al diavolului, dușman a tot ceea ce este drept, nu vei înceta să sucești căile drepte ale Domnului? 11 Acum iată, mâna Domnului este împotriva ta: vei fi orb și nu vei mai vedea soarele până la o vreme!” Și deodată a căzut peste el ceață și întuneric și a început să umble bâjbâind prin jur, căutând pe cineva care să-l ducă de mână. 12 Atunci, văzând ce se întâmplase, proconsulul a crezut, fiind uluit de învățătura Domnului.

În Antiohia Pisidiei

13 Pavel și cei ce erau cu el au plecat din Pafos pe mare și s-au dus la Perga, în Pamfilia. Ioan însă s-a despărțit de ei și s-a întors în Ierusalim. 14 Dar ei au plecat mai departe din Perga și au ajuns în Antiohia din Pisidia. În ziua de Sabat au intrat în sinagogă și s-au așezat. 15 După citirea Legii și a Profețiilor, conducătorii sinagogii au trimis să le spună: „Fraților, dacă aveți vreun cuvânt de încurajare pentru popor, vorbiți!” 16 Pavel s-a ridicat, a făcut semn cu mâna și a zis:

„Bărbați israeliți și voi care vă temeți de Dumnezeu, ascultați! 17 Dumnezeuul acestui popor Israel i-a ales pe strămoșii noștri; El l-a înălțat în cinste pe poporul *acesta* în timpul peregrinării lui în țara Egiptului și l-a scos de acolo cu brațul Său puternic. 18 Apoi, timp de aproape patruzeci de ani, i-a suportat în pustie. 19 Și, după ce a distrus șapte neamuri în țara Canaanului, le-a dat drept moștenire țara acestora. 20 *Perioada aceasta* s-a întins pe aproape patru sute cincizeci de ani. După aceea le-a dat judecători, până la profetul Samuel. 21 Atunci ei au cerut un rege. Și Dumnezeu le-a dat timp de patruzeci de ani pe Saul, fiul lui Chiș, din seminția lui Beniamin. 22 Apoi l-a înlăturat pe Saul și li l-a ridicat ca rege pe David, despre care a mărturisit: «L-am găsit pe David, *fiul* lui Iese, ca fiind un om după inima Mea și care va împlini toate planurile Mele.» 23 Dintre urmașii acestuia, Dumnezeu, după promisiunea Sa, a adus lui Israel un Mântuitor, pe Isus. 24 Înainte de venirea lui Isus, Ioan predicase botezul pocăinței la tot poporul Israel. 25 Când Ioan era pe cale de a-și împlini misiunea, zicea: «Cine presupuneți că sunt eu? Nu eu sunt Acela; ci iată, după mine vine Cel Căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg sandalele din picioare!»

26 Fraților, fii ai neamului lui Avraam, și voi, care vă temeți de Dumnezeu, nouă ne-a fost trimis cuvântul acestei mântuiri! 27 Însă locuitorii Ierusalimului și conducătorii lor nu L-au recunoscut *pe Isus* și, prin faptul că L-au condamnat, au împlinit cuvintele *din* Profeți, care sunt citite în fiecare zi de Sabat. 28 Și, măcar că nu au găsit nici un motiv de *condamnare la moarte*, ei i-au cerut lui Pilat

să-L omoare. 29 După ce au împlinit tot ce a fost scris cu privire la El, L-au dat jos de pe lemn și L-au pus într-un mormânt. 30 Dar Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți; 31 El S-a arătat timp de mai multe zile celor ce veniseră cu el din Galileea în Ierusalim și care acum sunt martorii Lui în fața poporului. 32 Așadar, noi vă aducem această veste bună că, promisiunea făcută strămoșilor noștri, 33 Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviindu-L pe Isus, așa cum este scris în Psalmul al doilea:

«Tu ești Fiul Meu!
Astăzi Te-am născut!»

34 Că L-a înviat dintre cei morți, așa că nu urmează să Se mai întoarcă în putrezire, a spus-o când a zis:

«Vă voi da promisiunile sfinte și demne de încredere făcute lui David.»

35 De aceea mai zice și în alt *psalm*:

«Nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.»

36 Însă David, după ce a slujit scopului lui Dumnezeu în generația sa, a adormit, a fost adăugat la strămoșii săi și a văzut putrezirea! 37 Dar Cel pe Care L-a înviat Dumnezeu n-a văzut putrezirea! 38 Să vă fie deci cunoscut, fraților, că prin El vi se vestește iertarea păcatelor; și, de toate păcatele de care nu ați putut fi îndreptățiți prin Legea lui Moise, 39 este îndreptățit oricine crede în El. 40 Vedeți deci ca nu cumva să vi se întâmple ceea ce s-a spus în Profeți:

41 «Uitați-vă, disprețuitorilor,
mirați-vă și pieriți!
Căci în zilele voastre am să fac o lucrare
pe care n-ați crede-o
dacă v-ar povesti-o cineva!»“

42 În timp ce ieșeau, *Barnabas și Saul* au fost rugați să vorbească despre aceste lucruri și în Sabatul următor. 43 După ce s-a dat drumul *adunării din* sinagogă, mulți iudei și prozeliti devotați i-au urmat pe Pavel și Barnabas, care stăteau de vorbă cu ei, încurajându-i să rămână în harul lui Dumnezeu.

44 În Sabatul următor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvântul Domnului. 45 Dar iudeii, când au văzut mulțimile, s-au umplut de invidie. Ei vorbeau împotriva celor spuse de Pavel și-l insultau. 46 Barnabas și Pavel însă au vorbit cu îndrăzneală și au zis: „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia să vă fie spus mai întâi vouă, dar, fiindcă voi îl respingeți și vă judecați astfel ca fiind nedemni de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre neamuri. 47 Căci așa ne-a poruncit Domnul:

«Te-am pus să fii o lumină pentru neamuri,
ca să duci mântuirea până la marginile pământului!»“

48 Neamurile s-au bucurat când au auzit lucrul acesta și au lăudat Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau desemnați pentru viață veșnică au crezut. 49 Cuvântul Domnului se răspândea prin toată regiunea. 50 Dar iudeii le-au incitat pe femeile devotate, care aveau influență, și pe fruntașii cetății, au stârnit o persecuție împotriva lui Pavel și a lui Barnabas și i-au alungat din ținuturile lor. 51 *Pavel și Barnabas* și-au scuturat praful de pe picioare împotriva lor și s-au dus în Iconia. 52 Ucenicii erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 14

În Iconia

1 În Iconia, ei au intrat în sinagoga iudeilor și au vorbit în așa fel, încât o mare mulțime de iudei și de greci au crezut. 2 Însă iudeii care n-au crezut au stârnit și au înveninat sufletele neamurilor împotriva fraților. 3 Totuși *Pavel* și *Barnabas* au rămas mult timp *acolo*, vorbind cu îndrăzneală despre Domnul, Care adeverea Cuvântul harului Său, dând voie să se facă semne și minuni prin mâinile lor. 4 Mulțimea din cetate s-a împărțit: unii erau cu iudeii, iar alții erau cu apostolii. 5 Neamurile și iudeii, împreună cu conducătorii lor, s-au înțeles să le facă rău și să-i omoare cu pietre, 6 dar *Pavel* și *Barnabas* au înțeles lucrul acesta și au fugit în cetățile Licaoniei, Listra și Derbe, și în împrejurimi; 7 și au vestit Evanghelia și acolo.

În Listra și Derbe

8 În Listra stătea un om neputincios, care nu umblase niciodată, fiind schilod încă din pântecul mamei lui. 9 El îl asculta pe Pavel în timp ce vorbea. Pavel s-a uitat țintă la el și, văzând că are credință ca să fie vindecat, 10 i-a zis cu glas tare: „Ridică-te în picioare și stai drept!” El a sărit în sus și a început să meargă. 11 Când au văzut mulțimile ce a făcut Pavel, au strigat în *limba* licaoniană: „Zei au coborât la noi în chip de oameni!” 12 Pe Barnabas îl numeau *Zeus*, iar pe Pavel – *Hermes*, pentru că el era cel ce mânuia cuvântul. 13 Preotul lui *Zeus*, al cărui templu era în fața cetății, a adus boi și ghirlande de flori la porți și, împreună cu mulțimile, voia să le aducă jertfă. 14 Când au auzit aceasta, apostolii Barnabas și Pavel și-au sfâșiat hainele și s-au repezit afară, în *mijlocul* mulțimii, strigând: 15 „Oamenilor, de ce faceți aceste lucruri? Și noi suntem oameni de aceeași natură ca și voi! Noi vă vestim Evanghelia ca să vă întoarceți de la aceste lucruri nefolositoare la Dumnezeu cel Viu, Care a făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele! 16 În generațiile trecute, El le-a lăsat pe toate neamurile să umble pe propriile lor căi, 17 măcar că nu S-a lăsat fără mărturie în a face bine, dându-vă ploi din cer și anotimpuri roditoare, săturându-vă de hrană și umplându-vă inimile de bucurie!” 18 Chiar și cu aceste cuvinte, cu greu au reușit să împiedice mulțimile să le aducă jertfă.

19 Niște iudei din Antiohia și din Iconia au venit și au câștigat mulțimile *de partea lor*. Ei au aruncat cu pietre în Pavel și apoi l-au târât afară din cetate, crezând că a murit. 20 Când l-au înconjurat însă ucenicii, Pavel s-a ridicat și a intrat în cetate. A doua zi a plecat la Derbe împreună cu Barnabas.

Întoarcerea în Antiohia Siriei

21 După ce au vestit Evanghelia și în cetatea aceea și au făcut mulți ucenici, s-au întors în Listra, în Iconia și în Antiohia, 22 întărind sufletele ucenicilor, îndemnându-i să rămână în credință și *spunându-le*: „Trebuie să trecem prin multe necazuri ca să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu.” 23 Au desemnat bătrâni în fiecare biserică și, cu rugăciune și post, i-au încredințat Domnului în Care crezuseră. 24 Au trecut prin Pisidia și au venit în Pamfilia. 25 Apoi au predicat Cuvântul în Perga, s-au coborât în Atalia, 26 iar de acolo au plecat pe mare spre Antiohia, *locul* de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu în vederea lucrării pe care o îndepliniseră. 27 Când au ajuns, au adunat biserica și le-au povestit tot ce făcuse Domnul cu ei și cum deschisese El neamurilor ușa credinței. 28 Și au rămas mult timp *acolo*, cu ucenicii.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 15

Sinodul de la Ierusalim

1 Au venit însă din Iudeea unii care îi învățau pe frați astfel: „Dacă nu sunteți circumciși, după obiceiul lui Moise, nu puteți fi mântuiți!“ 2 S-a stârnit o mare neînțelegere și dispută între Pavel și Barnabas, *de o parte*, și ei, *de cealaltă parte*. Drept urmare, *frații* i-au desemnat pe Pavel, pe Barnabas și pe alți câțiva dintre ei să se suie la Ierusalim pentru această problemă, la apostoli și la bătrâni. 3 Așadar, după ce au fost însoțiți de către biserică, ei au călătorit prin Fenicia și Samaria și au istorisit despre cum s-au convertit neamurile. Și le-au făcut astfel o mare bucurie tuturor fraților. 4 Când au ajuns în Ierusalim, au fost primiți de biserică, de apostoli și de bătrâni și au povestit tot ce făcuse Dumnezeu cu ei. 5 Atunci unii din partida fariseilor care crezuseră s-au ridicat și au spus că și *neamurile* trebuie să fie circumcise și că trebuie să li se poruncească și lor să păzească Legea lui Moise.

6 Apostolii și bătrânii s-au adunat ca să vadă *ce este de făcut* în legătură cu această problemă. 7 După multe discuții, Petru s-a ridicat și le-a zis: „Bărbați, fraților, voi știți că de o bună bucată de vreme, Dumnezeu a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, neamurile să audă cuvântul Evangheliei și să creadă. 8 Și Dumnezeu, Care cunoaște inimile, a depus mărturie pentru ele, dându-le Duhul Sfânt la fel ca și nouă. 9 El n-a făcut nici o deosebire între noi și ele, întrucât le-a curățit inimile prin credință. 10 Acum deci, de ce-L puneți la încercare pe Dumnezeu, punând pe gâtul ucenicilor un jug pe care nici strămoșii noștri și nici noi nu l-am putut purta? 11 Dimpotrivă, noi credem că suntem mântuiți prin harul Domnului Isus, la fel ca și ele.“

12 Toată mulțimea a tăcut și i-a ascultat pe Barnabas și pe Pavel istorisind toate semnele și minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin ei printre neamuri. 13 Când au terminat de vorbit, Iacov a zis: „Bărbați, fraților, ascultați-mă! 14 Simon ne-a istorisit cum mai întâi Dumnezeu Și-a arătat grija luând dintre neamuri un popor pentru Numele Său. 15 Și cu acest lucru sunt de acord cuvintele profeților, așa cum este scris:

16 «După aceea, Mă voi întoarce
și voi ridica cortul căzut al lui David.

Îi voi ridica ruinele
și-l voi reclădi,

17 ca astfel rămășița de oameni să-L caute pe Domnul,
precum și toate neamurile peste care este chemat Numele Meu,
zice Domnul, Cel Care face aceste lucruri

18 și *Căruia Îi sunt* cunoscute din veșnicie.»

19 De aceea, eu sunt de părere să nu le pricinuim greutatea aceloră dintre neamuri care se întorc la Dumnezeu, 20 ci să le scriem să se ferească de lucrurile pângărite de idoli, de adulter, de animale sugrumate și de sânge. 21 Căci încă din generațiile din vechime Moise are în fiecare cetate oameni care-l proclamă în sinagogi, el fiind citit în fiecare Sabat.“

Scrisoarea Sinodului către credincioșii dintre neamuri

22 Atunci apostolii și bătrânii, împreună cu toată biserica, au hotărât să aleagă dintre ei niște bărbați pe care să-i trimită în Antiohia, împreună cu Barnabas și cu Pavel. *I-au ales* pe Iuda, numit și Barsabas, și pe Silas, bărbați cu funcție de conducere între frați. 23 Au trimis prin ei următoarea scrisoare:

„Apostolii și bătrânii, frații *voștri*, către frații dintre neamuri, care sunt în Antiohia, Siria și Cilicia. Salutare! 24 Fiindcă am auzit că unii care au plecat dintre noi, fără ca noi să le poruncim, v-au

tulburat prin cuvintele lor și v-au necăjit sufletele, (zicând să vă tăiați împrejur și să păziți Legea,) 25 am hotărât într-un singur gând să alegem niște bărbați pe care să-i trimitem la voi împreună cu preaiubiții noștri Barnabas și Pavel, 26 oameni care și-au riscat viața pentru Numele Domnului nostru Isus Cristos. 27 Așadar, i-am trimis pe Iuda și pe Silas, și ei vă vor spune, prin viu grai, aceleași lucruri. 28 Căci ni s-a părut potrivit, Duhului Sfânt și nouă, să nu mai punem nici o altă povară asupra voastră, decât aceste lucruri necesare 29 și anume: să vă feriți de ceea ce este jertfit idolilor, de sânge, de animale sugrumate și de adulter, lucruri de care, dacă vă veți păzi, va fi bine de voi. Fiți sănătoși!“

30 Așadar, când cei trimiși au ajuns în Antiohia, au adunat mulțimea și le-au dat scrisoarea.

31 Citind-o, *frații* s-au bucurat *de mesajul* de încurajare. 32 Iuda și Silas, care și ei erau profeți, i-au încurajat pe frați și i-au întărit prin multe cuvinte. 33 După ce au petrecut acolo câțva timp, au fost lăsați de către frați să plece în pace la cei care-i trimiseseră. 34 (Totuși Silas a hotărât să rămână acolo.) 35 Pavel și Barnabas au rămas în Antiohia și, împreună cu mulți alții, dădeau învățătură și vesteau Cuvântul Domnului.

Disputa dintre Pavel și Barnabas

36 După câteva zile, Pavel i-a zis lui Barnabas: „Să ne întoarcem și să vizităm frații din fiecare cetate în care am predicat Cuvântul Domnului, ca să vedem ce mai fac!“ 37 Barnabas voia să-l ia cu ei și pe Ioan, numit Marcu, 38 dar Pavel considera că nu este bine să-l ia cu ei pe acela care-i părăsise în Pamfilia și nu-i însoțise mai departe în lucrare. 39 Disputa a fost atât de aprinsă, încât s-au despărțit unul de altul. Barnabas l-a luat pe Marcu și a plecat pe mare în Cipru, 40 iar Pavel l-a ales pe Silas și a plecat, după ce a fost încredințat de frați *în grija* harului Domnului. 41 El a călătorit prin Siria și Cilicia, întărind bisericile.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 16

Timotei îi însoțește pe Pavel și Silas

1 Pavel a venit în Derbe și apoi în Listra. Și iată că acolo era un ucenic pe nume Timotei, fiul unei iudeice credincioase, dar al cărui tată era grec. 2 El era vorbit de bine de frații din Listra și din Iconia. 3 Pavel a vrut să-l ia cu el în călătorie, așa că, după ce l-a luat, l-a circumcis, din pricina iudeilor care erau în acele locuri. Căci toți știau că tatăl lui era grec. 4 În timp ce treceau prin cetăți, ei îi îndemneau pe *frați* să păzească hotărârile care fuseseră luate de apostolii și bătrânii din Ierusalim. 5 Bisericile se întăreau în credință și creșteau la număr în fiecare zi.

Viziunea lui Pavel în care apare bărbatul macedonean

6 Fiindcă au fost opriți de Duhul Sfânt să predice Cuvântul în Asia, au trecut prin ținutul Frigiei și al Galatiei. 7 Când au ajuns lângă Misia, au încercat să se ducă în Bitinia, dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie. 8 Au trecut deci prin Misia și s-au dus în Troa. 9 În timpul nopții, Pavel a văzut o viziune: un macedonean stătea în picioare și-l ruga: „Treci în Macedonia și ajută-ne!” 10 După ce *Pavel* a văzut viziunea, am căutat imediat să ne ducem în Macedonia, ajungând la concluzia că Dumnezeu ne-a chemat să le vestim Evanghelia.

În Filipi

11 Am pornit pe mare din Troa și ne-am îndreptat direct spre Samotracia. În *ziua* următoare *am plecat* spre Neapolis, 12 iar de acolo spre Filipi, care este cea dintâi cetate dintr-o regiune a Macedoniei, o colonie. În cetatea aceasta am rămas câteva zile. 13 În ziua de Sabat am ieșit dincolo de poarta *cetății*, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Ne-am așezat și le-am vorbit femeilor care se adunaseră acolo. 14 O femeie pe nume Lidia, vânzătoare de purpură în cetatea Tiatira, care era temătoare de Dumnezeu, *stătea și ea acolo și* asculta. Domnul i-a deschis inima ca să ia aminte la cele spuse de Pavel. 15 După ce ea și casa ei au fost botezați, Lidia ne-a rugat zicând: „Dacă considerați că sunt credincioasă Domnului, veniți și rămâneți în casa mea!” Și ne-a înduplecat.

Pavel și Silas în închisoare

16 *Într-o zi*, în timp ce ne duceam spre locul de rugăciune, ne-a întâlnit o sclavă care avea în ea un duh de divinație și care, prin ghicire, aducea mult câștig stăpânilor ei. 17 Ea se ținea după Pavel și după noi și striga: „Acești oameni sunt robi ai Dumnezeului celui Preaînalt și ei vă vestesc Calea mântuirii!” 18 Așa a făcut ea timp de mai multe zile. Atunci Pavel, supărat, s-a întors și i-a zis duhului: „Îți poruncesc în Numele lui Isus Cristos să ieși din ea!” Și a ieșit chiar în ceasul acela. 19 Când stăpânii ei au văzut că speranța lor de câștig s-a dus, i-au apucat pe Pavel și pe Silas și i-au târât în piața publică, înaintea autorităților. 20 I-au adus înaintea magistraților și au zis: „Oamenii aceștia ne tulbură cetatea! Sunt iudei 21 și vestesc niște obiceiuri pe care nouă, romanilor, nu ne este permis nici să le primim, nici să le practicăm!” 22 Mulțimea s-a ridicat și ea împotriva lor, iar magistrații le-au sfâșiat hainele și au poruncit să fie bătuti cu nuiele. 23 După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare, poruncind temnicerului să-i păzească bine. 24 Primind un astfel de ordin, temnicerul i-a aruncat în celula cea mai lăuntrică și le-a băgat picioarele în butuci.

25 Pe la miezul nopții, Pavel și Silas se rugau și-I cântau laudă lui Dumnezeu, iar deținuții îi ascultau. 26 Deodată a avut loc un cutremur atât de mare, încât s-au clătinat temeliile închisorii. Toate ușile s-au deschis dintr-odată și fiecareia i s-au dezlegat lanțurile. 27 Temnicerul s-a trezit și, când a văzut că ușile închisorii erau deschise, și-a scos sabia ca să se omoare, crezând că deținuții

au fugit.

28 Pavel însă a strigat cu glas tare:

– Să nu-ți faci nici un rău, căci toți suntem aici!

29 Atunci temnicerul a cerut o făclie, s-a repezit înăuntru și a căzut tremurând înaintea lui Pavel și a lui Silas. 30 Apoi, conducându-i afară, a zis:

– Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?

31 Ei i-au răspuns:

– Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta!

32 Și i-au predicat Cuvântul Domnului atât lui, cât și tuturor celor din casa lui. 33 Chiar în ceasul acela din noapte, temnicerul i-a luat și le-a spălat rănilor; apoi, imediat, el și toți ai lui au fost botezați. 34 După aceea i-a dus acasă la el și le-a pus masa; și s-a bucurat nespus cu toți cei din casa lui pentru că a crezut în Dumnezeu.

35 Când s-a făcut zi, magistrații i-au trimis pe ofițeri să-i spună *temnicerului*: „Eliberează-i pe oamenii aceia!“ 36 Temnicerul i-a spus lui Pavel următoarele cuvinte:

– Magistrații au trimis *ordin* să fiți eliberați! Acum deci ieșiți și duceți-vă în pace!

37 Însă Pavel le-a zis *ofițerilor*:

– Ne-au bătut în public, fără să fim judecați, pe noi care suntem cetățeni romani, ne-au aruncat în închisoare, iar acum vor să ne scoată afară pe ascuns?! În nici un caz! Să vină ei înșiși să ne ducă afară!

38 Ofițerii au spus aceste cuvinte magistraților. Aceștia s-au temut când au auzit că ei erau *cetățeni* romani 39 și au venit să-i liniștească. I-au condus afară și i-au rugat să plece din cetate. 40 Au ieșit din închisoare și s-au dus la Lidia, iar după ce i-au văzut și i-au încurajat pe frați, au plecat.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 17

În Tesalonic

1 Au trecut prin Amfipolis și Apolonia și au venit în Tesalonic, unde se afla o sinagogă a iudeilor. 2 Așa cum obișnuia, Pavel a intrat în *sinagogă* și, timp de trei Sabate, a discutat cu ei din Scripturi, 3 explicând și dovedind că Cristos trebuia să sufere și să învie dintre cei morți. „Și Acest Isus, pe Care vi-L vestesc eu, este Cristosul!” *zicea el.* 4 Unii dintre ei au fost convinși și li s-au alăturat lui Pavel și lui Silas; *tot așa au făcut* și o mare mulțime de greci devotați și nu puține femei de seamă. 5 Dar iudeii au devenit invidioși și, luând de prin piețe niște oameni răi, au format o gloată și au întărit cetatea. Au venit la casa lui Iason și au început să-i caute pe *Pavel și pe Silas* ca să-i aducă afară, la mulțime. 6 Pentru că nu i-au găsit, l-au târât pe Iason și pe alți câțiva frați înaintea conducătorilor cetății, strigând: „Cei care au răscolit lumea au venit și aici, 7 iar Iason i-a găzduit! Toți aceștia lucrează împotriva decretelor lui Cezar, spunând că există un alt Împărat: Isus!” 8 Când mulțimea și magistrații au auzit aceste lucruri, s-au tulburat. 9 Apoi, după ce au luat de la Iason și de la ceilalți o garanție, le-au dat drumul.

În Berea

10 Imediat ce s-a înnoptat, frații i-au trimis pe Pavel și pe Silas la Berea. Când au sosit, s-au dus la sinagoga iudeilor. 11 Aceștia aveau o minte mai deschisă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată înflăcărarea și, în fiecare zi, studiau Scripturile, ca să vadă dacă lucrurile stăteau astfel. 12 Mulți dintre ei au crezut, inclusiv niște femei grecoaice cu influență și nu puțini bărbați. 13 Când însă iudeii din Tesalonic au aflat că Pavel a vestit Cuvântul lui Dumnezeu și în Berea, au venit acolo ca să agite și să tulbure mulțimile. 14 Atunci frații l-au trimis imediat pe Pavel către mare, iar Silas și Timotei au rămas acolo. 15 Cei ce l-au însoțit pe Pavel l-au condus până la Atena, și apoi, după ce au primit porunca pentru Silas și Timotei ca să vină cât mai repede la *Pavel*, s-au întors.

Pavel în Atena

16 În timp ce Pavel îi aștepta în Atena, i s-a întărit duhul în el când a văzut că cetatea era plină de idoli. 17 Prin urmare, a început să poarte discuții în sinagogă cu iudeii și cu cei temători de Dumnezeu, iar în piață, în fiecare zi, cu cei ce se aflau pe acolo. 18 Unii dintre filosofi epicurieni și stoici au început să discute cu el. Unii ziceau: „Ce vrea să spună și palavragiul acesta?!” Alții ziceau: „Se pare că este un predicator al unor divinități străine!” Căci el vestea Evanghelia despre Isus și despre înviere. 19 Prin urmare, l-au luat și l-au dus la Areopag, spunându-i: „Putem ști care este această învățătură nouă pe care o prezinți? 20 Căci tu ne aduci niște lucruri ciudate în auz. Vrem deci să știm ce înseamnă aceste lucruri!” 21 Toți atenienii și străinii care locuiau acolo nu-și petreceau timpul cu nimic altceva decât să spună sau să asculte ceva nou.

22 Pavel a stat în mijlocul Areopagului și a zis: „Bărbați atenieni, în toate privințele văd că sunteți foarte religioși. 23 Căci, în timp ce treceam *prin cetate* și mă uitam la locurile voastre de închinare, am găsit și un altar pe care era scris: «Unui Dumnezeu Necunoscut». Ei bine, ceea ce voi respectați fără să cunoașteți, aceea vă vestesc eu! 24 Dumnezeul Care a făcut lumea și tot ce este în ea este Domnul cerului și al pământului; El nu locuiește în temple făcute de mâini 25 și nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea nevoie de ceva, El Care dă tuturor viață, suflare și toate lucrurile. 26 Dintr-un singur *om*, El a făcut fiecare neam de oameni, ca ei să locuiască pe toată suprafața pământului, le-a desemnat mai dinainte vremurile și a stabilit hotare locuinței lor, 27 pentru ca ei să-L caute pe Dumnezeu și, poate, să-L găsească, în timp ce bâjbâie după El, măcar că nu este departe de nici unul dintre noi. 28 «Căci în El trăim, ne mișcăm și existăm»; *sau*, așa cum au spus și

unii dintre poezii voștri: «Căci și noi suntem urmașii Lui.»

29 Deci, dacă suntem urmașii lui Dumnezeu, n-ar trebui să ne gândim că dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei, o imagine făcută prin îndemânarea și gândirea omului. 30 Dumnezeu a trecut cu vederea vremurile de ignoranță, și poruncește acum tuturor oamenilor, de pretutindeni, să se pocăiască, 31 pentru că a stabilit o zi în care urmează să judece lumea cu dreptate, prin Omul pe Care L-a desemnat pentru aceasta, dovedindu-le tuturor acest lucru prin faptul că L-a înviat dintre cei morți!“

32 Când au auzit ei despre învierea dintre cei morți, unii au început să râdă, dar alții au zis: „Te vom asculta și altă dată cu privire la aceasta!“ 33 Astfel, Pavel a ieșit din mijlocul lor. 34 Unii dintre ei însă i s-au alăturat și au crezut. Între ei era și Dionisie areopagitul, o femeie pe nume Damaris și încă alții împreună cu ei.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 18

În Corint

1 După aceea a plecat din Atena și s-a dus în Corint. 2 *Acolo* a întâlnit un iudeu pe nume Aquila, de neam din Pont, care venise de curând din Italia împreună cu soția lui, Priscila, deoarece Claudiu poruncise ca toți iudeii să plece din Roma. *Pavel* s-a dus la ei 3 și, fiindcă erau de aceeași meserie, a rămas la ei și lucrau împreună. Căci meseria lor era aceea de constructori de corturi. 4 În fiecare Sabat, *Pavel* purta discuții în sinagogă și-i convingea atât pe iudei, cât și pe greci.

5 Dar când Silas și Timotei au sosit din Macedonia, *Pavel* s-a dedicat în întregime predicării, depunând mărturie înaintea iudeilor că Isus este Cristosul. 6 Când i s-au împotrivit și l-au batjocorit, el și-a scuturat praful de pe haine, zicând: „Sângele vostru să fie asupra capului vostru! Eu sunt curat. De acum încolo mă voi duce la neamuri!” 7 Și, după ce a ieșit de acolo, a intrat în casa unuia pe nume Titius Iustus, un om temător de Dumnezeu, a cărui casă era lângă sinagogă. 8 Crisp, conducătorul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui și, de asemenea, mulți dintre corintienii care îl auziseră *pe Pavel*, au crezut și ei și au fost botezați. 9 Noaptea, Domnul i-a vorbit lui *Pavel* într-o viziune: „Nu te teme, ci vorbește și nu tăcea, 10 căci Eu sunt cu tine și nimeni nu va pune mâna pe tine ca să-ți faci rău; *vorbește*, fiindcă am mult popor în această cetate!” 11 Prin urmare, *Pavel* a stat acolo un an și jumătate și i-a învățat Cuvântul lui Dumnezeu.

Pavel înaintea proconsulului Galio

12 În timp ce Galio era proconsul al Ahaiei, iudeii s-au ridicat într-un singur gând împotriva lui *Pavel*, l-au dus înaintea scaunului de judecată 13 și au zis: „Acesta incită oamenii să se închine lui Dumnezeu într-un fel care este împotriva Legii!” 14 *Pavel* tocmai voia să deschidă gura să vorbească, dar Galio le-a zis iudeilor: „Dacă ar fi vorba de vreun delict sau de vreo ticăloșie gravă, v-aș accepta plângerea, iudeilor; 15 dar, întrucât este o dispută cu privire la cuvinte, la nume și la Legea voastră, vă privește! Eu nu vreau să fiu judecător în aceste lucruri!” 16 Și i-a alungat de la scaunul de judecată. 17 Atunci ei l-au apucat pe Sostenes, conducătorul sinagogii, și l-au bătut chiar în fața scaunului de judecată, fără ca lui Galio să-i pese de aceasta.

Pavel se întoarce în Antiohia

18 *Pavel* a rămas mai multe zile acolo. Apoi și-a luat rămas bun de la frați și a plecat pe mare spre Siria, împreună cu Priscila și Aquila, după ce și-a tuns capul în Chencrea, căci făcuse un jurământ. 19 Au ajuns în Efes, și *Pavel* i-a lăsat acolo pe *însoțitorii* lui. El a intrat în sinagogă și a purtat discuții cu iudeii. 20 Aceștia l-au rugat să rămână la ei mai mult timp, dar el nu a vrut, 21 ci și-a luat rămas bun de la ei, zicând: „(Trebuie neapărat ca sărbătoarea care vine s-o țin în Ierusalim.) Dacă Dumnezeu vrea, mă voi întoarce din nou la voi!” Și a plecat din Efes, pe mare. 22 S-a dat jos în Cezareea, s-a dus și a salutat biserica *din Ierusalim* și apoi a coborât la Antiohia. 23 După ce a petrecut un timp *acolo*, a plecat străbătând din loc în loc ținutul Galatiei și al Frigiei și întărindu-i pe toți ucenicii.

Apolo

24 Un iudeu pe nume Apolos, de neam din Alexandria, care era un vorbitor elocvent și un bun cunoscător al Scripturii, a venit în Efes. 25 El era instruit în ce privește Calea Domnului, vorbea cu un duh înfocat și dădea învățătură cu acuratețe despre lucrurile privitoare la Isus, deși cunoștea numai botezul lui Ioan. 26 A început să vorbească cu îndrăzneală în sinagogă, iar când Priscila și Aquila l-au auzit, l-au luat *acasă* și i-au explicat și mai amănunțit Calea lui Dumnezeu. 27 Pentru că

el voia să treacă în Ahaia, frații l-au încurajat și au scris ucenicilor să-l primească bine. Când a ajuns, el le-a fost de mare ajutor celor ce, prin har, deveniseră credincioși. 28 Căci el îi înfrunta pe iudei în public, dovedind pe baza Scripturilor că Isus este Cristosul.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 19

Pavel în Efes

1 În timp ce Apolos era în Corint, Pavel a călătorit prin regiunile din interior și a ajuns în Efes. Acolo a găsit câțiva ucenici 2 și i-a întrebat:

– Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?

Ei i-au răspuns:

– Dar nici n-am auzit că este un Duh Sfânt!

3 El le-a zis:

– Atunci cu ce botez ați fost botezați?

Ei i-au răspuns:

– Cu botezul lui Ioan.

4 Pavel a zis:

– Ioan a botezat cu botezul pocăinței și spunea poporului să creadă în Cel Ce vine după el, adică în Isus.

5 Când au auzit ei aceasta, au fost botezați în Numele Domnului Isus. 6 Când Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit peste ei și au început să vorbească în limbi și să profețească. 7 Erau, cu toții, cam doisprezece bărbați.

8 Apoi a intrat în sinagogă. Timp de trei luni a vorbit cu îndrăzneală, purtând discuții și încercând să convingă cu privire la lucrurile despre Împărăția lui Dumnezeu. 9 Dar fiindcă unii rămăneau încăpățânați și necredincioși și vorbeau de rău Calea înaintea mulțimii, Pavel s-a îndepărtat de ei, luându-i cu el și pe ucenici. Și în fiecare zi purta discuții în sala de prelegeri a lui Tiranus. 10 Lucrul acesta a ținut timp de doi ani, astfel că toți cei ce locuiau în Asia, atât iudei, cât și greci, au auzit Cuvântul Domnului. 11 Și Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin mâinile lui Pavel, 12 așa încât la cei bolnavi erau aduse până și batistele sau șorțurile care îi atinseseră acestuia trupul, și bolile îi păraseau, iar duhurile rele ieșeau *din ei*.

Cei șapte fii ai lui Sceva

13 Niște exorciști iudei, care umblau din loc în loc, au încercat să cheme Numele Domnului Isus peste cei ce aveau duhuri rele, zicând: „În Numele lui Isus, pe Care-L predică Pavel, vă poruncesc să ieșiți!” 14 Cei ce făceau lucrul acesta erau șapte fii ai lui Sceva, un preot conducător iudeu.

15 Dar duhul cel rău le-a răspuns: „Pe Isus Îl cunosc, și pe Pavel îl știu, dar voi cine sunteți?!” 16 Și omul în care era duhul cel rău a sărit asupra lor, i-a biruit pe toți și i-a bătut în așa fel încât au fugit din casa aceea goi și răniți. 17 Lucrul acesta a fost cunoscut atât de către toți iudeii, cât și de către toți grecii care locuiau în Efes; și pe toți i-a cuprins frica, iar Numele Domnului era preamărit.

18 Mulți dintre cei ce crezuseră, veneau să mărturisească și să-și spună faptele. 19 Și mulți dintre cei ce făcuseră vrăjitorii, și-au adunat cărțile și le-au ars în fața tuturor. Au socotit prețul acestora și l-au găsit ca fiind de cincizeci de mii de arginți. 20 Astfel, prin tăria Domnului, Cuvântul se răspândea și se întărea.

O mare tulburare în Efes

21 După ce s-au petrecut aceste lucruri, Pavel și-a pus în gând să se ducă la Ierusalim, trecând prin Macedonia și Ahaia. El își zicea: „După ce voi merge acolo, trebuie să văd și Roma!” 22 I-a trimis

în Macedonia pe Timotei și pe Erastus, doi dintre ajutoarele lui, iar el a mai rămas un timp în Asia.

23 În perioada aceea, s-a stârnit o mare tulburare cu privire la Cale. 24 Un argintar pe nume Demetrius, făcea replici în argint ale templului lui *Artemis* și aducea astfel lucrătorilor săi nu puțin câștig. 25 El i-a strâns la un loc, împreună cu alți lucrători de aceeași meserie, și le-a zis: „Bărbați, știți că prosperitatea noastră vine din meseria aceasta 26 și vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci aproape în toată Asia, acest Pavel a convins și a dus în rătăcire o mare mulțime *de oameni*, spunând că zeii făcuți de mâini nu sunt *de fapt* zei! 27 Prin urmare, există pericolul nu numai ca această muncă a noastră să ajungă de *tot* disprețul, ci și ca templul mării zeițe *Artemis* să fie socotit ca o nimica și chiar măreția ei să fie distrusă, *a ei*, cea la care se închină toată Asia și toată lumea!”

28 Când au auzit ei aceste lucruri, s-au umplut de mânie și au început să strige: „Mare este *Artemis* a efesenilor!” 29 Cetatea s-a umplut de zarvă. S-au repezit într-un singur gând spre teatru, târându-i *acolo* și pe macedoneenii Gaius și Aristarh, însoțitorii de drum ai lui Pavel. 30 Pavel voia să vină la norod, dar ucenicii nu l-au lăsat. 31 Chiar și unii dintre conducătorii provinciei Asia, care-i erau prieteni, au trimis la el să-l roage să nu se ducă la teatru. 32 Unii strigau ceva, alții strigau altceva, căci adunarea era în confuzie, iar cei mai mulți nici nu știau de ce se adunaseră. 33 Unii din mulțime l-au înștiințat pe Alexandru, pe care iudeii îl împingeau în față, *spunându-i despre ce este vorba*. Alexandru a făcut semn cu mâna, vrând să se apere înaintea norodului, 34 dar ei, recunoscându-l că este iudeu, au strigat cu toții într-un glas, timp de aproape două ore: „Mare este *Artemis* a efesenilor!” 35 Funcționarul *cetății* a reușit să liniștească mulțimea, zicând: „Bărbați ai Efesului, cine este omul acela care să nu știe că cetatea Efes este păzitoarea templului măreței *Artemis* și a *imaginii* ei căzute din cer?! 36 Întrucât aceste lucruri sunt de necontestat, ar trebui să vă liniștiți și să nu faceți nimic nesăbuit. 37 Căci i-ați adus aici pe bărbații aceștia care nu sunt nici jefuitori ai templului și nici blasfemiatori ai zeiței noastre! 38 Deci, dacă într-adevăr Demetrius și lucrătorii lui au o acuzație împotriva cuiva, tribunalele sunt deschise și există proconsuli; să se acuze *acolo* unii pe alții! 39 Însă dacă vreți ceva în plus, se va clarifica într-o adunare legală. 40 Căci, din cauza celor întâmplare astăzi, suntem în pericol să fim acuzați de răscoală, deoarece nu există nici o cauză pentru această zarvă, și noi nu putem motiva agitația aceasta!” 41 Și spunând aceste lucruri, a dat drumul adunării.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 20

Prin Macedonia și Grecia

1 Când a încetat zarva, Pavel i-a chemat pe ucenici și, după ce i-a încurajat, și-a luat rămas bun și a plecat în Macedonia. 2 A călătorit prin părțile acelea și i-a încurajat pe *credincioși* prin multe cuvinte. Apoi a venit în Grecia, 3 unde a stat timp de trei luni. Chiar când urma să plece pe mare în Siria, iudeii au pus la cale un complot împotriva lui, așa că el s-a hotărât să se întoarcă prin Macedonia. 4 Îl însoțeau Sopater – fiul lui Pirus din Berea –, Aristarh și Secundus din Tesalonic, Gaius din Derbe precum și Timotei, Tihicus și Trofimius din Asia. 5 Aceștia au luat-o înainte și ne-au așteptat în Troa. 6 Iar noi, după zilele Sărbătorii Azimelor, am plecat pe mare din Filipi și, în cinci zile, am ajuns la ei în Troa, unde am rămas timp de șapte zile.

Învierea lui Eutih

7 În prima zi a săptămânii, când ne adunaserăm să frângem pâinea, Pavel, care urma să plece în ziua următoare, stătea de vorbă cu *ucenicii* și și-a prelungit vorbirea până la miezul nopții. 8 În camera de sus, unde eram adunați, erau multe lămpi. 9 Pe un tânăr numit Eutih, care stătea la fereastră, l-a apucat un somn adânc în timpul lungii vorbiri a lui Pavel; biruit de somn, a căzut de la etajul al treilea și a fost ridicat mort. 10 Pavel a coborât, s-a aplecat asupra lui și l-a luat în brațe, spunând: „Nu vă tulburați, căci sufletul lui este în el!” 11 Apoi a urcat *scările*, a frânt pâinea, a mâncat și a mai vorbit *cu ei* mult timp, până în zori, după care a plecat. 12 Tânărul a fost adus viu, și ei au fost nespuse de încurajați.

Pavel își ia rămas bun de la bătrânii din Efes

13 Noi ne-am dus înainte la corabie și am mers pe mare la Assos, de unde urma să-l luăm și pe Pavel. Căci așa fusese învoiala, el urmând să meargă *până acolo* pe uscat. 14 Când s-a întâlnit cu noi în Assos, l-am luat în corabie și ne-am dus în Mitilene. 15 De acolo am plecat mai departe pe mare, iar a doua zi am ajuns vizavi de Chios. O zi mai târziu am sosit în Samos, (apoi ne-am oprit în Troghilion,) iar în ziua următoare am ajuns în Milet. 16 Căci Pavel hotărâse să treacă pe lângă Efes, ca să nu mai piardă timpul în Asia, pentru că se grăbea să fie în Ierusalim de Ziua Cincizecimii, dacă-i va fi posibil.

17 Din Milet el a trimis la Efes și i-a chemat pe bătrânii bisericii. 18 Când aceștia au venit la el, le-a spus următoarele:

„Știți că, încă din prima zi în care am pus piciorul în Asia, am fost cu voi tot timpul, 19 slujindu-l Domnului cu toată smerenia și cu lacrimi în mijlocul încercărilor care au venit asupra mea din cauza comploturilor iudeilor. 20 N-am ascuns nimic din ceea ce vă era de folos, predicându-vă și învățându-vă în public și prin case, 21 și mărturisind atât iudeilor, cât și grecilor despre pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus. 22 Și acum, iată că, împins de Duhul, mă duc în Ierusalim, fără să știu ce mi se va întâmpla acolo; 23 doar Duhul Sfânt mă avertizează în fiecare cetate că mă așteaptă lanțuri și necazuri. 24 Însă îmi privesc viața ca nefiind de nici un preț pentru mine, ca să-mi pot sfârși alergarea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, și anume să depun mărturie despre Evanghelia harului lui Dumnezeu. 25 Și acum, iată, știu că nu-mi veți mai vedea fața, voi toți aceia printre care am umblat predicând Împărăția. 26 De aceea, vă mărturisesc astăzi că sunt curat de sângele tuturor. 27 Căci nu m-am dat înapoi de la a vă spune tot planul lui Dumnezeu! 28 Luați seama *decî* la voi înșivă și la toată turma peste care Duhul Sfânt v-a pus supraveghetori ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu, pe care El a câștigat-o prin sângele propriului Său *Fiu*! 29 Știu că după plecarea mea vor veni între voi lupi feroce, care nu cruță turma; 30 și chiar dintre voi se vor ridica bărbați care vor spune lucruri pervertite, ca să-i tragă pe ucenici după ei.

31 De aceea, vegheați, amintindu-vă că timp de trei ani, zi și noapte, n-am încetat să vă povățuiesc pe fiecare cu lacrimi! 32 Iar acum vă încredințez lui Dumnezeu și Cuvântului harului Său, Cuvânt care are putere să vă zidească și să vă dea moștenirea alături de toți cei sfințiți! 33 N-am dorit nici argintul, nici aurul și nici haina nimănui. 34 Voi înșivă știți că mâinile acestea au slujit pentru nevoile mele și ale celor ce erau împreună cu mine. 35 În toate v-am arătat că trebuie să ne trudim să-i ajutăm pe cei slabi, amintindu-vă de cuvintele Domnului Isus, Care, El Însuși, a zis: «Este mai ferice să dai decât să primești!»“

36 După ce a spus acestea, s-a plecat pe genunchi împreună cu ei toți și s-a rugat. 37 Toți au început să plângă în hohote, au căzut la pieptul lui Pavel și l-au sărutat mult. 38 Căci erau îndurerați mai ales din pricina cuvintelor pe care le spusese el, și anume că nu-i vor mai vedea fața. Apoi l-au însoțit până la corabie.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 21

Pavel, în drum spre Ierusalim

1 După ce ne-am luat rămas bun de la ei, am plecat pe mare îndreptându-ne spre Cos. În ziua următoare, am ajuns în Rodos, iar de acolo în Patara. 2 Am găsit o corabie care se îndrepta spre Fenicia, ne-am îmbarcat și am plecat. 3 Ne-a apărut în zare *insula* Cipru și, lăsând-o în stânga, am navigat spre Siria; apoi am acostat în Tir, pentru că acolo urma să se descarce corabia. 4 I-am găsit pe ucenici și am rămas cu ei timp de șapte zile. Aceștia îl avertizau pe Pavel, prin Duhul, *de ce anume se va întâmpla când* va pune piciorul în Ierusalim. 5 Când zilele de stat *alături de ei* s-au încheiat, am plecat și ne-am continuat călătoria. Toți, împreună cu soțiile și copiii, ne-au condus până afară din cetate. *Acolo*, pe țărm, ne-am plecat pe genunchi și ne-am rugat. 6 Ne-am luat apoi rămas bun unii de la alții, după care noi ne-am urcat în corabie, iar ei s-au întors la ale lor.

7 Din Tir am plecat mai departe, ajungând în Ptolemaida. I-am salutat pe frați și am rămas cu ei timp de o zi. 8 În ziua următoare am plecat și ne-am dus în Cezareea. Am intrat în casa lui Filip, evanghelistul, care era unul din cei șapte, și am rămas la el. 9 Acesta avea patru fete fecioare, care profeteau. 10 Fiindcă am rămas acolo mai multe zile, un profet, pe nume Agab, s-a coborât din Iudeea 11 și a venit la noi. El a luat brâul lui Pavel și și-a legat picioarele și mâinile, zicând: „Așa vorbește Duhul Sfânt: «În felul acesta îl vor lega iudeii în Ierusalim pe omul căruia îi aparține brâul acesta și-l vor trăda în mâinile neamurilor!»” 12 Când am auzit aceste lucruri, atât noi, cât și localnicii l-am rugat pe Pavel să nu se suie la Ierusalim. 13 Atunci Pavel a răspuns: „Ce faceți de plângeți *așa* și-mi rupeți inima?! Eu sunt gata nu numai să fiu legat, ci chiar să și mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus!” 14 Pentru că nu putea fi înduplecat, am tăcut, spunând doar: „Facă-se voia Domnului!”

15 După zilele acelea, ne-am pregătit și ne-am suit la Ierusalim. 16 Au venit cu noi și câțiva ucenici din Cezareea și ne-au condus la Mnason, un vechi ucenic din Cipru, la care urma să găzduim.

Pavel în Ierusalim

17 Când am sosit în Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie. 18 A doua zi Pavel a mers împreună cu noi la Iacov, și toți bătrânii au venit și ei. 19 După ce i-a salutat, Pavel le-a istorisit, unul câte unul, lucrurile pe care le făcuse Dumnezeu printre neamuri prin slujba lui. 20 Când au auzit ei aceste lucruri, L-au slăvit pe Dumnezeu și i-au zis lui *Pavel*: „Vezi, frate, câte mii de iudei au crezut și toți sunt plini de râvnă pentru Lege! 21 Lor însă li s-a spus despre tine că-i înveți pe toți iudeii dintre neamuri să se lepede de Legea lui Moise, că le zici să nu-și circumcidă copiii și să nu mai respecte obiceiurile. 22 Ce este de făcut? Cu siguranță vor auzi că ai sosit. 23 Fă deci ce-ți spunem noi: avem aici patru bărbați care au făcut un jurământ. 24 Ia-i cu tine, curățește-te împreună cu ei și cheltuie tu pentru ei ca să-și radă capul. Și astfel vor ști toți că nimic din ceea ce li s-a spus despre tine nu este așa, ci că și tu trăiești păzind Legea. 25 Cu privire la neamurile care au crezut, noi am hotărât și le-am trimis să se ferească de ceea ce este jertfit idolilor, de sânge, de animale sugrumate și de adulter.”

26 Atunci Pavel i-a luat pe acei bărbați și, a doua zi, după ce s-a curățit împreună cu ei, a intrat în Templu și a anunțat când va fi sfârșitul zilelor de curățire, când urma să fie adusă o jertfă pentru fiecare dintre ei.

Arestarea lui Pavel

27 Când cele șapte zile erau pe sfârșite, iudeii din Asia l-au văzut pe Pavel în Templu; ei au stârnit toată mulțimea și au pus mâinile pe el, 28 strigând: „Bărbați israeliți, veniți în ajutor! Acesta este

omul care-i învață pe toți, pretutindeni, împotriva poporului *nostru*, împotriva Legii și împotriva acestui loc! Ba încă a adus și niște greci în Templu și a pângărit acest loc sfânt!“ 29 Căci îl văzuseră mai înainte în cetate pe Trofim efeseanul împreună cu Pavel și credeau că Pavel îl adusese în Templu. 30 Toată cetatea s-a pus în mișcare, și poporul a venit alergând *din toate părțile*. L-au prins pe Pavel și l-au târât afară din Templu; și imediat ușile au fost încuiate. 31 În timp ce încercau să-l omoare, s-a dus vestea la tribunul cohorței că tot Ierusalimul este în agitație. 32 Acesta a luat imediat niște soldați și niște centurioni și a alergat la ei. Când l-au văzut pe tribun și pe soldați, au încetat să-l mai bată pe Pavel. 33 Atunci tribunul s-a apropiat, l-a arestat pe Pavel și a poruncit să fie legat cu două lanțuri. Apoi a întrebat cine era și ce făcuse. 34 Unii din mulțime strigau una, alții alta, așa că, din cauza zarvei, neputând să afle exact *ce se întâmplase*, a poruncit să fie dus în fort. 35 Când a ajuns la trepte, Pavel a trebuit să fie dus de către soldați, din pricina violenței mulțimii. 36 Căci mulțimea poporului se ținea după el, strigând: „La moarte cu el!“

Pavel se adresează mulțimii

37 Chiar când urma să fie băgat în fort, Pavel i-a zis tribunului:

– Îmi este îngăduit să-ți spun ceva?

Tribunul l-a întrebat:

– Știi grecește? 38 Deci nu ești tu egipteanul care, cu câțva timp în urmă, a pornit o răscoală și a dus în pustie patru mii de asasini?

39 Pavel i-a răspuns:

– Eu sunt iudeu, din Tarsul Ciliciei, cetățean al unei cetăți nu lipsită de importanță. Dă-mi voie, te rog, să vorbesc poporului!

40 Tribunul i-a dat voie, iar Pavel, stând în picioare pe trepte, a făcut poporului semn cu mâna. Când s-a făcut tăcere deplină, li s-a adresat în limba aramaică astfel:

[întoarce](#)

Faptele Apostolilor 22

1 „Frați și părinți, ascultați-mi acum apărarea față de voi!” 2 Când au auzit ei că li se adresează în limba aramaică, au făcut și mai multă liniște. 3 Pavel a zis: „Eu sunt iudeu, născut în Tarsul Ciliciei, dar am fost crescut în cetatea aceasta și am fost educat la picioarele lui Gamaliel, potrivit cu strictețea Legii strămoșilor noștri, fiind tot atât de plin de râvnă față de Dumnezeu cum sunteți voi toți astăzi. 4 Am persecutat până la moarte această Cale, am legat și am pus în închisoare bărbați și femei, 5 așa cum, de altfel, pot depune mărturie cu privire la mine și marele preot precum și tot sfatul bătrânilor, de la care am primit și scrisori către frații din Damasc, ca să merg și să-i aduc legați la Ierusalim chiar și pe cei de acolo, ca să fie pedepsiți.

6 În timp ce eram pe drum și mă apropiam de Damasc, pe la amiază, a strălucit deodată împrejurul meu o lumină puternică din cer. 7 Am căzut la pământ și am auzit un glas care-mi zicea: «Saul, Saul, de ce Mă persecuți?» 8 Eu am întrebat: «Cine ești, Doamne?» El mi-a răspuns: «Eu sunt Isus din Nazaret, Cel pe Care tu Îl persecuți!» 9 Cei care erau împreună cu mine vedeau într-adevăr lumina, dar nu înțelegeau cuvintele Celui Ce-mi vorbea. 10 Am întrebat: «Ce să fac, Doamne?» Domnul mi-a răspuns: «Ridică-te, du-te în Damasc, și acolo ți se va spune tot ce s-a hotărât să faci.» 11 Cum, din cauza strălucirii acelei lumini, nu puteam vedea, cei care erau cu mine m-au luat de mână și m-au dus în Damasc.

12 Un anume Ananias, bărbat temător de Dumnezeu, după cum cere Legea, și vorbit de bine de către toți iudeii care locuiau acolo, 13 a venit la mine și, stându-mi alături, mi-a zis: «Frate Saul, recapătă-ți vederea!» Chiar în clipa aceea mi-am recăpătat vederea și m-am uitat la el. 14 El a zis: «Dumnezeul strămoșilor noștri te-a ales ca să-I cunoști voia, să-L vezi pe Cel Drept și să auzi cuvinte din gura Lui, 15 pentru că Îi vei fi martor înaintea tuturor oamenilor pentru lucrurile pe care le-ai văzut și auzit. 16 Iar acum, ce aștepți?! Ridică-te, fii botezat și fii spălat de păcatele tale, chemând Numele Lui!»

17 După ce m-am întors la Ierusalim, în timp ce mă rugam în Templu, am căzut într-o răpire sufletească 18 și L-am văzut pe Domnul spunându-mi: «Grăbește-te, ieși repede din Ierusalim, pentru că nu vor primi mărturia ta despre Mine!» 19 Eu am zis: «Doamne, ei știu că eu îi băgam în închisoare și îi băteam prin sinagogi pe cei ce cred în Tine, 20 iar când era vărsat sângele lui Ștefan, martorul Tău, eram și eu de față, dându-mi aprobarea și păzind hainele celor ce-l omorau!» 21 Însă El mi-a zis: «Du-te, pentru că te voi trimite departe, la neamuri!»

Pavel și tribunul roman

22 Ei l-au ascultat până la cuvântul acesta, dar apoi și-au ridicat glasul, zicând: „Ia de pe pământ un astfel de om, căci nu este vrednic să trăiască!” 23 În timp ce ei țipau, își azvârleau hainele și aruncau praf în văzduh, 24 tribunul a poruncit să fie dus în fort și să fie interogat prin lovituri de bici, ca să afle din ce cauză strigau așa împotriva lui. 25 În timp ce-l legau cu curele, Pavel i-a zis centurionului care stătea acolo: „Vă este permis să biciuiți un cetățean roman care n-a fost judecat?” 26 Auzind aceasta, centurionul s-a dus la tribun și l-a anunțat, spunându-i: „Ce vrei să faci? Omul acesta este roman!”

27 Tribunul s-a dus la el și l-a întrebat:

– Spune-mi, ești roman?

– Da, i-a răspuns Pavel.

28 Tribunul a zis:

– Eu cu o mare sumă de bani am dobândit cetățenia aceasta.

Pavel i-a zis:

– Eu sunt chiar născut *roman*.

29 Imediat, cei ce urmau să-l interogheze s-au retras de la el, iar tribunul, când a aflat că este cetățean roman, s-a temut, pentru că-l legase.

Pavel înaintea Sinedriului

30 În ziua următoare, vrând să știe exact de ce era acuzat de iudei, l-a dezlegat și a poruncit să se adune conducătorii preoților și tot Sinedriul. Apoi l-a adus pe Pavel jos și l-a pus să stea înaintea lor.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 23

1 Pavel s-a uitat țintă la cei din Sinedriu și le-a zis:

– Bărbați, fraților, eu mi-am trăit viața cu o conștiință curată înaintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta.

2 Marele preot Ananias le-a poruncit atunci celor ce stăteau lângă el să-l lovească peste gură.

3 Atunci Pavel i-a zis:

– Te va bate Dumnezeu, perete văruit! Tu șezi ca să mă judeci după Lege și poruncești să mă lovească, încălcând astfel Legea?!

4 Cei care stăteau lângă el i-au zis:

– Îl insultă pe marele preot al lui Dumnezeu?

5 Pavel le-a răspuns:

– N-am știut, fraților, că este marele preot; căci este scris: „Să nu-l vorbești de rău pe conducătorul poporului tău!”

6 Pavel, știind că o parte dintre ei erau saduchei, iar cealaltă parte erau farisei, a strigat în Sinedriu:

– Fraților, eu sunt fariseu, fiu de fariseu și din pricina nădejzii în învierea morților sunt judecat eu!

7 Când a spus aceasta, s-a stârnit o neînțelegere între farisei și saduchei, și adunarea s-a dezbinat.

8 Căci saduchei zic că nu există nici înviere, nici înger, nici duh, pe când fariseii le recunosc pe toate. 9 S-a făcut mult vacarm, iar câțiva cărturari din partida fariseilor s-au ridicat și au început să se certe zicând: „Nu găsim nimic rău la omul acesta! Dacă i-a vorbit un duh sau un înger?!”

10 Fiindcă neînțelegerea a devenit atât de mare, tribunului i-a fost teamă ca nu cumva Pavel să fie rupt în bucăți de ei, așa că le-a poruncit soldaților să se coboare să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în fort.

11 În noaptea următoare, Domnul a stat lângă Pavel și i-a zis: „Curaj! Căci așa cum ai depus mărturie despre Mine în Ierusalim, tot așa trebuie să depui mărturie și în Roma!”

Complot pentru uciderea lui Pavel

12 Când s-a făcut zi, iudeii au pus la cale un complot și s-au legat cu blestem, zicând că nici nu vor mânca și nici nu vor bea până când nu-l vor omori pe Pavel. 13 Cei ce au pus la cale acest complot erau mai mulți de patruzeci. 14 Ei s-au dus la conducătorii preoților și la bătrâni și le-au zis: „Ne-am legat cu blestem să nu gustăm nimic până când nu-l omorâm pe Pavel. 15 Acum deci, voi împreună cu Sinedriul, trimiteți-i vorbă tribunului să-l aducă la voi ca și cum urmează să cercetați mai amănunțit lucrurile privitoare la el. Și înainte să ajungă el, noi suntem gata să-l omorâm.”

16 Însă fiul surorii lui Pavel, auzind despre această cursă, s-a dus, a intrat în fort și i-a dat de știre lui Pavel. 17 Pavel l-a chemat pe unul dintre centurioni și i-a zis: „Condu-l pe tânărul acesta la tribun, pentru că are să-i spună ceva!” 18 Centurionul l-a luat, l-a dus la tribun și a zis: „Prizonierul Pavel m-a chemat și m-a rugat să-l conduc pe acest tânăr la tine, pentru că are să-ți spună ceva.”

19 Tribunul l-a luat de mână și l-a dus deoparte, *să discute* numai între ei, iar apoi l-a întrebat:

– Ce ai să-mi spui?

20 El i-a zis:

– Iudeii s-au înțeles să-ți ceară mâine să-l duci pe Pavel în Sinedriu, ca și cum urmează să-l interogheze mai amănunțit. 21 Tu însă să nu te lași înduplecat. Căci mai mult de patruzeci dintre oamenii lor stau la pândă și s-au legat cu blestem nici să nu mănânce și nici să nu bea, până când

nu-l vor omorî; iar acum sunt gata și așteaptă aprobare de la tine!

22 Tribunalul l-a lăsat pe tânăr să plece, poruncindu-i:

– Să nu spui nimănui că mi-ai descoperit aceste lucruri!

Pavel este dus la Cezareea

23 I-a chemat apoi la el pe doi dintre centurioni și le-a zis: „Pregătiți două sute de soldați, șaptezeci de călăreți și două sute de sulitași ca să meargă până în Cezareea la ceasul al treilea din noapte 24 și asigurați cai și pentru Pavel, ca să-l puneți călare și să-l duceți în siguranță la guvernatorul Felix!”

25 A scris o scrisoare care avea următorul cuprins:

26 „Claudius Lisias, către prea alesul guvernator Felix. Salutare!

27 Omul acesta a fost prins de către iudei și era să fie omorât de ei, dar, când am aflat că este cetățean roman, am venit cu soldații și l-am salvat. 28 Vând să aflu și motivul pentru care îl acuzau, l-am dus în Sinedriul lor 29 și am găsit că era acuzat pentru niște controverse referitoare la Legea lor, dar nu era nici o acuzație pentru care să merite moartea sau lanțurile. 30 Mi s-a dat însă de știre că există un complot împotriva acestui om, așa că l-am trimis imediat la tine, poruncindu-le și acuzatorilor lui să-ți spună ce au împotriva lui. (Fii sănătos!)“

31 Așadar, soldații l-au luat pe Pavel, așa cum li se poruncise, și l-au dus în timpul nopții în Antipatris. 32 În ziua următoare, soldații i-au lăsat pe călăreți să meargă mai departe cu el, iar ei s-au întors la fort. 33 Când au ajuns în Cezareea, *călăreții* i-au înmănat guvernatorului scrisoarea și i l-au predat pe Pavel. 34 Guvernatorul a citit scrisoarea și l-a întrebat din ce provincie este. Aflând că este din Cilicia, 35 a zis: „Te voi audia când vor veni și acuzatorii tăi!” Și a poruncit să fie ținut sub pază în palatul lui Irod.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 24

Saul în fața lui Felix

1 După cinci zile, marele preot Ananias s-a coborât împreună cu câțiva dintre bătrâni și cu un anume avocat Tertulus și au adus acuzații împotriva lui Pavel, înaintea guvernatorului. 2 Când Pavel a fost chemat, Tertulus a început să-l acuze astfel: „Datorită ție, noi avem parte de multă pace și prin prevederile tale s-au făcut multe reforme pentru neamul nostru. 3 Noi recunoaștem aceasta pretutindeni și oricând, cu deplină mulțumire, prea alesule Felix. 4 Dar ca să nu te rețin prea mult, te rog să ne ascuți puțin, în bunăvoința ta! 5 Am găsit pe omul acesta ca fiind o *adevărată* molimă; el stârnește răscoale printre toți iudeii din toată lumea, este conducătorul partidei nazarinilor 6 și a încercat să profaneze chiar și Templul. Noi l-am prins (și am vrut să-l judecăm după Legea noastră. 7 Dar a venit tribunul Lisias și l-a smuls cu mare violență din mâinile noastre, 8 poruncind acuzatorilor lui să vină înaintea ta). Dacă-l vei interoga, vei putea afla tu însuși despre toate aceste lucruri de care noi îl acuzăm!“ 9 Iudeii s-au alăturat și ei *acuzației*, afirmând că toate acestea erau întocmai.

10 Când guvernatorul i-a făcut semn să vorbească, Pavel i-a răspuns: „Știind că de mulți ani ești judecătorul acestui neam, sunt încurajat în apărarea mea. 11 După cum poți afla și tu, nu sunt mai mult de douăsprezece zile de când m-am suit să mă închin la Ierusalim. 12 Și nu m-au găsit nici certându-mă cu cineva în Templu, nici întărâtând mulțimea în sinagogi sau prin cetate. 13 Așa că ei nici nu-ți pot dovedi lucrurile de care mă acuză acum. 14 Îți mărturisesc însă că eu mă închin Dumnezeului strămoșilor noștri, potrivit cu Calea despre care ei spun că este o «partidă», și cred toate lucrurile care sunt în acord cu Legea și sunt scrise în Profeți. 15 Și am aceeași nădejde în Dumnezeu pe care o au și ei, că va fi o înviere a celor dreți și a celor nedreți. 16 De aceea mă străduiesc să am întotdeauna o conștiință curată înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. 17 După o *lipsă de* mai mulți ani, am venit să fac milostenii neamului meu și să aduc daruri. 18 În timp ce făceam aceasta, m-au găsit curățit în Templu, nu cu mulțime, nici cu zarvă. 19 Erau și niște iudei din Asia, care ar fi trebuit să fie prezenți înaintea ta și să mă acuze, dacă ar fi avut ceva împotriva mea! 20 Sau să spună înșiși aceștia ce nelegiuire au găsit în mine, când am stat înaintea Sinedriului, 21 afară numai de strigătul acesta pe care l-am scos în timp ce stăteam în mijlocul lor: «Cu privire la învierea morților sunt judecat eu astăzi înaintea voastră!»“

22 Atunci Felix, care era bine informat cu privire la Cale, i-a amânat zicând: „Voi decide în privința voastră, când va veni tribunul Lisias!“ 23 A poruncit centurionului să-l țină sub pază pe Pavel, dar să-i lase o oarecare libertate și să nu interzică la nimeni din ai lui să-i slujească.

24 După câteva zile, Felix a venit împreună cu soția lui, Drusila, care era iudeică, a trimis după Pavel și l-a ascultat despre credința în Cristos Isus. 25 Însă, în timp ce Pavel vorbea despre dreptate, despre înfrânare și despre judecata care vine, Felix s-a îngrozit și a zis: „Acum du-te; când voi mai avea timp, te voi chema.“ 26 În același timp, el spera că Pavel îi va da bani și de aceea trimitea deseori după el și stătea de vorbă cu el.

27 Doi ani au trecut astfel, după care, în locul lui Felix, a venit Porcius Festus. Vrând să câștige favoarea iudeilor, Felix l-a lăsat pe Pavel în închisoare.

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 25

Pavel înaintea lui Festus

1 La trei zile după ce a sosit în provincie, Festus s-a suit din Cezareea la Ierusalim. 2 Conducătorii preoților și fruntașii iudeilor i-au făcut cunoscute *acuzările* împotriva lui Pavel 3 și l-au rugat să le facă favoarea de a-l trimite pe Pavel la Ierusalim. Ei puseseră la cale un complot, ca să-l omoare pe drum. 4 Festus le-a răspuns că Pavel este păzit în Cezareea și că el însuși urmează să plece *acolo* cât de curând. 5 „Deci, a spus el, cel mai însemnat dintre voi să se coboare cu mine în Cezareea și, dacă omul acela a făcut ceva rău, să-l acuze.”

6 A rămas printre ei nu mai mult de opt sau zece zile, apoi s-a coborât în Cezareea. În ziua următoare s-a așezat pe scaunul de judecată și a poruncit să fie adus Pavel. 7 Când a sosit Pavel, iudeii care se coborâseră de la Ierusalim s-au pus în jurul lui și au adus împotriva lui multe și grele acuzații, pe care nu le puteau dovedi.

8 Pavel s-a apărât astfel:

– N-am păcătuit nici față de Legea iudeilor, nici față de Templu, nici față de Cezar!“

9 Însă Festus, vrând să câștige favoarea iudeilor, l-a întrebat pe Pavel:

– Vrei să te sui la Ierusalim și să fii judecat acolo pentru aceste lucruri înaintea mea?

10 Pavel i-a răspuns:

– Eu stau înaintea scaunului de judecată al Cezarului, unde trebuie să fiu judecat. Nu le-am făcut nimic rău iudeilor, după cum știi și tu foarte bine! 11 Dacă am făcut vreun rău sau dacă am săvârșit ceva vrednic de moarte, nu încerc să scap de ea, dar dacă nu este nimic *adevărat* din lucrurile de care mă acuză ei, nimeni nu mă poate preda lor! Fac apel la Cezar!

12 Atunci Festus, după ce s-a sfătuit cu consiliul său, a răspuns:

– Ai făcut apel la Cezar, la Cezar te vei duce!

Festus se consultă cu regele Agrippa

13 După ce au trecut câteva zile, au venit în Cezareea regele Agrippa și Berenice, ca să-l salute pe Festus. 14 Pentru că au stat acolo mai multe zile, Festus i-a relatat regelui cazul lui Pavel, zicându-i:

– Este aici un om care a fost lăsat de Felix în închisoare și 15 împotriva căruia, când am fost în Ierusalim, conducătorii preoților și bătrânii iudeilor au adus acuzații și au cerut condamnarea lui. 16 Le-am răspuns că nu este obiceiul romanilor să predea vreun om înainte ca cel acuzat să fi fost pus față în față cu acuzatorii săi și să se fi putut apăra împotriva acuzației. 17 Ei au venit deci aici, iar eu n-am amânat, ci, chiar în ziua următoare, m-am așezat pe scaunul de judecată și am poruncit ca omul să fie adus. 18 Însă când acuzatorii s-au ridicat, n-au adus nici o acuzație din relele la care mă așteptam, 19 ci aveau cu el niște dispute cu privire la propria lor religie și la un oarecare Isus, Care a murit și despre Care Pavel susținea că este viu. 20 Fiindcă eram nehotărât cu privire la aceste controverse, l-am întrebat *pe Pavel* dacă vrea să meargă în Ierusalim și să fie judecat acolo pentru aceste lucruri. 21 El însă a făcut apel să fie ținut sub pază pentru hotărârea împăratului, așa că am poruncit să fie ținut sub pază până când îl voi trimite la Cezar.

22 Agrippa i-a zis lui Festus:

– Aș vrea să-l aud și eu pe omul acesta!

Festus i-a răspuns:

– Îl vei auzi mâine.

Pavel înaintea lui Agrippa

23 Așadar, în ziua următoare, Agrippa și Berenice au venit cu mare fast și au intrat în sala de audieri împreună cu tribunii și cu oamenii de seamă ai cetății, iar Festus a poruncit să fie adus Pavel.

24 Festus a zis: „Rege Agrippa și voi, toți cei care sunteți prezenți *aici* cu noi, îl vedeți *aici* pe omul cu privire la care toată mulțimea iudeilor a făcut apel la mine, atât în Ierusalim, cât și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască. 25 Fiindcă am înțeles că nu a făcut nimic vrednic de moarte și, întrucât el însuși a făcut apel la împărat, am hotărât să-l trimit. 26 Dar n-am nimic sigur să-i scriu stăpânului cu privire la acesta și de aceea l-am adus înaintea voastră, și mai ales înaintea ta, rege Agrippa, ca, după ce se va face investigarea, să am ce să scriu. 27 Căci mi se pare absurd să trimit un deținut fără să precizez care sunt acuzațiile împotriva lui.“

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 26

1 Agrippa i-a zis lui Pavel:

– Ți se dă voie să vorbești în apărarea ta!

Atunci Pavel a întins mâna și a început să se apere astfel:

2 – Rege Agrippa, mă consider fericit că urmează să mă apăr astăzi înaintea ta, cu privire la toate lucrurile de care sunt acuzat de iudei, 3 mai ales pentru că tu ești cunoscător al tuturor obiceiurilor și controverselor iudeilor. De aceea, te rog să mă ascuți cu răbdare. 4 Toți iudeii cunosc felul în care mi-am trăit viața încă din tinerețe, *viață* pe care mi-am petrecut-o de la început în mijlocul neamului meu și în Ierusalim. 5 Dacă vor să mărturisească, ei mă cunosc de mult timp și știu că am trăit ca fariseu, după cea mai strictă partidă a religiei noastre. 6 Iar acum, stau *aici* ca să fiu judecat din pricina nădejzii în promisiunea pe care a făcut-o Dumnezeu strămoșilor noștri, 7 *promisiune* pe care cele douăsprezece seminții ale noastre, slujindu-I lui Dumnezeu cu seriozitate zi și noapte, speră să o primească. Pentru această nădejde, rege, sunt acuzat eu de către iudei! 8 Ce, vi se pare de necrezut faptul că Dumnezeu învie morții?! 9 Într-adevăr, eu însumi credeam că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret, 10 și așa am și făcut în Ierusalim: cu autoritatea primită de la conducătorii preoților i-am băgat în închisoare pe mulți sfinți, iar când erau condamnați la moarte îmi dădeam și eu votul împotriva lor. 11 De asemenea, pedepsindu-i adesea prin toate sinagogile, m-am străduit să-i fac să blasfemieze; și fiindcă eram deosebit de furios pe ei, i-am persecutat chiar și în cetățile străine!

12 Cu acestea în gând, m-am dus în Damasc, având autoritate și putere deplină de la conducătorii preoților. 13 Pe la mijlocul zilei, rege, în timp ce eram pe drum, am văzut strălucind împrejurul meu și împrejurul celor ce călătoreau împreună cu mine, o lumină din cer, a cărei strălucire o întrecea pe cea a soarelui. 14 Toți am căzut la pământ, iar eu am auzit un glas care-mi zicea în limba aramaică: „Saul, Saul, de ce Mă persecuți? Îți este greu să dai cu piciorul într-un țepuș!” 15 Eu am întrebat: „Cine ești, Doamne?” Domnul mi-a răspuns: „Eu sunt Isus, Cel pe Care tu Îl persecuți! 16 Dar ridică-te și stai în picioare! Căci M-am arătat ție ca să te numesc slujitor și martor atât al lucrurilor în care M-ai văzut pe Mine, cât și al lucrurilor în care Mă voi arăta ție. 17 Te-am scos din mijlocul poporului *tău* și din mijlocul neamurilor la care te trimit, 18 ca să le deschizi ochii să se întoarcă de la întuneric la lumină și de sub autoritatea lui Satan la Dumnezeu și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenire alături de cei sfinți.”

19 De aceea, rege Agrippa, n-am fost neascultător față de viziunea cerească, 20 ci le-am proclamat mai întâi celor din Damasc, apoi celor din Ierusalim și din întreaga regiune a Iudeii, iar apoi neamurilor *că trebuie* să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu făcând fapte vrednice de pocăință. 21 Pentru aceste lucruri m-au prins iudeii în Templu și au încercat să mă omoare! 22 Însă până în ziua de azi am primit ajutor de la Dumnezeu și stau *aici*, depunând mărturie atât înaintea celor mici, cât și înaintea celor mari, fără să spun nimic în afară de ceea ce Profeții și Moise au zis că urmează să se întâmple, 23 și anume că Cristos va trebui să sufere și, prin faptul că va fi primul înviat dintre cei morți, va vesti lumină atât poporului *Său*, cât și neamurilor.

24 În timp ce Pavel se apăra astfel, Festus a zis cu glas tare:

– Ți-ai ieșit din minți, Pavel! Învățătura ta cea multă te face să dai în nebunie!

25 Însă Pavel i-a răspuns:

– Nu mi-am ieșit din minți, prea alesule Festus, ci cuvintele pe care le rostesc țin de adevăr și de o judecată sănătoasă! 26 Pentru că regele știe despre aceste lucruri, eu pot să-i vorbesc deschis, întrucât sunt convins că nu i-a scăpat nimic din acestea, deoarece nu s-au întâmplat într-un colț! 27 Crezi tu în Profeți, rege Agrippa? Știi că tu crezi!

28 Însă Agrippa i-a zis lui Pavel:

– Curând mai *vrei* tu să mă convingi să mă fac creștin!

29 Pavel i-a răspuns:

– Fie curând, fie târziu, mă rog lui Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți cei ce mă ascultă astăzi să devină așa cum sunt eu, în afară de lanțurile acestea!

30 Regele, guvernatorul, Berenice și toți cei ce ședeau împreună cu ei s-au ridicat 31 și, în timp ce plecau, își spuneau unii altora: „Omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte sau de lanțuri!“

32 Agrippa i-a zis lui Festus: „Omul acesta ar fi putut fi eliberat dacă n-ar fi făcut apel la Cezar!“

[întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 27

Călătoria spre Roma

1 Când s-a hotărât să plecăm pe mare spre Italia, l-au predat atât pe Pavel, cât și pe alți prizonieri unui centurion pe nume Iulius, *centurion* al regimentului imperial. 2 Ne-am imbarcat pe o corabie din Adramita, care urma să plece spre locurile de prin Asia. Cu noi era și Aristarh, un macedonean din Tesalonic. 3 În ziua următoare am debarcat în Sidon. Iulius s-a purtat omenos cu Pavel și i-a dat voie să meargă pe la prietenii săi, ca să primească îngrijire. 4 Apoi am plecat de acolo și am navigat la adăpostul insulei Cipru, din cauză că vânturile erau potrivnice. 5 Am navigat pe marea deschisă – pe lângă Cilicia și Pamfilia – și am ajuns la Mira, în Licia. 6 Acolo, centurionul a găsit o corabie din Alexandria, care pleca în Italia, și ne-a imbarcat pe ea. 7 Timp de mai multe zile am navigat încet și cu greutate. Am ajuns lângă Cnidus și, pentru că vântul nu ne-a lăsat să mergem *acolo*, am navigat la adăpostul Cretei, *trecând* pe lângă Salmon. 8 După ce am trecut de el cu greu, am ajuns la un loc numit „Limanuri bune“, care era aproape de cetatea Lasea.

9 Trecuse mult timp și călătoria se făcea de acum periculoasă, pentru că trecuse chiar și *perioada* postului. Prin urmare, Pavel i-a sfătuit 10 astfel: „Oamenilor, văd că *această* călătorie este pe cale să se facă cu mare pagubă și cu mare pierdere nu numai pentru încărcătură și corabie, ci și pentru viețile noastre!“ 11 Dar centurionul era mai convins de spusele căpitanului și ale proprietarului corăbiei decât de spusele lui Pavel. 12 Întrucât portul era nepotrivit pentru a petrece iarna acolo, cei mai mulți au fost de părere să plece de acolo pe mare și să încerce să ajungă la Fenix, un port din Creta, îndreptat spre sud-vest și nord-vest, ca să ierneze acolo.

Furtună pe mare

13 Vântul de sud sufla ușor, astfel încât, crezând că-și pot atinge scopul, au pornit de-a lungul coastei Cretei, cât *se putea* de aproape. 14 Curând însă a început să sufle dinspre insulă un vânt năprasnic numit Euraquilo. 15 Corabia a fost luată de vânt, fără să se poată împotrivi lui, și astfel ne-am lăsat duși de el. 16 Am navigat la adăpostul unei insule mici, numite Cauda, și cu greu am putut să aducem sub control barca de salvare a *corăbiei*. 17 Au ridicat-o *la bord* și apoi s-au folosit de niște frânghii ca să cuprindă corabia de jur împrejur. De teamă să nu eșueze în *bancurile de nisip* ale Sirtei, au lăsat jos ancora de furtună și s-au lăsat duși de vânt. 18 Fiindcă eram prinși într-o furtună foarte puternică, în ziua următoare au început să arunce încărcătura *corăbiei*, 19 iar a treia zi au aruncat cu mâinile lor peste bord și echipamentul corăbiei. 20 Timp de mai multe zile nu s-au văzut nici soarele, nici stelele, iar furtuna n-a slăbit deloc. Într-un final ni se dusesese orice speranță că vom fi salvați. 21 După ce a trecut mult timp în care ei nu mai mâncaseră, Pavel s-a ridicat în mijlocul lor și a zis: „Oamenilor, trebuia să mă ascultați și să nu fi plecat din Creta, ca să fi scăpat de această pagubă și de această pierdere. 22 Acum însă vă sfătuiesc să prindeți curaj, pentru că nici unul dintre voi nu-și va pierde viața, ci se va pierde doar corabia. 23 Căci noaptea trecută a stat lângă mine un înger al Dumnezeului Căruia Îi aparțin și Căruia mă închin 24 și mi-a zis: «Nu te teme, Pavel! Tu trebuie să stai înaintea Cezarului și iată că Dumnezeu ți i-a dăruit pe toți cei ce navighează împreună cu tine!» 25 De aceea, prindeți curaj, oamenilor, pentru că eu am credință în Dumnezeu că va fi așa cum mi s-a spus! 26 Acum însă trebuie să naufragem pe o insulă oarecare.“

27 Cam în a paisprezecea noapte de când eram purtați pe Marea Adriatică, pe la miezul nopții, marinarii au început să bănuiască că se apropie de uscat. 28 Au măsurat adâncimea apei și au găsit-o de douăzeci de stânjeni. Au înaintat încă puțin, au măsurat din nou adâncimea apei și au găsit-o de cincisprezece stânjeni. 29 De teamă că vom naufraga undeva în locurile stâncoase, au aruncat patru ancore de la pupă și așteptau cu nerăbdare să se facă ziuă. 30 Dar fiindcă marinarii încercau să fugă de pe corabie și lăsaseră jos în mare barca de salvare, sub pretextul că urmează să coboare niște ancore de la proră, 31 Pavel le-a zis centurionului și soldaților: „Dacă aceștia nu rămân în corabie,

voi nu puteți fi salvați!“ 32 Atunci soldații au tăiat frânghiile bărcii de salvare și au lăsat-o să se ducă.

33 Chiar înainte de a se face ziuă, Pavel i-a îndemnat pe toți să mănânce, spunând: „Astăzi sunt paisprezece zile de când stați în așteptare și, *în tot acest timp* ați rămas flămânzi și n-ați mâncat nimic. 34 De aceea vă îndemn să mâncați ceva, fiindcă lucrul acesta este pentru propria voastră salvare; căci nici un fir de păr din capul vostru nu se va pierde!“ 35 Și spunând acestea, a luat pâine, I-a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor, a frânt-o și a început să mănânce. 36 Toți au prins curaj și au mâncat și ei câte ceva. 37 În corabie eram, în total, două sute șaptezeci și șase de suflete. 38 După ce și-au potolit foamea, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare.

Naufragiul

39 Când s-a făcut zi, n-au recunoscut țărmul, dar au observat un golf care avea plajă și s-au hotărât ca, dacă vor putea, să ducă corabia să eșueze *acolo*. 40 Au tăiat *legăturile* ancorelor și le-au lăsat în mare, dezlegând în același timp frânghiile *care țineau* cârmele; apoi au ridicat în vânt vela cea mică și s-au îndreptat spre plajă. 41 S-au lovit însă de un banc de nisip și corabia a eșuat; prora s-a înfipt *în nisip*, rămânând împotmolită, în timp ce pupa era ruptă în bucăți de izbitura valurilor. 42 Planul soldaților era să-i omoare pe prizonieri, ca nu cumva vreunul să scape înotând. 43 Dar centurionul, vrând să-l salveze pe Pavel, i-a împiedicat să-și îndeplinească planul. El le-a poruncit celor ce știau să înoate să sară primii peste bord și să ajungă la țărm, 44 iar ceilalți *să-i urmeze ținându-se de* scânduri sau de bucăți din corabie. Și așa s-a făcut că au ajuns cu toții în siguranță la țărm.

[Întoarcere](#)

Faptele Apostolilor 28

Pavel în Malta

1 După ce am fost scăpați *din primejdie*, am aflat că insula se numea Malta. 2 Barbarii ne-au arătat o bunăvoință neobișnuită; au aprins un foc, din pricină că începuse să cadă ploaia și din pricina frigului, și ne-au primit *alături de ei* pe toți. 3 Pavel a adunat o grămadă de măracini și, în timp ce le pune pe foc, a ieșit o viperă din cauza căldurii și i s-a prins de mână. 4 Când barbarii au văzut șarpele atârând de mâna lui, și-au zis unii altora: „Fără îndoială că omul acesta care a fost salvat din mare este un criminal, *căci* Dreptatea nu-l lasă să trăiască!” 5 Pavel însă a scuturat șarpele în foc, fără să sufere nici un rău. 6 Ei se așteptau să se umfle sau să cadă deodată mort. Dar, după ce au așteptat mult și au văzut că nu i se întâmplă nimic neobișnuit, și-au schimbat părerea și au zis că este un zeu. 7 Aproape de locul acela se aflau niște ogoare ale frunțașului insulei, pe care-l chema Publius. El ne-a primit și ne-a găzduit cu ospitalitate timp de trei zile. 8 Tatăl lui Publius zăcea atunci în pat, suferind de friguri și dizenterie. Pavel s-a dus la el, s-a rugat punându-și mâinile peste el și l-a vindecat. 9 După ce s-a întâmplat aceasta, ceilalți de pe insulă care aveau boli, au venit și ei și au fost vindecați. 10 Ei ne-au cinstit în multe feluri, iar când am fost gata de plecare ne-au pus la dispoziție lucrurile de care aveam nevoie.

Pavel sosește la Roma

11 După trei luni, am plecat pe mare cu o corabie din Alexandria care iernase pe insulă și care avea emblema Dioscurilor. 12 Am debarcat în Siracusa, unde am rămas timp de trei zile, 13 iar de acolo am plecat mai departe și am sosit în Regium. După o zi a început să bată un vânt dinspre sud, iar în ziua următoare am ajuns în Puteoli, 14 unde am găsit frați și am fost rugați să rămânem cu ei șapte zile. Și așa am ajuns în Roma. 15 Când frații de acolo au auzit despre noi, au venit în întâmpinarea noastră până la Forumul lui Apius și până la „Trei taverne”. Văzându-i, Pavel i-a mulțumit lui Dumnezeu și a fost încurajat.

16 Când am intrat în Roma (, centurionul i-a predat pe prizonieri căpitanului gărzilor, iar) lui Pavel i s-a dat voie să locuiască singur, sub paza unui soldat.

Pavel predică la Roma

17 După trei zile, Pavel i-a chemat la el pe frunțașii iudeilor, iar când aceștia s-au adunat le-a zis:

– Bărbați, fraților, deși n-am făcut nimic împotriva poporului *nostru* sau împotriva obiceiurilor strămoșilor noștri, totuși am fost luat prizonier în Ierusalim și dat în mâinile romanilor. 18 Aceștia, după ce m-au interogat, voiau să mă elibereze, fiindcă nu era în mine nici o vină pentru care să merit moartea. 19 Dar, pentru că iudeii s-au împotrivit, am fost constrâns să fac apel la Cezar, deși nu aveam de adus nici o acuzație împotriva neamului meu. 20 Din acest motiv v-am chemat să vă văd și să vă vorbesc; căci din pricina nădejzii lui Israel port eu acest lanț!

21 Ei i-au răspuns:

– Noi n-am primit din Iudeea nici o scrisoare cu privire la tine și nici unul dintre frații care au venit aici n-a anunțat sau n-a vorbit ceva rău despre tine. 22 Dar am dori să auzim de la tine lucrurile pe care le gândești, căci, într-adevăr, ne este cunoscut faptul că pretutindeni se vorbește împotriva acestei partide.

23 Așadar, ei i-au stabilit lui Pavel o zi. Au venit mulți în locul unde era găzduit, iar el, de dimineață până seara, le-a explicat lucrurile, depunând mărturie cu privire la Împărăția lui Dumnezeu și încercând să-i convingă cu privire la Isus, atât din Legea lui Moise, cât și din Profeți. 24 Unii erau convinși de cele spuse de el, dar alții erau necredincioși. 25 Fiindcă ei plecau acasă în neînțelegere

unii cu alții, Pavel le-a mai zis doar cuvintele acestea: „Bine a vorbit Duhul Sfânt, prin profetul Isaia, strămoșilor noștri, 26 când a zis:

«Du-te la cei din poporul acesta și spune-le:

Veți asculta întruna, dar nu veți înțelege
și veți privi mereu, dar nu veți pricepe!

27 Căci inima celor din acest popor s-a împietrit!

Urechile lor aud greu și ochii li s-au închis,
ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile,
să înțeleagă cu inima, să se întoarcă *la Mine* și să-i vindec!»

28 Să știți deci că mântuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă neamurilor, și ele o vor asculta!“

29 (Când Pavel a zis aceste cuvinte, iudeii au plecat, având o mare dispută între ei.)

30 Pavel a rămas *acolo* doi ani întregi, într-un loc pe care și-l închiriasă. Și-i primea pe toți cei ce veneau la el, 31 predicând Împărăția lui Dumnezeu și dând învățătură despre Domnul Isus Cristos, cu toată îndrăzneala și fără nici o piedică.

[întoarcere](#)